ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 153

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΒΡΕΧΕΙ!

Λεπτομερεῖς πρακτικὲς ὁδηγίες γιὰ νὰ περιποιηθῆτε

- ΤΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ ΣΑΣ
- ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ
- ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ
- ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ

πού φορέσατε καὶ ἔγιναν μούσκεμα ἀπὸ τὴ βροχή

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τριάμος. 51321

Ἡ τύχη γυρίζει...

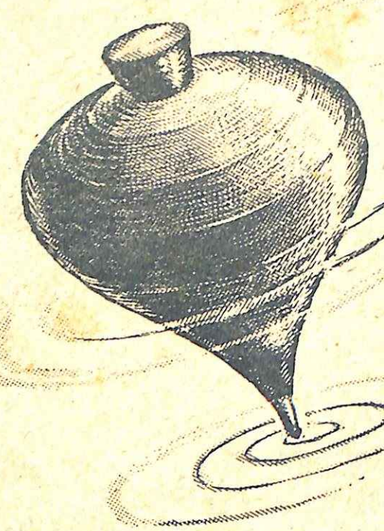

Μέ ἕνα λαχεῖον...

ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΙ 5 ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΣΕΙΡΑΙ (ΠΡΩΤΗ-ΠΕΜΠΤΗ)

Ἕκτακτα δῶρα

Α!	750.000
Β!	250.000
Γ!	200.000
	1.200.000

ΚΑΘΕ ΣΕΙΡΑ... ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ 1.000.000 ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΑ

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ

Δῶρον τοῦ 1.000.000

(Δημοσιεύεται μόνον δυνάμει εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Η. Ε. Α.)

ΕΤΟΣ 6ον ◇ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955 ◇ ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 153

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & Σια»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Ἀρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου καὶ Σανταρόζα 1 ◇ Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιεστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ «ΛΕΥΚΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ»

Τὸ μικρὸ ξεπεταρούδι τῆς Ζωῆς, δεκαεξάρι - δεκαεφτάρι, ὄχι περισσότερο, κάνει τὰ πρῶτα «βόλ - πλανέ» του στὰ κοσμικὰ σαλόνια, δέχεται κοπλιμέντα καὶ χαμογελάει, ἀκούει ἁρμυρούτσικες ἱστορίες καὶ χαχανίζει, ἀκουμπάει κάπου - κάπου μὲ τὴν ἄκρη τῆς φτερούγας του τὸν ἔρωτα κι' ἐνθουσιάζεται. Φλέρτ μὲ τὸν καβαλιέρο της στὴ σάμπα, φλέρτ μὲ τὸν συνοδό της στὸ οὐζάκι τοῦ μπουφέ, φλέρτ μὲ τὸν ρομαντικὸ κύριο ποὺ τὸν συνάντησε τυχαία στὴ βεράντα. Ἔχει καὶ τὴ θεωρία της:

— Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ἁμαρτία!

— Βρίσκεις;

— Μά... ξεχνᾶς, πὼς ζοῦμε στὸν εἰκοστὸν αἰώνα;

— Κάθε ἄλλο! Γι' αὐτό, μάλιστα, τὴν θεωρῶ κάπως... ἐπικίνδυνη!

— Τὴν ἀγάπη;

— Ἔ, δὲν εἴμαστε καλά! Ἐκτὸς ἄν... δὲν ἐξηγήθηκα, ὥστε νὰ γίνω πιὸ σαφής. Λοιπὸν ἐξηγοῦμαι: μιλῶ γιὰ τὴν ἀγάπη τὴν ἀγνή, τὴ ρομαντική, τὴν ἀπαλλαγμένη ἀπὸ μονοπάτια ἐπικίνδυνα κι' ἀπό... πεπονόφλουδες!

— Ἄ, μιλᾶς, δηλαδή, γιὰ τὴν ἀγάπη τῆς ἐποχῆς τοῦ Λαμαρτίνου!

— Ἀκριβῶς... Τοῦ Λαμαρτίνου, τοῦ Ἀλφρέντ ντὲ Μυσσὲ καὶ τῶν... ὑπολοίπων! Αὐτὴν τὴν βρίσκεις ἐπικίνδυνη;

— Ἐξαρτᾶται...

Ἐδῶ τὸ «ξεπεταρούδι» ἀρχίζει νὰ ἐξανίσταται.

— Ἔλα δῶ... Μὴν παριστάνης τὸν «πουριτανό», γιατὶ δὲν σοῦ πάει!

— Δὲν μοῦ πάει, γιατί... δὲν εἶμαι!

— Τότε γιατὶ προσπαθεῖς νά... φαίνεσαι; Μὴ λησμονᾶς ὅτι τὴν ἀγάπη, τὴν ἀγνή, τὴν ἀμόλυντη ἀπὸ σκέψεις πονηρὲς καὶ ταπεινὲς τὴν ὕμνησαν ὅλοι οἱ ποιηταί, ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποχῶν. Τὸ ἴδιο κι' οἱ συγγραφεῖς. Ὁ Κνοὺτ Χάμσουν τὴν παρομοιάζει κάπου μὲ «ψίθυρο τοῦ ζέφυρου ἀνάμεσα σὲ τριανταφυλλιές». Καὶ ὁ Ραμπιντρανὰθ Ταγκὸρ τὴν ἀποκαλεῖ «λευκὸ λουλούδι». Δὲν νομίζεις, ὅτι σοῦ... πάει πολύ, νὰ θέλης, νὰ ὀρθώσης τὸ δικό σου ἀνάστημα μπροστὰ σὲ τέτοιους γίγαντες καὶ νὰ θέσης ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴ λευκότητα ἑνὸς λουλουδιοῦ ποὺ τὸ ἔχουν ὑμνήσει τόσοι καὶ τόσοι;

Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φυλάξη, ἂν τύχη καὶ πέσετε ἀπάνω σ' ἕνα ξεπεταρούδι, ποὺ πῆρε ἀμπάριζα καὶ βγῆκε: Τίποτα δὲν τὰ συγκρατεῖ.

— Γιὰ στάσου, παιδί μου. Ποιὸς σοῦ εἶπε, πὼς ἐγὼ ἀμφισβητῶ τὴν ἀξία τοῦ «λευκοῦ λουλουδιοῦ»; Παραδέχομαι τὴ δροσιά του, τὸ ἄρωμά του, τὴν αἰσιοδοξία ποὺ σκορπίζει γύρω του κι' ἀκόμα τὴ ζωογόνο ἐπίδρασί του στὶς ἀνθρώπινες καρδιές!

Τὸ ξεπεταρούδι θριαμβεύει. Πιστεύει πὼς τὸν ἐτούμπαρε:

— Τότε; Πρὸς τί οἱ προηγούμενες ἀντιρρήσεις σου;

— Οἱ δικές μου ἀντιρρήσεις ἐντοπίζονται στὸν τρόπο ποὺ ἐσὺ ἀναζητᾶς τὸ «λευκὸ λουλούδι» σου...

— Βρίσκεις τίποτα παράξενο στὸν τρόπο μου;

— Βρίσκω κάτι... ἐπικίνδυνο! Πολὺ ἐπικίνδυνο!

— Δηλαδή;

— Νά, εἶδα προηγουμένως ἕνα «λευκὸ λουλούδι», ὅταν χόρευες τὴ σάμπα μὲ τὸν καβαλιέρο σου. Ἔπειτα εἶδα δεύτερο «λευκὸ λουλούδι», ὅταν ἤσουν μὲ τὸν συνοδό σου στὸν μπουφὲ καὶ τρίτο, ὅταν μιλοῦσες μὲ κάποιον κύριο στὴ βεράντα. Ὅλ' αὐτὰ ὁμοῦ, παύουν ν' ἀποτελοῦν ἕνα «λευκὸ λουλούδι» καὶ γίνονται ὁλόκληρη ἀνθοδέσμη. Κι' ὅπως θὰ ξέρης, ἂν τὸ βράδυ ποὺ θὰ κοιμηθῆς, βάλης στὴν κάμαρά σου ἕνα λουλούδ, θάχης δροσιὰ καὶ ἄρωμα κι' αἰσιοδοξία. Ἂν, ὅμως κάνης τὸ λάθος νὰ βάλης ἀνθοδέσμη, τότε κινδυνεύεις νὰ πάθης δηλητηρίασι. Ξέρω πολλοὺς, ποὺ αὐτοκτόνησαν μ' αὐτὸν τὸν ρομαντικὸ τρόπο.

Τὸ ξεπεταρούδι ἄνοιξε διάπλατα τὸ στόμα του. Νομίζω, πὼς εἶχε ἀρχίσει νὰ καταλαβαίνη.

Πρὶν χωρίσουμε τῆς ξαναεῖπα:

— Τὸ ἕνα «λευκὸ λουλούδι» εἶναι καλὸ κι' ὄμορφο καὶ κάποια μέρα θὰ ξεφυτρώση μπροστά σου, χωρὶς νὰ τὸ ἀναζητᾶς. Ἀλλά... μακρυὰ ἀπὸ τὸ δηλητήριο τῆς ἀνθοδέσμης!

Η ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ

Η ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ

1 Πυτζάμα «μαρινιέρ». Ἡ μπλούζα εἶναι νεανική, ἐλεύθερη καὶ δὲν ἐμποδίζει τὶς κινήσεις στὸν ὕπνο. Τὸ παντελόνι συγκρατεῖται στὴ μέση μὲ λαστιχάκι μαλακό.

2 Μοντέρνα πουκαμίσα, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὶς παλὲς πουκαμίσες. Πολὺ κατάλληλη γιὰ ὅσες κρυώνουν. Ἀπὸ μέσα μπορεῖτε νὰ φορέσετε καὶ ὁλόκληρη πυτζάμα, ἂν θέλετε.

3 Πολὺ τῆς μόδας γιὰ κοπέλλες νέες ὁ τύπος τῆς νυχτικιᾶς αὐτῆς. Ἴσια ριχτή, μαζεύεται ἂν θέλετε στὴ μέση μὲ ἕνα μικρὸ ζωνάκι.

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

ΕΝΑΣ ειδικὸς στὰ ἐμπορικὰ ζητήματα, ἔλεγε μὲ πλήρη αὐτοπεποίθησι: Θέλεις φίλτατε κατὰ τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν ἀστάθειαν τῶν πάντων, νὰ αἰσθάνεσαι περισσότερο ἐξασφαλισμένος; Ἀσχολήσου μὲ εἴδη ποὺ ἐνδιαφέρουν κυρίως ἢ ἀποκλειστικῶς τὶς γυναῖκες. Εἶναι οἱ ταχτικώτεροι πελάτες! Τὸ ἐμπόριον μὲ γυναικεῖα εἴδη πάσης μορφῆς, θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον ποὺ θὰ χρεωκοπήσῃ! Τὸ λεγόμενον «ἀσθενὲς φῦλον» εἶναι μιὰ ζωντανὴ πελατεία, φανατική, ποὺ ἐπιμένει κι' ἐξαντλεῖ ὅλες τὶς οἰκονομικὲς δυνατότητές της. Πολλὲς φορὲς θὰ ἔτυχε στὸν καθένα —γιὰ ν' ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα, συνέχισε ὁ εἰδικὸς— νὰ γνωρίσετε εὐημεροῦντα ἀνδρόγυνα κι' ἐνῶ ὁ σύζυγος κυκλοφοροῦσε ἀτημέλητος, σπάνια διάβαζε βιβλίο καὶ σπανιώτερα καθόταν σὲ κοσμικὸ ζαχαροπλαστεῖον, ἡ κυρία του ἐμφανιζόταν γτυμένη σάν... μοντελάκι, καταβρόχβιζε ὅλα τὰ ρομαντικὰ μυθιστορήματα καὶ ἦταν ὁ ταχτικώτερος θαμὼν στὰ πολυτελῆ κέντρα!

Δὲν ἔχει ἄδικο ὁ πιὸ πάνω εἰδικός. Φτάνει νὰ κάνετε μιὰ βόλτα στὰ κεντρικὰ καταστήματα ὁποιαδήποτε ὥρα κι' ἐποχὴ γιὰ νὰ διαπιστώσετε πῶς ἡ πλειοψηφία τῶν πελατῶν τους κάθε ἄλλο παρὰ ἀνήκει στὸ ἀνδρικὸν φῦλον. Ἀκόμα καὶ στὰ καταστήματα μὲ ἀνδρικὰ μόνον εἴδη, θὰ δῆτε μέσα γυναῖκες: Ἔχουν φέρει τοὺς ἄνδρες τους νὰ ψωνίσουν κάτι ποὺ χρειάζονται καὶ τὸ παρομελοῦν... Συχνὰ τοὺς ὁδηγοῦν ἐκεῖ μὲ τὸ ζόρι:

—Μὰ τί γραβάτα εἶναι τοῦτη ποὺ φορᾶς, Μιχάλη!

—Δὲ βαρυέσαι...

—Ὄχι δὲ βαρυέσαι. Θὰ πᾶμε τ' ἀπόγευμα ν' ἀγοράσης γραβάτα. Μὴ μοῦ πῆς ὄχι. Ἂν δὲν ἔλθης, θὰ πάω μόνη μου νὰ στὴν ἀγοράσω!

Οὔτε... κράχτης τοῦ καταστήματος ἀνδρικῶν εἰδῶν δὲν θάδειχνε τόση ἐπιμονή. Σπάνια θὰ δῆτε ζευγάρι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἡλικίας ποὺ ὁ καβαλιέρος θἄχῃ ἐμφανισι τῶν ἰδίων ἀξιώσεων μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς ντάμας του. Συνήθως ἐκείνη ὑπερέχει. Καὶ στὸ καθημερινὸ ντύσιμο καὶ στὸ ἐπίσημο.

Ἀρκεῖ νὰ τοὺς κινηθῆ τὸ ἐνδιαφέρουν —ἔλεγε πάλι ὁ εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα— καὶ γίνονται πελάτισσές σου. Ὅ,τι καὶ νὰ πουλᾶς. Ὅποιος ἀμφιβάλλει δὲν ἔχει παρὰ νὰ καθήσῃ μόνον δύο ὧρες σ' ἕνα γραφεῖο ποὺ ἐργάζονται γυναῖκες. Οἱ διάφοροι «πλασιὲ» λόγω πείρας, πολιορκοῦν καθημερινῶς τέτοια γραφεῖα. Προσπαθοῦν νὰ πιάσουν φιλίες μὲ τὸν κλητῆρα γιὰ νὰ τοὺς ἐπιτρέπῃ νὰ μπαίνουν μέσα. Κι' ὅταν μποῦν, ποτὲ δὲν φεύγουν ἄπρακτοι!

Ὁρίστε; Ἔρχονται κατὰ σειρὰν ἕνας πλασιὲ μὲ «μπιζοῦ ἰμιτασιόν», ἕνας πλασιὲ μὲ ρομαντικὰ μυθιστορήματα, ἕνας πλασιὲ μὲ ρολόγια χειρός, ἕνας πλασιὲ μὲ...χτένες, ἕνας πλασιὲ μὲ μαντηλάκια, ἕνας πλασιὲ μὲ κολλυντικά, ἕνας πλασιὲ μὲ ὀδηγοὺς μαγειρικῆς, ἕνας πλασιὲ μὲ κάλτσες καὶ εἴδη νάϋλον. Ὅλοι, διακριτικότατοι, χωρὶς νὰ διακόψουν τὴν ἐργασία, παρατάσσουν μπροστὰ στὶς ἐργαζόμενες κυρίες καὶ δεσποινίδες τὰ δείγματα τοῦ ἐμπορεύματός τους.

Γεμίζουν τὰ τραπέζια μὲ τὰ πρωτόκολλα καὶ τὰ λογιστικὰ βιβλία σὰν νἀναι... πάγκοι ἐμπορο-παντοπωλείου. Κάτι πάει νὰ πῆ ὁ προϊστάμενος, ἀλλὰ δὲν προφταίνει.

—Μιὰ στιγμή, κύριε Γιῶργο!

—Ἄν, τί ὁμορφο ποὺ εἶναι αὐτὸ τὸ ρολογάκι. Γιὰ δέστε το!

—Πόσο ἔχει ἡ «Νανὰ» τοῦ Ζολᾶ;

—Δῶσ' μου ἕξη μαντηλάκια!

—Σ' ἀρέσει Καίτη αὐτὴ ἡ καρφίτσα;

Ὅλα προσφέρονται μὲ δόσεις. Καὶ πραγματικὰ τὸ σύστημα τῶν δόσεων (γι' αὐτὸ ἡ ἀπόπειρα καταργήσεώς του ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριῶν) ἀπορρίπτει καὶ τοὺς τελευταίους γυναικείους δισταγμούς.

—Δὲ βαρυέσαι, ἂς πάρω τώρα δυὸ ζευγάρια κάλτσες κι' ἔχει ὁ Θεός. Ἂν δὲν κάνω κι' ἔτσι, θὰ περάσω ξεκάλτσωτη τὸ Χειμώνα!

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἐμπορικὴ κίνησι, ἀναγκάζεται πιὰ ὁλόκληρος ὁ μηχανισμὸς τῆς παραγωγῆς —βιομηχανικῆς καί... πνευματικῆς— νὰ προσανατολίζεται πρὸς κίνησιν τῶν γυναικείων ἐνδιαφερόντων. Κινηματογραφικὴ ταινία ποὺ δὲν θ' ἀρέσῃ στὶς γυναῖκες, ὅσα ἄλλα «ἀτοῦ» καὶ νὰ διαθέτῃ, περνάει ἀπαρατήρητη. Ἐφημερίδα ποὺ περιορίζει τὴν ὕλη της ἕξω ἀπ' ὅ,τι θὰ ἤθελαν νὰ διαβάσουν οἱ ἀναγνώστριες, δύσκολα θ' ἀναπτύξῃ κυκλοφορία. Ἀκόμα κι' ἡ ἐξέλιξι τῆς ἀνδρικῆς μόδας προωθεῖται μόνο καὶ μόνο γιά... ν' ἀρέσουν οἱ ἄνδρες στὶς γυναῖκες. Βέβαια, μπορεί νὰ ἰσχυρισθῆ κανεὶς καὶ τὸ ἀντίθετο. Δὲν ἔχει σημασία. Μιὰ φορὰ τὸ «ἀσθενὲς φῦλον» εἶναι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἰσχυρότατος οἰκονομικὸς παράγων. Καὶ οἰκονομικὸς παράγων σημαίνει κυριαρχία!

Μά, καὶ τὸ παρὸν δημοσίευμα ἐξαρτᾶ τὴν τύχη του ἀπ' τὸ ἄν... ἱκανοποιῆ ἢ ὄχι τὶς ἀναγνώστριες. Ἂν εἶπα λοιπὸν κοιμιὰ ὑπερβολή, συγχωρεμένη νἄμαι. Ἀπ' τὶς γυναῖκες βγαίνει τὸ ψωμάκι μου!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ

ΣΗΜΕΡΑ θ' ἀσχοληθοῦμε μὲ τὰ συμπληρώματα τῆς γυναικείας τουαλέτας. Τσάντα, γάντι, ζώνη, ἐσάρπα ὀμπρέλα. Αὐτὰ τὰ μικροσυμπληρώματα εἶναι κάτι ποὺ θἄπρεπε πολὺ νὰ τὸ προσέχῃ κάθε γυναίκα, ποὺ δὲ θἄθελε νὰ παρουσιάζῃ ἀνοφθαγοαφίες στὴν ἐμφάνισί της. Ἡ τσάντα, τὸ γάντι, ἡ μοντέρνα ζώνη, εἶναι θὰ μποροῦσαμε νὰ ποῦμε, ἡ ὑπογράμμισις τῆς τουαλέτας σας. Χρειάζεται λοιπὸν προσοχὴ καὶ γούστο κατὰ τὴν ἐκλογή! Κάμμιὰ φορὰ παραβλέπουμε αὐτὰ τὰ ἐξαστήματα, νομίζοντας ὅτι παίζουν ἀλλον δευτερεύοντα ρόλο. Κι' ὅμως, τίποτα ἀπ' ὅ,τι φορᾶει ἡ γυναίκα, δὲν παίζει δευτερεύο ρόλο. Ὅλα, καὶ τὸ καθένα χωριστά, πρωταγωνιστοῦν στὴν κωμῳδία της ἐμφάνισι.

Ἑλένη Κωνσταντοπούλου

Βουλῆς 18

Ἡ κ. Κωνσταντοπούλου, μὲ τὸ καλλιτεχνικό της γοῦστο.— εἶναι ζωγράφος καὶ γλύπτοια— θὰ κάνη τὴν ἐκλογή σας πολὺ εὐκολώτερο. Στὸ κατάστημά της μπορεῖτ νὰ βρῆτε ὅλα ἐκεῖνα τὰ μικρὰ πραγματάκια, τὰ ἀπαραίτητα συμπληρώματα τῆς γυναικείας τουαλέτας.

Κατ' ἀρχήν... ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς μικρῆς αὐτῆς καλλιτεχνικῆς γωνιᾶς, δὲν ἔχει τίποτα τὸ καινὸ μ' ἐκείνην τῶν καταστημάτων. Ὅσο γιὰ τὰ ἐκθέματα, εἶναι ὅλα γειοσποίητα. Ὡραιότατες τσάντες ἀπὸ ὑφασμα ποωτίνες, ἀπογευματινὲς καὶ βραδυνές. Γαρνισμένες μὲ λουμπρὸ ἢ διάφορα ἄλλα σχέδια ποὺ φέρνουν κάποια ἰδιαίτερη γάνι στὴ πρωτοτυπία. Τὰ σχέδιά τους πολὺ ἐξαντλοῖκ, καὶ ἔχουν τὸ καλὸ ὅτι μποροῦν νὰ εἶναι φτιαγμένες ἀπ' τὸ ἴδιο ὑφασμα καὶ χρῶμα ποὺ εἶναι τὸ παλτὸ σας ἢ τὸ φόρεμά σας.

Οἱ ποωτίνες τσάντες, ὅλες ἀπὸ ὑφασμα μεγάλες εὐρύνεσες νυφθρισμένες μὲ σχέδια ἑλληνικῆς τέχνης ζωγραφισμένα πάνω στὸ πανί. Ἐπίσης μικρὰ, πολὺ κομψὰ τσαντάκια γιὰ νὰ βάλῃτε ἀλλυντικά, —ἀντὶ νὰ τὰ φέρνετε ἀνακατεμένα στὴν τσάντα σας,— ἀπὸ γκρὸ ταφτὰ σὲ ὅλα τὰ χρώματα, κι' ἐπάνω ζωγραφισμένα διάφορα σχέδια ἢ λουλούδια.

Σὲ γάντια, προτιμᾶτε τὰ σφυὲτ ὑφασμα, σὰν πιὸ νεανικὰ καὶ τὸ καστόρι γιὰ τὶς πιὸ φλικιωμένες. Φυσικὰ καὶ στὰ γάντια ἀκόμη δὲν ἔχχνὰ νὰ περάσῃ τὸ ἐπιδέξιο πινέλο τῆς ἡ κ. Κωνσταντοπούλου, δίνοντάς μας κάτι ξεχωριστό, ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὸ συνηθισμένο.

Διάδοχοι Κων. Τσολάκη

Αἰόλου 70

Τοῦτα τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ μόδα ἔχει φροντίσει καὶ γιὰ τὶς ὀμπρέλες ἀκόμα. Μεγάλη ποικιλία χρωμάτων καὶ σχεδίων. Ὀμπρέλες ποὺ συνδυαζουν ποακτικότητα καὶ κομψότητα.

Ὑπάρχουν δυὸ εἴδῶν ὀμπρέλες: Οἱ γερμανικὲς καὶ οἱ ἰταλικές. Οἱ δεύτερες ὅμως ἔχουν πολλὰ μειονεκτήματα καὶ ἔχουν σχεδὸν παραμεριστῆ ἀπ' τὶς γερμανικές.

Ἡ μόδα συνδυάζεται μὲ τὴν ποακτικότητα, δίνοντάς μας ὀμπρέλες ποὺ κλείνουν καὶ γίνονται τόσο μικρές, ποὺ μπαίνουν στὴν τσάντα σας ὅπως καὶ ἕνα μικρὸ δεματάκι. Πολὺ ὑγιὰν στὸ πράγμα, γιατὶ μὲ τὴν ἀσταθεία τοῦ καιροῦ μας ἔχει γίνει ἀναραίτητο συμπλήρωμα τῆς γυναικείας τουαλέτας ἡ ὀμπρέλα. Ἡ βροχὴ ὑπῆρξε πιὰ τὰ ἔχθρὸς τῆς γυναίκας. Χαλᾶει τὰ μαλλιά, καταστρέφει τὸ μακιγιὰζ λεκιάζει τὸ ροῦχα. Ἕνας ὅμως ὀπ' τὶς ποακτικὲς ὀμπρέλες, ὑπάρχει κι' ἄλλο ἕνα εἶδος ὀμπρέλας οἱ πολὺ μακουὲς καὶ λεπτές, οἱ ὁποῖες δὲν χωροῦν δέβαια στὴν τσάντα σας, ἀλλὰ σᾶς δίνουν ἕνα παοιζιάνικο ἀέρα καὶ προσθέτουν γαλλικὴ κομψότητα στὴν ἐμφανισί σας. Τὰ ὑφάσματα ποὺ εἶνοι. φτιαγμένες εἶναι καλὴ ποπλίνα ἢ ταφτὰς σὲ καρό, ριγὲ ἢ μονόχρωμος.

«Βιεννέζικον»

Μιὰ κομψὴ γυναίκα, δὲν ποέπει ποτὲ νὰ συμπληρώνη τὴν τουαλέτα της μὲ φτηνὰ ἢ πρόχειρα ἀξεσουάρ. Κακὴ ἐκλογὴ καταστρέφει τὴν ἐμφανισί της, καὶ τὴν κάνει νὰ φαίνεται «προχειροδαμένη». Ἡ καλὴ ποιότητα τῆς τσάντας σας, τῶν γαντιῶν σας, τῆς ζώνης —ὅποτε φοᾶτε— παίζει σπουδαῖο ρόλο στὴν ἐντύπωσι ποὺ θὰ προκαλέσετε.

Ὡραιότατα ἀξεσουὰρ γυναικείας τουαλέτας σὲ καλὴ ποιοτητα, πρωτότυπα σχέδια, καὶ προπαντός, προσεγμένο γοῦστο ὑπάρχουν στὸ «Βιεννέζικον», Σταδίου 9α.

Μοντέρνες πρωϊνὲς τσάντες σὲ ἐξαντρὶκ σχέδια καὶ καινούργιους χρωματισμοὺς ποὺ ἱκανοποιοῦν κάθε γοῦστο σὲ δέματα μπὸξ βακέτες μαροκὲν, καὶ νάϋλον φυσικά. Οἱ ἀπογευματινὲς ἀπὸ φανταιζὶ δέρματα, ἢ τασιὸν κροκοδείλου σαοὺας καὶ δέρμα καρχαρία.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ κανει ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι στὸ «Βιεννέζικο», εἶναι ἡ ποικιλία καὶ πολυτέλεια σὲ βραδυνὲς τσάντες Ἀληθινὰ ἀριστουργήματα, ἀπὸ ἀκριβὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα σὲ χρώματα παστέλ, κεντημένες ὁλόκληρες μὲ πούλιες, ἢ στράς, ἢ ζωγραφισμένα μὲ γάνδρα σὲ διάφορα σχέδια.

Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς εἶναι ἀληθινὰ ἔργα τέχνης. Μιὰ βραδυνὴ τσάντα εἶναι ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς βραδυνῆς σας τουαλέτας

Γάντια ἀπὸ σουὲτ ἢ ὑφάσματα, καὶ γιὰ τὸ βράδυ μακρυά, ἀπὸ νάϋλον ἢ ἄλλο ὑφασμα, κεντημένα μὲ χάνδρα, ἢ ζωγραφισμένα μὲ λεπτὰ σχέδια στὴ ράχη τους.

Αὐτὰ τὰ μικρὰ πραγματάκια ἂν προσέχῃ κάθε γυναίκα, μπορεῖ νὰ εἶναι σίγουρη γιὰ τὴ κομψότητά της.

«Λυχνάρι»

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ καινούργιου καταστήματος διακοσμητικῆς τὸ «Λυχνάρι» Βουμπάρη 5. Ὅσοι παραβρέθηκαν ἐκεῖ μπόρεσαν νὰ θαυμάσουν ὡραιότατα ἐπίπλα, πολὺ πρωτότυπα τραπεζάκια, κομψὰ ἀμπαζοὺρ, θαυμάσιες ἀπλίκες, καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα ἀντικείμενα ποὺ δίνουν χαρὰ κι' ὀμορφιὰ στὸ σπίτι

Ἔκθεσις ζωγραφικῆς

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα, ἡ ἀθηναϊκὴ γεωλαία εἶχε τὴν εὐχαρίστησι νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν ἔκθεσι τοῦ γνωστοῦ σκιτσογράφου καὶ ζωγράφου κ. Μίνου Ἀργυράκη, στὴν αἴθουσα τῆς «Μόνικας Πέν», Κριεζώτου 1. Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Ἀργυράκη προκαλεσε ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, προπαντὸς μεταξὺ τῶν νέων. Ἡ κλοπὴ μάλιστα ἑνὸς μικροῦ πίνακος, ποὺ ἔγινε ἀσφαλῶς ἀπὸ κάποιο νεαρὸ θαυμαστὴ τοῦ καλλιτέχνη, ἀντὶ νὰ τὸν θυμώσῃ, τὸν εὐχαρίστησε! «Ἂν βρεθῆ ἐκεῖνος ποὺ τὸν πῆρε, θὰ τοῦ δώσω εὐχαρίστως κι' ἄλλον ἕνα πίνακα δῶρον. Παίρνω τὴν πράξι του, σὰν κομπλιμέντο», εἶπε ὁ Ἀργυράκης ὅταν τὸν ἐπισκεφθήκαμε στὴν ἔκθεσί του. Μοντέλο καὶ ἐμπνευστρια τοῦ κ. Ἀργυράκη στοὺς περισσότερους ἀπ' τοὺς πίνακές του, ἦταν ἡ γνωστὴ πλέον στοὺς Ἀθηναίους δεσποινὶς Ἄϊδυ Νικολάου. Γιὰ κείνους ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ ζωγραφική, τοὺς πληροφοροῦμε ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς ζωγράφος βρίσκεται σὲ συνεννοήσεις μὲ τὸ φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς καὶ πιθανὸν νὰ συνεχίση ἐκεῖ τὴν ἔκθεσί του.

Μ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ - ΚΑΙ ΓΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

● Ἡ Ἑλληνίδα μεσόφωνος Λίτσα Λιώτση, ὅπως ἐνεφανίσθη στὴ «Μάρθα», στὴν Ὄπερα Καϊζερσλάουττερν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία.

● Ο ΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ὁ Ντίνος Ἠλιόπουλος, τὸ καλοκαίρι ποὺ μᾶς πέρασε, ἐσκίτσασε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραστάσεως τοὺς συναδέλφους του, τόν... Σαρλὼ ἢ «σχεδὸν γυμνοῦ». Αὐτὸ συνέβαινε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σκέτς τῆς σάτιρας «Ἀνεργία μπδὲν» τῶν Ἀσπιακοπούλου, Σπυροπούλου, Παπαδούκα, κατὰ τὴν ἐξέλιξι τοῦ ὁποίου ὁ μὲν Φωτόπουλος ἐκλαμβάνεται ὡς ἀστυνόμος ὁ δὲ Ἠλιόπουλος ὡς ἀστυφύλακας ποὺ ὁρίσκεται ὑποχρεωμένος νὰ κοατήσῃ... σημειώσεις γιὰ τὴν ἀνάκρισι ἀυτοῦ ἔκανε ὁ δήθεν ἀστυνόμο

Τώρα ὁ Ἠλιόπουλος ἀγόρασε εἰδικὸ μπλοκ, χρώματα μολύβια καὶ ἄλλα σύνεργα καὶ ὅταν δὲν ἔχη δουλειὰ στὸ καμαρίνι του, ζωγραφίζει, Ὅσοι εἶδαν τὰ σκίτσα του βεβαιώνουν πῶς ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ταλέντο ἠθοποιΐας, ὁ διαλεχτὸς καλλιτέχνης ἔχει καὶ ταλέντο ζωγράφου, καὶ πῶς ἂν καλλιεργήσῃ συστηματικὰ τὴν κλίσι του στὴ ζωγραφική συντομα θὰ διαπρέψῃ.

● ΜΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΨΕΥΣΘΗ

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, γνωστότατος θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας τῶν Ἀθηνῶν, εἶχε πῆ στὸν ἐξαιρετικό, σήμερα, δραματικὸ πρωταγωνιστὴ, Δημήτρη Χόρν:

—Ἐσύ, Τάκη, πρέπει νὰ ἀφιερωθῆς ἀποκλειστικὰ στὴ μουσικὴ κωμῳδία. Μὴ σκεφθῆς νὰ τὴν ἐγκαταλείψης γιὰ τὴν πρόζα, γιατὶ θὰ ἀποτύχης.

Ἡ διάψευσις τῆς προβλέψεως ἦοθε πολὺ σύντομα καὶ πολὺ συντριπτικὰ γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ πρόσο λίγο ἐέσουν, ἀπὸ θεατρο μεοικοί...θεατρικοὶ ἐπιγειοπιαστίαι.

Φ. ΚΛΕΑΝΘΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ἀπὸ τὴ σκηνὴ καὶ τὰ παρασκήνια

● ΤΑ «ΠΑΛΛΗΚΑΡΑΚΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΤΡΕΙΑΣ»

Ἡ καινούργια ἑλληνικὴ κωμῳδία «Παλληκαράκια τῆς παντρειᾶς»—γραμμένη ἀπὸ τὸν ἀοχισυντάκτη τῆς «Γυναίκας» Ἠλία Μπαλάπουλο καὶ τὸν γνωστὸ εὐθυμογράφο Πολύβιο Βασιλειάδη— ποὺ ἀνεβαίνει στὸ θέατρο «Μπουρνέλη» (Παπαϊωάννου) ἀπὸ τὸν θίασο Φωτόπουλου—Ἠλιόπουλου, εἶναι μιὰ κωμῳδία μὲ ἔντονο ἑλληνικὸ χρῶμα, βγαλμένη ἀπὸ τὴ σύγχρονη ζωή. Ὅσοι παρακολούθησαν τὶς δοκιμὲς τῆς βεβαιώνουν πῶς ἡ νέα αὐτὴ ἑλληνικὴ σκηνικὴ δημιουργία, μὲ τὴν ὡραία ὑπόθεσι, τὴ σπαταραστὴ πλοκὴ καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα κωμικὰ ἐπεισόδια, ποὺ τὴ διανθίζουν, θὰ ἀποτελέσῃ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες θεατρικὲς ἐπιτυχίες.

Τοὺς δυὸ κεντρικοὺς ἥρωες ὑποδύονται οἱ δημοφιλεῖς κωμικοὶ Ντίνος Ἠλιόπουλος καὶ Μίμης Φωτόπουλος. Πλάι τους, σὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερόντας ρόλους, ἐμφανίζονται ἡ Νίτσα Τσαγανέα, ἡ Κυβέλη Θεοχάρη, ἡ Γκέλυ Μαυροπούλου, ἡ Μαίση Ἐγιπίδου, ἡ Ἀντιγόνη Κουκούλη, ἡ Ἄννυ Παπακωνσταντίνου, ὁ Περικλῆς Χριστοφορίδης, ὁ Λαυρέντης Διανέλλος καὶ ὁ Β. Ἀνδρεόπουλος.

● Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἡ ἐφετεινὴ χειμερινὴ περίοδος, μπορεῖμε νὰ ποῦμε ἀδίστακτα πῶς εἶναι ἡ περίοδος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔργου. Ὅλοι οἱ θίασοι δείχνουν ἰδιαίτερη προτίμησι πρὸς τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, γιατί, ὅπως ἀπεδείχθη, αὐτὰ ἔχουν μεγαλύτερη ἀπήχησι στὴν ψυχὴ τοῦ κοινοῦ.

Τὰ ἑλληνικὰ ἔργα ποὺ ἀνεβάσθησαν ἢ πρόκειται νὰ ἀνεβασθοῦν εἶναι, μὲ ἀλφαβητικὴ σειρὰ τῶν θεάτρων, τὰ ἑξῆς:

Ἀθηνῶν: Ὁ θίασος Λογοθετίδη θὰ ἀνεβάσῃ, μετὰ τὶς ἑορτές, τὴ νέα κωμῳδία τοῦ Δ. Ψαθᾶ «Ἕνας βλάκας καὶ μισός».

Ἀργυροπούλου: Ἀνεβάσθηκε ἡ κωμῳδία τοῦ Θ. Τσουπρῆ «Δάσκαλε ποὺ δίδασκες». Θὰ ἀνεβασθοῦν ἐν συνεχείᾳ οἱ ἑλληνικὲς κωμῳδίες: Δ. Γιαννουκάκη «Ἡ κυρία ἔχει νεῦραι». Θ. Τσουμπρῆ «Ἀγνώστου πατρὸς» καὶ ἄλλες.

Δημοτικὸν (Πειραιῶς): Ὁ θίασος Μάνου Κατράκη ἄρχισε μὲ τὴν «Τραγῳδία τοῦ λόρδου Μπάϋρον» τοῦ Μαν. Σκουλούδη. Ἑτοιμάζει τὸν «Μονοσάνταλον» τοῦ Ν. Τσεκούρα. Ἐν συνεχείᾳ θὰ ἀνεβάσῃ καὶ ἄλλα ἑλληνικὰ ἔργα.

Ἐθνικόν: Στὸ ρεπερτόριό του ἔχει περιλάβει τὴν «Θεοφανὼ» τοῦ Ἄγγελου Τερζάκη, ποὺ θὰ ἀνεβασθῆ τὴν ἄνοιξι.

Κεντρικόν: Ὁ θίασος Χατζίσκου — Ἄννας Συναδινοῦ ἄρχισε μὲ τὴν «Πινακοθήκη τῶν ἠλιθίων» τοῦ Ν. Τσιφόρου. Τώρα παίζει τὸ «Μαγγανοπήγαδο» τοῦ Στέφ. Φωτιάδη.

Κοτοπούλη: Ἀνέβασε τὸ ἔργο «Οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ» τοῦ Χρ. Γιαννακόπουλου. Ἑτοιμάζει τὴν κωμῳδία τοῦ Δ. Γιαννουκάκη «Ὁ Παναγιώτης καὶ ἡ Παναγιώταινα».

Μπουρνέλη (Παπαϊωάννου): Ὁ θίασος Μίμη Φωτόπουλου — Ντίνου Ἠλιόπουλου ἄρχισε μὲ τὴν κωμῳδία τοῦ Ἀλ. Σακελλάριου «Ὁ θίασος μου ὁ Λευτεράκης». ἀνεβάζει τώρα τὴν κωμῳδία τῶν Ἠλία Μπαλόπουλου καὶ Πολύβιου Βασιλειάδη «Παλληκαράκια τῆς παντρειᾶς».

Τὰ μόνα θέατρα ποὺ δὲν ἔχουν περιλάβει ὡς τώρα ἑλληνικὰ ἔργα στὸ ρεπερτόριο τους εἶναι τὰ «Τέχνης» καὶ «Μουσούρη».

● ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΑΝΔΡΕΣ

Γράφαμε στὸ προηγούμενο τεύχος τῆς «Γυναίκας» γιὰ τοὺς ἄνδρες πρωταγωνιστὰς τῆς πρόζας ποὺ ἐμφανίσθηκαν στὴ σκηνὴ ντυμένοι γυναικεῖα. Ἀλλὰ οἱ περιπτώσεις τῶν πρωταγωνιστριῶν ποὺ ἐμφανίσθηκαν ντυμένες ἀνδρικά, εἶναι πολὺ περισσότερες.

Πρῶτα - πρῶτα, πολλὲς μεγάλες Ἑλληνίδες καλλιτέχνιδες ὑποδύθηκαν ρόλους καθαυτὸ ἀνδρικούς. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς εἶναι καὶ οἱ ἑξῆς: Ἡ Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου, ποὺ ἐνσάρκωσε τὸν "Αμλετ στὴν ὁμώνυμη τραγῳδία τοῦ Σαίξπηρ. Ἡ Ροζαλία Νίκα ποὺ ὑπεδύθη τὸν Ἀετιδέα στὸ ὁμώνυμο δράμα τοῦ Ἐδμόνδου Ροστάν. Ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη ποὺ ἐμφανίσθηκε πολλὲς φορὲς σὲ ἀνδρικοὺς ρόλους, ὅπως στὸ ρόλο τοῦ Μάκβου στὸν «Καραγκιόζη» τοῦ Θ. Συναδινοῦ, στὸ ρόλο τοῦ Ποντίκη στὰ «Χαμίνια» τοῦ Δελήκατεσίνη κλπ. Ἡ Κυβέλη ποὺ ἐμφανίσθηκε στὴ σκηνὴ ὡς... Ἀρσὲν Λουπέν, σ' ἕνο γαλλικὸ ἔργο «Ἡ κόρη τῆς Ἀλίκη ποὺ ἔπαιξε τὸ ρόλο ἑνὸς σνοριοῦ μὲ κόκκινα μαλλιὰ καὶ παναδες στὸ γαλλικὸ μυνσπρουτ «Ἡ κοκκινότριχα».

Ἄπειρες ἐέ ἄλλου εἶναι οἱ περιπτώσεις ποὺ ἡ πλοκὴ τοῦ ἔργου ὑποχρεώνει τὴν ἡοωΐδα του νὰ μετωμφιεσθῆ σὲ ἄνδρα. Ἀνάμεσα στὶς σύγχρονες πρωταγωνίστριες ποὺ ἐμφανίσθηκαν σὲ τέτοιους ρόλους ἀναφέρουμε τὴ Βάσω Μανωλίδου ποὺ ἔπαιξε τὴ Ροζαλίντα στὸ «Ὅπως ἀγαπᾶτε» καὶ τὴ Ἰιόλε στὴ «Δωδεκάτη νύχτα» τοῦ Σαίξπηρ κλπ.

● Ο ΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ὁ Ντίνος Ἠλιόπουλος, τὸ καλοκαίρι ποὺ μᾶς πέρασε, ἐσκίτσασε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραστάσεως τοὺς συναδέλφους του, τόν... Σαρλὼ ἢ «σχεδὸν γυμνοῦ». Αὐτὸ συνέβαινε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σκέτς τῆς σάτιρας «Ἀνεργία μπδὲν» τῶν Ἀσπιακοπούλου, Σπυροπούλου, Παπαδούκα, κατὰ τὴν ἐξέλιξι τοῦ ὁποίου ὁ μὲν Φωτόπουλος ἐκλαμβάνεται ὡς ἀστυνόμος ὁ δὲ Ἠλιόπουλος ὡς ἀστυφύλακας ποὺ ὁρίσκεται ὑποχρεωμένος νὰ κοατήσῃ... σημειώσεις γιὰ τὴν ἀνάκρισι αὐτοῦ ἔκανε ὁ δήθεν ἀστυνόμο

Τώρα ὁ Ἠλιόπουλος ἀγόρασε εἰδικὸ μπλοκ, χρώματα μολύβια καὶ ἄλλα σύνεργα καὶ ὅταν δὲν ἔχη δουλειὰ στὸ καμαρίνι του, ζωγραφίζει, Ὅσοι εἶδαν τὰ σκίτσα του βεβαιώνουν πῶς ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ταλέντο ἠθοποιΐας, ὁ διαλεχτὸς καλλιτέχνης ἔχει καὶ ταλέντο ζωγράφου, καὶ πῶς ἂν καλλιεργήσῃ συστηματικὰ τὴν κλίσι του στὴ ζωγραφική συντομα θὰ διαπρέψῃ.

● ΜΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΨΕΥΣΘΗ

Ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, γνωστότατος θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας τῶν Ἀθηνῶν, εἶχε πῆ στὸν ἐξαιρετικό, σήμερα, δραματικὸ πρωταγωνιστὴ, Δημήτρη Χόρν:

—Ἐσύ, Τάκη, πρέπει νὰ ἀφιερωθῆς ἀποκλειστικὰ στὴ μουσικὴ κωμῳδία. Μὴ σκεφθῆς νὰ τὴν ἐγκαταλείψης γιὰ τὴν πρόζα, γιατὶ θὰ ἀποτύχης.

Ἡ διάψευσις τῆς προβλέψεως ἦοθε πολὺ σύντομ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

1 Φιογκάκια σὲ τρουὰ - κὰρ μανίκι.

2 Γούνινο γιακαδάκι μὲ φιογκάκι στὸ πλάϊ.

3 Γούνινο κασκόλ. Τὸ μοντάρετε κατὰ τὸν τρόπο ποὺ βλέπετε σὲ εἰδικὸ πλαστρόν.

4 Ἰδιόρρυθμο κουμπωτὸ τρουὰ - κὰρ μανίκι.

5 Γαρνιτούρα μὲ διπλὰ γαζιὰ σὲ πέτα καὶ μανικέτια.

6 Θεαματικὸς σταυρωτὸς ἀστραχὰν γιακάς. Γαρνίρεται μὲ μαῦρο πασμαντερὶ κορδόνι. Τὸ κορδόνι σχηματίζει καὶ τὶς κουμπότρυπες μὲ τὶς ὁποῖες κουμπώνει ὁ γιακὰς πάνω στὰ κουμπιὰ τῆς ζακέτας ἢ τοῦ παλτοῦ.

7 Τουνὶκ κουμπωτὴ στὸ ἕνα πλάϊ.

8 Κότσος γαρνιρισμένος μὲ λουλουδάκια καὶ κορδέλα. Ράβονται πάνω σὲ λεπτὸ φιλέ.

9 Μαῦρος γούνινος σκοῦφος σὲ συνδυασμὸ μὲ ζέρσεϋ.

10 Πρενσὲς φόρεμα σὲ ἁπλῆ γραμμή.

11 Γαρνιρίσματα γιὰ σκέτη ζακέτα.

12 Μοντέρνος ψηλὸς γιακάς.

13 Ἡ μοντέρνα ζώνη ποὺ σταυρώνει πίσω καὶ ξανάρχεται ἐμπρός.

14—15 Γούνινες γαρνιτοῦρες.

16 Ντραπὲ μικρὸ μανικάκι.

17 Μανσὸν κρεμασμένο ἀπ' τὸ λαιμὸ μὲ κορδόνι πασμαντερί.

18 Μοντέρνα μανσέτα γιὰ πουκάμισα

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ «Χ»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΚΟ ἔχει γεμίσει χειμωνιάτικα σίγη. Ὁ βορριὰς κατεβάζει τὰ ξυραφάκια του καὶ σαρώνει τὶς δεντροστοιχίες καὶ τινάζει κάτι ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ κίτρινα φύλλα τῶν δέντρων. Τὸ δρομάκι εἶναι ἔρημο, ὅταν στὸ βάθος του προβάλλει τὸ ζευγάρι, ποὺ προχωρεῖ σιγὰ - σιγά. Ἐκεῖνος δὲν εἶναι ἀκόμα «ἄντρας», —εἶναι ἕνα παιδὶ εἰκοσιδύο, εἰκοσιτριῶν χρονῶν. Ἐκείνη εἶναι ἕνα νέο κορίτσι, ὡς εἰκοσι χρονῶν, ὄμορφο ὅμως, μὲ μιὰν ὀμορφιὰ «θορυβώδη», ἐντυπωσιακή, ἀπ' αὐτὲς ποὺ δὲν περνοῦν ἀπαρατήρητες καὶ ποὺ τὸ πέρασμά τους στὸ δρόμο, συνοδεύεται ἀπὸ τή... σφυριγματικὴ ὑπογράμμισι τοῦ θαυμασμοῦ τῶν νεαρῶν Πηγαίνουν πλάϊ - πλάϊ, καὶ συζητάνε,— τὸ κορίτσι τὰ λέει μὲ τὴν ἀξιόλογη ὡριμότητα ποὺ ἀποκτοῦν οἱ γυναίκες ἀπὸ πολὺ νέες, τὸ ἀγόρι ἐπιμένει στὶς ἀπόψεις του, μὲ τὶς ἄγουρες ἰδέες ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν οἱ ἄντρες κι' ὅταν ἀκόμη ἐνηλικιωθοῦν.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (μὲ πίκρα). — Αὐτὸ εἶναι τὸ δύσκολο σημεῖο, σ' ὁλόκληση τὴν ἱστορία μας...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (λοξὸ βλέμμα).—Ποιὸ ἐννοεῖς;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (σὰ ν' ἀναγγέλλη καταστροφή).—Τὸ ὅτι δὲν μ' ἀγαπᾶς! (μικρὴ σιγὴ «ὑγρὴ» ἀπὸ συγκίνησι) Ἐνῶ ἐγώ...(ἀπότομη παῦσι).

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Ἐνῶ ἐσύ, μ' ἀγαπᾶς...

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.—Γιατὶ αὐτὸς ὁ μισοειρωνικὸς τόνος; (ἐξεγείρεται) Δὲν τὸ πιστεύεις;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Δὲν ἔχω ἀντίρρησι, νὰ τὸ πιστέψω, μόνο, πού...

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (ὁρμητικά). — Πές το! Μόνο πού;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (μὲ ψύχραιμη σκέψι).—Μόνο, ποὺ στὴν πολὺ νέα ἀντρικὴ ἡλικία, εἶναι πολὺ δύσκολη ἡ...«διαφορικὴ διάγνωσις» τῶν αἰσθημάτων!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (ποὺ δὲν καταλαβαίνει).—Δηλαδή;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Νά, συνήθως, σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία τῶν ἀγοριῶν, τὰ πράγματα εἶναι κάπως μπερδεμένα κι' ἔτσι ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἐπιπολαιότητα καὶ ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη, παρουσιάζουν τὰ ἴδια... συμπτώματα! Καταντάει, λοιπόν, δύσκολο νὰ ξεχωρίσης περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται. Ξεκινᾶς νομίζοντας πὼς τὰ «συμπτώματα» φανερώνουν ἀγάπη καί, σὲ λίγα χρόνια, διαπιστώνεις πὼς ἐπρόκειτο γιὰ ἕναν ὁρμητικὸ ἐνθουσιασμὸ τῆς πρώτης ἀνδρικῆς ἡλικίας.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (ποὺ ἔχει προσβληθῆ).— Δηλαδή, μὲ νομίζεις ἐπιπόλαιο;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Ὄχι, πρὸς Θεοῦ! Δὲν εἶπα τέτοιο πράγμα! Εἶπα μόνο πὼς ὅλα εἶναι δυνατά. Ἔπειτα... (δισταγμός)

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (πικρά).— Ἔπειτα εἶναι καὶ τ' ἄλλο σκέλος. Εἶσαι καὶ σύ, ποὺ... δὲν μ' ἀγαπᾶς!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Τὸ λὲς μ' ἕνα ὕφος, σὰ νὰ μὲ κατακρίνης.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Κι' ἂν εἶναι κι' ἔτσι; Θὰ εἶχα ἄδικο;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Μεγάλο ! Ἐγὼ εἶμαι ἐν τάξει καὶ μὲ τὸν ἑαυτό μου καὶ μὲ σένα, ὅταν λέω τὴν ἀλήθεια. Θὰ ἔπρεπε νὰ μὲ κατακρίνης ἂν ἔκανα τὸ ἀντίθετο, ἂν σοῦλεγα ψέματα...

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (ὑποκύπτοντας) —Ἔχεις δίκηο... Σέβομαι τὴν εἰλικρίνειά σου, ὅσο καὶ ἂν μοῦ εἶναι ὀδυνηρή. Ὡστόσο...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (τὸν διακόπτει).—Ξέρω τί θὰ μοῦ πῆς : ὡστόσο ἡ ἀγάπη θἄσθη μόνη της..

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (μὲ κάποιο σπίθισμα ἐλπίδας).—Ἀκριβῶς...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἤσυχα). — Λυπᾶμαι, ἀλλὰ καὶ πάλι θὰ διαφωνήσω μαζί σου. Σοῦ ἀρέσει πάντα νὰ παίρνης τὴν αἰσιόδοξη πλευρὰ τῆς ζωῆς.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (ὁρμητικά).— Ἡ αἰσιοδοξία δὲν εἶναι ἐλάττωμα!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Σύμφωνοι, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι στηρίζεται σὲ δεδομένα. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει κανένα τέτοιο στήριγμα! Ἀντίθετα, τὸ γεγονὸς ὅτι, μέχρι τώρα, ὕστερα ἀπὸ τόση παρέα, ποὺ κάναμε, δὲν μπόρεσα νὰ γνωρίσω τὴν ἀγάπη γιὰ σένα, δὲν ἀποτελεῖ καλὸ σημάδι καὶ γιὰ τὸ μέλλον...

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (σχεδὸν παγωμένα).—Ὥστε...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Ὥστε ἔχουμε κάθε δικαίωμα ἢ μᾶλλον ἔχουμε ὑποχρέωσι νὰ ἐξετάσουμε καὶ τὴν ἄλλη πλευρά, τὴν ἀντίθετη ἀπὸ κείνην ποὺ μᾶς συμφέρει καὶ ποὺ τὴν ἐπιθυμοῦμε... (μαλακά, σχεδὸν μὲ συμπόνοια) Θὲς νὰ τὴν ἐξετάσουμε κι' αὐτήν;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (ἄτονα, σὰν ξεψυχισμένα).—Λέγε...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. — Μπορεῖ, λοιπόν, ἂν γίνουμε ἀντρόγυνο, ὅπως τὸ θὲς κι' ἐπιμένεις, νὰ σ' ἀρέσουν τὰ πράγματα ἀνάποδα. Δηλαδή, μπορεῖ ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, ἡ σημερινὴ «ἀγάπη» σου, ν' ἀποδειχθῆ ἁπλὸς νεανικὸς ἐνθουσιασμός, ποὺ φυσικὰ θὰ σβύσῃ, ὅπως σβύνουν ὅλοι οἱ ἐνθουσιασμοί. Μπορεῖ, ἀκόμη, αὐτὴ ἡ ἐκ μέρους μου ἀγάπη νὰ μὴν ἔρθῃ ποτέ, ὅπως ἄλλωστε δὲν ἦρθε ὡς τώρα. Καὶ κάτι χειρότερο : μπορεῖ νὰ μουρθῆ ξαφνικὰ αὐτὴ ἡ ἀγάπη, ἀλλὰ... ὄχι γιὰ σένα! Κάποιος ἄλλος, κάποιος ἄντρας ποὺ πιθανὸν νὰ μοῦ τὸν ἔταξε ἡ μοῖρα καὶ νὰ μὴ φάνηκε ἀκόμα στὴ ζωή μου, μπορεῖ νὰ παρουσιαστῆ ἀργότερα. Καὶ τότε, τί γίνεται;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (μὲ τρομαγμένη εἰλικρίνεια).—Χάος!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Αὐτὸ ἀκριβῶς: χ ά ο ς! Θὰ παριστάνουμε ἕνα νεαρὸ ζευγάρι, ποὺ παντρεύτηκε ἀπὸ... ἔρωτα καὶ ποὺ τὸ χωρίζει χάσμα ἀγεφύρωτο! Ὁ ἄντρας, ἀδιάφορος γιὰ τὴ γυναίκα του, θὰ ψάχνη νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἐνδιαφέρον του σ' ἐξωσυγικὲς κατακτήσεις. Καὶ ἡ γυναίκα, τοποθετημένη ἀνάμεσα στὸν «νόμιμο» ἄντρα ποὺ δὲν ἀγαπάει καὶ στὸν «παράνομο» ἄντρα ποὺ ἀγαπάει, θὰ διακινδυνεύῃ κάθε στιγμὴ τὴν περηφάνεια καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά της! Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς ἂν σ' ἀρέσῃ ἕνα τέτοιο ζευγάρι;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ. — Μὰ... γιατὶ θές νὰ πάρῃς τὴν ἀπαισιόδοξη ἄποψι;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Κι' ἐσὺ γιατὶ ἐπιμένεις νὰ πάρουμε τὴν αἰσιόδοξη; Ἐδῶ βρισκόμαστε μπροστὰ στὸν ἄγνωστο «Χ»! Κανείς μας δὲν μπορεῖ νὰ ξέρῃ τί κρύβεται ἀπὸ κάτω του καὶ τί θὰ βγῆ στὸ μέλλον. Πὼς μποροῦμε νὰ τὰ ρισκάρουμε ὅλα, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ καὶ τὴν εὐτυχία μας;

(Μεγάλη σιγή... Προχωροῦν κι' οἱ δυὸ ἀμίλητοι κι' ἡ παγωνιὰ φαίνεται πιὸ διαπεραστικὴ καὶ τὰ ξυραφάκια τοῦ βορηᾶ πιὸ κοφτερά).

Αὐλαία

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Θόμψον εἶναι ἰδεῶδες ζευγάρι. Οὔτε ἕνας καυγᾶς, οὔτε μιὰ φασαρία δὲν γίνεται ἀνάμεσά τους.

Ὅταν ἐρώτησαν τὸν κ. Θόμψον πὼς τὰ καταφέρνει, ἀπήντησε:

— Εἶναι πολὺ ἁπλό. Τὸ πρωῒ κάνει ἡ γυναίκα μου ὅ,τι θέλει, καὶ τὸ ἀπόγευμα κάνω ἐγὼ ὅ,τι θέλει ἡ γυναίκα μου.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

μετεφέρθησαν στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου 34 καὶ Ἱπποκράτους, 4ος ὄροφος.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

● ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ: Ἡ ἠθοποιὸς Μαίη Οὐὴν μὲ βροδυνὴ τουαλέτα. Ἡ τουαλέτα, ἀπὸ σατὲν ντυσές, γαρνίρεται μὲ πέρλες καὶ στράς. Στὸ στῆθος μουσελίνα ντραπέ.

● ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ: Ἀ ρ ι σ τ ε ρ ά : Ταγιὲρ μεσάτο μὲ κλασικὴ μανικοκόλλησι. Ὕφασμα μαλακὸ μὲ τρίχα, πολὺ τῆς μόδας. Ὁ γιακὰς πλατὺς καὶ δὲν ἀνεβαίνει ψηλά. Δ ε ξ ι ά : Ντὲ - πιέ. Εἶδος ταγιὲρ μὲ ζώνη πέτσινη. Ἡ ζακέτα ἔχει πίσω πλάτη ὁλόκληρη καὶ ἐμπρὸς μόνο μπάσκα, ὥστε νὰ φαίνεται ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ μπούστος τοῦ φορέματος. Ἀπὸ πάνω φοριέται σάρπα σὲ χρῶμα ἀσορτί.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Ὁ Λορέντζος Μαβίλης· γεννήθηκε τὸ 1860 στὴν Ἰθάκη, ἀπὸ γονεῖς Κερκυραίους. Ὁ παπποῦς τοῦ Μαβίλη ἦταν Ἰσπανός. Ὅταν τέλειωσε τὸ γυμνάσιο, ὁ Μαβίλης πῆγε στὴ Γερμανία ὅπου σπούδασε φιλοσοφία. Ἡ θεωρία τοῦ Σοπενάουερ ὡδήγησε τὸν ποιητὴ πρὸς τὴν ἀπαισιοδοξία. Αὐτὴ δὲ ἡ ἀπαισιοδοξία ἀποτελεῖ τὸ βασικὸ χαρακτήρα τῆς ποιήσεως καὶ τῆς γενικώτερης ἀντιλήψεως τοῦ Μαβίλη περὶ τοῦ κόσμου. Ὅταν γύρισε στὴν Κέρκυρα, ἔζησε ἀπομονωμένος καὶ μακρὰ ἀπὸ κάθε θόρυβο. Τὸ 1911 ἀνακατεύτηκε στὴν πολιτικὴ καὶ ἐξελέγη βουλευτής. Ἔμεινε ἱστορικὴ ἡ ἀγόρευσί του στὴ Βουλὴ γιὰ τὴ δημοτικὴ γλώσσα, κατὰ τὴν ὁποία εἶπε καὶ τὸ περίφημο ἐκεῖνο ὅτι «χυδαία γλώσσα δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουν χυδαῖοι ἄνθρωποι καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ χυδαῖοι ἄνθρωποι ὁμιλοῦντες τὴν καθαρεύουσα». Κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους κατετάγη ἐθελοντὴς στὸ σῶμα τῶν Γαριβαλδινῶν καὶ σκοτώθηκε τὸ 1912 στὸ Δρίσκο. Ὁ Λορέντζος Μαβίλης ἔγραψε θαυμάσια σονέτα, ποὺ τὸ διακρίνει ἡ ἁρμονία, ἡ μουσικότητα, ἡ τεχνικὴ τελειότητα κὰ ὁ πλοῦτος τῶν σκέψεων καὶ τῶν εἰκόνων.

ΤΟ ΤΑΜΑ

Κόρη ἀφράτη, μὲ στήθια σὰν τὸ γάλα,
μ' ὁλόξανθα μαλλιὰ σὰν τὸ χρυσάφι,
μὲ μάγουλα ποὺ ὁ Ἔρωτας τὰ βάφει
ὀόδισμα οὐράνιο ραίνοντας μιὰ στάλα

*

σὰν καὶ σένα δὲν εἶναι πλάσματα ἄλλα,
σὲ λαχταρῶ σὰ διψασμένο ἐλάφι
νὰ τ' ἀγαπήσω ἡ μοῖρα μου τὸ γράφει
τὰ δυό σου μάτια μαῦρα τὰ μεγάλα.

*

Ἐσὺ εἶσαι ἡ εὐτυχιά μου, ἐσὺ τῷ φῶς μου,
πὼς θὰ ἰδῶ στὴ ζωή μου τέτοιο θᾶμα
ποτὲ δὲν τὸ ἐφαντάσθη ὁ λογισμός μου·

*

νὰ μὴ σ' ἀπαρνηθῶ σοῦ κάνω τάμα,
ἔλα, χαρὲς καὶ βάσανα τοῦ κόσμου
χεροπιασμένοι θὰ περνᾶμε ἀντάμα.

ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ
ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ
ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ

ΒΡΕΧΕΙ!

ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ
ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ
ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ

ΣΑΣ ΕΠΙΑΣΕ ΒΡΟΧΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ; Θ' ΑΠΟΔΕΙΞΕΤΕ ΠΩΣ ΕΙΣ

ΕΙΣΑΣΤΕ μούσκεμα, από την κορφή ως τα νύχια, από το χαριτωμένο καπελάκι που φορᾶτε για πρώτη φορά...ως τα κομψότατα γοβάκια που εἴχατε την ἀπρονοησία νὰ φορέσετε, παρὰ τὰ μαῦρα ἀπειλητικὰ σύννεφα ποὺ γέμιζαν τὸν οὐρανό. Τὸ παλτό σας ἔχει μεταβληθῆ σ' ἕνα σφουγγάρι ποὺ στάζει καὶ τὸ φόρεμά σας, μούσκεμα κι' αὐτό, κολλάει ἀπαίσια στὰ γόνατά σας. Τί καταστροφή, σκέπτεσθε! Μὰ ὄχι, ἡσυχάσετε, ὅλα μποροῦν νὰ διορθωθοῦν. Ἀναζητῆστε ἀνάμεσα στὶς συμβουλὲς ποὺ ἀκολουθοῦν ἐκείνη ποὺ σᾶς ἀφορᾶ... καὶ ἀκολουθῆστε την γιὰ νὰ διορθωθῆ ἡ ζημιά!...

ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΣΑΣ

—Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ κάνετε εἶναι νὰ τινάξετε καλὰ τὸ καπέλο σας, ὥστε νὰ φύγη ἀπὸ πάνω ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο νερό.

—Ἀφῆστε το νὰ στεγνώση στὸν ἀέρα, μακρυὰ ἀπὸ τὴ σόμπα ἢ τὸ καλοριφὲρ, στηρίζοντάς το ἐσωτερικά. Προσπαθῆστε ὅσο μπορεῖτε νὰ τοῦ ξαναδώσετε τὸ ἀρχικὸ σχῆμα του.

—Ἂν τὸ καπέλο σας εἶναι ἀπὸ βελοῦδο, μὴν περιμένετε νὰ στεγνώση ἐντελῶς: τοποθετῆστε το ἐπάνω ἀπὸ μιὰ κατσαρόλα μὲ βραστὸ νερό, ἀφῆστε νὰ διεισδύση ὁ ἀτμὸς μέσα στὸ ὕφασμα καὶ βουρτσίστε τὸ χνούδι πρὸς τὴν ἀνάποδη κατεύθυνσι.

—Ἂν εἶναι ἀπὸ φέτρ, ἀφοῦ στεγνώση, βουρτσίστε το προὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις.

—Ἂν εἶναι ἀπὸ φτερά, ἢ γαρνισμένο μὲ φτερά, ἀφοῦ τὸ στεγνώσετε καλά, ἰσιώστε τὰ φτερὰ μὲ ἕνα μικρὸ ταμπὸν ἀπὸ βελοῦδο (ἢ μιὰ βελοῦδινη βουρτσίτσα τῶν δίσκων τοῦ γραμμοφώνου).

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ

Γενικὲς ἀρχές: Μὴ βάζετε ποτὲ τὰ φορέματα νὰ στεγνώσουν κοντὰ σὲ πηγὴ θερμότητος, οὔτε καὶ στὸν ἥλιο. Ἁπλώστε τα κάπου στὸν ἀέρα ἢ σὲ σημεῖο ποὺ κάνει ρεῦμα.

—Τὸ βρεγμένο φόρεμα ποὺ ἁπλώνετε γιὰ νὰ στεγνώση, πρέπει πάντα νὰ τοποθετῆται σὲ κρεμάστρα ἀνάλογη μὲ τὸ μέγεθός του. Καλὸ εἶναι ἡ κρεμάστρα νὰ εἶναι ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη ἢ ἀπὸ ἀνοξείδωτο μέταλλο.

—Μὴ σιδερώνετε ποτὲ ἕνα βρεγμένο φόρεμα ἂν ἔχη λεκέδες: ὑπάρχει φόβος νὰ μείνουν γιὰ πάντα ἐπάνω.

—"Οταν ἔχετε βραχῆ, τὸ προτιμότερο εἶναι νὰ σιδερώσετε ὡρισμένα φορέματα μόλις τὰ βγάλετε. Ἔτσι, ἐπωφελεῖσθε ἀπὸ τὸ ὅτι τὸ ὕφασμα εἶναι ὑγρό. Σιδερώνετε πάντα πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ νήματος. Ἕνα ἀνοιχτόχρωμο βαμβακερὸ ὕφασμα π. χ. μπορεῖ νὰ σιδερωθῆ ἐνῶ εἶναι ἀκόμη πολὺ ὑγρό, ἀπὸ τὴν καλή. Τὰ σκοῦρα ὑφάσματα, καθὼς καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἀνάγλυφο σχέδιο (πικὲ κλπ.), πρέπει νὰ σιδερώνωνται ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Γιὰ τὰ ἄλλα ὑφάσματα (μάλλινα, εὐπαθῆ μεταξωτὰ κλπ.), βάλτε ἕνα στεγνὸ ὕφασμα ἀνάμεσα στὸ φόρεμα καὶ τὸ σίδερο. Γιὰ τὰ χοντρὰ μάλλινα ὑφάσματα (παλτὰ κλπ.), διαλέξτε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸν ἕνα ἐπίσης μάλλινο ὕφασμα, τύπου φανέλλας, ποὺ θὰ τοὺς ἀφήση τὴ μαλακή, ἀφράτη ὑφή τους.

Ἡ λάσπη

Ἂν ἕνα φόρεμα ἔχη λεκιασθῆ ἀπὸ λάσπη, ἀφῆστε το νὰ στεγνώση. Κατόπιν ἀφαιρέστε τὰ «χοντρὰ» μὲ ἕνα ξύλο, χρησιμοποιώντας το σὰ σπάτουλα καὶ ὕστερα, βουρτσίστε το σημεῖο καλά. Ἂν μείνουν ἀκόμη λεκέδες, ἰδού πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσετε:

Φορέματα βαμβακερὰ ἢ λινά, λευκά: Πλύντε τα. Εἶναι τὸ καλύτερο ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε.

Φορέματα βαμβακερά, χρωματιστά: πλύντε τα μὲ προσοχὴ καὶ ξεβγάλτε τα μὲ νερὸ καὶ ξύδι.

Ὑφάσματα ποὺ πλένονται: ἂν οἱ λεκέδες δὲν καθαρίζουν, διαλύστε τὸν κροκὸ ἑνὸς αὐγοῦ σὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ τρίψτε τοὺς λεκέδες μὲ τὸ μίγμα αὐτό. Κατόπιν ξεβγάλτε μὲ νερό.

Ὑφάσματα ἀδιαβροχοποιημένα: χρησιμοποιῆστε νερὸ μὲ ξύδι.

Γιὰ ὅλα τὰ λευκὰ ὑφάσματα: χρησιμοποιῆστε διάλυσι ὀξυζενέ.

Γιὰ τὰ χρωματιστὰ ὑφάσματα: δοκιμάστε διάλυσι ἀμμωνίας (ὁ ἢ 8%). Ξεβγάλτε μὲ κρύο νερό.

Παλτὰ καὶ ζακέτες:

Γιὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ σχῆμα τους ὅταν βραχοῦν, καθὼς θὰ τὰ κρεμάσετε γιὰ νὰ στεγνώσουν κουμπῶστε τα, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι ὅταν τὰ φορᾶτε. Στερεῶστε ἀκόμη καὶ τὸ ἐσωτερικὸ κουμπί ἢ τὴν πάτ.

—Καθὼς θὰ σιδερώνετε, πατᾶτε καλὰ τὸ γιακὰ καὶ τὰ ρεβέρ.

—Σιδερῶστε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη τὸ βρεγμένο βελοῦδο, κρατώντας τεντωμένο τὸ ὕφασμα ἀπὸ ἕνα ἀναποδογυρισμένο σίδερο (ζητῆστε ἀπὸ κάποιον νὰ σᾶς βοηθήση). Καθὼς θὰ βγαίνη ὁ ἀτμός, βουρτσίζετε ἐλαφρὰ τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὴν καλή. Μετακινῆτε διαρκῶς τὸ σίδερο κατω ἀπὸ τὸ ὕφασμα, ἢ τὸ ὕφασμα πάνω ἀπὸ τὸ σίδερο, ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθοῦν σημάδια.

—Ἂν τὸ βρεγμένο βελοῦδο ἐστέγνωσε καὶ ἔκανε ἄσχημα «νερά», περάστε το, ἀπὸ τὴν καλή, ἐπάνω ἀπὸ ἕνα πολὺ ζεστὸ σίδερο, ἀναποδογυρισμένο φυσικὰ καὶ σκεπασμένο μ' ἕνα πολὺ ὑγρὸ πανί. Ὁ ἀτμὸς θὰ ξαναδώση τὴ μορφή του στὸ βελοῦδο.

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ κρατήσετε τὸ βρεγμένο βελοῦδο τεντωμένο ἐπάνω ἀπὸ μιὰ λεκάνη μὲ βραστὸ νερό: ὁ ἀτμὸς θὰ ξανασηκώση τὸ πεσμένο χνούδι.

Φορέματα, μπλοῦζες, φουστες:

Ἂν εἶναι... μεταξωτὲς, πρέπει νὰ σιδερωθοῦν, ἐνῶ εἶναι ἀκόμη ὑγρὲς, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ σημάδια τοῦ σίδερου.

.... νάϋλον, μὴν τὰ σιδερώνετε. Κρεμάστε τα προσεκτικὰ σὲ μιὰ κρεμάστρα, ὅπου θὰ στεγνώσουν μόνα τους. Ἂν θέλετε ὅμως νὰ τὰ σιδερώσετε ὁπωσδήποτε, γιὰ νὰ πάρουν ἄψογο ὕφος, περιμένετε νὰ στεγνώσουν σχεδὸν τελείως καὶ χρησιμοποιῆστε ἕνα σίδερο ἐντελῶς χλιαρό.

... ἀπὸ ζέρσεϋ ἢ πλεχτά, δύο τρόποι ὑπάρχουν: 1) Σιδερῶστε τα ἐνῶ εἶναι ἀκόμη ὑγρά, παρεμβάλλοντας ἕνα στεγνὸ πανὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ στὸ σίδερο, καὶ φροντίζοντας νὰ ἀποφύγετε τὸ ὑπερβολικὸ τέντωμα τοῦ ὑφάσματος. 2) Ἀφῆστε τα νὰ στεγνώσουν ἁπλωμένα ὁριζόντια, προσέχοντας νὰ τοὺς ξαναδώσετε τὴν ἀρχικὴ μορφή τους. Σιδερῶστε κατόπιν μὲ ἕνα ὑγρὸ τουλπάνι. Τὰ πλεχτὰ ποὺ ἔχουν σχέδια ἀνάγλυφα, θέλουν σιδέρωμα χωρὶς πολλὴ πίεσι, ὥστε νὰ μὴ χαλάση ἡ βελονιὰ καὶ τὸ σχέδιο.

... ἀπὸ ραιγιόν: περιμένετε νὰ στεγνώσουν σχεδόν, καὶ σιδερῶστε τα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ χλιαρὸ σίδερο.

.... μάλλινα: μπορεῖτε εἴτε νὰ σιδερώσετε τὸ μάλλινο ὕφασμα, ὅσο εἶναι ἀκόμη ὑγρό, παρεμβάλλοντας ἕνα στεγνὸ ὕφασμα ἀνάμεσα στὸ σίδερο καὶ τὸ φόρεμα, εἴτε νὰ τὸ ἀφήσετε νὰ στεγνώση καὶ νὰ τὸ σιδερώσετε κατόπιν μὲ ἕνα ἐλαφρὰ ὑγραμένο τουλπάνι.

Χρώματα: Ἂν τὸ φόρεμά σας εἶναι ἀπὸ χρωματιστὸ ὕφασμα, γιὰ νὰ τὸ στεγνώσετε ἁπλώστε το τεντωμένο, ὁριζοντίως, γυρισμένο ἀπὸ τὴν ἀνάποδη (τὸ μέσα ἔξω), στὴ σκιά. Ἂν τὸ χρῶμα ξεβάφη, ἢ τὰ σχέδια ποὺ ἔχει τὸ ὕφασμα ξεβάφουν, μὴν τὸ κρεμᾶτε. Ἁπλώστε το ὁριζόντιο, βάλτε ἀπὸ μέσα ἕνα κάπως χοντρὸ ὕφασμα (μιὰ χνουδωτὴ πετσέτα παραδείγματος χάριν). Κάνετε τὸ ἴδιο καὶ σὲ κάθε μανίκι. Καθὼς τὸ φόρεμα εἶναι ἁπλωμένο ὁριζόντιο, τὸ χρῶμα δὲν θὰ «τρέξη», καὶ ἡ πετσέτα ποὺ ἔχετε χώσει ἀνάμεσα θὰ ἐμποδίση ὥστε τὸ ὕφασμα τῆς μιᾶς πλευρᾶς νὰ ξεβάψη πάνω στὸ ἄλλο.

Πλισέ: Ξαναδώστε στὰ πλισὲ τὸ σχῆμα τους, στερεώνοντάς τα ἐπάνω στὴ σανίδα τοῦ σιδερώματος μὲ καρφίτσες (προσοχή! ποὺ νὰ μὴ σκουριάζουν!) Σιδερῶστε τὸ πλισὲ μὲ ἕνα ὑγρὸ τουλπάνι.

ΤΑ ΙΟΥΝΑΡΙΚΑ ΣΑΣ

Ἐν πρώτοις, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κρεμᾶτε μιὰ γούνα ποὺ εἶναι πολὺ βρεγμένη. Ἐκ φύσεως βαρειά, ἡ γούνα βαραίνει ἀκόμη περισσότερο μὲ τὸ νερὸ καὶ μπορεῖ νὰ χάση τελείως τὴ φόρμα της. Ἁπλῶστε την πάνω σ' ἕνα κρεβάτι ἢ ἕνα μεγάλο τραπέζι.

Ἡ ζημιὰ ποὺ μπορεῖ νὰ πάθη μιὰ γούνα ἀπὸ τὴ βροχὴ εἶναι μεγαλύτερη ἢ μικρότερη, ἀνάλογα μὲ τὸ εἶδος τῆς γούνας. Τὸ ἀστρακάν, παραδείγματος χάριν, ἀντέχει πολὺ καλὰ στὴ βροχή.

Τὸ λούτρ ἢ ἄλλες γοῦνες μὲ φυσικὸ ἴσιο τρίχωμα, ἀφοῦ στεγνώσουν καλά, πρέπει νὰ βουρτσιστοῦν προσεκτικὰ, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ τριχώματος, μὲ μιὰ ὑγρὴ βούρτσα. Χρησιμοποιῆστε κατὰ προτίμησι, γιὰ τὴν ὕγρανσι τῆς βούρτσας, νερὸ τῆς βροχῆς, ἢ, ἂν δὲν ἔχετε, ἀπεσταγμένο νερό. Τὸ κοινὸ νερὸ ἔχει συνήθως μεγάλη περιεκτικότητα σὲ ἀσβέστιο καὶ θὰ κάνη τὴν τρίχα νὰ χάση τὴ γυαλάδα της.

Ἂν τὸ γούνινο παλτό σας, ἀφοῦ στεγνώση ἔχει χάσει τὸ σχῆμα του, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔχει ὑγρανθῆ τὸ δέρμα (πρᾶγμα ποὺ εἶναι σπάνιο, καὶ συμβαίνει μόνο σὲ φοβερὸ κατακλυσμὸ ἢ στὶς γοῦνες ποὺ ἔχουν πολὺ μικρὴ τρίχα). Τότε, θὰ πρέπει νὰ δώσετε τὴ γούνα στὸ γουναρά σας, ποὺ θὰ τὴν ὑγράνη, θὰ τὴν τεντώση, καὶ θὰ τῆς ξαναδώση τὴν ἀρχικὴ μορφή της.

Σᾶς τονίζουμε καὶ πάλι ὅτι οἱ γοῦνες θέλουν μεγάλη προσοχὴ κι' ἂν τυχὸν βραχῆτε —πρᾶγμα πολὺ πιθανὸν ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, ὅπου ὁ καιρὸς, τώρα τελευταῖα, ἔχει γίνει ἀσταθὲς—δὲν πρέπει ν' ἀδιαφορήσετε καὶ ν' ἀφήσετε τὴ γούνα σας ὅπως ἔχει ἢ νὰ τὴν κρεμάσετε, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθήσετε τὶς ὁδηγίες ποὺ σᾶς δώσαμε. Ἡ γούνα εἶναι πολύτιμο εἶδος καὶ ἀκριβό, ποὺ δὲν ἀγοράζεται κάθε μέρα. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὴ διατηρῆτε πολλὰ χρόνια, καινούργια, γιατὶ ἀλλοιῶς—ἂν δηλαδὴ ἀρχίζη καὶ χαλᾶη τὸ σχῆμα της—εἶναι προτιμότερο νὰ μὴν... τὴ φορᾶτε καθόλου. Φαντάζομαι ὅτι θὰ ἔχετε ἀντιληφθῆ καὶ ἐσεῖς πόσο ἄσχημη φαίνεται μιὰ χαλασμένη γούνα πάνω σ' ἕνα γυναικεῖο σῶμα. Ὅταν λοιπὸν βλέπετε καιρὸ βροχερό, προτιμότερο εἶναι νὰ μὴν πάρετε τὴ γούνα σας, ἀλλὰ ἕνα ἐπανωφόρι ἢ ἀδιάβροχο ἀναλόγως. Ἀλλὰ κι' ἂν παρ' ὅλ' αὐτὰ βραχῆ ἡ γούνα σας κάνετε ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ τὴν περισώσετε.

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ

Πρέπει νὰ τὰ βάλετε νὰ στεγνώσουν μακρυὰ ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ὁποιαδήποτε πηγὴ θερμότητος, φροντίζοντας νὰ τὰ παραγεμίσετε μέ: βαμβάκι γιὰ τὰ λεπτὰ γυναικεῖο γοβάκια, μὲ χαρτὶ ἐφημερίδος γιὰ τὰ ἀνδρικὰ παπούτσια ἢ, τὰ γυναικεῖα παπούτσια σπὸρ εἴτε ἀκόμη μὲ σανὸ ἢ ἄχυρο γιὰ τὰ ἀγροτικὰ παπούτσια ἢ τὶς μπότες τοῦ κυνηγιοῦ. Προσέξτε νὰ μὴν παραβιάσετε τὴ φόρμα τῶν παπουτσιῶν καθὼς τὰ παραγεμίζετε.

Ξαπλῶστε τὰ βρεγμένα παπούτσια κάτω, ὥστε οἱ σόλες νὰ βρίσκωνται στὸν ἀέρα.

Ἂν τὰ παπούτσια σας εἶναι σκεπασμένα μὲ λάσπη:

—Ἂν ἡ λάσπη εἶναι ἀκόμη ὑγρή: καθαρίστε την, ἂν μπορῆτε, χρησιμοποιώντας ἕνα βρεγμένο σφουγγάρι.

—Ἂν ἔχη ξεραθῆ, ξύστε την μ' ἕνα ξύλο καὶ μιὰ σκληρὴ βούρτσα, ποτὲ ὅμως μὲ μαχαίρι.

—Ἂν οἱ λάσπες κάνουν λεκέδες ἐπάνω στὸ ἀνοιχτόχρωμο δέρμα, τρίψτε τους μὲ μιὰ βούρτσα καὶ λίγο ἀνθρακένευμα.

—Μὴ βάζετε τὰ παπούτσια σας σὲ «φόρμες» (καλαπόδια), ἂν δὲν μπορῆ νὰ ἐξασφαλισθῆ καλὰ ὁ ἐσωτερικὸς ἀερισμός. Περιμένετε λοιπὸν νὰ στεγνώσουν τελείως τὰ παπούτσια γιὰ νὰ τὰ βάλετε στὶς φόρμες των.

Καὶ πρὸ παντὸς μακρυὰ ἀπὸ τὴ φωτιά, γιατὶ κατόπι μάταια θὰ προσπαθῆτε νὰ φορέσετε τὰ παπούτσια σας. Μὲ τὴ φωτιὰ ἐκτὸς τοῦ ὅτι σκληραίνει τὸ δέρμα καὶ γίνεται ξύλο, μαζεύει κιόλας καὶ, ἂν κατορθώσετε νὰ φορέσετε τὰ παπούτσια, ὑπάρχει σοβαρὸς κίνδυνος νὰ πληγώσετε τὰ πόδια σας.

ΚΑΛΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ, ΑΝ ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ Ο,ΤΙ ΦΟΡΟΥΣΑΤΕ ΚΑΙ ΜΟΥΣΚΕΨΕ

Καὶ τώρα διαβάστε σὲ λίγες γραμμὲς τὴν

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΜΠΡΕΛΑΣ

Ἡ ἱστορία τῆς ὀμπρέλας ἀρχίζει πολλοὺς αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὶς χῶρες τῆς Ἀνατολῆς. Σαν πρῶτες μορφὲς τῆς ὀμπρέλας πρέπει νὰ θεωρηθοῦν οἱ μεγάλες λίθινες πλάκες ποὺ στερεώνονταν ἔτσι, ὥστε νὰ προφυλάσσουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν ἥλιο, καθὼς καὶ τὰ τεντωμένα κομμάτια ὑφάσματος, πάνω σὲ ξύλινα κοντάρια. Δούλοι καὶ ὑπηρέτες κρατοῦσαν τὶς πρωτόγονες αὐτὲς ὀμπρέλες πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν ἀρχόντων.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἐγνώριζαν τὴ χρῆσι τῆς ὀμπρέλας ἀπὸ τοὺς προχριστιανικοὺς χρόνους, ἀλλὰ εὕρισκαν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἀντικείμενο πολύ... γυναικωτό, καὶ γι' αὐτὸ μόνον οἱ γυναῖκες τὸ χρησιμοποιοῦσαν. Καὶ ἔτσι, ἡ ὀμπρέλα ποὺ, στὶς ἀνατολικὲς χώρες ἀποτελοῦσε σύμβολο ἀξιώματος, πλούτου καὶ δυνάμεως, στὰ μάτια τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων, ἐθεωρεῖτο σὰν γυναικεῖο «ἀξεσουάρ».

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις ὀμπρέλας στὶς χώρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης σημειώνεται τὸ 800 περίπου, ὅταν ὁ περίφημος Χαλίφης τῶν Μαυριτανῶν Χαροὺν - Ἀλ - Ρασὶντ προσέφερε μιὰ ὀμπρέλα στὸν αὐτοκράτορα τοῦ γερμανορωμαϊκοῦ κράτους καὶ βασιλέα τῶν Φράγκων Καρολομάγνο. Ἡ ὀμπρέλα αὐτή, ποὺ ἦταν ἕνα θαυμάσιο ἀντικείμενο τέχνης ἀπὸ ἐλεφαντοστοῦν καὶ χρυσάφι, ἐστάλη ὡς δῶρον στὸν αὐτοκράτορα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς στέψεώς του ἀπὸ τὸν Πάππα.

Στὴν Ἰταλία, ἡ ὀμπρέλα εἶχε ἐξελιχθῆ σιγὰ - σιγὰ σὲ σύμβολο δυνάμεως, ὅπως καὶ στὴν Ἀνατολή. Οἱ Δόγηδες τῆς Βενετίας ἐμφανίζονται, τὸν 12ο αἰώνα, σκιαζόμενοι μὲ ὀμπρέλα γιὰ τὸν ἥλιο.

Στὴν Ἀγγλία, ἡ ὀμπρέλα ἔφθασε ἀπὸ τὴ Γαλλία τὸν 17ον αἰώνα. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ μορφὴ τῆς ὀμπρέλας ἦταν κάθε ἄλλο παρὰ κομψή: τὸ χερούλι, δρύινο συνήθως, εἶχε μῆκος 1μ.20, ἐνῶ ἡ στέγη, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ξύλινα πηχάκια, ἦταν σκεπασμένη μὲ δέρμα, κερωμένο πανὶ ἢ χαρτὶ βεκιαμένο. Τὸ βάρος της ἔφθανε τὰ 3 κιλά.

Κατὰ τὸ 1650, ἀντικατέστησαν τὰ ξύλινα πηχάκια μὲ μπαλένες, ἐνῶ τὸ ξύλινο χερούλι ἀντικαθίστατο μὲ χερούλι ἀπὸ χαλκό, μὲ ἀνάγλυφα σχέδια. Ἀρχισαν νὰ σκεπάζουν τὸ σκελετὸ μὲ μεταξωτὸ ὕφασμα.

Κατὰ τὸ 1780, οἱ ὀμπρέλες ἔγιναν πιὸ εὔθυμες, ἀπετελοῦντο ἀπὸ ταφτὰ ρόζ, κίτρινο, πράσινο ἀνοιχτό.

Κατὰ τὸ 1820, ἡ μόδα ἔγινε κάπως αὐστηρότερη: τὰ σκοῦρα καὶ καφετιὰ μεταξωτά, ἀντικατέστησαν τὰ ἀνοιχτόχρωμα. Ἀλλὰ οἱ ὀμπρέλες ἐξακολουθοῦσαν πάντα νὰ εἶναι πανάκριβες. Τὶς ἔδιναν ...γιὰ προίκα στὶς κοπέλλες καὶ μετεβιβάζοντο ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεά.

Κατὰ τὸ 1850, οἱ μπαλένες ἀντικαταστάθηκαν μὲ λεπτοὺς ἀτσάλινους σωλῆνες, ἐνῶ τὸ μῆκος τοῦ χεριοῦ περιωρίστηκε σὲ 80 ἑκατ. καὶ τὸ βάρος σὲ 1 κιλό.

Ἐν τούτοις, μόνο τὸ 1870 ἡ κατασκευὴ τῆς ὀμπρέλας ἔγινε ἀντικείμενο βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας στὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ὡς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, μεμονωμένοι βιοτέχναι ἦταν αὐτοὶ ποὺ ἀπησχολοῦντο μὲ τὴν κατασκευὴ τῶν «ἀλεξιβρόχιων» καὶ τῶν «ἀλεξηλίων».

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰώνος, στὴν ἱστορία ἀναφέρεται μιὰ πολὺ παράδοξη καὶ πρωτότυπη χρῆσις τῆς ὀμπρέλας: Ὁ Βενιαμὶν Φραγκλῖνος εἶχε ἐφεύρει τὸ ἀλεξικέραυνο, καὶ ἡ μόδα παρέλαβε τὴν ἐφεύρεσί του καὶ εἰσήγαγε τά... φορητὰ ἀλεξικέραυνα, ποὺ εἶχαν προορισμὸ νὰ ἐξασφαλίζουν τὸν κάτοχό των ἀπὸ τοὺς κεραυνούς! Ἡ ὀμπρέλα θεωρήθηκε ἀπόλυτα κατάλληλη βάσει γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό: στὴν κορυφὴ της στερέωναν μιὰ σιδερένια βέργα, ἡ ὁποία συγκοινωνοῦσε μὲ τὸ ἔδαφος χάρις σὲ ἕνα σύρμα ποὺ ἐκρέμοντον ὡς τὴ γῆ. Ὁ κάτοχος τῆς ἐφωδιασμένης μὲ ἀλεξικέραυνον ὀμπρέλας τὴν ἐκρατοῦσε ἀπὸ τὴν ξύλινη ἀπομονωτικὴ λαβή της, καὶ ἐβάδιζε ἀσφαλὴς κάτω ἀπὸ τὸ μεταξωτὸ θόλο της!

Καὶ τώρα, μερικοὶ ἀριθμοί:

● 14 ἑκατομμύρια τόνοι βροχῆς πέφτουν κάθε δευτερόλεπτο ἐπάνω στὴ γῆ.

● Οἱ περιοχὲς ὅπου πέφτει λιγώτερο ἀπὸ 250 χιλιοστόμετρα βροχῆς κάθε χρόνο εἶναι ἐρημοι. Ἐκεῖνες ὅπου πέφτει περισσότερη ἀπὸ 3.000 χιλιοστόμετρα, εἶναι οἱ περιοχὲς τῶν τροπικῶν δασῶν.

● Τὰ σύννεφα συμπυκνοῦνται σὲ βροχὴ ὅταν κρυώσουν. Οἱ πτώσεις τῆς βροχῆς στὴν ἐπιφάνεια τῆς γηΐνης σφαίρας ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ σύστημα τῶν ἀνέμων. Στὸν ἰσημερινό, ὅπου κάνει πολὺ ζέστη, ὁ ἀέρας εἶναι πολὺ ἐλαφρὸς (περιοχὴ ἐλαφρᾶς πιέσεως). Ὁ ψυχρότερος καὶ βαρύτερος ἀέρας τῶν ζωνῶν ποὺ εἶναι γύρω ἀπὸ τοὺς τροπικοὺς (περιοχὲς ὑψηλῆς πιέσεως) ὁρμᾶ προὸς τὸν ἰσημερινὸ ὅπου καὶ ψύχει τὰ σύννεφα. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον βρέχει πολὺ συχνὰ ἐκεῖ.

● Τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ τῆς πτώσεως βροχῆς κατέχεται ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Ἰνδιῶν Σερραπούντζι, ὅπου στὶς 14 Ἰουνίου 1876 ἐσημειώθη πτῶσις 1.024 χιλιοστῶν σὲ 24 ὧρες, καὶ πτῶσις 26.044 χιλ. μέσα σὲ ἕνα χρόνο (Αὔγουστος 1.860 — Αὔγουστος 1.861). (Στὴν Ἑλλάδα ὁ ἐτήσιος μέσος ὅρος βροχοπτώσεως φθάνει τὰ 1.000 χιλιοστά, καὶ δὲν ἔχει ποτὲ ὑπερβῆ τὰ 1.900 χιλ.).

ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ...
ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ... ΒΡΕΧΕΙ...

● Μιὰ ὡραία φωτογραφία τοῦ Τόνυ Κέρτις μὲ τὴ Μόνα Φρῆμαν.

ΤΟΝΥ ΚΕΡΤΙΣ

Ο... «ὡραῖος» γόης τοῦ Χόλλυγουντ

Ὁ Τόνυ Κέρτις εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ὁμορφους γόητες τοῦ Χόλλυγουντ. Δὲν ἔχει βέβαια τὸ ταλέντο ἑνὸς Μάρλον Μπράντο, οὔτε τὴ δυναμικότητά του ἀλλὰ ἔχει μιὰ ἀνδρικὴ ὀμορφιὰ καὶ γοητεία ἀκαταμάχητη.

Τὸν περασμένο Ἰούνιο ἔκλεισε τὰ τριάντα του χρόνια κι' ἀμέσως ὑπέγραψε ἕνα συμβόλαιο γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴ ταινία «Τράπεζ» ποὺ γυρίζεται τώρα στὸ Παρίσι μὲ τὸ Μπὰρτ Λάγκαστερ καὶ τὴ Τζίνα Λολομπριγκίτα. Γιὰ τὸν Τόνυ Κέρτις αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη εὐκαιρία γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν καριέρα του.

Μικρὸς, πέρασε δύσκολα χρόνια. Γιὸς ἑνὸς Οὔγγρου ράφτη μὲ πολλὰ παιδιὰ πέρασε πολλὲς στερήσεις. Ἔτσι ἀναγκάσθηκε νὰ ἐργασθῆ ἀπὸ πολὺ μικρός. Ἔκανε ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ἐπαγγέλματα τὰ ὁποῖα τοῦ ἄσκησαν μὲν τὸ σῶμα του ὄχι ὅμως καὶ τὸ μυαλό του. Ὅταν ἔγινε δεκαεπτὰ χρονῶν καὶ πῆγε στὸ ναυτικὸ τότε ἔνοιωσε τὴν ἔλλειψι τῆς μορφώσεως, κι' ἀναγκάσθηκε νὰ ἀναπληρώσῃ τὶς ἐλλείψεις του προσπαθώντας νὰ πάρῃ τότε τὸ δίπλωμά του ἀπ' τὸ γυμνάσιο. Μὰ τότε ἀκριβῶς εἶχε καὶ τὸ πρῶτο του συμβόλαιο μὲ τὴν Οὐνιβέρσαλ τὸ ὁποῖο τοῦ ἄνοιξε τὸ δρόμο πρὸς τὴ δόξα καὶ τὰ πλούτη.

Ὁ Τόνυ Κέρτις ἔχει παίξει σὲ πολλὲς ταινίες, πολλὲς ἀπ' τὶς ὁποῖες εἴδαμε κι' ἐδῶ. «Τυχοδιώκτης τοῦ Μακάο», «Τὸ μυστικὸ τῆς ὀης γέφυρας», «Ἱππότης τοῦ βασιλέως», «Κλέφτης τῆς Ταγγέρης» γιὰ νὰ ἀναφέρω μερικές. Φέτος θὰ τὸν δοῦμε στὴν ταινία «Ὁ ἱππότης μὲ τὴν πορφυρὴ μάσκα».

Τὸ πολύκροτο εἰδύλλιό του μὲ τὴν Τζανὲτ Λῆ τὸν βοήθησε ἀρκετὰ νὰ γίνῃ διάσημος ὅταν ἡτέρας του. Τώρα εἶναι τέσσερα χρόνια παντρεμένος μαζί της καὶ ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπημένα ζευγάρια τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὁ σημερινὸς Τόνυ Κέρτις ἔχει μεγάλη διαφορὰ ἀπὸ τὸ μιἄλλοτε. Τώρα ἔχει δικό του σπί τι, ἕνα ἐπάγγελμα ποὺ λατρεύει καὶ τοῦ ἐξασφαλίζει τόσα πολλά. Μιὰ γυναίκα ὄμορφη, ποὺ τὸν ἀγαπᾶ, διάσημη ὅπως κι' αὐτός. Γι' αὐτὸ δίκαια λέει σ' ὅλο τὸν κόσμο:

«Εἶμαι πολὺ τυχερὸς γιατὶ εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένος!»

Η ΠΡΩΤΗ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

Μιὰ νέα ἑλληνικὴ ταινία γυρίσθηκε ἀκόμη πάνω σὲ μιὰ ἀ-ἕνα ἑλληνικὸ χωριό. Ὁ τίτλος της εἶναι «Δίψα» καὶ τὴ σκηνοθέτησε ἕνας Ἕλλην καλλιτέχνης ποὺ δὲν εἶναι ὅμω πολὺ γνωστὸς στὸν τόπο μας. Ὁ Ἀθηνογένης Δημητριὲφ ἢ μᾶλλον Ἄτο Δημητριὲφ ὅπως εἶναι γνωστὸς στοὺς ξένους κινηματογραφικοὺς κύκλους. Ὁ κ. Δημητριὲφ ἔχει μιὰ πεῖρα τριαντάφο. Ἀπὸ τὸ 1920 ἐργαζόταν στὰ γαλλικὰ στούντιο καὶ σκηνοθέτησε ἀρκετὲς ταινίες μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν «Μιχαὴλ Στρογκόφ» καὶ «Παρίσι σὲ πέντε μέρες» μαζὶ μὲ τὸν Πιὲρ Κολομπιέ. Ἔπαιξε καὶ σ' ἀρκετὲς ταινίες καὶ ἀργότερα πῆγε στὸ Χόλλυγουντ ὅπου ἦταν τεχνικὸς σύμβουλος στὰ στούντιο τῆς Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγερ.

Μὲ γαλλικὰ καὶ ἑλληνικὰ κεφάλαια γύρισε ὁ κ. Δημητριὲφ τὴν πρώτη του ταινία «Δίψα», στὴν Ἑλλάδα. Στὴ Χίο τραβήχτηκαν οἱ περισσότερες ἐξωτερικὲς σκηνὲς καὶ σ' αὐτὴν πρωταγωνιστοῦν ὁ Γιάννης Αὐλωνίτης, ἡ Ἕλλη Βοζικιάδου, ὁ Ἴδιος κι' ἕνα ὁλόκληρο χωριό. Τὴ μουσικὴ τῆς ταινίας θὰ τὴ γράψῃ ὁ κ. Χατζηδάκης.

Ἡ ταινία ἔχει σχεδὸν τελειώσει καὶ τώρα ὁ κ. Δημητριὲφ ὁλοκληρώνει τὴ σχετικὴ ἐπεξεργασία καὶ φωνοληψία της. Θὰ εἶναι ἕτοιμη γιὰ προβολὴ ἴσως κι' αὐτὸν τὸ χειμώνα. Ἀπ' ὅ,τι εἴδαμε φαίνεται πὼς θὰ εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὴ ταινία.

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Κάθε χρόνο διοργανώνεται στὴν Ἀμερικὴ ἕνας διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν διευθυντῶν καὶ ἰδιοκτήτων κινηματογράφων οἱ ὁποῖοι ψηφίζουν τοὺς πιὸ δημοφιλεῖς νέους ἀστέρες κι' αὐτοὺς ποὺ νομίζουν ὅτι θὰ ἔχουν τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες στὸ μέλλον. Ἡ ψηφοφορία αὐτὴ ἀνακηρύττει κάθε χρόνο τὰ λεγόμενα «ἀστέρια τῆς αὔριον» κι' ὅσοι ἐκλεγοῦν εἶναι σίγουρο πὼς θὰ μεσουρανήσουν σύντομα.

Γιὰ πρώτη φορὰ φέτος μετὰ τὸ 1951 πῆρε τὴν πρώτη θέσι ἄνδρας, ὁ Τζὰκ Λέμον. Ὁ Τζὰκ Λέμον εἶναι ἕνας νέος ἠθοποιὸς ποὺ πήδησε στὴν ὀθόνη ἀπὸ τὴν τηλεόρασι. Τὸν εἴδαμε τὸ καλοκαίρι στὴ ταινία «Σκάνδαλο τῆς Ν. Ὑόρκης» μὲ τὴν Τζίντυ Χολκταίη καὶ θὰ τὸν δοῦμε ἐφέτος στὶς ταινίες «Φρ», «Συζυγικὰ παραπατήματα», «Ὁ κ. Ρόμπερτς» καὶ «Ἐρωτικὲς ἀναποδιές». Ἡ ἑπόμενη ταινία του θὰ εἶναι τὸ ξαναγύρισμα τῆς παλαιᾶς ἐπιτυχίας «Νέα Ὑόρκη —Μίαμι», μαζὶ μὲ τοὺς Φρὰνκ Σινάτρα, Μπὸμπ Κρόσμπυ καὶ Χάουαρντ Κήλ. Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ Τὰμπ Χάντερ ὁ ὁποῖος μικρὸς ἐνδιαφερόταν περισσότερο γιὰ τὰ ἄλογα, παρὰ γιὰ τὸν κινηματογράφο. Ἀλλὰ τὸ 1951 ἔκανε τὴν εἴσοδό του στὸν κόσμο τῆς ὀθόνης μὲ τὴν ταινία «Τὸ νησὶ τοῦ πόθου». Θὰ τὸν δοῦμε στὴν ταινία «Τὸ γεράκι τῶν ὠκεανῶν».

Τρίτη ἦρθε ἡ Ντόροθυ Μαλόουν ἡ ὁποία παίζει ἀπὸ τὸ 1946 σὲ πολλὲς ταινίες ἀλλὰ τώρα τελευταῖα ἐγνώρισε δόξες.

Ἡ Κὶμ Νόβακ ποὺ ἦρθε τέταρτη εἶναι ἡ σειρήνα ποὺ ἑτοιμάζει ἡ Κολούμπια γιὰ νὰ συναγωνισθῆ τὴ Μαίριλυν Μονρόε. Ἡ Κὶμ Νόβακ εἶναι 22 χρονῶν καὶ ἦταν μανεκὲν στὸ Σικάγο. Πῆγε γιὰ ταξίδι τουριστικὸ στὸ Χόλλυγουντ ἀλλὰ ἐκεῖ τὴν ἅρπαξαν τὰ στούντιο. Ἡ πρώτη της ταινία εἶναι ἡ «Ὁ δολοφόνος θάρθη ἀπόψε» ποὺ τὴν εἴδαμε τὸ περασμένο καλοκαίρι. Φέτος θὰ τὴ δοῦμε στὶς ταινίες «Φρ» καὶ «Ἔγκλημα στὸ Ρένο».

Ἀλλὰ ἡ μεγαλύτερη ἔκπληξι τῆς φετεινῆς χρονιᾶς εἶναι ὁ Ἔρνεστ Μπόρνιην πρωταγωνιστὴς τῆς ταινίας «Μάρτυ» ποὺ ἦρθε πέμπτος στὴ ψηφοφορία. Ἂν καὶ πολὺ ἄσχημος ἔχει ἐξαιρετικὸ ταλέντο καὶ τὸν εἴδα[illegible] κι. Καθὼς τὸ ἄλλο ἔμψυχο, ὑλικὸ [illegible] με καὶ στὴν ταινία «Ὅσο [illegible] πάρχουν ἄνθρωποι» στὸ ρόλο τοῦ κακοῦ λοχία Τζούντσον.

Τὴν ἕκτη θέσι πῆρε ὁ Τζαίημς Νὶν ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ «Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδὲμ» ποὺ σκοτώθηκε ἄδικα ἐδῶ καὶ λίγο καιρό. Γιὰ τὸν Τζαίημς Νὶν γράψαμε σὲ περασμένα τεύχη καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητο πὼς ἂν ζοῦσε θὰ γινόταν ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἠθοποιοὺς ποὺ γνώρισε ἡ ὀθόνη.

Ἡ Ἄν Φρὰνσις ποὺ ἀκολουθεῖ ἄρχισε τὴν καριέρα της ἀπὸ πέντε χρονῶν στὴν τηλεόρασι. Ἀργότερα ἐμφανίσθηκε στὸ Μπροντγουαὶη καὶ τώρα ἔχει συμβόλαιο μὲ τὴ Μέτρο. Θὰ τὴ δοῦμε ἐφέτος στὶς ταινίες «Ἀσχημη μέρα στὸ δράχο», «Ἡ ζούγκλα τοῦ μαυροπίνακος» καὶ «Κόκκινος μανδύας».

Ὁ Ρὶτσαρ Ἤγκαν ἔπαιξε σὲ 25 ταινίες μέσα σὲ ἕξη χρόνια ἀλλὰ σὲ ἀσήμαντους ρόλους. Στὶς τελευταίες του ὅμως ταινίες εἶχε ἐπιτυχία καὶ κέρδισε μεγάλη δημοτικότητα. Μερικὲς ἀπ' αὐτὲς εἶναι «Ὅταν ξεσπάσῃ ἡ θύελλα», «Τὸ Σάββατο τῆς ὀργῆς», «Ὅπλα καὶ Σταυρὸς» καὶ ἡ «Σειρήνα τῶν τροπικῶν» ποὺ παίχθηκε ἤδη κι' ἐδῶ.

Ἡ Εὔα Μαρὶ Σαὶντ προέρχεται ἀπὸ τὴν τηλεόρασι ὅπως τὰ περισσότερα νέα ἀστέρια. Ἔγινε πασίγνωστη μὲ τὴν ταινία τὸ «Λιμάνι τῆς ἀγωνίας», καὶ πῆρε τὸ δραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας. Στὴν ἑπόμενη ταινία της πρωταγωνιστεῖ μὲ τὸν Μπὸμπ Χόπ.

Δέκατος ἦρθε ὁ Ρὰς Τάμπλυν ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέατρο ἀπὸ πέντε χρονῶν. Ὁ χορός, τὰ ἀκροβατικὰ νούμερα, καὶ τὸ τραγούδι ἦταν οἱ πρῶτες ἀδυναμίες του. Πρὶν δυὸ χρόνια ὅμως ἄρχισε νὰ παίρνῃ ὑπολογίσιμους ρόλους. Τὸν εἴδαμε στὴν ταινία «Ἑφτὰ νύφες γιὰ ἑφτὰ ἀδέλφια».

Ἀκολουθοῦν ἡ Ζὰν Στέρλιν, ὁ Τζέφρεῦ Χάστερ, ὁ Ἔντμοντ Πάντομ, ὁ Φὶλ Κάρεῦ, ἡ Τζούλυ Χάρις, ἡ Καίτη Χιουράντο, ἡ Μαὶη Γουὶν. Ὁ ἄτυχος θάνατος τοῦ Ρόμπερτ Φράνσις ποὺ ἔγινε τότε τὸν ἀπέκλεισε ἀπὸ τὴν τελικὴ ἐκλογὴ ποὺ ἂν δὲν συνέβαινε θὰ ἦταν μεταξὺ τῶν δέκα πρώτων. Ἂς σημειωθῆ πὼς στὴ ψηφοφορία αὐτὴ πῆρε μέρος κι' ὁ μικρότερος κινηματογράφος τοῦ τελευταίου χωριοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Τὸ βιβλίο τοῦ Ν. Καζαντζάκη «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται» ἐνθουσίασε τὸ σκηνοθέτη Ζὺλ Ντασὲν ὁ ὁποῖος τὸ ἑτοίμασε σὲ σενάριο γιὰ νὰ τὸ γυρίσῃ σὲ ταινία. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸν ὁ Ζὺλ Ντασὲν ἦρθε στὴν Ἀθήνα μαζὶ μὲ τὸν παραγωγὸ Ἀνρὺ Μπεράρ καὶ τὸν ντεκορατέρ Ἀλεξάντερ Τρωτὲρ γιὰ νὰ μελετήσουν τὶς διάφορες τοπικὲς συνθῆκες προκειμένου νὰ γυρισθῆ ἡ ταινία αὐτὴ στὴν Ἑλλάδα. Μαζὶ μὲ τὴ Μελίνα Μερκούρη ποὺ θεωρεῖται πιθανὴ πρωταγωνίστρια τῆς ταινίας πῆγαν στὴν Κρήτη ὅπου ἐπιθυμοῦν νὰ γυρίσουν ὅλες τὶς ἐξωτερικὲς σκηνές.

Οἱ ξένοι καλλιτέχνες εἶναι ἐνθουσιασμένοι γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Καζαντζάκη καὶ φιλοδοξοῦν νὰ τὸ κάνουν μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ταινίες ποὺ ἔγιναν ποτέ. Εἶναι βέβαιοι πὼς θὰ σημειώσῃ μιὰ παγκόσμια ἐπιτυχία. Θὰ χρησιμοποιήσουν χί[illegible] περίπου κομπάρσους χω[illegible]

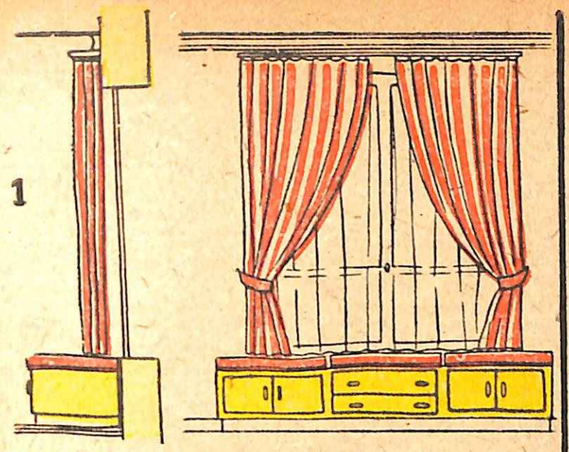

Προφὶλ 1

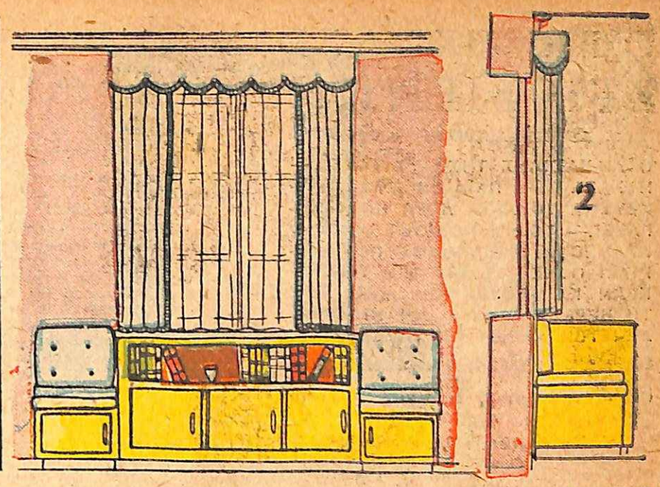

Προφὶλ 2

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

● Ὅταν ὁ χῶρος ποὺ βρίσκεται μπροστὰ στὸ παράθυρο δὲν καταλαμβάνεται ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ καλοριφέρ, μπορεῖτε νὰ τὸν χρησιμοποιήσετε μὲ ἔξυπνο καὶ διακοσμητικὸ τρόπο:

1 Ὁ πάγκος-ἐρμάριο

Τὸ ὕψος τοῦ πρεβαζιοῦ τοῦ παραθύρου, στὴν περίπτωσι αὐτή, συμπίπτει νὰ εἶναι ἀκριβῶς ὅσο πρέπει γιὰ νὰ εἶναι τὸ ὕψος ἑνὸς συνηθισμένου καθίσματος. Γιὰ νὰ μὴν εἶναι ὅμως τὸ μῆκος του πολὺ μικρό, θὰ φροντίσετε ὥστε ὁ πάγκος νὰ περισσεύῃ δεξιὰ κι' ἀριστερά. Καὶ νὰ μὴν περιορίζεται ἀκριβῶς στὸ πλάτος τοῦ παραθύρου, Θὰ καλύψετε τὴν ἐπιφάνειά του μὲ τρία τετραγωνικὰ μαξιλάρια, ποὺ θὰ ντύσετε μ' ἕνα ὕφασμα ταιριαστὸ μὲ τὴν κουρτίνα. Ὁ ξυλουργὸς θὰ σᾶς φτιάξῃ στὸ κάτω μέρος τοῦ μικροῦ αὐτοῦ καθίσματος δυὸ συρτάρια καὶ δυὸ ντουλάπια, ποὺ θὰ σᾶς χρησιμεύσουν γιὰ τὴ φύλαξι διαφόρων πραγμάτων. Φυσικά, τὸ πλάτος τοῦ καθίσματος δὲν πρέπει νὰ περιορισθῆ στὸ βάθος τοῦ κουφώματος τοῦ παραθύρου ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ μεγαλύτερο, ἀρκετὸ ὥστε νὰ κάθεται κανεὶς ἄνετα.

2 Ἡ βιβλιοθήκη ἐρμάριο

Ὅταν τὸ παράθυρο εἶναι παλιοῦ τύπου, ὁπότε τὸ πρεβάζι του εἶναι συνήθως σὲ ἀρκετὰ μεγαλύτερο ὕψος ἀπ' ὅ,τι εἶναι τῶν μοντέρνων παραθύρων, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ χῶρο ποὺ βρίσκεται μπροστὰ γιὰ νὰ τοποθετήσετε ἐκεῖ ἕνα ἁπλὸ ἔπιπλο, ποὺ θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ συγχρόνως σὰ βιβλιοθήκη καὶ ἐρμάριο. Ἕνα ἀνοιχτὸ ράφι περιλαμβάνει βιβλία καὶ μπιμπλό, ἐνῶ ἀπὸ κάτω κατασκευάζεται ἕνα ἐρμάριο μὲ τρεῖς πόρτες. Ἂν ἔχετε στὰ πλάγια ἀρκετὴ ἀκόμη θέσι, μπορεῖτε νὰ συμπληρώσετε τὸ ἔπιπλο μὲ δυὸ καθίσματα, σκεπασμένα μὲ μαξιλάρια ντυμένα μὲ ὕφασμα ἀνάλογο μὲ τὶς κουρτῖνες: Κάτω ἀπὸ τὰ καθίσματα κατασκευάζονται δυὸ ἀκόμη ἐρμάρια, χρησιμώτατα.

3 Καναπὲς-βιβλιοθήκη-ἐρμάριο

Κάτω ἀπὸ ἕνα φαρδὺ μοντέρνο παράθυρο μπορεῖτε νὰ φτιάξετε ἕναν ὁμορφο καναπὲ μὲ δυὸ θέσεις, ἕνα μέρος τοῦ βάθους τοῦ ὁποίου θὰ μπαίνῃ στὸ κούφωμα τοῦ παραθύρου. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, συμπληρώνετε τὸ ἔπιπλο μὲ δυὸ ξύλινες κατασκευὲς, τὸ ἐπάνω μέρος τῶν ὁποίων εἶναι ράφι γιὰ βιβλία καὶ μπιμπλό, ἐνῶ τὸ κάτω εἶναι κλειστὸ ἐρμάριο. Ἀκόμη, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ χῶρο ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα, κατασκευάζοντας ἐκεῖ συρτάρια.

4 Μεγάλο ἀναπαυτικὸ ντιβάνι

Μὴ νομίζετε ὅτι δὲν μπορεῖτε, μπρὸς σ' ἕνα φαρδὺ μοντέρνο παράθυρο, νὰ τοποθετήσετε ἕνα μεγάλο καὶ ἀναπαυτικὸ ντιβάνι. Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις, στὴν εἰκόνα μας: τὸ ντιβάνι μάλιστα χρησιμοποιεῖ τὸ περιβάλλον τοῦ παραθύρου γιὰ νὰ τονώσῃ τὸ δι[illegible] χαρακτήρα του. Χαμηλὸ καὶ φαρδύ, ἐκτείνεται ὡς [illegible] ὠνουν οἱ κουρτῖνες καὶ καταλήγει σ[illegible] τὰ παπούτσια (καλαπόδια), ἂν δὲ[illegible] κατασκευὲς ποὺ εἶναι συγχρόνως διβ[illegible] ἐρμάρια φυλάξεως διαφόρων εἰδῶν. Γι[illegible] χρω[illegible]ιλάρια, δίνουν ἕναν διακοσμητικὸ τόνο στὸ σύνολον. Γιὰ νὰ χειρισθῆτε τὸ ρολὸ τοῦ παραθύρου, ἀρκεῖ νὰ ἀκουμπήσετε τὸ ἕνα σας γόνατο πάνω στὸ ντιβάνι.

3

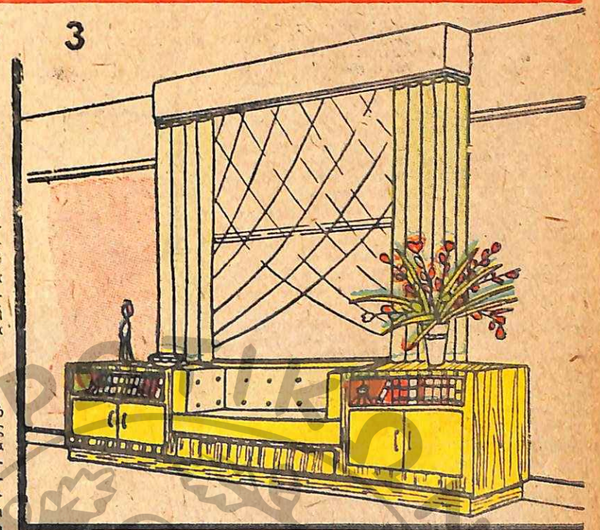

4

Ο ΑΗ-ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

Ο ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ. — Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ ΤΟΥ.—ΤΑ ΔΩΡΑ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΖΕΙ.— ΤΟΝ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΟΜΩΣ Ο ΚΡΑΜΠΟΥΣ, Ο ΕΞΑΠΟΔΟΣ, ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΤΑΞΙΕΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ ΚΟΥΒΑΛΑΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΤΗ ΒΕΡΓΑ.—ΑΛΛΑ Ο ΑΗ-ΝΙΚΟΛΑΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΦΙΝΕΙ ΝΑ ΤΑ ΔΕΙΡΗ...

Μιὰ ἀνταπόκρισις ἀπ' τὴν Αὐστρία

Καὶ ἐὰν ἐρωτᾶτε καὶ γιὰ τὸν Νικολό, ἐδῶ εἶναι ὁ Νικολός. Ἤρθε. Μόλις κατέφθασε στὴ Βιέννη, ροδαλός, μελιστάλακτος, μὲ τὰ καταπράσινα μάτια του — πράσινο χαρτὶ—τὰ κότασπρα σγουρὰ γένια του—ἄσπρο χαρτὶ—τὸν κατακόκκινο μανδύα του—κόκκινο χαρτί. Ἄστρα στολίζουν τὴν περιβολή του κι' ἕνας φιόγκος φουντωτὸς στὴν κορυφὴ τῆς σκούφιας του.

Ὁ Νικολὸς ἔχει τὰ χέρια ἁπλωμένα. Φέρνει, καὶ τί δὲν φέρνει, στὶς Βιεννέζες. Ὅσα ὑπάρχουν στὶς βιτρίνες, στὰ μεγάλα καταστήματα Γκέρν Γκρός. Στὰ καταστήματα Γκὲρν Γκρὸς τῆς Μαρία Ἴλφε στράσσε, πρωτοεμφανίστηκε ὁ Νικολὸς ἐφέτος. Καὶ φέρνει στὴ Βιέννη καὶ σ' ὁλόκληρη τὴν Αὐστρία, ὅσα καὶ ὁ Πὲρ Νοὲλ στὴ Γαλλία, ὅσα ὁ Ἀὴ Βασίλης σ' ἐμάς.

Ἄλλοτε παρουσιαζότανε ὁ Νικολὸς ἀντάμα μὲ τὸν Κράμπους. Κράμπους ὀνομάζεται ὁ Ἐξαποδὸς ὅταν γίνεται μεσευρωπαῖος. Ὁ Νικολὸς κι' ὁ Κράμπους πιασμένοι χέρι - χέρι ἐπισκεπτόταν τὰ παιδάκια τὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁ ἕνας, μὲ τὸν τρουβὰ τοῦ γεμάτον ὅλα τὰ καλά, ὁ ἄλλος μὲ χοντρὲς ἀλυσίδες στὰ χέρια. Μ' αὐτὲς θὰ ἔδενε τὰ κακὰ παιδιά, ὤ! καὶ πάγωναν τὰ πιτσιρίκια τὰ ταλαίπωρα στὴ θέα του, μ' ὅλο τους τὸ δίκαιο. Ἀπὸ τὸ στόμα του πετάγονταν φωτιὲς καὶ τὰ μάτια του λαμπύριζαν σὰν τῆς ἀγριόγατας. Ὁ κάθε πορτιέρης τῆς κάθε πολυκατοικίας σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα, μεταμορφωνότανε σὲ Κράμπους τὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Κι' ἔπρεπε νὰ τὸ δείξη! Νὰ γίνη Κράμπους μιὰ φορά. Νὰ τσιρίξουν τὰ πιτσιρίκια, νὰ κιτρινίσουν, νὰ τὰ πιάση δέος στὴ θέα του. Στὶς σκάλες τῶν σπιτιῶν χτυποῦσαν οἱ ἀλυσίδες. Ἀνέβαινε ὁ Κράμπους κολλοῦσαν τὰ παιδιὰ στὶς φοῦστες τῶν μανάδων, γέμιζαν φωνὲς οἱ διάδρομοι. Ὕστερα, ντὰκ-ντούκ, ἡ πόρτα ἔπρεπε ν' ἀνοίξη. Χτυποῦσε ὁ Νικολός. Κι' ὁ Κράμπους ἔπαιρνε τὸ λόγο, ἄχ, τὶς ἤξερε ὅλες τὶς ἀταξίες, μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα. Κι' ἂν δὲν τὰ ἔδενε τὰ πιτσιρίκια μὲ τὶς ἀλυσίδες του νὰ τὰ πάρη μαζί του, στὰ βασίλειά του, εἶναι γιατὶ ἁπλωνε τὸ χέρι ὁ Νικολός, πράος καὶ γελαστός. Ὅλα τὰ συγχωροῦσε καὶ μοίραζε τὰ δῶρα. Οὔτε κι' ἔδερνε κανέναν μὲ τὶς βέργες του ὁ Κράμπους. Κι' αὐτὸ δὲν τὸ ἐπέτρεπε ὁ Νικολός.

Ἡ συνάντησις Κράμπους—Νικολὸ δὲν εἶναι αὐτὴ μονάχα, στὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Τὸ γραφεῖο ἀρχίζει πάντα ἕνα μήνα πρίν. Δὲν ὑπῆρχε μαγαζὶ χωρὶς τὴ φιλότιμη αὐτὴ προσπάθεια, νὰ ἐμφανίση ἕναν ἀγριόγατο Κράμπους. Ὁ Κράμπους εἶχε τὰ πρωτεῖα στὶς βιτρίνες, ὄχι ὁ Νικολός. Καὶ δὲν ὑπῆρχε μαμά, θεία καὶ ἰδίως γιαγιὰ ποὺ νὰ μὴν ὠδηγοῦσε τὰ μικρά της στὴν καλύτερη ἐμφάνισι τοῦ Κράμπους—δηλαδὴ τὴ φοβερώτερη— τοῦ Κράμπους τῆς γειτονιᾶς της. Ἐκεῖ γινότανε καὶ ἡ σχετικὴ νουθεσία. Τὸ ἄσχημο καὶ τόσο ἀντιπαιδαγωγικὸ αὐτὸ ἔθιμο καταργήθηκε μόλις πρόπερσι, μὲ τὴν ἐπέμβασι τῶν δασκάλων—παιδαγωγῶν.

Ὁ Κράμπους ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμφανίζεται καὶ πάλι, μὰ εἶναι ταλαίπωρος. Εἶναι ἀπὸ σοκολάτα, γιὰ ἕνα σελλίνι τὸν ἀγοράζουν τὰ παιδιὰ καὶ τὸν λυώνουν ἀνάμεσα στὰ δόντια τους. Εἶναι ἀπὸ ζύμη, κάτι σὰν τὰ δικά μας τὰ λαζαράκια. Εἶναι ἀπὸ δαμάσκηνα, ἀπὸ σῦκα, ἀπὸ ἀμύγδαλα. Ὡστόσο οἱ γιαγιάδες ἀναπολοῦν τὴν καλὴ ἐποχὴ ποὺ τὰ παιδιὰ εἶχαν σέβας καὶ φόβο. Δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως ἀγοράζουν τὶς βέργες. Οἱ βέργες πουλιοῦνται πάντα στὶς παραμονὲς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μὰ εἶναι μόνο γιὰ νὰ θυμίζουν τὸ ἔθιμο. Εἶναι τόσες δά, πολλὲς δεμένες μαζί, συχνὰ λίγο ἐπιχρυσωμένες καὶ πάντα δεμένες μὲ μιὰ κορδελίτσα. Τὶς ἀγοράζουν οἱ μεγάλοι, τὶς τοποθετοῦν στὸ σπίτι σ' ἕνα περίβλεπτο μέρος. Χρήσις φυσικὰ δὲν γίνεται, ὡστόσο ἔχει τὴ σημασία της ἡ ἀγορὰ τῆς βίτσας.

Μὰ νὰ μὴν τὴν νομίσουμε θλιβερὴ τὴν ἑορτὴ τοῦ Νικολοῦ, στὴ Βιέννη. Εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ παιδιοῦ. Κάθε ἐργοστάσιο, κρατικὸ ἢ δημοτικὸ ἢ ἰδιωτικὸ θὰ δώση μιὰ ἑορτή, ὅπου θὰ προσκληθοῦν ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἔχουν παιδιά, φυσικὰ μαζὶ μὲ τὰ παιδιά τους. Θὰ τοὺς προσφέρουν ἕνα γιάουζε—δηλαδὴ τὸ ἀπογευματινὸ ρόσημα καὶ γλυκὰ—τὰ παιδιὰ θὰ χορέψουν καὶ συνήθως θὰ δοῦν καὶ κουκλοθέατρο. Τὰ δῶρα δὲν λείπουν. Εἶναι συνήθως ἕνα μικρὸ ποσὸ χρήματα καὶ τὰ δῶρα, ἀνάλογα μὲ τὰ εἴδη ποὺ παράγονται στὸ ἐργοστάσιο. Ὁ νόμος δὲν ὁρίζει τίποτα γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὡστόσο, ὄχι μόνο τὰ ἐργοστάσια, ἀλλὰ καὶ τὸ κάθε κατάστημα, μικρὸ ἢ μεγάλο, θὰ τὰ θυμηθῆ τὰ παιδάκια τῶν ὑπαλλήλων του, κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγ. Νικολάου. Κάτι θὰ φέρη ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέρα ἔστω καὶ ἂν ἐργάζωνται σ' ἕνα μικρὸ μαγαζί. Μιὰ κότα θὰ φέρη ἡ μητέρα ποὺ ἐργάζεται σ' ἕνα κοτάδικο, λίγο κρέας, λίγα φρούτα ἂν ἡ ἐργασία της εἶναι σ' ἕνα μικρὸ κρεοπωλεῖο ἢ ὀπωροπωλεῖο. Ὁ Νικολὸ ἀπαιτεῖ νὰ τὰ θυμηθοῦν, τὰ παιδιὰ στὴν ἑορτή του.

Μετὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου οἱ βιτρίνες ἀλλάζουν. Δὲν ὑπάρχει πιὰ ὁ Νικολὸς μὲ τὸ συντροφό του τὸν Κράμπους. Τὴ θέσι τους τὴν παίρνει τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο, οἱ ἄγγελοι, ἡ φάτνη, τὸ ἄστρο τὸ λαμπερό, ἡ καμπάνα. Καμπάνες ἀπὸ βούτυρο στὰ γαλακτοπωλεῖα, ἀπὸ χαρτὶ στὰ χαρτοπωλεῖα, στρατιὲς ἀπὸ καμπάνες στὰ ζαχαροπλαστεῖα, καμπάνες ἀπὸ σοκολάτα, ζάχαρι, παντεσπάνι, ἀπ' ὅ,τι φανταστῆτε. Οἱ χριστουγεννιάτικες βιτρῖνες στὴ Βιέννη δὲν ἔχουν βέβαια τὴ μεγαλοπρέπεια, τὸν πλοῦτο, τὴν πρωτοτυπία τῆς ἀνάλογης βιτρίνας τοῦ Παρισιοῦ. Ὅμως σοῦ μεταδίδουν περισσότερη χριστουγεννιάτικη ἀτμόσφαιρα.

Τὸ πάν παίρνει ἑορταστικὴ ὄψι τὶς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων στὴ Βιέννη, τὸ πάν θυμίζει τὴν ἐξαιρετική, τὴ μοναδικὴ ἑορτὴ ποὺ εἶναι τὰ Χριστούγεννα γιὰ τὸ μεσευρωπαῖο. Προστίθενται λαμπιόνια στὸ φωτισμὸ τοῦ κυρίου δρόμου τῶν καταστημάτων, τὴ Μαρία Ἴλφε Στράσσε, πυκνὲς σειρὲς λαμπιόνια ποὺ μένουν ἀναμμένα ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα. Σωροὶ ἔλατα σ' ὅλες τὶς πλατεῖες καὶ περιμένουν τοὺς ἀγοραστές. Τὰ ἔλατα ἀγοράζονται πολλὲς ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἑορτή, στήνονται στὴν κατάλληλη μεριὰ τοῦ δωματίου καὶ ἀρχίζει ὁ στολισμός τους.

Κόσμος ἄπειρος μπαινοβγαίνει στὰ καταστήματα, ὑπάρχει βλέπετε ἡ δυνατότης τῆς ἀγορᾶς. Αὐτοὶ ποὺ ἐργάζονται στὶς κρατικὲς ἢ δημοτικὲς ὑπηρεσίες θὰ λάβουν ὁπωσδήποτε δέκατο τρίτο μισθό. Οἱ ἀλλοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπηρεσιῶν δὲν παίρνουν δέκατο τρίτο μισθό, ἀλλὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο δῶρο προστιθέμενο στὸ Χριστουγεννιάτικο ἐπίδομα, ἀποτελεῖ ἕναν ὁλόκληρο μισθό. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ σπεύσουν ἐγκαίρως νὰ προμηθευθοῦν τὰ δῶρα τους, νὰ τὰ τοποθετήσουν, καλοδιπλωμένα, δίπλα στὸ δέντρο; Δὲν ὑπάρχει στὴ Βιέννη παιδὶ ποὺ νὰ μὴ λάβη τὸ πακέτο του τὰ Χριστούγεννα. Γιὰ τὰ ἐντελῶς ἄπορα θὰ φροντίση ἡ Δημαρχία. Ὁ δάσκαλος θὰ ὑποδείξη τὸ ἄπορο παιδί. Καὶ ἡ Δημαρχία, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δῶρα ποὺ θὰ δώση, θὰ τὰ στείλη καὶ στὸ δουνό. Στὰ χιόνια. Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ ἀπὸ τὶς εὐχαριστήσεις τοῦ Αὐστριακοῦ. Ἐδῶ ὅμως πρέπει ν' ἀνοίξη μιὰ παρένθεσις. Νὰ τονισθῆ ὅτι δὲν σπεύδει ἡ κάθε μάνα νὰ δηλώση τὸ παιδί της ἄπορο. Κάθε ἄλλο. Τὸ παιδὶ τοῦ ἐργάτη, νὰ ποῦμε, δὲν εἶναι ἄπορο. Δὲν τὸ καταδέχεται ὁ ἐργάτης νὰ τὸ δηλώση ἄπορο. Τὸ ἄπορο εἶναι τὸ δισάρφανο, τὸ χτυπημένο ἀπὸ μοῖρα κακιά.

Πρέπει κανεὶς μιὰ φορὰ στὴ ζωή του νὰ περάση τὰ Χριστούγεννα στὴ Βιέννη. Τότε θὰ νοιώση πράγματι Χριστούγεννα. Ἐμεῖς, στὸν τόπο μας, αἰσθανόμαστε τὸ Πάσχα.

Τὴ Χριστουγεννιάτικη παραμονὴ, τὴν Ἁγία Βραδυά, τὸ Ἀϊλίγκε Ἄμπεντ τὴ νοιώθει κανεὶς στὴ Βιέννη. Εἶναι ἡσυχία νεῖα, θέατρα, κέντρα κλειστά. Ὁ καθένας στὸ σπίτι του, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν οἰκογενειακὴ ἑορτή. Τ' αὐτοκίνητα σπάνια, τὰ τράμ ἀραιὰ καὶ περνοῦν ἄδεια. Λάμπουν τὰ Χριστουγεννιάτικα δέντρα στὶς πλατεῖες, μεγάλα, ὡραῖα, μ' ἄπειρα λαμπιόνια, ποὺ τὰ στήνει ἡ Δημαρχία. Καὶ θυμᾶστε τὴν Ἁγία Βραδυά, ὅπως τὴν περιέγραψε ἡ Σέλμα Λάγκερλεφ, τὴ βραδυὰ ἐκείνη τὴ μοναδική, ὅπου τὸ πάν εἶχε ἡσυχάσει, ὅπου δὲν ἀκουγότανε τὸ παραμικρό, ποὺ καὶ τὰ σκυλιὰ δὲν ἀλυχτοῦσαν, ποὺ οἱ καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων ἦταν καθαρές.

Π. Σ.

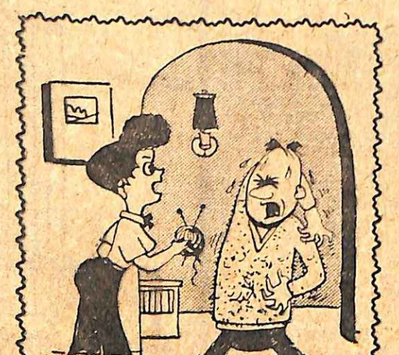

—Μὲ συρματόπλεγμα τὸ ἔπλεξε. Βρὲ γυναίκα!

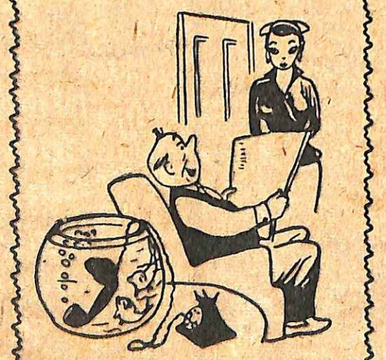

—Ἡ μαμά σου τηλεφώνησε, ἀγάπη μου. Νομίζω, πὼς μιλάει ἀκόμα!

●

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΤΟ ΑΛΟΓΟ

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία κοιμοῦνται.

Ὁ κύριος ὀνειρεύεται καὶ παραμιλάει.

Ἡ κυρία ξυπνάει.

Ὁ κύριος λέει: «Σουζάνα... Σουζάνα!»

Ἡ κυρία ποὺ ὀνομάζεται Καρολίνα, σκουντάει τὸν κύριο:

—Ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ Σουζάνα;

—Σουζάνα... Σουζάνα, ἀπαντάει ὁ κύριος, τρίβοντας τὰ μάτια. Μὰ εἶναι... εἶναι τὸ ἄλογο ποὺ ἔπαιξα τ' ἀπόγευμα, στὸν Ἱππόδρομο.

Τὴν ἑπομένη, ὁ κύριος γυρίζει ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

Ἡ κυρία τὸν περιμένει διαβάζοντας ἕνα ρομάντσο.

—Κανένα νέο; ρωτάει ὁ κύριος.

—Ὄχι... Ἀ! ναί! Τηλεφώνησε τὸ ἄλογό σου.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΕΤΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ

ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ

********** ΤΩΝ ἑορτῶν

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλὶ ροζ μὲ ἀσημὶ καὶ 100 γραμ. μαλλὶ μαῦρο μὲ ἀσημί. Συνηθισμένες βελόνες Νο 3 καὶ 3 ½. Βελόνες χωρὶς κεφάλι Νο 3½. 4 ἀσημένια κουμπιά. 1 βελονάκι.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 10 ἑκατ. θὰ πλέξετε 20π ἐπὶ 46 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Μοὺς = ὅλες οἱ βελόνες πλέκονται καλή. Δίχρωμη πλέξις = πλέξετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3½. 1η Βελόνα: Μὲ τὸ μαῦρο μαλλί, καλή. 2η Βελόνα: Μὲ τὸ μαῦρο μαλλί, 3π καλή, * 1π καλή. Στὸν πόντο αὐτὸ ἀντὶ νὰ περάσετε ἁπλᾶ τὴ θηλιὰ ὅπως συνήθως θὰ φέρετε πρῶτα τὴν κλωστή σας τρεῖς φορὲς γύρω ἀπὸ τὴ βελόνα σας καὶ μετὰ θὰ τὴν περάσετε. 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 3η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, * 3π καλή, 1π ἄπλεκτον ἀφίνοντας νὰ πέσουν οἱ θηλιὲς ποὺ εἴχατε τυλίξει στὴ βελόνα σας. Συνεχίσετε ἀπὸ * καὶ τελειώσετε μὲ 3π καλή. 4η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, 3π καλή, * 1π ἄπλεκτον, 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 5η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, 3π ἀνάποδη * 1π ἄπλεκτον 3π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 6η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, ὅπως ἡ 4η βελόνα. 7η Βελόνα: μὲ τὸ μαῦρο μαλλί, ὅπως ἡ 1η βελόνα. 8η Βελόνα: μὲ τὸ μαῦρο μαλλί 1π καλή, * 1π καλή. Καὶ στὸν πόντο αὐτὸ ἀντὶ νὰ περάσετε ἁπλᾶ τὴ θηλιά, ὅπως συνήθως, θὰ φέρετε πρῶτα τὴν κλωστή σας τρεῖς φορὲς γύρω ἀπὸ τὴ βελόνα σας καὶ μετὰ θὰ τὴν περάσετε. 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * καὶ τελειώσετε μὲ 1π καλή, ἀντὶ 3π καλή. 9η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, 1π καλή * 1π ἄπλεκτον, ἀφίνοντας νὰ πέσουν οἱ θηλιὲς ποὺ εἴχατε τυλίξει στὴ βελόνα σας, 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 10η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, 1π καλή, * 1π ἄπλεκτον, 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 11η Βελόνα μὲ τὸ ροζ μαλλί, 1π ἀνάποδη, * 1π ἄπλεκτον, 3π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 12η Βελόνα: μὲ τὸ ροζ μαλλί, ὅπως ἡ 10η βελόνα.

Ἐπαναλάβετε αὐτὲς τὶς 12 βελόνες. Στοὺς ἄπλεκτους πόντους πηγαίνει πάντοτε ἡ κλωστὴ στὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ πλέκτοῦ.

● ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 3, 95π καὶ πλέξετε 10 βελόνες μοὺς μὲ τὸ μαῦρο μαλλί. Κατόπιν συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3½ πλέκοντας τὴ δίχρωμη πλέξι. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κλείσετε κάθε 1 ἑκ. ἀπὸ 1π (12 φορές). Θὰ σᾶς μείνουν 71π. Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μάκρος 14 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 2½ ἑκατ. ἀπὸ 1π. (20 φορές) Θὰ ἔχετε 111π. Πλέξετε ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 48 ἑκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίσετε τὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης, κλείνοντας τὸ μεσαῖο πόντο. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά, σχηματίζοντας ταυτοχρόνως τὸν ὦμο ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τὴν ἔξω μεριὰ κλείσετε κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (14 φορές). Τοὺς πόντους ποὺ θὰ σᾶς μείνουν κλείσετε σὲ μιὰ φορά.

● ΕΜΠΡΟΣ

Θὰ πλέξετε ὅπως καὶ γιὰ τὴν πλάτη ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 48 ἑκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ λαιμοῦ, κλείνοντας τοὺς 17 μεσαίους πόντους.

Πλέξετε τὸ κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστά. Κλείσετε πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ σὲ κάθε 3η βελόνα ἀπὸ 1π (5 φορές). Γιὰ τὸν ὦμο, τὸν ὁποῖο θὰ σχηματίζετε ταυτοχρόνως κλείσετε πρὸς τὴν ἔξω μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (14 φορές).

● ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΙΜΟ

Ράψετε πρῶτα τὶς ραφὲς τῶν ὤμων. Κατόπιν ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης σηκώσετε τοὺς πόντους ἀπὸ τὸ ἕνα κομμάτι τῆς πλάτης, ἀπὸ τὸ ἐμπρὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο κομμάτι τῆς πλάτης, ἕως τὸ ἄνοιγμα. Πάρετε αὐτοὺς τοὺς πόντους σὲ βελόνες χωρὶς κεφάλι καὶ πλέξετε 5 ἑκατ. μὲ τὴ δίχρωμη πλέξι. Πλέξετε κατόπιν ἀκόμη 10 βελόνες μοὺς μὲ τὸ μαῦρο μαλλὶ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους.

● ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΝΙΚΑΚΙΑ

Μετρήσετε γιὰ κάθε μανικάκι 14 ἑκατ. ἀπὸ τὰ 2 πλάγια τῆς ραφῆς τοῦ ὤμου. Σηκώσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3 καὶ τὸ μαῦρο μαλλὶ τοὺς πόντους σὲ αὐτὰ τὰ 28 ἑκατ. Τοὺς πόντους αὐτοὺς πλέξετε 10 βελόνες μοὺς καὶ κατόπιν κλείσετε.

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε ἐλαφρὰ τὸ πλεκτὸ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφές. Πλέξετε μὲ τὸ βελονάκι 2 σειρὲς στὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης σχηματίζοντας στὸ ἕνα μέρος 4 κομπότρυπες. Ράψετε ἀντικρυστὰ στὶς κουμπότρυπες τὰ 4 ἀσημένια κουμπάκια. Τὸ ζωνάκι εἶναι ἕτοιμο, ἀπὸ λουστρίνι ἢ λαμέ.

Χ. Κ.

●

ΠΛΥΣΙΜΟ ΚΑΛΤΣΩΝ

● Ὅταν πρόκειται νὰ πλύνετε ἄσπρες παιδικὲς κάλτσες ρίξετε στὸ ζεστὸ νερὸ ἕνα κουταλάκι παραφινέλαιο. Βοηθεῖ στὸ βγάλσιμο τῆς λίγδας καὶ μυρουδιὰ ἀπὸ τὸ λάδι. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ πλύσιμο θὰ γίνη σὲ βραστὸ νερό.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

ΕΝΑ... ΔΥΟ!

1 Τὸ συμπληρωματικὸ βούλωμα

Γιὰ νὰ ξεπλύνετε τὰ μικρὰ ἐσώρουχά σας στὸ νιπτήρα, πρέπει φυσικά, νὰ χρησιμοποιῆτε τρεχούμενο νερό. Συνήθως, οἱ νοικοκυρὲς γεμίζουν τὸ νιπτήρα καὶ ἀφίνουν τὸ νερὸ νὰ φεύγη ἀπὸ τὴν τρύπα ὑπερεκχείλισματος ἐνῶ συγχρόνως ἡ βρύση εἶναι πάντα λιγάκι ἀλοιχτή. Ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ νερὸ κινδυνεύει, μὲ τὴν παραμικρὴ κίνησι, νὰ χυθῆ χάμω στὸ πάτωμα. Μιὰ νοικοκυρὰ βρῆκε ἕνα ἄλλο σύστημα: Ἀγόρασε ἕνα συμπληρωματικὸ βούλωμα ἀπὸ καουτσοὺκ γιὰ τὸ νεροχύτη της καὶ τὸν ἔκοψε ὅπως δείχνει τὸ σχέδιό μας, κατὰ τὸ ¼, ὥστε τὸ νερὸ νὰ ξεφεύγη ἀργά, ἀλλὰ ἀδιάκοπα. Φροντίσετε νὰ δοκιμάσετε καὶ σεῖς αὐτὴ τὴν ἐξυπηρετικὴ μέθοδο.

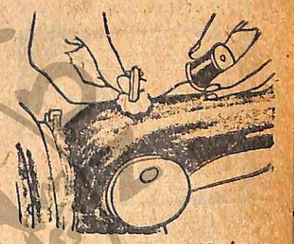

2 Γιὰ νὰ μὴν μπερδεύεται ἡ κλωστὴ

Τὸ ξετύλιγμα τῆς κλωστῆς κάνει τὴν κουβαρίστρα νὰ γλυστράη καθὼς γυρίζει, στὴ λεία ἐπιφάνεια τῆς ραπτομηχανῆς σας, καὶ συμβαίνει μερικὲς φορὲς ἡ κουβαρίστρα νὰ γυρίση πιὸ γρήγορα ἀπ' ὅ,τι πρέπει, πρᾶγμα ποὺ ἔχει ὡς συνέπεια νὰ μπερδευτῆ ἡ κλωστὴ καὶ νὰ νευριάσετε. Ὅλα αὐτὰ ὅμως μποροῦν νὰ ἀποφευχθοῦν ἂν βάλετε κάτω ἀπ' τὴν κουβαρίστρα ἕνα στρογγυλὸ κομματάκι ἀπὸ πίλημα (κετσέ), ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος φρένου, χωρὶς νὰ τὴν ἐμποδίζη καθόλου νὰ γυρίζη κανονικά.

4ον δὲν πρέπει ποτὲ

Νὰ χειρίζεσθε ἠλεκτρικὰ ὄργανα καὶ συσκευὲς ὅταν τὸ ἔδαφος κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σας εἶναι ὑγρό, χωρὶς προηγουμένως νὰ φροντίσετε νὰ ἀπομονωθῆτε.

Νὰ ἀγγίζετε τὸ «ντουΐ» μιᾶς λάμπας ὅταν ἔχετε τὰ πόδια σας πάνω σὲ μετάλλινο στήριγμα (σκάλα κλπ.), ἢ σὲ βρεγμένο ἔδαφος.

Νὰ βάζετε στὴν πρίζα μιὰ ἠλεκτρικὴ τσαγιέρα χωρὶς προηγουμένως νὰ τὴ γεμίσετε μὲ νερό:

Νὰ ἀγγίζετε τὴν ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασι κατὰ τὴ διάρκεια θυέλλης.

Νὰ στερεώνετε ἠλεκτροφόρα σύρματα σὲ μετάλλινα καρφιὰ μὴ ἀπομονωμένα.

Νὰ χρησιμοποιῆτε τὴν ἐγκατάστασι φωτισμοῦ γιὰ κεραία τοῦ ραδιοφώνου σας.

Νὰ λείψετε περισσότερο ἀπὸ 24 ὧρες χωρὶς νὰ κατεβάσετε τὸ γενικὸ διακόπτη.

Νὰ ἀφίνετε τὰ παιδιὰ νὰ παίζουν μὲ ἠλεκτρικὰ σκεύη ἐκτὸς ἂν εἶναι εἰδικὰ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Καὶ πάλι καλὸ εἶναι νὰ τὰ ἐπιτρέπετε μόνο σὲ παιδιὰ ἄνω τῶν 7 ἢ 8 χρονῶν, ἱκανὰ νὰ καταλάβουν τὸν κίνδυνο.

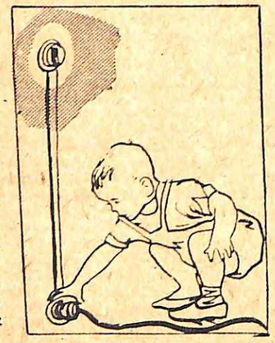

Προσέχετε τὰ μικρὰ παιδιὰ ποὺ ἔχουν τὴ μανία νὰ ἀγγίζουν τὰ πάντα. Μὴ βάζετε τὶς πρίζες πολὺ χαμηλά, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μποροῦν νὰ τὶς φτάσουν τὰ πολὺ μικρὰ παιδιά. Ἂν ὑπάρχουν πρίζες χαμηλὰ στὴν ἐγκατάστασι τοῦ σπιτιοῦ σας, φροντίστε νὰ τὶς καλύπτετε μὲ τὰ εἰδικὰ σκεπάσματα ἀσφαλείας ποὺ πωλοῦνται στὰ καταστήματα, καὶ ποὺ τὸ παιδὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἀφαιρέση καὶ νὰ χώση τὰ δάχτυλά του μέσα στὶς τρύπες τῆς πρίζας.

καλῆτε τὸν εἰδικό

Ἂν παρατηρήσετε καμμιὰ ἀπὸ τὶς ἀκόλουθες ἀνωμαλίες, τὰ χρήματα ποὺ θὰ πληρώσετε στὸν ἠλεκτρολόγο τὸν ὁποῖο θὰ καλέσετε θὰ εἶναι πάντως λιγώτερα ἀπ' ὅ,τι θὰ σᾶς στοιχίση ἕνα ἀτύχημα. Καὶ μὴ λησμονῆτε ὅτι, ἀπὸ μιὰ ἐλάχιστη ἀφορμή, μπορεῖ νὰ χαθῆ μιὰ ζωή!

Καλέστε τὸν εἰδικὸ ἠλεκτρολάγο ἂν :

... καθὼς τὴν ἀγγίζετε, μιὰ ἠλεκτρικὴ συσκευὴ σᾶς τινάζη.

... ἕνας διακόπτης δὲν λειτουργῆ καλά.

... μιὰ πρίζα ἢ ἕνας διακόπτης ζεσταίνονται πολὺ (κακὴ ἐπαφή).

... ἀνώμαλοι ἦχοι καὶ βόμβοι ἀναδίδονται μέσα ἀπὸ κάποιο μηχάνημα, σκεῦος, ἢ σωλήνωσι διανομῆς τοῦ ρεύματος.

... ὕστερα ἀπὸ μιὰ δυνατὴ βροχὴ ἢ πλημμύρα, νερὰ ἔχουν εἰσχωρήσει μέσα στοὺς σωλῆνες τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἔχετε συμφέρον νὰ ἐπιδιορθώσετε κάθε βλάβη γιατί, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας, θὰ παρουσιασθῆ μιὰ ἀδικαιολόγητη αὔξησι στὴν κατανάλωσι τοῦ ρεύματος ποὺ θὰ σᾶς στοιχίζη ἀκριβώτερα ἀπ' ὅ,τι τυχὸν θὰ ἐοδεύατε γιὰ νὰ πραγματοποιήσετε τὴν ἐπισκευὴ αὐτή.

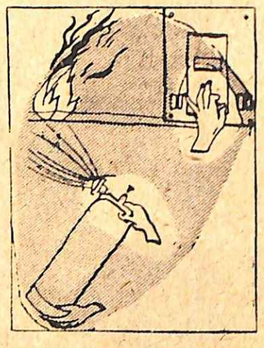

Ἂν σὲ κάποιο σημεῖο τῆς ἐγκαταστάσεώς σας παρουσιασθοῦν σπινθῆρες ἢ φλόγες, μὴν προσπαθήσετε νὰ τὶς πνίξετε μὲ βρεγμένα πανιὰ ἢ μὲ ἐκτόξευσι νεροῦ ἀπὸ σωλήνωσι. Χρησιμοποιῆστε μόνον πυροσβεστήρα, ἂν διαθέτετε, ποὺ δὲν γίνεται ἀγωγὸς τοῦ ρεύματος. Κλεῖστε τὸ ταχύτερον τὸ γενικὸ διακόπτη καὶ εἰδοποιῆστε κατόπιν τὴν ὑπηρεσία τῆς ἠλεκτρικῆς ἑταιρίας.

ὁ κίνδυνος εἶναι παντοῦ

Ἂν προσωπικὰ δὲν νοιάζεσθε καὶ πολὺ γιὰ τὸν κίνδυνο, ἔχετε ὅμως καθῆκον νὰ σκεφθῆτε τὰ παιδιά, ποὺ ἔχουν τὸ θάρρος τῆς ἀγνοίας. Μαζί, τους πρέπει νὰ εἶστε πολὺ αὐστηρὴ καὶ σταθερή.

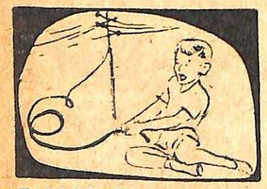

ΑΠΑΓΟΡΕΨΤΕ ΤΟΥΣ
ν' ἀγγίζουν τὰ καλώδια ποὺ κρέμονται ἀπὸ ἕνα στύλο, καὶ πρὸ παντὸς μετὰ τὶς βροχὲς καὶ τὸν ὑγρὸ καιρό.

ΑΠΑΓΟΡΕΨΤΕ ΤΟΥΣ
νὰ σκαρφαλώνουν στοὺς ἠλεκτρικοὺς στύλους καθὼς καὶ στὰ δέντρα ποὺ βρίσκονται κοντὰ σὲ τέτοιους στύλους.

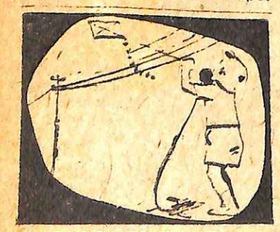

ΑΠΑΓΟΡΕΨΤΕ ΤΟΥΣ
νὰ παίζουν κοντὰ στὰ ἠλεκτροφόρα καλώδια (δὲν πρέπει νὰ ἀμολοῦν ἀετοὺς ἢ νὰ ρίχνουν ἐπάνω τους πέτρες ἢ σπάγγους κι' ἀντικείμενα).

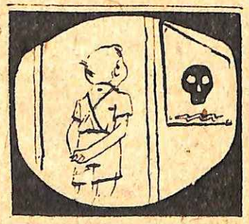

ΑΠΑΓΟΡΕΨΤΕ ΤΟΥΣ
νὰ μπαίνουν μέσα στοὺς τοπικοὺς ὑποσταθμοὺς τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας, ἔστω καὶ ἂν βροῦν κάποια φορὰ τὴν πόρτα τῶν σταθμῶν ἀνοιγτή.

Ἀπαγορέψτε τους ἀκόμη νὰ οὐροῦν ἐπάνω στὰ ἠλεκτρικὰ καλώδια ποὺ περνοῦν κάτω ἀπὸ μιὰ γέφυρα, ἢ στὸν τοῖχο κάποιου ἀπὸ τοὺς ὑποσταθμοὺς μετατροπῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

ΤΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΣΠΙΤΙ

ἀπ' τὴ στέγη ὡς τὸ ὑπόγειο: ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΣΤΟ ΝΕΡΟ...

ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ...

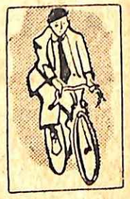

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ...

ὁ κίνδυνος εἶναι φανερός

ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΝΟΙΩΘΕΤΕ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ...

Ἀλλοίμονο! ἀκόμη καὶ μέσα στὸ σπίτι, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπάρχη ἀπόλυτη ἀσφάλεια. Ἡ ἀπροσεξία τῶν κατασκευαστῶν, ἡ κακὴ χρῆσις ἢ ἡ ἔλλειψι συντηρήσεως τῶν διαφόρων διαμερισμάτων, ἀποτελοῦν τὶς αἰτίες πολλῶν δυστυχημάτων πολλὲς φορὲς θανατηφόρων.

ΜΟΝΗ ΣΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΛΑΒΑΙΝΕΤΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΣΑΣ

οἱ σκάλες

ΑΦΟΡΜΕΣ ΠΤΩΣΕΩΣ	ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΩΣ
• ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΠΑΛΙΑ, ποὺ τρέμουν ὅταν τὰ ἀνεβοκατεβαίνετε φορτωμένη μὲ πιατικά, ρούχα, κλπ.).	Ἐπισκευάστε, στερεώστε, ἀντικαταστῆστε ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴ φθαρμένη σκάλα.
• ΦΑΓΩΜΕΝΑ, χείλη στὰ ξύλινα σκαλοπάτια, τὰ μαρμάρινα κλπ.	Καρφώστε στὶς ἄκρες τῶν σκαλοπατιῶν μετάλλινες λουρίδες ἢ καουτσούκ.
• ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΠΟΛΥ ΟΛΙΣΘΗΡΑ, γιατὶ κερώθηκαν ὑπερβολικά.	Ἀποφεύγετε τὴν παρκετίνη στὴ σκάλα. Ἐφοδιάστε τὰ σκαλοπάτια μὲ πλαστικὸ διάδρομο.
• ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΓΚΕΛΟ γιὰ τὴ στήριξι τοῦ χεριοῦ.	Ἂν ἡ σκάλα δὲν ἔχη κάγκελο, τοποθετῆστε κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου ἕνα στήριγμα σὲ κατάλληλο ὕψος.

Ὅπως ὅλα τὰ ἀτυχήματα, κι' αὐτὸ ἐδῶ εἶναι ἀνόητο: Τὸ μικρό σας παιδάκι ἑκατὸ φορὲς ἔχει φθάσει ὡς τὸ κεφαλόσκαλο καὶ ποτὲ δὲν γλύστρησε νὰ πέση κάτω. Εἶστε λοιπὸν πιὰ ἥσυχη ὅτι ξέρει τὸν κίνδυνο καὶ φυλάγεται. Ἀλλὰ νὰ ποὺ τὴν ἑκατοστὴ πρώτη φορὰ κατρακυλᾶ τὶς σκάλες καὶ σπάζει τὸ πόδι του... Καὶ ὅμως, εἶναι τόσο εὔκολο νὰ κατασκευάσετε στὸ κεφαλόσκαλο ἕνα μικρὸ περιστρεφόμενο καγκελλωτὸ παρτάκι — [illegible] τὸ παιδὶ νὰ μὴ μπορῆ νὰ τὸ ἀνοίξη μόνο του.

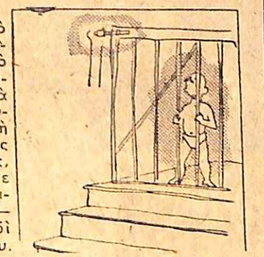

οἱ σκάλες (συνέχεια)

ΑΦΟΡΜΕΣ ΠΤΩΣΕΩΣ	ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΩΣ
• ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ (Στὸ ἐσωτερικὸ) (Στὸ ἐξωτερικὸ)	Ἐγκαταστήσετε σύστημα αὐτόματου διακόπτη στὴ σκάλα — ποὺ νὰ σβύνη ὕστερα ἀπὸ ὡρισμένο χρόνο. Ἐγκαταστήσετε ἀνάλογο αὐτόματο σύστημα φωτισμοῦ στὴν εἴσοδο, κῆπο, κλπ.
• ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΧΩΡΟΥ	Μὴ χρησιμοποιῆτε τὴ σκάλα γιὰ ἐναποθέσι διαφόρων εἰδῶν ποὺ πιάνουν τὸ χῶρο. Συμμαζέψετε σκοῦπες, φαράσια κλπ., ὅπου μπορεῖ νὰ μπερδευτῆ κανεὶς καὶ νὰ γλυστρήση. Ἐπιθεωρῆτε καθημερινὰ τὴ σκάλα.
• ΑΚΡΕΣ ΧΑΛΙΩΝ ΓΥΡΙΣΜΕΝΕΣ, δέργες θγαλμένες ἀπὸ τὶς θηλιές τῶν. • ΤΣΟΥΛΗΘΡΑ ποὺ κάνουν τὰ παιδιὰ στὸ κάγκελο.	Τοποθετῆστε στὴν ἀρχὴ τοῦ κάγκελου ἕνα ἐμπόδιο. Ἂν χρειάζεται, τυλίξτε τὸ κάγκελο μὲ ἕνα σχοινί, ἢ καλύψτε το μὲ δελοῦδο ἢ ἄλλο ἀνώμαλο ὕφασμα, νὰ μὴν εἶναι γλυστερό.

Κάγκελα πολὺ ἀραιά, ἀπ' ὅπου ἕνα μωρὸ μπορεῖ νὰ περάση τὸ κεφάλι του. Τὰ πρώτα καὶ τὰ τελευταῖα σκαλοπάτια τῶν κλιμάκων ποὺ δὲν εἶναι καλὰ φωτισμένες (ὑπόγειο κ.λ.π.) εἶναι ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνα. Μὴν περιμένετε νὰ συμβῆ πρῶτα τὸ ἀτύχημα. Θὰ βάψετε τὶς ἄκρες τῶν σκαλοπατιῶν αὐτῶν μὲ λευκὴ — κατὰ τὸ δυνατὸν φωσφορίζουσα — μπογιά. Κάνετε το ἀμέσως! ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΣΚΑΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞ ΙΣΟΥ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΟΣΟ ΚΙ' ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΤΟΙΧΟΣ.

τὰ πατώματα

Τὸ πάτωμα, τὸ πλακόστρωτο αὐτὸ ποὺ τὸ διασχίζετε ἑκατὸ φορὲς τὴ μέρα, μπορεῖ, τὴν ἑκατοστὴ πρώτη φορά, ἀπὸ ἀφηρημάδα ἢ ἔλλειψι προσοχῆς, νὰ γίνη ἀφορμὴ ἑνὸς ἀνόητου, μὲν. ἀλλὰ σοβαροῦ δυστυχήματος.

«Τὸ καλύτερο εἶναι ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ», βεβαιώνει ἡ σοφὴ παροιμία. Ἰδίως ὅταν πρόκειται νὰ κερώσετε τὸ παρκέ σας, μὴν τὸ παρακάνετε: δὲν ὑπάρχει λόγος ἡ τραπεζαρία σας νὰ μεταβληθῆ σέ... πατινάζ! Ἕνα ξαφνικὸ γλύστρημα; καὶ νά σας στὸ νοσοκομεῖο...

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ ΑΥΤΟ...

- Τὸ γυάλισμα μὲ τὸ πόδι τοῦ παρκὲ ποὺ μόλις ἔχει κερωθῆ.
- Τὰ πλακάκια καὶ τὸ μωσαϊκὸ ποὺ εἶναι ὑγρά...
- ἢ ἔχουν πλυθῆ μὲ σαπούνι καὶ δὲν ξεβγάλθηκαν καλά.
- Σανίδες τοῦ παρκὲ ξεκαρφωμένες.
- Τὸ πάτωμα ποὺ ἔχει ἀνωμαλίες (λακκοῦβες, κλπ.).
- Οἱ ἀγκίδες τοῦ παρκὲ (ὅταν οἱ σανίδες εἶναι κακῆς ποιότητος ἢ κακοπλανισμένες).

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΗ ΤΟΥΤΟ:

ΓΛΥΣΤΡΗΜΑ, μὲ συνέπειες θλάσεις τῆς λεκάνης, τῶν ποδιῶν κλπ.

ΓΛΥΣΤΡΗΜΑ, μὲ συνέπειες σοβαρὲς θλάσεις στὰ χέρια, τὶς ὠμοπλάτες κλπ.

ΓΛΥΣΤΡΗΜΑ, μὲ πιθανὸ χτύπημα στὴ βάσι τοῦ κρανίου.

ΣΚΟΝΤΑΜΑ, ποὺ μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἔχη γιὰ συνέπεια σοβαρώτατες θλάσεις σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ σώματος.

ΤΣΙΜΠΗΜΑΤΑ, ποὺ μποροῦν νὰ μολυνθοῦν καὶ νὰ δημιουργήσουν ἱστορίες.

ΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΝΕΤΕ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ. ΔΕΝ ΩΦΕΛΕΙ ΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΝΑ ΠΑΤΕ, ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΟΡΤΗΣ, ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ;

τὰ ἀνοίγματα

Φυσικά, δὲν μπορεῖτε νὰ ἀλλάξετε τὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ σας. Ἀλλὰ προσοχή! Κάθε ἄνοιγμα εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποτελῆ κίνδυνο γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους.

ΔΥΣΠΙΣΤΗΤΕ...

- στὰ παράθυρα μὲ ρολό... → ... ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν ΔΥΟ ἀντίβαρα (ἕνα ἀπὸ κάθε μερὶὰ) ὥστε στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ σπάση τὸ ἕνα σχοινί, τὸ ἄλλο νὰ ἐμποδίση τὸ ρολὸ νὰ πέση.
- στὰ μεγάλα κρυστάλλινα παράθυρα... → ... ποὺ εἶναι εὔθραυστα καὶ δὲν εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ συγκρατήσουν τὸ παιδὶ ποὺ γλυστρᾶ καὶ πέφτει πάνω τους.
- στὰ παράθυρα ποὺ ἀνοίγουν πρὸς τὰ πάνω... → ... τὰ ὁποῖα πρέπει ὑποχρεωτικὰ νὰ ἔχουν εἰδικὰ στηρίγματα, γιὰ νὰ μὴ χτυπήσουν κανένα ὅταν πέσουν.
- στὰ παντζούρια → ... ποὺ πρέπει νὰ στερεώνωνται καλά, γιατὶ εἶναι δυνατόν, καθὼς χτυποῦν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μὲ τὸν ἄνεμο, νὰ τραυματίσουν κάποιο διαβάτη.

Ἂν τὰ παράθυρά σας στὸ ἰσόγειο βλέπουν σὲ κῆπο, προστατέψτε μεγάλους καὶ μικροὺς ἀπὸ τὰ παντζούρια ποὺ χτυποῦν μὲ τὸν ἄνεμο. Τὸ καλύτερο εἶναι κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα νὰ τοποθετῆτε κάποιο ἐμπόδιο — θάμνο κλπ. — ὥστε κανεὶς νὰ μὴ διατρέχη τὸν κίνδυνο νὰ βρεθῆ ἀπὸ κάτω.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

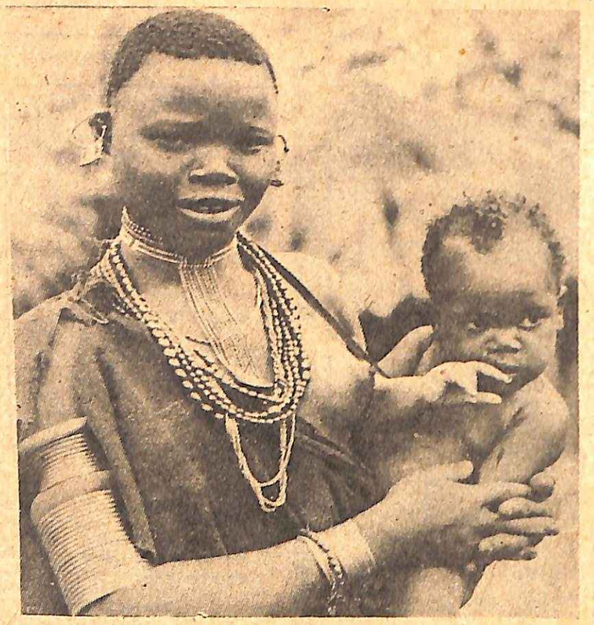

• Γυναίκα της φυλής των Μέρου με το παιδί της.

ΜΑΒΙΑ ΚΑΙ ΜΕΡΟΥ

Ο συνεργάτης μας κ. Β. Τσιμπιδάρος συνεχίζει σήμερα την περιγραφή των γυναικών της κεντρώες Αφρικής περιγράφοντας τη ζωή των δυο φυλών Μ βία και Μερου

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΓΟΗΣΣΕΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Μαβία, οι μαύροι άγγελοι. — Τα θύματα των δουλεμπόρων και η άντίδρασις μέ τήν μέθοδο τής παραμορφώσεως.—Μιά φριχτή απόφασις πού γίνεται «έθιμο» τής φυλής.—Τα ξυραφάκια περιζήτητα όργανα καλλονής.

«ΜΑΝΑΜΟΥΚΕ ΜΑΒΙΑ» λένε πολλές φορές οι ιθαγενείς τής Ταγκανίκας και τα μάτια τους λάμπουν. «Γυναίκα Μαβία» σημαίνουν αύτές οι δυο λέξεις. Είναι πράγματι οι πιο ωραίες στήν Κεντρική Αφρική άλλα και οι πιο άσχημες ταυτοχρόνως, ακριβώς έπειδή είναι ωραίες. Γιά να καταλάβη κανείς αύτό το περίεργο σχήμα λόγου θα πρέπει να πούμε αμέσως ότι οι άνδρες Μαβία πιάνουν από μικρά τα κοριτσάκια τους και τους παραμορφώνουν τα πρόσωπα με φοβερές ούλές. Τα πρόσωπα γίνονται αποκρουστικά σε σημείο πού ένας ξένος να μήν έχη το κουράγιο νά τις κυττάξη γιά πολύ στο πρόσωπο. Αλλά αύτο ακριβώς θέλουν και κείνες. Είναι μια παμπάλαιη συνήθεια, από τήν έποχή τού δουλεμπορίου. Οι Μαβία είχαν τα ωραιότερα σώματα και τα πιό έλκυστικά μούτρα, σωστοί μαύροι άγγελοι. Εκεί λοιπόν πέφτανε σάν τα κοράκια οι Άραβες δουλέμποροι. Μιά Μαβία μπορούσε νά πουληθή αμέσως σε όποιο δήποτε σκλαβοπάζαρο. Ήτανε παντού όνομαστές γιά τήν όμορφιά τους. Κόντευαν νά ξεκληρίσουν τή φυλή, όταν ένας γέρος φύλαρχος πήρε τή σκληρή απόφασι: Νά τις παραμορφώσουν. Όλοι οι άνδρες συμφωνήσανε μαζί του, γιατί έβλεπαν ότι ο κίνδυνος νά τους ξεκληρίσουν ήτανε πλέον μεγάλος. Τα παληά χρόνια δέν παραμόρφωναν μόνον τα κοριτσάκια. Έπιαναν καὶ τις μεγάλες. Οι δυστυχισμένες χωρίς πολλά κλάματα υπέστησαν σωστά μαρτύρια. Με μαχαίρι κοφτερό τους αύλάκωσαν τα μάγουλα από τους κροτάφους ως το σαγόνι. Τους χάραξαν άκόμα τα σαρκώδη χείλη, όταν οι ίδιες αργότερα σκύψανε στόν καθρέφτη — μιά ήσυχη επιφάνεια νεροῦ — τρόμαξαν με τό κατάντημά τους.. Οι δουλέμποροι όταν ξανάρθαν έφυγαν απογοητευμένοι. Ποιός μπορούσε πλέον νά αγκαλιάση τέτοια τέρατα.

Φαίνεται όμως ότι τό θαύμα δέν κράτησε παρά τρείς ήμέρες, δηλαδή πολύ λίγον καιρό. Αύτοί πού αγόραζαν τις Μαβία επέμεναν. Ζητούσαν σώνει καὶ καλά Μαβία, έστω καὶ μέ παραμορφωμένα μάγουλα από τις μαχαιριές. Οι Άραβες ξανάρθανε καὶ τις μάζευαν πάλι μέ τό ζόρι. Τότε πλέον ή απόγνωσις τών ανδρών τής φυλής τους ωδήγησε σε μιά άλλη απόφασι. δυο φορές πιό σκληρή από τήν πρώτη. Νά παραμορφώσουν τό στόμα τών κοριτσιών. Τό κατάφεραν βάζοντας πίσ από τό κάτω χείλη ένα ξύλο πού σιγά-σιγά τέντωνε τό κρέας. Ύστερα έβγαζαν τό πρώτο, έβαζαν ξύλο μεγαλύτερο καὶ κατώρθωναν στήν εφηβική ηλικία τής κοπέλλας νά έχη τό κάτω χείλος από τή μέσα μεριά ένα στρογγυλό ξύλο σάν πιατάκι τού καφέ. Μέσα σε λίγα χρόνια οι γυναίκες τών Μαβία είχαν πλέον παραμορφωθή, τελείως, καμένας δέν σκεφτόταν νά τις κλέψη μέ τή φοβερή τους ασκήμια. Ήσυχάσανε από τις επιδρομές τών δουλεμπόρων.

Τα άσχημα έκείνα χρόνια πέρασαν, αλλά ή συνήθεια διατηρείται μέχρι σήμερα. Ως τα τώρα χαράζουν τα πρόσωπα τών κοριτσιών καὶ τούς μεγαλώνουν το κάτω χείλος ώστε νά μοιάζουν οί γυναίκες μέ πελεκάνους. Μόνον ελάχιστα κορίτσια έχουν γλυτώσει από τή μεγάλη δοκιμασία.

Οι Μαβία θεωρούνται από τις άλλες φυλές ή αριστοκρατία τών μαύρων τής Ταγκανίκας. Οί ίδιοι τρέφουν βαθυτάτην περιφρόνησι στις άλλες φυλές. Κα μέ τό δίκηο τους. Ξεχωρίζουν όπως το μαύρο από τό άσπρο, όπως ή μέρα από τή νύχτα. Το πρώτο τους ιδιαίτερο χαρακτηριστικό είναι ότι αύτοί δέν υποφέρουν από αφροδίσια νοσήματα, — πράγμα σπανιώτατο ως γνωστόν γιά οποιαδήποτε φυλή τής Αφρικής. Δέν έρχονται σε επαφή μέ τους άλλους, καὶ αύτός ίσως είναι ο λόγος πού οί γυναίκες τών Μαβία είναι τόσο επιθυμητές. Δέν κλέβουν καὶ στούς Ευρωπαίους φέρονται μέ εξαιρετική εύγένεια. Κρατούν ταυτοχρόνως καὶ τήν αξιοπρέπειά τους. Το γεγονός ότι δέν υποφέρουν καθόλου από αφροδίσια νοσήματα, τράβηξε το ενδιαφέρον πολλών επιστημόνων, πού πήγαν ως εκεί γιά νά εξακριβώσουν τί ακριβώς συμβαίνει. Το μόνο πού μπόρεσαν νά μάθουν, είναι ότι κάθε Μαβία μιά φορά την εβδομάδα μασουλάει ένα άγνωστο βότανο, πού τους εξασφαλίζει την ανοσία στις ακατονόμαστες αρρώστειες. Τί, ακριβώς, δέν θέλησαν νά το αποκαλύψουν. Όπως καὶ ή φυλή τών Μασαΐ αρνείται επίσης νά φανερώση τί είδους βότανο είναι εκείνο, πού τρώνε μιά ωρισμένη στιγμή καὶ παρατείνει κατά πολύ τή διάρκεια τών σεξουαλικών των απολαύσεων.

*

Από τις ειρηνικές φυλές τής Κεντρικής Αφρικής θα πρέπει νά θεωρηθή καὶ ή φυλή τών Μέρου. Έπσι λέγονται επειδή κατοικούν στις προσβάσεις τού δυώνυμου βουνοῦ πού βρίσκεται έκατό μίλλια μακρυά από το Κιλιμάντζαρο καὶ πολύ κοντά στή γνωστή κωμόπολη Αρούσα όπου ζούν πολλοί Έλληνες. Οί Μέρου δέν είναι καθαρή φυλή. Άλλοι μοιάζουν μέ Μασαΐ καὶ άλλοι μέ Αουτσάκλα. Μπορεί νά πή κανείς ότι δημιουργήθησαν από επιμιξίες. Οί γυναίκες έχουν ωραία σώματα καὶ μανία γιά τα στολίδια. Φοροῦνονται απάνω στο κεφάλι τους τεράστια τσαμπιά από μπανάνες γιά νά τα ανταλλάξουν σε Άραβες εμπόρους μέ λίγα μπιχιμπίδια, φτηνές χάντρες καὶ βραχιόλια από χάλκινο σύρμα. Οί κρίκοι μπαίνουν έφαρμοστά στά χέρια, καὶ όταν μεγαλώσουν, ή παχύνουν τις πιέζουν σε αφάντασται σημείο. Δέν παραπονιούνται επειδή καὶ εκεί ισχύει το διεθνώς γνωστό γνωμικό «μπρός στά κάλλη τί είναι ο πόνος».

Κρύβουν τη γύμνια τους από τη μέση καὶ κάτω όσο είναι κορίτσια. Άμα παντρευτούν ρίχνουν απάνω τους ένα κουρελιασμένο χιτώνα πού κρύβει, όμως, πολύ λίγο τα μικροσκαμωμένα τους στήθη. Από τις γυναίκες τών Μασαΐ πήραν τη συνήθεια νά κόβουν τα μαλλιά τους μέ ξυραφάκια.. Όποια είναι ξουρισμένη «γουλί» αντιπροσωπεύει το άκρον άωτον τής κομψότητος. Ο γράφων, μέ δύο κουτιά ξυραφάκια εξησφάλισε οδηγό Μέρου στην περιοχή τους. Από πίσω μου τρέχανε παρακαλώντας ένα σωρό κορίτσια γιά νά τους χαρίσω μερικές λεπίδες.

Ακολασία καὶ Μέρου είναι ένα καὶ το αὐτό πράγμα. Αγνοούν τί σημαίνει ήθικός φραγμός καὶ οί άντρες τους πολύ λίγο ενδιαφέρονται γιά τη συζυγική πίστι καὶ τη δική τους καὶ τών γυναικών τους. Από γυναίκες Μέρου καὶ Ευρωπαίους μονίμους κατοίκους τής περιοχής έχουν γεννηθή πολλά δυστυχισμένα πλάσματα πού άλλα είναι μαύρα κι' άλλα λευκά. Η αγγλική διοίκησις αντιμετώπισε το ζήτημα, γιατί δέν ήθελε μέσα στά χωριά τών μαύρων νά υπάρχουν παιδάκια άσπρα. Τα μάζεψε καὶ τώρα βρίσκονται συγκεντρωμένα στο Λουσότο ένα χωριό - παιδοπόλις στά ανατολικά τής Ταγκανίκας. Δέν πήγα ο ίδιος ως εκεί. Μου διηγήθηκαν, όμως, πεπίεργα πράγματα. Φαίνεται πώς οί λευκοί πατέρες τους αισθάνονται οί περισσότεροι τύψεις γιά τήν επιπολαιότητα μιάς στιγμής. Αναγνωρίζουν, εκ τών ύστερων, ότι δέν τους φταίνε τα δυστυχισμένα πλάσματα πού τα φέρανε γιά το καπρίτσιο τους στη ζωή. Τις νύχτες στο Λουσότο φτάνουν κούσσες μέ Ευρωπαίους αποίκους καὶ αφήνουν εκεί τοῦ κόσμου τα δῶρα γιά τα παιδάκια. Άλλοι χωρίς νά εμφανιστοῦν καθόλου στέλνουν ταχυδρομικῶς χρήματα καὶ παρακαλοῦν νά διατεθοῦν γιά τις ανάγκες τών παιδιών. Άλλοι, επίσης, πιό γενναῖοι καὶ τίμιοι, όταν αποφασίσουν νά φύγουν οριστικά γιά την Ευρώπη, τα παίρνουν μαζί τους καὶ δίθεν τα υιοθετοῦν, ενῶ στήν πραγμα τικότητα είναι παιδιά δικά τους μέ μαῦρες.

ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

μέσα στό σπίτι σας χάρις σὲ μερικὲς καινούργιες χρησιμότατες ἐφευρέσεις

Στὰ εἰδικὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλά, ἀσφαλῶς, καὶ τῶν μεγάλων ἐπαρχιακῶν πόλεων, ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ μικρὰ μηχανήματα, σκεύη καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, ποὺ ἔχουν σὰν προορισμὸ νὰ διευκολύνουν τὴ νοικοκυρὰ στὴν καθημερινή της ἐργασία στὸ σπίτι, νὰ κάνουν αὐτὴ τὴν ἐργασία πιὸ εὔκολη, πιὸ ξεκούραστη καὶ πιὸ γρήγορη. Ὅλα εἶναι δημιουργήματα τῆς ἐφευρετικότητας τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ, πολὺ ἔξυπνα καὶ πολὺ πρακτικά. Γιὰ νὰ διευκολύνουμε τὶς ἀναγνωστριές μας, ποὺ τυχὸν δὲν τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψι τους, καὶ ἀσφαλῶς οἱ περισσότερες δὲν τὰ ἔχουν, κάναμε γιὰ λογαριασμό τους μιὰ βόλτα στὰ κεντρικώτερα καταστήματα καὶ σημειώσαμε τὰ σπουδαιότερα, μαζὶ μὲ τὴν τιμή τους. Στὸ μέλλον, θὰ κάνουμε συχνὰ αὐτὸ τὸ γῦρο, γιατὶ καθημερινὰ σγεδὸν προστίθενται καινούργιες μικροεφευρέσεις, εἴτε ξένες εἴτε ἑλληνικές, ποὺ προορίζονται ὅλες γιὰ τὸ σπίτι. Διαβάστε, λοιπόν, τί βρήκαμε:

Το πλαστικὸ ὕφασμα Γουετὲξ πλένει καὶ σκουπίζει κάθε ἐπιφάνεια. Ἀντικαθιστᾶ τὸ παλαιὸ ἀλλὰ καὶ τόσο ἀκριβό, τώρα πιά, δέρμα Σαμουά. Τὸ βρέχετε, τὸ στραγγίζετε. Μὴν τὸ στίψετε ὅμως ποτέ. (Τὸ κομμάτι δρχ. 10).

● Μικρὴ βούρτσα τῆς τσέπης «Λόλα». Ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, μαλακή, τὴν παίρνετε μαζί σας γιὰ νὰ καθαρίσετε τὸ μαῦρο ταγιέρ σας ἀπὸ κάθε σκόνη ποὺ ἔπεσε ἀπάνω σας. Γιὰ ἕνα μικρὸ ταξιδάκι μπαίνει ὠραιότατα στὸ μικρὸ βαλιτσάκι σας. (Δρχ. 8).

● Μικρὰ κομμάτια σφουγγάρι ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, σὲ ὡραῖα ἀνοιχτὰ χρώματα. 10 κομμάτια σὲ σακκούλα νάϋλον, κατάλληλα γιὰ κάθε χρῆσι. (Δρχ. 14).

● Μανταλάκια - λαστιχένια γιὰ κάλτσες νάϋλον ἢ λεπτὰ ὑφάσματα καὶ δαντέλλες. (Δρχ. 8 ἢ δωδεκάδα).

● Γιὰ τοὺς μεζέδες ποὺ θὰ προσφέρετε στὴν παρέα τοῦ πινάκλ. βελόνες ἀπὸ νάϋλον στολισμένες μὲ μία κούπα, ἕνα σπαθί, ἕνα μπαστούνι, ἕνα καρό. (Δρχ. 0,20 ἡ μία).

● Γιὰ νὰ μὴ λεκιάζη τὸ τραπέζι ἀπὸ τὰ ποτήρια, μικροὶ δίσκοι νάϋλον (σοῦ-βὲρ) χρωματιστοί. (Δρχ. 1,10) λευκοὶ (δρχ. 1).

● Μιὰ ἐύλινη ἀραπίνα, ὡραιότατα σκαλισμένη, μὲ τὴν σκούπα καὶ τὰ σύνεργα τῆς δουλειᾶς, ἔχει γιὰ φούστα, ἕνα σημειωματάριο τῆς κουζίνας ὅπου σημειώνετε ὅ,τι χρειάζεσθε γιὰ τὶς ἑτοιμασίες τοῦ φαγητοῦ. (Δρχ. 27).

● Ἕνας δίσκος ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, ἔχει γύρω-γύρω δόντια τὰ ὁποῖα κατεβαίνουν καὶ μαρκάρουν τὰ τρόφιμα ποὺ ἐτελείωσαν καὶ πρέπει νὰ φροντίσετε νὰ τὰ ἐφοδιασθῆτε πάλι. Ἐμπρὸς σὲ κάθε δόντι εἶναι γραμμένο καὶ ἕνα εἶδος τροφίμων: ρύζι, ἀλεύρι, ζάχαρι κ. λ. π. (Δρχ. 9).

● Μιὰ μικρὴ σέσουλα ἀπὸ νάϋλον, εἶναι πολὺ χρήσιμη γιὰ τὰ εἴδη τοῦ μαγειρεύματος. (Δρχ. 2,60).

● Πιάτα φούρνου σὲ σχῆμα ἀχιβάδας φυσικώτατα, γιὰ νὰ παρουσιάζετε τὸ φαγητό, τοὺς μεζέδες ἀπὸ τὸν φοῦρνο κατ' εὐθεῖαν στὸ τραπέζι. (Κατὰ μέγεθος δρχ. 5, 8, 20 τὸ ἕνα).

● Γιὰ λεκέδες φορεμάτων λιπαρούς, «Πλυτὰς», προϊὸν γαλλικό. Στὸ καπάκι τοῦ μικροῦ γυάλινου δοχείου, τὸ ὁποῖον θὰ τρυπήσετε μὲ μιὰ καρφίτσα, ὑπάρχει πλαστικὸ σφουγγάρι. Τρίβετε τὸ σφουγγάρι αὐτὸ στὸ λεκέ, τὸ φάρμακο περνᾶ καὶ καθαρίζει τὸ λεκέ. Γιὰ νὰ μὴ λερώση τὸ σφουγγάρι, βάζετε ἐπάνω του, ὅταν καθαρίζετε τὸ λεκέ, ἕνα λεπτὸ πανάκι λευκό. (δρχ. 22).

● Παντόφλες μπάνιου νάϋλον μὲ ἰαλακὸ φοδράρισμα ὡραιότατες (δρχ. 32).

● Γιὰ νὰ βγάζετε τὴν σκουριὰ ἀπὸ χρωματιστὰ ὑφάσματα, χωρὶς νὰ ξεβάφη ἢ νὰ καταστρέφεται τὸ ὕφασμα: «Ρούζ» εὐρωπαϊκὸ (Δρχ. 14) σὲ σωληνάριο. «Ἀιτζὶκ» ἑλληνικὸ (δρχ. 9.50).

● Γιὰ νὰ κολλᾶτε ὁτιδήποτε, χαρτί, ξύλο, πορσελάνη, «Τενὰς» (Δρχ. 2,50 τὸ σωληνάριο.

● Λαστιχένια κάνουλα γιὰ τὴν βρύση τῆς κουζίνας ὥστε νὰ γλυτώνετε τὸ πιτσίλισμα (Δρχ. 5,50). Τὴν περνᾶτε ἀπάνω στὴ βρύση.

● Γιὰ τὴ βρύση τῆς κουζίνας ὑπάρχει ἀκόμα ἕνα ντοὺς ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη. Ἕνα περιστρεφόμενο τρυπητάκι σᾶς εὐκολύνει στὸ ξέβγαλμα τῶν πιάτων (Δρχ. 5). Ἐφαρμόζει στὴ βρύση τῆς κουζίνας.

● Σύρμα «Μπρίλλο» σὲ μικρὰ κομμάτια, ἔχει μέσα καὶ τὸ σαπούνι γιὰ τὸ τρίψιμο τῶν σκευῶν τῆς κουζίνας (Δρχ. 10 καὶ 19 τὸ κουτί, κατὰ μέγεθος).

● Ὀδοντογλυφίδες νάϋλον (Δρχ. 7,50) σὲ εἰδικὴ θήκη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν βγαίνουν μία-μία.

● Ἂν ἀγαπᾶτε τὸν γαλλικὸ καφέ, ἂν ἔχετε φίλους ποὺ ἔζησαν στὸ ἐξωτερικό, μιὰ εἰδικὴ καφετιέρα γυάλινη (Δρχ. 175 ἡ μικρή, 250 ἡ μεγάλη).

● Γιὰ μαγιονέζα, γιὰ κάθε ἄλλη σάλτσα, ἕνα εἰδικὸ μικρὸ μηχάνημα, χειροκίνητο. Θὰ κουρασθῆτε πολὺ λιγώτερο, παρὰ ἂν γυρίσετε τὴ μαγιονέζα μὲ τὸ χέρι (Δρχ. 80).

● Γιὰ νὰ μὴ στάζη ἡ τσαγιέρα, ἔφεραν πάλι τὰ προπολεμικὰ μικρὰ σφουγγαράκια μὲ ὄμορφη πεταλούδα, ποὺ ἔμπαινε ἀπάνω ἀπὸ τὴ μύτη τῆς τσαγιέρας (Δρχ. 10). Τὰ χρώματα τοῦ σφουγγαριοῦ γλυκύτατα.

● Ἕνας μικρὸς τυροτρίφτης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅμως μπορούμε νὰ περάσωμε ἀμύγδαλο, παξιμάδι, σοκολάτα (Δραχ. 20).

● Ἕνα συρμάτινο σουρωτήρι, τὸ ὁποῖο μπαίνει μέσα στὴν κατσαρόλα, ὅπου καίει τὸ λάδι γιὰ τηγάνισμα πατάτας, λουκουμάδων, σβίγκων (Δρχ. 19 καὶ ἄνω, κατὰ μέγεθος).

● Μιὰ κουτάλα συρμάτινη γιὰ τὸ ἄδειασμα τῶν τηγανισμένων πατατῶν (Δρχ. 7).

● Ἕνα πηρούνι μὲ μακρὺ χέρι κτὶ μακρυὰ δόντια γιὰ τὸ γύρισμα τοῦ κρέατος μέσα στὴν κατσαρόλα (Δρχ. 7).

● Στραγγιστήρια γιὰ πιάτα, ποτήρια, φλυτζάνια. Ἀπὸ σύρμα ἀνοξείδωτο, βαμμένο, ὡραιότατα (Δρχ. 32 καὶ 70).

● Κρεμάστρα- τσιμπιδάκι γιὰ τὶς κάλτσες νάϋλον (Δρχ. 2).

● Μία ὁλόκληρη σειρὰ ἀπὸ φάρμακα ποὺ καθαρίζουν κάθε τί, γαλλικῆς παραγωγῆς:

«Σολὶ - λαὶν» γιὰ μάλλινα (Δρχ. 2,50).

«Σολὶ - βεσὲλ» γιὰ πιάτα (Δρχ. 14).

«Σολὶ - κλαὶρ» γιὰ λεκέδες (Δρχ. 33).

«Σολὶ - κουΐβρ» γιὰ μπρούντζους (Δρχ. 15).

«Σολὶ - εμαΐγ» γιὰ μπάνια (Δρχ. 24).

«Σολὶ - βερνὶ» γιὰ παπούτσια (Δρχ. 18).

«Σολὶ - ντὲν» γιὰ καστόρια (Δρχ. 27).

● Γιὰ νὰ μὴ καταστρέφονται τὰ χέρια σας μὲ τὰ πιάτα, βούρτσες «Λόλα». Οἱ ξύλινες (Δρχ. 10 - 13, ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη ἀπὸ 13 - 21 Δρχ.).

● Γιὰ τὸ πέρασμα τοῦ πουρέ, τῆς χορτόσουπας, ἀντὶ τῆς ἀρχαίας πιὰ μηχανῆς τοῦ πουρέ, ἕνα μηχανηματάκι κομψότατο, εὔχρηστο, ποὺ τὸ βάζετε ἀπάνω στὸ τραπέζι καὶ τελειώνετε ταχύτατα τὴ δουλειά σας (Δρχ. 45, 55, 60).

● Γιὰ νὰ μὴ σκύβετε νὰ σφουγγαρίσετε, ἕνα σφουγγαρόπανο στερεωμένο σὲ μακρὺ ξύλινο χέρι, τὸ ὁποῖον στίβεται σχεδὸν μόνο του (Δρχ. 46).

● Γιὰ τὴν μαγιονέζα, γιὰ νὰ χτυπᾶτε μαγέγκα ἢ γιὰ νὰ κάνετε κρέμα σαντιγί. Ἕνα κομψότατο σκεῦος ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ μεζούρα γιὰ νὰ μετρᾶτε τὰ ὑλικὰ τῆς μαγειρικῆς. Στὴν ἄκρη του ἐφαρμόζουν χωνάκια γιὰ τὸ γαρνίρισμα τῶν γλυκισμάτων ἢ τῶν μεζέδων. Ἔχει ἀκόμα καὶ ἕνα βαθὺ πιατάκι γιὰ νὰ χωρίζη ὁ κρόκος ἀπὸ τὸ ἀσπράδι. Χρησιμώτατο σὲ κάθε ὥρα (Δρχ. 36).

● Γιὰ νὰ παίρνετε στὴν ἐκδρομὴ τὰ αὐγά σας βρασμένα, αὐγοθήκη γιὰ 4 αὐγὰ μὲ τὸ καπάκι της, τὴν ἀλατιέρα, τὸ κουταλάκι (Δρχ. 9,50).

ΕΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

1 Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ σημειώσετε τὴ σελίδα τοῦ βιβλίου ποὺ διαβάζετε, εἶναι νὰ περάσετε στὴν πάνω γωνιὰ τῆς σελίδας τὴν κάτω γωνία ἑνὸς παληοῦ φακέλλου, ποὺ θὰ τὴν κόψετε ὅπως δείχνει τὸ σχέδιό μας. Αὐτὸς ὁ ἀνέξοδος σελιδοδείκτης, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν διατρέχει τὸν κίνδυνο νὰ γλυστρήση, παρουσιάζει καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν ξεπερνᾶ τὸ ὕψος τοῦ βιβλίου, πρᾶγμα πολὺ ἐξυπηρετικό, ὅταν πρόκειται νὰ τοποθετήσετε τὸ βιβλίο σὲ μιὰ ἐτοιμόζερα ἢ σὲ μιὰ βιβλιοθήκη, ποὺ τὸ ὕψος τῶν ραφιῶν της μόλις εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ τὸ χωρέση.

2 Τὸ ριζικώτερο μέσον γιὰ νὰ ξεβρωμίσετε μιὰ τσαγιέρα λίγο μεταχειρισμένη, εἶναι νὰ βάλετε μέσα, ἀφοῦ τὴν πλύνετε καὶ τὴν στεγνώσετε καλά, ἕνα κομμάτι ζάχαρη. Ἀκόμα κι' ἂν τὴν χρησιμοποιῆτε πολὺ σπάνια, θὰ τὴν βρίσκετε πάντα ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε μυρωδιά.

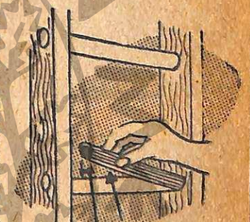

3 Τὸ ἀποτελεσματικώτερο μέσον γιὰ νὰ μὴ γλυστρᾶτε στὰ σκαλιὰ μιᾶς σκάλας, εἶναι νὰ τὰ ντύσετε μὲ σκληρὸ καουτσούκ. Θὰ τὸ βρῆτε στοὺς παλιοὺς σωλῆνες ποτίσματος καὶ θὰ τὸ κόψετε σὲ κομμάτια ποὺ τὸ μῆκος τους θὰ εἶναι ἴσο μὲ τὸ πλάτος τῶν σκαλιῶν. Ὕστερα θὰ τὸ σχίσετε σ' ὅλη τὴν ἐπιφάνεια καὶ θὰ τὸ κολλήσετε μὲ μιὰ εἰδικὴ κόλλα γιὰ λινόλεουμ.

Τελικά, ἀναγκάσθηκα νὰ κα λέσω μιὰ «πρὲς - κόνφερενς», στὴν ὁποίαν μετέσχε καὶ ὁ γνω στός μου, γιὰ νὰ διαφεύσουμε τὶς διαδόσεις καὶ νὰ βάλουμε τέλος στὰ ἀτέλειωτα μυθιστορήματα ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ γράφωνται....

Ἡ Ρώμη διαφέρει ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ καὶ σ' ἕνα ἄλλο σημεῖο: Ἐκεῖ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ κινηματογράφου ζοῦν στὴν ἴδια περιοχή. Ὁ ἕνας γνωρίζει καλὰ τοὺς ἄλλους, σ ..τίζεται μαζί τους.

Στὴ Ρώμη δὲν συμβαίνει αὐτό. Δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει συνοικία ὅπου νὰ κατοικοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν κινηματογράφο.

Αὐτὸ ἴσως βοηθεῖ στὴν ὑπαρξη συναγωνισμοῦ μεταξύ μας. Ἂν μιὰ ἠθοποιὸς μπορῇ νὰ πετάξῃ ἀπὸ τὴ θέσι της κάποιαν ἄλλη, τὸ κάνει χωρὶς τὸ φόβο μήπως χαλάσῃ κάποιο φιλικὸ δεσμό.

Ὅλες μας ξέρουμε ὅτι διαρκῶς ὑπάρχει κάποια καινούργια ποὺ παραμονεύει ἔξω ἀπὸ την πόρτα μας. Καὶ γι' αὐτὸ οἱ στὰρ εἶναι ἀναγκασμένες νὰ βρίσκωνται διαρκῶς σ' ἐπιφυλακή, ἕτοιμες ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν ἐπίθεσι...

ΦΥΣΙΑΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΜΥΤΗ ΤΗΣ

Εἶναι ἐξαιρετικὰ σκληρὲς οἱ προσπάθειες ποὺ καταβάλλουν τόσο οἱ Ἰταλοὶ παραγωγοὶ καὶ σκηνοθέτες, ὅσο καὶ οἱ ἠθοποιοί, γιὰ νὰ δώσουν καινούργια ὤθησι στὴν παραγωγή τους καὶ στὶς καριέρες τους. Ἐσεῖς βλέπετε τὶς στὰρ στὴν τελειωτική τους μορφή—νοητευτικὲς, προκλητικὲς ἕτοιμες γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ φακό.

Γιὰ ρίξτε ὅμως μιὰ ματιὰ πίσω ἀπὸ τὴν αὐλαία!.... Ἡ Ἐλεωνόρα Ρόσσι Ντράγκο εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς στὰρ ποὺ ἔμαθαν ὅτι, ὅταν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε τὴν κινηματογραφικὴ σταδιοδρομία καὶ νὰ πετύχετε σ' αὐτὴν, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι μπορεῖ νὰ σᾶς ζητηθῇ ὅ,τι δήποτε..

Ἦταν κοκκινομαλλούσα καὶ ὄμορφη. Τὸ σὲξ ἀπῆλ της δὲν ..ῦ ..ν' ἀμφισβητηθῇ. Ἦταν καὶ λαμπρὴ ἠθοποιός, μὲ πολὺ ταλέντο. Τὸ μόνο πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖον παραπονιόταν οἱ ὑπ..ντέρ, λέγοντας πὼς αὐτὸ τῆς χαλοῦσε τὴν ἐμφάνισι καὶ ἔκανε δύσκολη τὴ λήψι ἱκανοποιητικῶν φωτογραφιῶν της, ἦταν ἡ μύτη της, ποὺ εἶχε μορφὴ πολὺ «ρετρουσέ»!

Καὶ ἔτσι ἡ Ἐλεωνόρα ἀναγκάσθηκε νὰ κάνῃ τὴ μεγάλη θυσία: Ἄφησε τοὺς αἰσθητικοὺς χειρουργοὺς νὰ τῆς ἀλλάξουν τὴ μορφὴ τῆς χαριτωμένης παρισιάνικης μυτούλας της! Ἡ ἀλήθεια ..τι ὅμως πὼς, μὲ τὴν καινούργια, ἴσια μύτη της, ἡ Ἐλεωνόρα ἔγινε ἀκόμη πιὸ ὄμορφη καὶ πιὸ εὐκολοφωτογράφητη...

ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 17 ΕΤΩΝ

Ἡ Ἐλεωνόρα, ποὺ ἀπεκλήθη «Ὁ Ρωμαϊκὸς πυρσυλος», παντρεύθηκε σὲ ἡλικία δεκαεπτὰ μόλις ἐτῶν, παρὰ τὴ συμβουλὴ τῶν γονέων της. Ὁ γάμος της ἀπέτυχε. Ἀλλὰ ἀπ' αὐτὸν τῆς ἔμεινε μιὰ μεγάλη χαρὰ στὴ ζωή της, ἡ κορούλα της, ἡ Φιορέλλα. Ὅλος ὁ κόσμος ἤξερε πόσο τὴ λάτρευε ἡ Ἐλεωνόρα—καὶ αὐτὸ ἦταν ποὺ προκάλεσε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον κάποιας συμμορίας κακοποιῶν.

Μιὰ μέρα χτύπησε τὸ τηλέφωνο τῆς Ἐλεωνόρας, καὶ μιὰ ἄγνωστη φωνὴ τὴν ἀπείλησε πὼς θὰ τῆς ἔκλεβαν τὴν κόρη καὶ θὰ τὴ σκότωναν, ἂν δὲν πλήρωνε ἀμέσως 25 χιλιάδες δραχμὲς στοὺς κακοποιούς. Τὰ χρήματα ἔπρεπε ν' ἀφεθοῦν σ' ἕνα μυστικὸ μέρος.

Ἡ Ἐλεωνόρα τρομοκρατήθηκε. Ἔσπευσε νὰ τηλεφωνήσῃ στὴν ἀστυνομία ποὺ ἔλαβε τὰ μέτρα της καὶ, τὴν ἑπομένη, συνέλαβε τὸν ἕναν ἀπὸ τοὺς κακοποιούς.

Εἶναι φυσικὸ οἱ στὰρ τοῦ κινηματογράφου νὰ εἶναι ἐκτεθειμένες σὲ τέτοιου εἴδους ἐκβιασμούς. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἐλάχιστες ἀπὸ μᾶς ἔχουμε τὸ ὄνομά μας στὰν τηλεφωνικὸ κατάλογο.

ΟΙ ΑΠΟΤΥΧΙΕΣ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Στὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας μὲ τοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ τόσο πρόθυμα συγκεντρώνονται τώρα τελευταία στὴν Ἰτάλια, ἀπὸ ἄλλες χῶρες, οἱ Ἰταλοὶ παραγωγοὶ δείχνουν προθυμία καὶ κατανόησι. Ἀναζητοῦν τὴν ὀμορφιά, καὶ τὴν παίρνουν ὅπου τὴ βροῦν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ χώρα ἀπ' ὅπου προέρχεται. Ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας ἕνα σωρὸ Γαλλίδες κοπέλλες, μερικὲς Ἀμερικανίδες, καθὼς καὶ Ἀγγλίδες, καὶ Ἱσπανίδες καὶ Ἑλληνίδες.

Εἴμαστε κοσμοπολῖτες ἀπὸ τὴν ἄποψι αὐτή, καὶ ὅλες οἱ κοπέλλες προτιμοῦν τὴν Ἰταλία, γιατὶ ἐδῶ οἱ σκηνοθέται ἀκολουθοῦν τὴν τακτικὴ νὰ τονώνουν τὴν ἀτομικὴ προσωπικότητα τῆς κάθε ἠθοποιοῦ, ἀντὶ νὰ ἐπιζητοῦν νὰ τὴν κάνουν ὅμοια μὲ ὅλες τὶς ἄλλες.

Αὐτό, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἐξηγεῖ καὶ τὸ γιατὶ οἱ Ἰταλίδες στὰρ δὲν τὰ καταφέρνουν πάντα τόσο καλὰ στὸ ἐξωτερικὸ ὅπως τὰ καταφέρνουν στὴ χώρα μας. Πολλὲς πῆγαν στὸ Χόλλυγουντ, ἀλλὰ λίγες ἔμειναν ἐκεῖ. Οἱ περισσότερες γύρισαν πίσω, δυστυχισμένες καὶ ἀπογοητευμένες γιατὶ δὲν τὶς κατάλαβαν.

Αὐτὰ ποὺ σᾶς λέω ἐδῶ ἴσως νὰ μοιάζουν σὰ δικαιολογίες γιὰ τὴν ἀποτυχία. Δὲν εἶναι ὅμως. Τὸ Χόλλυγουντ ἁπλούστατα, προσπάθησε νὰ τὶς κάμῃ νὰ μοιάζουν μὲ ὅλες τὶς ἄλλες στὰρ—καὶ αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ νὰ τὸ χωνέψῃ ἡ Ἰταλίδα ἠθοποιός. Γιατὶ εἶναι βασικὰ ἀντίθετο ποὸς κάθε τί ποὺ διδάχθηκε τόσα χρόνια νὰ πιστεύῃ.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τὴν μοῦ προσεφέρθη κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς εἰδικοῦ ἑορταστικοῦ πάρτυ ποὺ ἐδόθη στὸ Μιλάνο.

Καὶ στὴ χώρα μου ὅμως εἶχα τὴ χαρὰ νὰ τιμηθῶ μὲ ἀνάλογο τρόπο. Πρὶν λίγο καιρό, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦτες τοῦ ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ «Ἀλτάϊο» μὲ ἐξέλεξαν ἐπίσημα ὡς μασκὸτ τοῦ πλοίου των. Τὸν τελευταῖο καιρὸ εἶχαν συνεχεῖς ἀτυχίες στὶς ἀθλητικὲς συναντήσεις, ὅπου ἔλαβαν μέρος, καὶ μοῦ ἔστειλαν ἕνα γράμμα ζητώντας μου νὰ δεχθῶ τὸν τίτλο ποὺ μοῦ ἀπένειμαν καὶ νὰ τοὺς στείλω τὴ μεγαλύτερη φωτογραφία μου ποὺ θὰ μποροῦσα νὰ δώσω, μὲ τὴν ἐλπίδα ἔτι... αὐτὸ θὸ ἄλλαζε τὴν κακοτυχία τους! Ἐλπίζω νὰ τοὺς ἔφερα γούρι...

ΜΥΣΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ

Μοῦ ἔγινε καὶ μιὰ ἄλλη τιμή, ποὺ εἶναι πιθανὸν νὰ σᾶς ἐκπλήξῃ ἂν δὲν ξέρετε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον γίνονται οἱ ἰταλικὲς ταινίες. Εἶναι συνηθισμένο πρᾶγμα γιὰ τὶς στὰρ νὰ γυρίζουν τὶς ταινίες χωρὶς νὰ χρησιμοποιῆται σ' αὐτὲς ἡ δική τους φωνή.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, ὁ σκηνοθέτης ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ κανονίσῃ τὴ διανομὴ τῶν ρόλων σταθμίζοντας μόνο τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι τῶν ἠθοποιῶν. Μπορεῖ νὰ διαλέξῃ μιὰ κοπέλλα ποὺ τοῦ φαίνεται κατάλληλη γιὰ τὸ ρόλο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν ἡ φωνή της ταιριάζῃ ἢ ὄχι μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ τύπου ποὺ ὑποδύεται.

Κατόπιν, κάποια ἄλλη μὲ κατάλληλη φωνὴ θὰ ἀναλάβῃ νὰ ντουμπλάρῃ τὴ φωνὴ τῆς στὰρ ..ένα.

Αὐτὸ συνέβη καὶ μ' ἐμένα στὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς πρώτες μου ταινίες, πρᾶγμα ποὺ δὲν μ' εὐχαριστοῦσε διόλου, ἀλλὰ καὶ ἤξερα πὼς ἦταν συνήθεια καὶ ὄχι ἐξαίρεσις. Δὲ μποροῦσε νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ μυαλό μου ἡ σκέψις ὅτι οἱ σκηνοθέται ἤθελαν τὸ πρόσωπό μου καὶ τὸ σῶμα μου, ἀλλὰ

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ

Η ΔΙΑΣΗΜΗ ΙΤΑΛΙΔΑ ΗΘΟΠΟΙΟΣ, ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ, ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

● Η ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ, παρέστη τελευταία σὲ μιὰ ἐπίδειξι μόδας ἑνὸς μεγάλου ροπτικοῦ οἴκου τῆς Βιέννης. Στὴν ἀρχὴ καθόταν μὲ τὶς ἄλλες κυρίες καὶ φοροῦσε ἕνα πλεχτὸ ζακετάκι ὅπως εἶναι πολὺ τῆς μόδας. Κάποια στιγμὴ ὅμως, ἡ Σοφία Λορὲν σηκώθηκε, πῆγε στὸ δοκιμαστήριο κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγο ξαναγύρισε. Ὅταν ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της πάλι στὴν αἴθουσα ἐπιδείξεων, ἕνα γενικὸ ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ τὴν ὑποδέχτηκε. Ἡ Σοφία Λορὲν φοροῦσε τὴν τουαλέτα μὲ τὴν ὁποία εἶχε ἐμφανισθῆ μπροστὰ στὴ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ, τὸ καλοκαίρι. Ἦταν πραγματικὰ ὑπέροχη. Ἐξ ὅλου μπορεῖτε νὰ τὸ διαπιστώσετε γιατὶ ὁ φωτογραφικὸς φακὸς τὴν ἀποθανάτισε.

Οἱ φωτογραφίες τῆς ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΡΕΝ εἶναι περιζήτητες κι' ἔχουν φιγουράρει, κατὰ καιροὺς, ὡς ἐξώφυλλα στὰ μεγαλύτερα περιοδικὰ τοῦ κόσμου. Στὴν ἀπέναντι σελίδα μας βλέπετε σὲ μικρογραφία, μιὰ συλλογὴ ἐξωφύλλων ἀπὸ περιοδικὰ ἰταλικά, γερμανικά, γαλλικά, ἀγγλικά, ἑλληνικὰ κ.τ.λ., μὲ τὴ Σοφία Λορὲν σὲ πόζες, ποὺ εἶναι ὁμολογουμένως, πάρα πολὺ ἐλκυστικές . . .

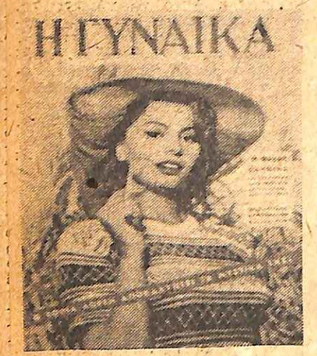

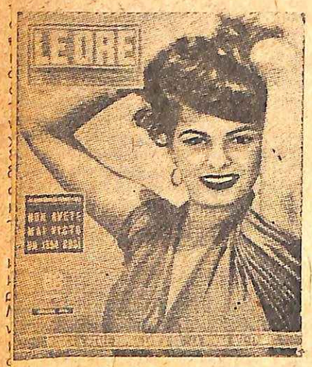

δὲν τοὺς ἄρεσε ἡ φωνή μου.

Κρυφά, ἄρχισα νὰ παίρνω φωνητικὰ μαθήματα. Ἤθελα νὰ εἶμαι σὲ θέσι νὰ μιλῶ ὄχι μόνο μὲ τὴ φυσικὴ φωνή μου, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς διάφορους χρωματισμοὺς ποὺ θὰ μοῦ χρειάζονταν γιὰ νὰ ἀποδώσω σωστὰ τοὺς ρόλους ποὺ θὰ ὑπῆρχε πιθανότης νὰ κληθῶ νὰ παίξω.

Ὕστερα, πῆγα μιὰ μέρα στὸ σκηνοθέτη μου καὶ τοῦ ζήτησα νὰ μὲ ξαναδοκιμάσῃ, αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως γιὰ τὴ φωνή μου. Καὶ ὁ Βιττόριο ντὲ Σίκα, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτότερους Ἰταλοὺς σκηνοθέτες, συμφώνησε ὅτι ἡ φωνή μου ἦταν ὅ,τι χρειαζόταν, καὶ θὰ ἔπρεπε αὐτὴ νὰ μείνῃ στὴν τελικὴ μορφὴ τῆς ταινίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ

Αὐτὴ ἦταν μεγάλη νίκη γιὰ μένα καὶ τώρα πιά, σ' ὅλες μου τὶς ταινίες, χρησιμοποιεῖται ἡ ἴδια ἡ φωνή μου. Ἔτσι, μπορῶ νὰ πηγαίνω στὸν Κινηματογράφο καὶ νὰ παρακολουθῶ τὶς ταινίες μου στὴν ὀθόνη μὲ ἕνα θριαμβευτικὸ συναίσθημα ἐπιτυχίας, ἀντὶ ἀπὸ τὸ συναίσθημα τῆς κατωτερότητος ποὺ μὲ κατελάμβανε ἄλλοτε, ὅταν σκεπτόμουν ὅτι οἱ θεαταὶ ἔβλεπαν μὲν ἐμένα στὴν ὀθόνη, ἀλλὰ ἄκουγαν μιὰ φωνὴ ποὺ δὲν ἦταν ἡ δική μου.

Καὶ τώρα, θὰ σᾶς πῶ λίγα λόγια γιὰ τὴν πρόσφατη κινηματογραφική μου δραστηριότητα. Μόλις ἐτελείωσα τὸ γύρισμα τοῦ «Ἔρωτας, ψωμὶ καὶ—» καὶ περιμένουμε ἀκόμη νὰ βροῦμε ποιὰ θὰ εἶναι ἡ τελευταία λέξι ποὺ θὰ συμπληρώσῃ τὸν τίτλο. Ἕνας διαγωνισμὸς διεξάγεται τὴ στιγμὴ αὐτὴ σ' ὁλόκληρη τὴν Ἰταλία, καὶ οἱ θεαταὶ τῶν κινηματογράφων καλοῦνται νὰ ὑποδείξουν τὴ λέξι ποὺ λείπει.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ταινίας αὐτῆς διαφέρει κάπως ἀπὸ τὶς ἄλλες ταινίες τῆς σειρᾶς «Ἔρωτας καὶ ψωμί», ὅπου πρωταγωνιστοῦσε ἡ Τζίνα Λολομπριγκίτα, ἂν καὶ σὰν τὴ Τζίνα, ἐμφανίζομαι κι' ἐγὼ σ' αὐτὴν τὴν περισσότερη ὥρα ξυπόλυτη καὶ μὲ φτωχικὰ καὶ ξεσχισμένα φουστάνια. Παίζω τὸ ρόλο μιᾶς πλανόδιας πωλήτριας φαριῶν, καὶ ἐγκαθίσταμαι σὲ ἕνα διαμέρισμα ποὺ ἀνήκει σ' ἕναν ἀξιωματικὸ τῆς ἀστυνομίας. Ἐκεῖνος ἐπιστρέφει στὸ σπίτι του, μὲ βρίσκει καὶ προσπαθεῖ νὰ μὲ βγάλῃ ἔξω : ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει ἡ πλοκή.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΓΟΗΣ

Σ' τὴν ταινία αὐτὴ ἔχω ἕναν καινούργιο σύντροφο, ποὺ λέγεται Ἀντόνιο Τσιφαριέλλο. Νομίζω, πὼς θὰ σᾶς ἀρέσῃ. Εἶναι ὁ πιὸ γοητευτικὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς νέους.. καρδιοθραῦστές τοῦ Ἰταλικοῦ κινηματογράφου.

Ἐδῶ καὶ λίγον καιρό, ἔχω ἀρχίσει νὰ ἐργάζωμαι σὲ μιὰ καινούργια ταινία, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Μεγάλη τύχη τὸ νὰ εἶσαι γυναίκα». Εἶναι ἀσφαλῶς μεγάλη τύχη τὸ νὰ εἶσαι γυναίκα στὴν Ἰταλικὴ κινηματογραφικὴ βιομηχανία!

Καὶ τώρα, νομίζω πὼς φθάσαμε στὸ τέλος! Σᾶς τὰ εἶπα ὅλα. Ἐλπίζω ὅτι μπόρεσα νὰ σᾶς κάνω νὰ καταλάβετε κάπως τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον γίνονται τὰ ἰταλικὰ φίλμ, καθὼς καὶ τὸ μεγάλο ρόλο ποὺ παίζουν σ' αὐτὸ οἱ διάφορες κοπέλλες ποὺ τόσες ἔκαναν θυσίες γιὰ νὰ ἐπιτύχουν.

Ξέρω πὼς οἱ ταινίες μας γίνονται ὅλο καὶ πιὸ ἀγαπητὲς στὸ κινηματογραφόφιλο κοινὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ — καὶ ἰδιαίτερα τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν. Τὴν ἑπομένη λοιπὸν φορὰ ποὺ θὰ δῆτε κάποιαν ἀπὸ μᾶς στὴν ὀθόνη, θὰ εἶσθε πιὰ νομίζω σὲ θέσι νὰ διακρίνετε πίσω ἀπὸ τὸ πανὶ καὶ νὰ μᾶς δῆτε ὅπως εἴμαστε στὴν πραγματικότητα...

ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ

Ὁ κ. Πελοπίδας ἦταν ἕνας πολὺ μετρημένος δημόσιος ὑπάλληλος. Εἶχε ὅμως ἕνα πάθος: τὰ λαχεῖα. Σὲ κάθε κλήρωσι ἀγόραζε καμμιὰ δεκαριά. Μὰ ἴσαμε τότε ποτὲ δὲν εἶχε κερδίσει. Ἕνα βράδυ ποὺ καθόταν στὴν ταβέρνα καὶ προσέφερε σπονδὲς στὸ θεὸ Βάκχο, μπῆκε ὁ ἐφημεριδοπώλης.

—Παράρτημα, ἡ «Πρωϊνή»! Ὅλοι οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου! Παράρτημα!...

Μὲ ἡγεμονικὴ χειρονομία ὁ κ. Πελοπίδας ἁπλώνει τὸ χέρι του κι' ἀγοράζει μιὰ ἐφημερίδα. Μὲ θολὸ βλέμα διατρέχει τοὺς τυχεροὺς ἀριθμούς.

Παρὰ λίγο τότε νὰ σωριαστῆ κάτω.

—Ἐπιτέλους! ξεφώνησε καὶ πετάχτηκε ἐπάνω. Μωρὲ πάντα τόλεγα πὼς στὸ τέλος θὰ ἐπιανα τὴν καλή!

Καὶ τρελλὸς ἀπὸ χαρὰ διατάζει τὸν ταβερνιάρη νὰ κεράσῃ ἑκ μέρους του ὅλους ὅσους βρισκόνταν στὴν ταβέρνα τὴν ὥρα τοῦ εὐτυχισμένου γεγονότος.

Μὲ μιὰ δρασκελιὰ, μ' ἕνα τεράστιο πήδημα, βρέθηκε ὕστερα στὸ σπίτι του ὅπου τὸ ἕτερόν του ἥμισυ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ τὴν συνηθισμένη ἀβροσύνη. Ἀλλὰ ἡ ἀγγελία τοῦ μεγάλου γεγονότος ἐσταμάτησε τὶς περαιτέρω διαχύσεις τῆς κ. Πελοπίδα. Ἐπιτέλους νὰ μιὰ φορὰ ποὺ οἱ ἐλπίδες τοῦ συζύγου της ἐπιβεβαιώνονταν. Ὅμως ἡ κατάστασις τοῦ κ. Πελοπίδα τῆς ἄφινε μερικὲς ἀκόμα ἀμφιβολίες καὶ γιὰ νὰ βεβαιωθῆ ἄπαξε τὴν ἐφημερίδα καὶ κοίταξε κι' αὐτὴ τοὺς κερδισμένους ἀριθμούς.

—Βλάκα !... ξεφώνησε καὶ χώνοντας τὴν ἐφημερίδα στὰ μοῦτρα τοῦ σαστισμένου ἀπὸ τὴν ἀπότομη ἀλλαγὴ συζύγου της, συνέχισε:

—Ποῦ τὸ εἶδες μωρέ, πὼς κερδίσαμε τὸν πρῶτο ἀριθμὸ τοῦ λαχείου; Ὁ ἀριθμὸς ποὺ κέρδισε εἶναι 6.666 καὶ ὄχι 3. 333.

—Δὲν εἶναι δυνατόν, διαμαρτυρήθηκε ὁ κ. Πελοπίδας. Ἐδιάβασα τὸν κατάλογο προσεκτικὰ καὶ ἀνεπηρέαστα.

Ὅμως ἀλλοίμονον! Ὁ κ. Πελοπίδας δὲν ἦταν καὶ τόσο ἀνεπηρέαστος ὅσο ἐπίστευε. Ὁ Θεὸς Βάκχος εἶχε δῆ τὰ πράγματα... διπλά!

ΖΑΚ ΡΙΜΠΩ

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΞΗΓΕΙ:

Τί ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΙΤΑ ; Πῶς ΧΟΡΗΓΕΙΤΑΙ ;

Στὴ σημερινὴ στήλη τοῦ «Τί καὶ Πῶς», θὰ σᾶς πῶ λίγα λόγια γιὰ τὴ «δίαιτα», ποὺ τόσες φορὲς τὴν ἀκούτε καὶ γιὰ τὴν ὁποία εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ξέρετε λίγα πράγματα συνοπτικὰ ὅλες καί, καί, ἰδιαίτερα, οἱ νοικοκυρές:

● Δίαιτα λοιπόν, εἶναι ἕνα εἶδος συγκεκριμένο διατροφῆς, ἐκτὸς φυσικὰ ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη διατροφή, ποὺ χορηγεῖται σὲ συγκεκριμένες περιπτώσεις καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία συγκεκριμένου σκοποῦ.

● Ἡ «δίαιτα» χαρακτηρίζεται εἴτε ἀπ' τὰ νοσήματα στὰ ὁποῖα χορηγεῖται, ὅπως π.χ. δίαιτα ἑλκοπαθῶν, δίαιτα νεφριτικῶν, δίαιτα διαβητικῶν κ.λ.π. εἴτε ἀπὸ τὰ εἴδη τῶν τροφῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται ὅπως π.χ. γαλακτικὴ δίαιτα, δίαιτα φρούτων κ.λ.π. Εἶναι φανερὸ πὼς στὴν πρώτη περίπτωσι ἔχομε ποικιλία φαγητῶν γιὰ ἕνα νόσημα καὶ στὴ δεύτερη ἕνα εἶδος τροφῆς γιὰ ποικίλα νοσήματα.

● Η ΔΙΑΙΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ νερὸ ἢ τσάϊ χωρὶς ζάχαρη ἢ ἐλάχιστη ζάχαρη. Χρησιμοποιεῖται στὶς περιπτώσεις ποὺ ἐπιδιώκεται συστηματικὴ ἀποτοξίνωσις τοῦ ὀργανισμοῦ, τὴν πρώτη καὶ δεύτερη ἡμέρα μετὰ ἀπὸ βαρειὲς ἐγχειρήσεις, στὶς ὀξεῖες ἐντερίτιδες ἢ δυσεντερίες κ.λ.π.

● Η ΥΔΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ ἀποτελεῖται ἀπὸ διάφορα πόματα μὲ ζάχαρη (πορτοκαλάδες — λεμονάδες — τσάϊ — τίλιο — ὀλίγο γάλα κ.λ.π.) χρησιμοποιεῖται δὲ στὰ ὀξέα ἐμπύρετα νοσήματα τὶς πρῶτες ἡμέρες.

● Η ΞΗΡΑ ΔΙΑΙΤΑ Ἡ ΔΙΑΙΤΑ ΔΙΨΑΣ ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ στερεὲς τροφές. Τὰ ὑγρὰ ἀπαγορεύονται τελείως. Χορηγεῖται συνήθως στοὺς καρδιακοὺς καὶ τοὺς νεφριτικοὺς ποὺ ἔχουν μεγάλα οἰδήματα.

● Η ΓΑΛΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ ἀποτελεῖται ἀπὸ 1—2½ κιλὰ γάλα μὲ ζάχαρη τὴν ἡμέρα. Κάθε κιλὸ γάλα παρέχει στὸν ὀργανισμὸ 50 γρ. ὑδατάνθρακες, 35 γρ. λευκώματα, 37 γρ. λίπη καὶ 550 θερμίδες. Οἱ ἐνδείξεις τῆς γαλακτικῆς δίαιτας εἶναι πάμπολλες καὶ οἱ ἀντενδείξεις ἐλάχιστες.

● Η ΓΑΛΑΚΤΟΦΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ εἶναι ἡ πιὸ πολύτιμη ἀπὸ τὶς «γενικὲς» δίαιτες, γιατὶ προσαρμόζεται στὰ περισσότερα σχεδὸν χρόνια νοσήματα τῶν σπλάχνων καὶ τῶν ἀγγείων. Ἀποτελεῖται, γιὰ κάθε ἡμέρα, ἀπὸ 1—1½ κιλὸ γάλα, ἀπὸ πράσινα λαχανικὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κουνουπίδι, τὸ σπανάκι, τὸ σέλινο καὶ τὴν ξυνίδρα, ἀπὸ φρέσκο βούτυρο, ἀπὸ ρύζι, ταπιόκα, ζυμαρικὰ καὶ φρούτα ὡμὰ ἢ σὲ κομπόστα. Μπορεῖ νὰ εἶναι αὐστηρὴ (γάλα — περαστοὶ ζωμοὶ λαχανικῶν — ἐλαφροὶ πουρέδες — κομπόστα) ἢ πιὸ ἐλεύθερη μὲ μεγάλη ποικιλία ἀπὸ ὅσα ἀναφέραμε.

● Η ΑΝΑΛΑΤΗ ΔΙΑΙΤΑ ἀποτελεῖται ἀπὸ γαλακτερὰ — χορταρικὰ — φρούτα — κρέας, χωρὶς ἁλάτι. Ὅλα ἐπιτρέπονται ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἁλάτι. Χορηγεῖται κυρίως στὶς καρδιοπάθειες καὶ νεφροπάθειες μὲ μεγάλα οἰδήματα. Ἐπίσης καὶ στὰ «ἀρθριτικά».

● Η ΦΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ χρησιμοποιεῖται γιὰ λίγο καὶ σὲ ἐλάχιστες περιπτώσεις γιατὶ ὁ ὀργανισμὸς ἀναζητώντας τὰ ἀναγκαῖα λευκώματα «τρώγει» τὶς ἴδιες του τὶς σάρκες, ἀφοῦ ἡ διατροφή του, ποὺ ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ λαχανικὰ καὶ φρούτα δὲν τὰ περιέχει.

● Η ΔΙΑΙΤΑ ΦΡΟΥΤΩΝ, ΦΡΟΥΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΛΛΟΙΩΣ (ταφύλια — πορτοκάλια) εἶναι κυρίως διουρητικὴ καὶ δίδεται μόνον τὸ πρωῒ καὶ τὸ βράδυ, σπανιώτατα δὲ ὅλη τὴν ἡμέρα ἢ ἡμέρες συνέχεια γιὰ τοὺς ἴδιους μὲ τῆς φυτικῆς λόγους.

● Η ΔΙΑΙΤΑ ΩΜΩΝ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κυρίως στὶς παθήσεις τοῦ σηκοτιοῦ καὶ τῶν νεφρῶν ποὺ συνοδεύονται μὲ οἰδήματα. Συνίσταται ἀπὸ ὠμὰ λαχανικὰ καὶ ὠμὰ φρούτα.

● Η ΚΥΤΤΑΡΙΝΟΥΧΟΣ ΔΙΑΙΤΑ συνίσταται σὲ διατροφὴ πλούσια σὲ χόρτα καὶ φροῦτα. Χορηγεῖται στοὺς πάσχοντας κυρίως ἀπὸ χρόνια δυσκοιλιότητα.

● Η ΥΠΕΡΑΛΑΤΟΥΧΟΣ ΔΙΑΙΤΑ χορηγεῖται στοὺς πάσχοντες ἀπὸ νόσο τοῦ Ἀντισσον καὶ σὲ ὅσους ἔχουν ὀλίγα οὖρα, γιατὶ δὲν πίνουν πολὺ νερό. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τροφὲς μὲ πολὺ ἁλάτι.

● Η ΑΣΥΜΒΑΤΟΣ ΔΙΑΙΤΑ συνίσταται στὴ χορήγησι τροφῶν διαφορετικῶν γιὰ κάθε γεῦμα. Π.χ. Πρόγευμα: Καφὲς χωρὶς ψωμί, χωρὶς γάλα + φρούτα + μία σούπα ἀμυλώδης. Μεσημέρι: Γεῦμα λευκωματοῦχο (κρέας—ψάρι—τυρί). Βράδυ: Δεῖπνο φυτικὸ — φρούτα — ἀμυλώδη (μακαρόνια, ρύζι, πατάτες). Συνίσταται ἡ δίαιτα αὐτὴ σὲ ὅσους πάσχουν ἀπὸ ἡμικρανία, κολίτιδα, δυσπεψία, παχυσαρκία κ.λ.π.

● Η ΔΙΑΙΤΑ ΖΙΚ - ΖΑΚ τέλος εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια, αὐτὴν δὲ ὑπηρετοῦν καὶ οἱ θρησκευτικὲς «νηστεῖες». Τὸ πιὸ σωστὸ ἐπιστημονικὰ εἶναι (ἀντίθετα πρὸς τὶς νηστεῖες ὅπου περιόδους νηστείας διαδέχεται ἡ πολυφαγία τῶν γιορτῶν) νὰ διαδέχεται τὴν καλοφαγία καὶ τὰ πλούσια γεύματα ἡ σχετικὴ νηστεία μὲ τὸν περιορισμό.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ἐν ὄψει! Σὲ καμμιὰ δεκαπενταριὰ μέρες θ' ἀρχίσουν οἱ ἀσχολίες σας, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ νοικοκυριό σας τὴν ἀπαραίτητη γιορτάσιμη ὄψι. Τὸ ἐρχόμενο Χριστουγεννιάτικο τεῦχος τῆς «Γυναίκας» θὰ εἶναι πολύπλευρος σύμβουλός σας, σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀσχολίες ποὺ σᾶς περιμένουν. Ὡς τότε, ὅμως, θὰ ἔχετε τὸν καιρὸ νὰ πλέξετε αὐτὸ τὸ ὡραῖο σάλι, γιὰ τὰ βράδυα τῶν ἑορτῶν.

ΥΛΙΚΑ: 380 γραμ. μαλλὶ τρικλωνο ἄσπρο καὶ 60 γραμ. περίπου μαλλὶ μαῦρο. Βελόνες Νο 2½, 1 βελονάκι.

ΔΕΙΓΜΑ: 14π = 4 ἐκ. φάρδος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεῦ = 1 βελονα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

● ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Γιὰ τὸ σάλι αὐτὸ θὰ ἑτοιμάσετε 2 κομμάτια ἀκριβῶς ὅμοια. Τὸ κάθε κομμάτι γίνεται μὲ ραφὴ στὴ μέση γιατὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄλλα 2 κομμάτια μικρότερα. Γιὰ τὸ κάθε κομμάτι θὰ βάλετε στὶς βελόνες σας 228π. Θὰ τὸ ἀρχίσετε ἀπὸ τὴν ἐπάνω ἴσια μεριά. Πλέξετε ζέρσεῦ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο. Στὴ μία μεριὰ τῆς ραφῆς, δὲν θὰ κάνετε μεταβολὲς, θὰ πλέξετε ἴσια. Στὴν ἄλλη μεριὰ θὰ κλείνετε κάθε βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορὲς) καὶ κατόπιν κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (2 φορές). Ἔτσι σὲ 12 βελόνες θὰ κλείνετε 10π. Ἐξακολουθήσετε τὰ στενέματα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἕως ὅτου ἐξαντληθοῦν καὶ οἱ 228π. Πλέξετε κατόπιν τὸ δεύτερο κομμάτι ὅμοια, ἀλλὰ ἀντικρυστά. Σιδερώσετε καὶ τὰ 2 κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Κατόπιν ἑνώσετε τὶς 2 ἴσιες πλευρὲς τῶν κομματιῶν ὥστε νὰ σχηματισθῆ ραφὴ πίσω στὴν πλάτη. Πλέξετε τώρα ἀκόμη ἄλλη μιὰ φορὰ ἕνα ἀκριβῶς ὅμοιο κομμάτι, ποὺ θὰ ἀποτελῆται καὶ αὐτὸ ἀπὸ 2 μισά. Τώρα βάλετε τὰ 2 κομμάτια, τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο, μὲ τὴ ζέρσεῦ μεριὰ πρὸς τὰ ἐπάνω. Ράψετε κατόπιν τὶς ἐπάνω ἴσιες ἄκρες. Πάνω ἀπὸ τὴ ραφὴ αὐτὴ κάνετε μὲ τετραπλὸ μαῦρο μαλλὶ πανωβελονιὰ γιὰ γαρνιτούρα, ὅπως βλέπετε στὴ φωτογραφία. Τὶς λοξὲς πλευρὲς θὰ στολίσετε μὲ φράντσα ποὺ θὰ τὴν κάνετε μὲ τὸ μαῦρο μαλλί.

Ἡ φράντσα πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ πυκνὴ καὶ νὰ ἔχῃ μῆκος περίπου 12 ἑκατ.

Χ. Κ.

Φιγουρᾶτο σάλι γιὰ τὰ Χριστούγεννα

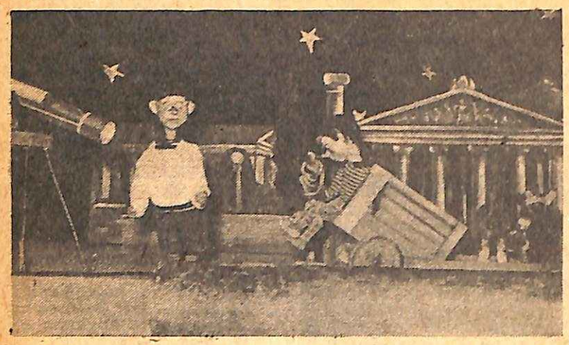

● Πρὸς μεγάλη χαρὰ τῶν παιδιῶν, οἱ «Μαριονέτες» ἄρχισαν πάλι τὶς παραστάσεις τους στὸ θέατρο «Κυβέλης» κάθε Κυριακὴ πρωΐ (ὥρα 11 π.μ.). Πρόκειται γιὰ ἕνα θαυμάσιο συγκρότημα μὲ πλήρη ὀργάνωσι. Κινοῦν τὶς μαριονέτες καὶ μιλοῦν ἐπαγγελματίαι ἠθοποιοί. Στὴ φωτογραφία, μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργο «Ταξίδι στὸ φεγγάρι».

ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

ΙΤΑΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΕ ΑΠΡΟΟΠΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

—ΠΑΟΛΙΝΑ, τί στέκεις ἐκεῖ τόση ὥρα, σὰν πετρωμένη;

— Ἔλα ἐδῶ, Ἀγγέλα, ἔκανε ἡ Παολίνα χωρὶς νὰ στραφῆ. Ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια πλησίασε μὲ περιέργεια.

— Τί εἶναι; Κυττάζεις τοὺς μύλους τοῦ μπάρμπα Τζιάκομο ἂν ἀλέθουν;

— Ποιοὺς μύλους, καλέ ; Κύττα ἐκεῖ, τὸ σπίτι τῶν Φαρντίνι. Ἤρθαν ἀπόψε, τὰ παράθυρα εἶναι ὅλα ἀνοιχτά.

— Μὰ πάνε δυὸ μῆνες τώρα, ποὺ ἔγραψαν στὸν ἐπιστάτη, πὼς θάρθουν γιὰ νὰ δοῦν τὴν τυφλὴ ἄρρωστη θεία τους, ἔκανε ἡ γρηὰ χωρὶς ἐνδιαφέρον. Πλησιάζει, βλέπεις, ἡ ὥρα τῆς κληρονομιᾶς. Μά, τοῦ λόγου σου τί ἔπαθες καὶ εἶσαι ἔτσι ξαναμμένη; Τί σὲ νοιάζει γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Μαρκησίου; Ἐδῶ κανένας δὲν τοὺς χωνεύει. Ὅταν ἦταν μικρὰ ἦταν περήφανα καὶ σκληρὰ σὰν τὸ πατέρα τους.

Ἡ Παολίνα δὲν ἀπάντησε. Ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητη ὥσπου ἡ ὑπηρέτρια βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Ἦταν μόλις ἔντεκα χρονῶν ὅταν ἔφυγαν οἱ Φαρντίνι ἀπὸ τὸ χωριό, μὰ θυμόταν πάντα τὴν ἡμέρα ἐκείνη μὲ κάθε λεπτομέρεια. Τὸν μαρκήσιο, ποὺ ἀνέβηκε στὸ μεγάλο γυαλιστερὸ ἀμάξι κι' ἔπαιρνε δίπλα του τὴ Μάρα, τόσο μικρή, τόσο διάφανη, ποὺ ἔμοιαζε μὲ κούκλα.

Ὕστερα ἀνέβηκε κι' ὁ Βιττόριο, κι' ἔφυγαν ὅλοι μαζί. Ἴσως τὴν ἡμέρα ἐκείνη, νὰ γνώριζε ἡ Παολίνα τὴν πρώτη πίκρα τῆς ζωῆς της.

Ἀπὸ τότε τοὺς θυμόταν συχνά. Ἔμοιαζαν σὰν πρόσωπα ἑνὸς παραμυθιοῦ, μὲ βασιλόπουλα καὶ πριγκηποπούλες.

Στὸ χωριὸ πολὺ σπάνια μάθαιναν νέα τους. Κάποτε ἀκούστηκε ὅτι πέθανε ὁ γέρο-Μαρκήσιος καὶ τὰ παιδιά του ἔφυγαν γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Πέρασαν πάλι πολλὰ χρόνια χωρὶς καμμιὰ εἴδησι, καὶ ξαφνικὰ ἔφτασε τὸ νέο ὅτι ὁ Βιττόριο καὶ ἡ Μάρα ἐρχόντουσαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἄρρωστη θεία τους.

Κρυμμένη πίσω ἀπ' τὸν τοῖχο τοῦ κήπου ἡ Παολίνα κατασκόπευε τὴ βίλα τῶν Φαρντίνι. Ἐπὶ τέλους, ἡ πόρτα ἀνοιξε καὶ στὸ κατώφλι φάνηκε μιὰ ψηλὴ κοπέλλα. Ἦταν πολὺ μελαχροινὴ καὶ τὸ στενὸ κίτρινο φόρεμά της, τόνιζε ἀκόμη περισσότερο τὶς προκλητικὲς καμπύλες της. Δὲν εἶχε τίποτα ποὺ νὰ θυμίζη τὴν μικρούλα Μάρα κι' οὔτε ἔμοιαζε πιὰ μὲ νεράϊδα. Πίσω της παρουσιάστηκε ἕνας ἄνδρας, ὁ Βιττόριο. Πέρασε τὸ χέρι του γύρω ἀπὸ τοὺς ὤμους τῆς ἀδελφῆς του, καὶ προχώρησαν πρὸς τὴν ἔξοδο.

Μόλις ἄνοιξε ἡ πόρτα τοῦ κήπου, ἡ Παολίνα πετάχτηκε μπροστὰ στὸ νεαρὸ ζευγάρι.

—Καλῶς ἤρθατε, εἶπε. Ἀπὸ καιρὸ τώρα σᾶς περιμέναμε στὸ χωριό.

Ἡ Μάρα στράφηκε καὶ τὴν κύτταξε μὲ περιέργεια.

—Εἶμαι ἡ Πάολα Λάουντι, συνέχισε τὸ κορίτσι. Δὲν μὲ θυμόσαστε;

—Παολίνα! ἔκανε μὲ ἐνθουσιασμὸ ὁ Βιττόριο, καὶ βέβαια σὲ θυμόμαστε. Εἴμαστε γείτονες, δὲν εἶναι ἔτσι; Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ποὺ νὰ σὲ γνωρίση κανείς.

—Καλὰ λένε ὅτι τὰ κορίτσια ὅσο πιὸ ἄσχημα εἶναι μικρά, τόσο πιὸ ὄμορφα γίνονται σὰν μεγαλώσουν.

Ἡ Μάρα κύτταξε ἄγρια τὸν ἀδελφό της.

—Ἔλα τὸ βράδυ στὸ σπίτι, νὰ μᾶς πῆς τὰ νέα τοῦ χωριοῦ.

Μόλις ἔμεινε μόνη, ἡ Παολίνα, αἰσθάνθηκε κάποιο χέρι ν' ἀκουμπάη στὸν ὦμο της.

Στράφηκε ἀπότομα. Ἕνας νέος ἄντρας, στεκόταν δίπλα της.

—Τὶ θέλεις ἐδῶ Μικέλε; τὸν ρώτησε θυμωμένα, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι μὲ παρακολουθεῖς.

—Πιστεύω ὅτι δὲν θὰ δεχτῆς τὴν πρόσκλησί τους.

—Γιατὶ ὄχι, ἀπάντησε σταθερὰ ἡ Παολίνα.

—Τότε θὰ ἔρθω κι' ἐγὼ μαζί σου.

—Ὄχι, θὰ πάω μόνη μου, ἀπάντησε μὲ πεῖσμα ἐκείνη.

—Φυσικά. Δὲν ἤξεραν ὅτι εἶμαι ἀρραβωνιαστικός σου. Ὅταν ὅμως τοὺς τὸ πῆς, δὲν θὰ παραξενευτοῦν ἂν θὰ μᾶς δοῦν μαζί.

—Δὲν θὰ τοὺς πῶ τίποτα. Τὸ βράδυ θὰ πάω μόνη μου, κι' ἂν ἔρθης νὰ μὲ ζητήσης, θὰ κάνω ὅτι δὲν σὲ ξέρω.

Ὁ Μικέλε πνάχτηκε σὰν νὰ τὸν δάγκωσε φίδι.

—Καλά, ἔκανε, μὴν ἀνησυχῆς δὲν θὰ ἔρθω, οὔτε σήμερα, οὔτε ποτέ. Ὕστερα στράφηκε κι' ἀπομακρύνθηκε βιαστικά, χωρὶς ἡ Παολίνα νὰ δοκιμάση νὰ τὸν συγκρατήση.

Τὸ ἴδιο βράδυ, ἔβαλε τὸ καλύτερό της φουστάνι, καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι τῶν Φαρντίνι. Πρὶν ὅμως προφτάση νὰ χτυπήση τὴν πόρτα τοῦ κήπου, μιὰ ἀνδρικὴ σιλουέτα πετάχτηκε μέσα ἀπὸ τὶς ροδοδάφνες. Ἦταν ὁ Βιττόριο. Τὴν πῆρε σιωπηλὰ στὴν ἀγκαλιά του, κι' ἄρχισε νὰ τὴ φιλᾶ μὲ πάθος.

—Παολίνα, τῆς ψιθύρισε σὲ λίγο, τὶ ὄμορφη ποὺ εἶσαι, σὰν ἕνα λουλούδι τοῦ ἀγροῦ. Ὅταν σὲ εἶδα τὸ πρωΐ, ζαλίστηκα ἀπὸ τὴν ὀμορφιά σου. Σ' ἀγαπῶ, Πάολα.

Ἐκείνη δεχόταν τὰ φιλιά του χωρὶς ἀντίστασι. Ἀπὸ τὸ πρωΐ τῆς φαινόταν πὼς ζοῦσε μέσα σ' ἕνα ὡραῖο ὄνειρο, κι' ὅλα τὰ εὕρισκε φυσικά, θαυμάσια.

Ἔτσι κάθε βράδυ ἡ Πάολα συναντοῦσε τὸ Βιττόριο, μέσα στὶς ἀνθισμένες ροδοδάφνες. Τὴ Μάρα δὲν τὴν εἶχε ξαναδῆ παρὰ ἀπὸ μακρυά.

—Ὅταν τῆς μιλήσω, γιὰ τὴν ἀγάπη μας, θὰ μπορῆς νὰ ἔρχεσαι στὴ βίλα ὁπότε θέλεις, τὴ διαβεβαίωνε ὁ Βιττόριο.

Μὰ ὁ καιρὸς περνοῦσε. Εἶχε ἤδη περάσει ἕνας μήνας, ἀπὸ τὴν ἄφιξι τῶν Φαρντίνι στὸ χωριό, κι' ἐκεῖνος δὲν εἶχε ἀκόμα ἐκπληρώσει τὴν ὑπόσχεσί του.

—Δὲν εἶναι εὔκολο, τῆς ἔλεγε τώρα. Πρέπει νὰ βρῶ τὴν κατάλληλη εὐκαιρία, γιὰ νὰ τῆς μιλήσω.

—Στὸ χωριὸ ἔχουν μάθει ἤδη γιὰ τὶς σχέσεις μας, εἶπε ἕνα βράδυ ἡ Πάολα μὲ ὕφος σοβαρό. Ἂν ἐσὺ διστάζης νὰ μιλήσης στὴ θεία σου καὶ στὴν ἀδελφή σου, θὰ ἔρθω νὰ τοὺς τὸ πῶ ἐγὼ ἡ ἴδια.

Ὁ Βιττόριο τὴν κύτταξε μὲ τρόμο. Εἶσαι τρελλή; εἶπε. Θέλεις νὰ καταστρέψης τὴν ἀγάπη μας;

—Ὄχι, τοῦ ἀπάντησε, θέλω νὰ τὴν προφυλάξω, καὶ νὰ προφυλάξω καὶ τὸν ἑαυτό μου ἀπὸ τὰ κουτσομπολιὰ τοῦ κόσμου.

Ὅταν τὸ ἄλλο βράδυ ἡ Πάολα πῆγε στὸ συνηθισμένο τους ραντεβού, ὁ Βιττόριο δὲν ἦταν ἐκεῖ. Ἔνοιωσε τὸ κορμί της νὰ παγώνη, μὰ μὲ δῆμα σταθερὸ διευθύνθηκε πρὸς τὴ βίλα.

Χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ κήπου καὶ περίμενε. Ἴσως ὁ Βιττόριο νὰ ἦταν ἐκεῖ, καὶ νὰ ἐρχόταν ὁ ἴδιος νὰ τῆς ἀνοίξη. Ἀντὶ ὅμως γιὰ κεῖνον φάνηκε μπροστά της ἡ ἀδελφή του.

—Μάρα, φώναξε ἡ Παολίνα, ποέπει νὰ σοῦ μιλήσω. Εἶναι ἐδῶ ὁ Βιττόριο;

—Ὄχι εἶμαι μόνη. Τῆς ἀάντησε ἡ ἄλλη ψυχρά. Ἔλα μέσα, ἔχω κι' ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ δυὸ λόγια.

Ὅταν ἔφτασαν μπροστὰ στὸ σπίτι, ἡ Μάρα σταμάτησε.

—Μποροῦμε νὰ μιλήσουμε ἐδῶ, εἶπε.

— Μάρα, ἔκανε ἱκετευτικὰ ἡ Παολίνα. Ἴσως ἔχεις ἀκούσει γιὰ μένα καὶ τὸν ἀδελφό σου.

—Ναί, τὰ ἔμαθα, τῆς ἀπάντησε ἐκείνη ξερά.

—Ἀγαπιόμαστε καὶ θέλουμε νὰ παντρευτοῦμε, συνέχισε ἡ Παολίνα μὲ ἐπίσημο τόνο. Δὲν πρέπει νὰ φέρης ἐμπόδια στὸ γάμο μας, Μάρα. Θυμήσου τὴν παιδική μας φιλία, θυμήσου πόσο μ' ἀγαποῦσες τότε.

Ἡ ἄλλη γέλασε κοροϊδευτικά.

—Λυπᾶμαι πολύ, εἶπε τέλος. Μὰ ὁ Βιττόριο δὲν μπορεῖ νὰ σὲ παντρευτῆ γιατὶ εἶναι ἤδη παντρεμένος... μαζί μου.

—Εἶσαι τρελλή, φώναξε ἡ Παολίνα. Πῶς εἶναι δυνατόν. Ὁ Βιττόριο εἶναι ἀδελφός σου.

—Ἔχεις λάθος. Ὁ Βιττόριο εἶναι μονάχα ἄντρας μου. Ἡ Μάρα Φορέττι πέθανε πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες. Ἦταν ἄρρωστη, φυματική. Εἴχαμε ὡρισμένους λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ παρουσιαστῶ ἐγὼ στὴ θεία της. Ἡ θεία δὲν εἶχε μάθει γιὰ τὸ θάνατο τῆς Μάρας, καὶ δὲν θέλαμε νὰ τὴν πικρόνουμε στὶς τελευταῖες της ὧρες...

—Εἴσαστε ὅλοι σας ψεῦτες, φώναξε ἄγρια ἡ Παολίνα. Πέξατε μιὰ ἄθλια κωμωδία γιὰ νὰ ξεγελάσετε τὴ μαρκησία καὶ νὰ τὴν κληρονομήσετε. Ἐκείνη ἀγαποῦσε μόνο τὴ Μάρα, κι' ἐσὺ παίρνοντας τὴ θέσι της, θὰ τὴν ἔπειρες ν' ἀφήση ὅλη τὴν περιουσία της στὸ Βιττόριο. Ὤ, τώρα τὰ βλέπω ὅλα πολὺ καθαρά. Ἀλλὰ δὲν θὰ κοροϊδεύετε ἔτσι τὸν κόσμο. Θὰ μιλήσω ἐγὼ ἡ ἴδια στὴ Μαρκησία. Εἶναι τυφλή, ἀλλὰ μπορεῖ κι' ἀκούει...

—Πάλι λυποῦμαι, Παολίνα, ἀπάντησε ἡ ἄλλη μὲ ὕφος ἀτάραχο, ἀλλὰ ἡ μαρκησία δὲν μπορεῖ πιὰ ν' ἀκούση τὶς φαντασιοπληξίες σου. Πέθανε πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα.

Τῆς γύρισε τὶς πλάτες καὶ μπῆκε στὸ σπίτι κλείνοντας πίσω της τὴν πόρτα.

Ἡ Παολίνα, ἔκανε μιὰ στιγμὴ νὰ ὁρμήση πίσω της, μὰ μετάνοιωσε, καὶ παραπατώντας σὰν μεθυσμένη, διευθύνθηκε πρὸς τὴν ἔξοδο.

Τὸ ὡραῖο ὄνειρο εἶχε γίνει τώρα ἕνας ἐφιάλτης ποὺ τῆς ἔκοβε τὴν ἀναπνοή. Οἱ νεράϊδες. καὶ τὰ πριγκηπόπουλα, δὲν ἦταν πιὰ παρὰ κοινοὶ ἀπατεῶνες. — ἴσως ἐγκληματίες — ποὺ δὲν εἶχαν ἄλλη σκέψι ἀπὸ τὸ χρῆμα.

Ξαφνικὰ ἦρθε στὸ νοῦ της ὁ Μικέλε, κι' ἡ σκέψι αὐτὴ τῆς ἔδωσε λίγη παρηγοριά. «Τώρα θὰ σχολνάη ἀπὸ τὴ δουλειά» συλλογίστηκε. «Ἴσως ἂν πάω ἀπὸ τὸ ρέμα, νὰ τὸν προφτάσω». Ὁ δρόμος ἦταν ἀνώμαλος. Γεμάτος πέτρες καὶ ὀγκάθια. μὰ ἡ Παολίνα δὲν τὰ ἔνοιωθε ποὺ τῆς τρυποῦσαν τὰ πόδια. Ὅταν ἔφτασε κοντὰ στὸ κτῆμα ποὺ ἐργαζόταν ὁ Μικέλε, τὸν εἶδε νὰ φεύγη. Τὴν εἶδε κι' ἐκεῖνος. Δὲν τὴν πλησίασε, μόνο στάθηκε καὶ περίμενε. Σὲ λίγο περπατοῦσαν σιωπηλοί, πλάϊ πλάϊ, στὸ δρόμο ποὺ ἔφερνε στὸ χωριό.

ΛΙΖΑ ΠΟΝΤΙ

ΑΜΠΙΓΙΕ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΥΡΙΕΣ

1 Ζέσταν μὲ κουμπωτὴ πάτ ἔμπρος καὶ μὲ μεγάλο γιακὰ (ἢ χωρὶς γιακὰ μὲ μυτερὸ ντεκολτέ). Ἡ πάτ συγκρατεῖ τὰ ντραπὲ τοῦ μπούστου. Πίσω μία ραφὴ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, μὲ πιέτα στὰ χαμηλά.

2 Φόρεμα ἀπὸ γκρὸ ὀτομάν κ.ἀ. Γαρνίρεται μὲ βελουδίνες ἢ σατὲν κορδέλες κατὰ ὡραῖο τρόπο.

3 Ἀμπιγιὲ φόρεμα ἀπὸ δαρὺ μετοξωτό, γυαλιστερὸ ἢ μάτ. Γαρνίρεται μὲ ἀγκράφες στράς. Ἐλάφρὸ ντραπὲ πάνω στὸ στῆθος.

4 Φόρεμα σὲ γραμμὴ πρεσσές. Ἀπὸ γυαλιστερὸ πολὺ λεπτὸ ντρὰ ἢ ἀπὸ γκρὸ μεταξωτό. Τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ φύλλα συνεχίζεται πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἀγκαλιάζει τὸ σβέρκο σχηματίζοντας ντραπέ.

5 Λεπτὸ μαλλινάκι σὲ ἴσια γραμμή. Τὸ ντραπὲ τοῦ στήθους συγκρατεῖται μὲ θηλιά. Γαρνίρισμα μὲ κορδέλα. Μπορεῖτε νὰ τὴν παραλείψετε καὶ νὰ βάλετε ζωνάκι ποὺ νὰ ξεκινᾶη ἀπὸ τὶς πέντες καὶ νὰ κλείνη πίσω μὲ ἀγκράφα στρέτη ἢ καὶ μὲ ἀγκράφα στράς.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΛΙΖΕΖ

********** με τά σοσόνια της

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί Μπεμπέ, σ' ανοικτό χρώμα. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π καλή, 2π άνάποδη. Ἀζουρὲ πλέξις = 1η Βελόνα: 4π καλή, * 1 ζετὲ (6 βάλετε κλωστὴ στὴ βελόνα σας), 3π μαζὶ καλή, 1 ζετέ, 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. 2η Βελόνα: ἀνάποδη. 3η Βελόνα ὅπως ἡ πρώτη ἀλλὰ ἐναλλὰξ δηλ. ἀρχίσετε τὴ βελόνα σας μὲ 1π καλὴ καὶ συνεχίσετε μὲ 1 ζετὲ, 3π μαζί, 1 ζετέ, 3π καλὴ κ.ο.κ. Ζέρσεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

● ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 60π καὶ πλέξετε 15 ἑκατ. λάστιχο 2+2π, κλείνοντας πρὸς τὴν πλαγινὴ ραφὴ κάθε 1½ ἑκατ. ἀπὸ 1π (8 φορές). Συνεχίσετε μὲ τὴν ἀζουρὲ πλέξι προσθέτοντας στὴν 1η βελόνα σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις μεταξύ του. Οἱ κουμπότρυπες θὰ γίνουν διπλὲς δηλ. θὰ πλέξετε 4π, θὰ κλείσετε 4π, θὰ πλέξετε πάλι 6π, θὰ κλείσετε 4π καὶ θὰ ξαναπλέξετε 4π. Ράψετε τὴ φάσα γύρω-γύρω στὸ ἄνοιγμα διπλωμένη στὴ μέση. Ἑνώσετε τὶς κουμπότρυπες μὲ φεστόνι ράψετε τὰ κουμπιά.

ΣΟΣΟΝΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 100 γραμ. μαλλὶ ἀσορτὶ μὲ τὴ Λιζέζ. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Μοὺς = ὅλες οἱ βελόνες πλέκονται καλή. Ἀγγλικὸ λάστιχο: 1π καλή, 1π ἀνάποδη (ὅπως τὸ λάστιχο) ἀλλὰ γιὰ νὰ πλέξετε τὸν καλὸ πόντο, μπήξετε τὴ βελόνα σας στὸν πόντο τῆς προηγουμένης βελόνας δηλ. κάτω ἀπὸ τὸν πόντο.

● ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ πέλμα. Βάλετε στὶς βελόνες σας 81π καὶ πλέξετε μὲ μοὺς προσθέτοντας πρὶν καὶ μετὰ τοὺς μεσαίους 5π ἀπὸ 1π. Συγχρόνως προσθέσετε ἀπὸ 1π στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος τῆς βελόνας. Συνεχίσετε ἕως ὅτου ἔχετε 101π. Τοὺς πόντους αὐτοὺς πλέξετε 4 ἑκατ. μὲ ἀγγλικὸ λάστιχο. Συνεχίσετε κατόπιν μόνο μὲ τοὺς 15 μεσαίους πόντους ἀλλὰ στὸ τέλος τῆς βελόνας πλέξετε μαζὶ τὸν τελευταῖο ἀπὸ τοὺς 15π μὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς πόντους ποὺ ἔχετε ἀφήσει νὰ περιμένουν. Αὐτὸ θὰ ἐξακολουθήσετε ἕως ὅτου σᾶς μείνουν 22π ἀπὸ κάθε μεριὰ νὰ περιμένουν, δηλ. θὰ ἔχετε ἐν ὅλω 57π στὴ βελόνα σας. Θὰ πλέξετε αὐτοὺς τοὺς πόντους περίπου 14 ἑκατ. γιὰ τὸ μάκρος τοῦ κοῦ-ντ'-πιέ. Κατόπιν κλείσετε τοὺς πόντους.

Στὸ ὕψος τοῦ ἀστράγαλου κάνετε μιὰ βελόνα μὲ τρυπίτσες γιὰ νὰ περάσῃ κορδονάκι. Γιὰ νὰ κάνετε τὶς τρυπίτσες θὰ πλέκετε 2π μαζί, 1 ζετὲ μετὰ ἀπὸ κάθε 4π. Κάνετε 1 ραφὴ στὸ κάτω μέρος τοῦ πέλματος καὶ πίσω. Κάνετε μόνη σας ἕνα κορδονάκι, στρίβοντας 5 — 6 κλωστὲς μαλλί.

Χ. Κ.

●

ΠΩΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ

Γιὰ νὰ καταπολεμήσετε τὶς κατατσαρίδες φροντίστε νὰ μὴ βρίσκουν τίποτε φαγώτιμο τὴ νύχτα. Τὸ δοχεῖο μὲ τὰ σκουπίδια νὰ σκουπίζεται καλά. Βρῆτε ἐξ ἄλλου τὶς τρῦπες καὶ χύσετε μέσα νερὸ μὲ βενζίνη ἢ πετρέλαιο. (25 δραμια στὴν ὀκά). Ἢ δυὸ φούχτες στίψι σὲ μιὰ ὀκὰ νερὸ βραστό.

Βουλώστε τὶς ὕστερα μὲ μίγμα γύψου, ψιλοκοπανισμένου γυαλιοῦ καὶ λίγου νεροῦ ποὺ δὲν τὸ τρώει κανένα ἔντομο.

Ἂν δὲν ξέρετε ἀπὸ ποῦ βγαίνουν οἱ κοτσαρίδες ἀγοράστε ἀπὸ τὸ φαρμακεῖον καὶ σκορπίστε παντοῦ σκόνη α ύ ρέθρου ἢ θ υ μ ό λ η.

Ἂν δὲν ἔχετε ἱκανοποιητικὸ ἀποτέλεσμα ἀνακατέψετε βόρακα, γύψο ζάχαρι καὶ ἀλεύρι σὲ ἴσες ποσότητες.

Σκορπίστε τὸ μίγμα πάνω σὲ βροσερὰ φύλλα λαχανικῶν ἢ σὲ κομμάτια ντομάτας τοποθετημένα γύρω ἀπὸ τὸ νεροχύτη ὅπου ἔχετε ἀφήσει λίγο νερό. Οἱ κατσαρίδες τρῶνε ἀπὸ αὐτὴ τὴ σκόνη, διψάνε, πίνουν νερό, φουσκώνουν καὶ σκάζουν.

Σὲ μερικὲς μέρες ἐπαναλαμβάνετε τὴν ἴδια μέθοδο γιατὶ στὸ μεταξὺ θὰ ἔχουν βγῆ ἴσως καινούργιες κατσαρίδες ἀπὸ τ αὐγὰ τῶν προηγουμένων.

ΑΞΙΖΕΤΕ ΕΝΑ ΚΟΠΛΙΜΕΝΤΟ;

Τὸ νὰ σᾶς κάνουν ἕνα κοπλιμέντο εἶναι σὰ νὰ προσφέρουν ἕνα λουλούδι. Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ὅμως νὰ τὸ κερδίσετε μὲ τὸν τρόπο σας

ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ ἕνα ὑπέροχο συναίσθημα ὅ-τοιν σᾶς κάνουν ἕνα ἀληθινὸ κομπλιμέντο. Κι' αὐτὸ φυσικὰ σημαίνει ὅτι ἔχετε κάτι, ποὺ πραγματικὰ ἀξίζει νὰ ἐπαινεθῆ. Μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ εὐγενικοί σας τρόποι. Μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ζωντανὸ σπίθισμα τῶν ματιῶν σας, πιθανὸν ἡ ζεστὴ βελούδινη φωνή σας ἢ οἱ πικάντικοι μορφασμοί σας.

Ὁπωσδήποτε πολὺ σπανιώτερα θὰ ἐπαινεθῆ τὸ σχῆμα τῶν ποδιῶν σας ἢ τῶν αὐτιῶν σας, τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν καὶ τῶν μαλλιῶν σας ἢ ὁ κύκνειος λαιμός σας.

Οἱ ὡραῖοι τρόποι σας ἢ ἡ γοητευτική σας ἐμφάνισι θὰ κερδίσουν, κομπλιμέντα τότε μόνον, ὅταν εἶναι μὲ φυσικότητα ἢ τουλάχιστον εἴσαστε ἀρκετὰ ἔξυπνες, ὥστε νὰ τὰ κάνετε νὰ φαίνωνται ἔτσι. Ξέρετε πόση ἐντύπωσι μπορεῖ νὰ προξενήσῃ ἕνα ἀριστοτεχνικὸ μακιγιὰζ ἢ ἕνα καλὰ χτενισμένο κεφάλι.

Ναί, εἶναι ὡραῖο νὰ κερδ[illegible] ἕνα κομπλιμέντο καὶ μάλιστα ὁ[illegible]ότερο, ὅταν τὸ κερδίσετε γιὰ κάτι [illegible] ἀξίζατε μόνη σας, κι' ὄχι γιὰ κάτι π[illegible] σε ἡ φύσι.

"Οταν σᾶς κάνουν ἕν[illegible]το, δεχθῆτε τὸ μὲ εὐχαρίστησι, [illegible]ρα γμένη ἢ δειλή, κι' ἂν ἀκόμα [illegible] ἔτσι. Μιὰ καλοβολμένη ἀπάντησ[illegible] δεύτερο κομπλιμέντο. [illegible] τετριμμένες κακό[illegible] τοτὲ μὲ ζετε;» ἢ «Μὴν εἶ[illegible] «Νομίζω ἀπογοήτευσι γι[illegible] ὁμερὴ τὸ φραστικό τ[illegible] φέρεσε νὰ φεύγ[illegible] "Ἐχετε πολ[illegible] ἐν ἐργαζόμενο[illegible] κερδίσετε κι' [illegible] δὲν νὰ [illegible] σετε καὶ πῆ[illegible] τάθηκε καὶ π[illegible] νὰ δείννει ὅτ[illegible] γο περπατοῦ[illegible] θαυμασμὸ[illegible] πλάϊ, στὸ δρ[illegible] ὁ [illegible] στὸ χωριό.

ΛΙΖΑ ΠΟΝΤΙ

Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ

ΑΠΟ ἑπτὰ χρονῶν ἔβλεπε πὼς δὲν φοβόταν τίποτα. Μιὰ μέρα ποὺ ἕνα σκυλάκι ἔτρωγε μὲ τὴν ἡσυχία του ἕνα κομμάτι ψωμί, ἕνας πελώριος σκύλος ρίχτηκε πάνω του γιὰ νὰ τοῦ τὸ ἁρπάξῃ. Ἀλλὰ εἶχε λογαριάσει χωρὶς τὸν ξενοδόχο, δηλαδὴ τὴ μικρούλα ποὺ φιλοξενοῦσε τὸ σκυλάκι, καὶ ποὺ παρασιόνενε ἐκεῖ κοντά. Χωρὶς τὸν παρασιμοτέρο δισταγμό, ἄρπαξε τὸν πελώριο σκύλο ἀπὸ τ' αὐτί, τὸν τράβηξε πρὸς τὰ πίσω, ἔπρε τὸ ψωμὶ ἀπ' τὸ στόμα του καὶ τὸ ἐνιόδωσε στὸ σκυλάκι. Ὕστερα στάθηκε ἄφοβα μπροστά του, γιὰ νὰ τοῦ φοβῆ τὸ δρόμο. Ὁ σκύλος στὴν ἀρχὴ τάραξε καί... ἡ μάχη κερδήθηκε.

Ἀλλὰ ἡ συνέχεια δὲν ἦταν καὶ τόσο λαμπρή. Γιατί, σὲ λίγο, ὁ σκύλος ὡρμησε σὰν λυσσασμένος κι' ἔχωσε τὰ δόντια του στὸ τομφεο καὶ παχουλὸ γεράκι τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ἐπτάχρονη μικρούλα ἄρχισε νὰ φωνάζῃ, ἀλλὰ δὲν ὠπισθοχώρησε οὔτε βῆμα. Στάθηκε ἐκεῖ, πεισματικά, ὡσότου ἔφτασαν οἱ δικοί της κι' ἔδιωξαν τὸ σκυλί.

Ἦταν ἕνα ὡραῖο ντεμπουτάρισμα. Καὶ κανένας δὲν ἀπόρησε ὅταν, δεκαπέντε χρόνια ἀργότερα, παντρεύτηκε ἕναν λοχαγὸ τοῦ ἀποικιακοῦ στρατοῦ.

Ἔτυχε νὰ τὸν γνωρίσω ἀρκετὰ καλά. Μόλις παντρεύτηκε πῆρε τὴ γυναίκα του μακριά, στὴ Σενεγάλη. Τὸ χειρότερο ὅμως ἦταν, ὅτι λίγο ἀργότερα ἁρπαξε μιὰ σφαῖρα, σὲ μιὰ μάχη, κι' ὁ ὑπασπιστὴς του τὸν περισυνέλεξε μισοπεθαμένο σχεδόν.

—Ξέρετε... πληγώθηκε, ἀλλὰ ἐλαφρά... πολὺ ἐλαφρά..., εἶπε ὁ γιατρὸς τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου στὴ γυναίκα του.

—Πέθανε: τὸν διέκοψε ἐκείνη.

—Μὰ τί λέτε!, διαμαρτυρήθηκε ὁ γιατρός. Κυττάξτε τὸν μόνη σας.

Καὶ τὸν εἶδε. Ἦταν χλωμὸς σὰν κερί, τὰ μάτια του ἦταν κλειστὰ καὶ τὰ μάγουλά του βαθουλωμένα.

—Κυρία, τὸ τραῦμα εἶναι λίγο ψηλά, τὴς ἐξήγησε ὁ χειρουργός. Ὁ ἀκρωτηριασμὸς εἶναι ἀδύνατος...

—Ἀδύνατος: φώναξε ἡ γυναίκα. Μὰ αὐτὸ ἤθελα κι' ἐγώ! Πρὸ τιμῶ νὰ τὸν σώσετε καὶ μὲ τὰ δυό του πόδια.

Ἔτσι κι' ἔγινε.

Μόνο ποὺ ἔξη χρόνια ἀργότερα τὸ παιδί τους, ποὺ ἀπέκτησαν στὸ μεταξύ, προσεβλήθη ἀπὸ τυφοειδὴ πυρετό. Φώναζαν ἕνα γιατρό, τὸν καλύτερο τῆς περιοχῆς. Ἀλλὰ ἡ κατάστασις ἦταν σοβαρὴ καὶ τὸ παιδὶ πέθανε. Κι' ὅμως, ἡ μητέρα δὲν ἐξέχασε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ γιατρό. Εἶχε κάνει ὅ,τι μποροῦσε.

Ἀπέκτησαν ὅμως κι' ἄλλο γυιό. Ποιός ξέρει... ἴσως αὐτὸν ποὺ γράφει αὐτὴ τὴν ἱστορία. Κι' ἔξη χρόνια ἀργότερα ἀρρώστησε, κι' αὐτὸς ἀπὸ τυφοειδὴ πυρετό.

Ἡ μητέρα φώναξε τὸ γιατρό. Τὸν ἴδιον.

—Μὰ αὐτὸς σκότωσε τὸ πρῶτο παιδί σου!, τῆς ἔλεγαν.

—Ὁ Θεὸς μοῦ τὸ ἔδωσε, ὁ Θεὸς μοῦ τὸ πῆρε, ἀπαντοῦσε ἐκείνη. Ἴσως αὐτὸ νὰ μὴ μοῦ τὸ πάρῃ...

Καὶ δὲν τῆς τὸ πῆρε. Τριάντα νυχτες εἶχε ἐξαγρυπνήσει ἡ μητέρα στὸ προσκέφαλο τοῦ παιδιοῦ της. Κι' ὅταν, ἐπὶ τέλους, τὸ εἶδε ἐκτὸς κινδύνου, ἀναστέναξε μ' ἀνακουφίσι.

—Ὁ Θεὸς μοῦ τὸ ἔδωσε, ὁ Θεὸς μοῦ τὸ ἀφησε, ἔλεγε. Ἕνας ὅλλος γιατρὸς μπορεῖ νὰ μὴ τὸ προσεχε τόσο καλά...

Ὕστερα, τὰ χρόνια περάσαν. Ὁ ἄντρας της πέθανε, καὶ τ' ὅλλα παιδιά της ἐπίσης. Δὲν τῆς ἔμεινε πιὰ παρὰ αὐτὸς ποὺ γράφει αὐτὴ τὴν ἱστορία, καὶ ὅπως ἤταν φυσικό, ἔγινε στρατιωτικός. Ἔτσι, ἡ γυναίκα τοῦ στρατιωτικοῦ, ἔγινε μητέρα στρατιωτικοῦ. Τὸ ἴδιο δὲν εἶναι: Ἀρκεῖ ποὺ δὲ φοβόταν τίποτα.

Μιὰ μέρα —ἦταν τότε ἑβδομήντα χρονῶν— ὁ γυιός της ὑπηρετοῦσε στὴ φρουρὰ τῆς Βρέστης. Ἡ Βρέστη εἶναι μιὰ πόλις, ὅπου οἱ σκάλες δὲν φωτίζονται ἀπὸ πουθενά. Ἐκεῖνη, ὅπως συνήθως, εἶχε πάει στὴν ἐκκλησία νὰ προσευχηθῆ γι' αὐτόν. Δὲν προσευχόταν ποτὲ γιὰ τὸν ἑαυτό της, γιὰ πολλὸ λόγο.

Ἦταν ἴσως τρεῖς τὸ ἀπόγευμα. Ἀλλὰ καὶ μεσάνυχτα ἂν ἦταν, θὰ εἶχε τὸ ἴδιο σκοτάδι, στὸ διάδρομο ὅπου βρίσκοταν ἡ σκάλα. Γυρίζοντας, λοιπὸν ἀπ' τὴν ἐκκλησία, ἀνοιξε τὴν πόρτα, πέρασε, ξαναλίλε σε καὶ προχωροῦσε ψηλαφώντας, ὅτε... σκόνταψε σὲ κάτι ἀγνωστο.

Ἦταν ἕνας κρεμασμένος! Ἕνας φουκαρᾶς ἐργάτης χωρὶς δουλειά, ποὺ ἦρθε νὰ κρεμαστῆ ἀπ' τὰ κάγκελα αὐτῆς ἀκοιβῶς τῆς σκάλας.

Δὲν ξέρω τί θὰ κάνατε στὴ θέσι της. Δὲν ξέρω τί θὰ ἔκανα κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἐκείνη ὅμως δὲν δίστασε οὔτε στιγμή. Ἐσκυψε λίγο, ἀγκάλιασε τὸ σῶμα τοῦ κρεμασμένου, τὸν ἀνασήκωσε γιὰ νὰ χαλαρώσῃ τὸ σκοινί, τὸν κράτησε γερά, καὶ τότε, μονον τότε, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

—Βοήθεια! Τρέξτε βοήθεια! Σὲ λίγο ἔτρεξαν καὶ ἐκφέμασαν τὸν κρεμασμένο ποὺ ἀνάσαινε ἀκόμα. Τὸν ἔσωσαν. Δηλαδὴ αὐτὴ τὸν ἔσωσε. Ξέχασα νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἤταν πολὺ φτωχεία. Δὲν εἶχε πεντάρα. Κι' ὅμως βρῆκε κρῆματα καὶ τὰ δωσε στὸν κρεμασμένο, γιὰ νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ τὸ διάβημά του. Ἔτσι ἔζησε ἕνας ἄνθρωπος.

Κι' ἡ ἴδια ἐξακολούθησε νὰ ζῆ. Σᾶς εἶπα ὅτι δὲν φοβόταν τίποτα.

Ἦταν γυναίκα στρατιωτικοῦ. Καὶ μητέρα στρατιωτικοῦ ἐπίσης. Ἡ μητέρα μου.

ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ

●

ΠΩΣ ΓΕΛΟΥΝ ΟΙ ΔΑΝΟΙ

Χωρὶς ἀμφιβολία, οἱ Δανοὶ εἶναι ὁ πιὸ εὔθυμος λαὸς τῆς Σκανδιναβίας. Ἀλλὰ τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ χιοῦμορ τῶν Δανῶν εἶναι ἡ καλοκαγαθία του. Στὴ χώρα τοῦ Ἀνδερσεν, ὁ κόσμος εἶναι χαρούμενος καὶ ξυπνάει κεφάτος. Ἂν βρεθῆτε πρωΐ-πρωΐ στοὺς δρόμους τῆς Κοπεγχάγης, θὰ τοὺς δῆτε πλημμυρισμένους ἀπὸ ποδήλατα — τὸ ἐθνικὸ μεταφορικὸ μέσο τῶν Δανῶν — ποὺ οἱ ἀναβάτες τους εἶναι ἑτοιμοι νὰ ποῦν ἕνα «σοβαρὸ» καλαμπούρι καὶ νὰ σκάσουν στὰ γέλια.

Ἄφθονα εἶναι τὰ ἀνέκδοτα ποὺ λέγονται γιὰ τὴ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Δανίας. Οἱ Δανοὶ δὲν διστάζουν νὰ σατιρίσουν κι' αὐτὸν τὸν βασιλιά τους ἀκόμα.

Σχετικὰ μὲ τὸ σημερινὸ βασιλιὰ τῆς Δανίας, Φρειδερίκο 9ο, διηγοῦνται, πὼς ὅταν γίνονταν οἱ γάμοι τῆς Ἐλισάβετ μὲ τὸν Φίλιππο προτίμησε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ διακεκριμένη θέσι ποὺ εἶχε στὴν πομπὴ γιὰ ν' ἀνακατευτῆ μὲ τὸ πλῆθος ποὺ στριμωχνόταν στὰ πεζοδρόμια. Ἐκεῖ ὅμως, μιὰ κυρία ἄρχισε νὰ σπρώχνῃ τὸ βασιλιά, προσπαθώντας νὰ μπῆ μπροστά του. Τότε ὁ μονάρχης γύρισε καὶ τῆς εἶπε εὐγενικά:

—Ὁρίστε, κυρία, πάρτε τὴ θέσι μου. Ἐγὼ θὰ ἔχω ἀσφαλῶς τὴν εὐκαιρία νὰ δῶ καμμιὰ ἄλλη φορὰ τὸ βασιλιὰ τῆς Ἀγγλίας!

ΜΟΥ ΤΟ ΕΙΠΕ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Πρῶτα ἀπ' ὅλα: τὸ θέλω!

Ἡ κούρα τῆς ἀποτοξινώσεως ἀπὸ τὸ ἀλκοὸλ στοὺς ἀλκοολικοὺς, περιλαμβάνει τρεῖς φάσεις: α) τῆς θεληματικῆς ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ πινομένου ἀλκοολ, μὲ χρῆσι μὲν ἀλκοὸλ ἀπὸ μέρους τοῦ πάσχοντος, σὲ προοδευτικὸ ὅμως καὶ καθησυχὸ ἐλαττοῦμενη ποσότητα, β) τῆς μερικῶς ἐλαττοῦμενη ποσότητα, γ) τῆς κοικῆς γευστικότητος τοῦ οἰνοπνεύματος, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν προσθῆκη μέσα σ' αὐτὸ διαφόρων οὐσιῶν οἱ ὁποῖες τοῦ δίνουν ἄσχημη γεῦσι καὶ γ) τῆς ἀποστροφῆς ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴ χορήγησι τοῦ φαρμάκου «Ἀνταμπούς», ποὺ προκαλεῖ ἐμέτους τρομεροὺς μετὰ τὴν πόσι ἀλκοὸλ, σὲ τρόπο ὥστε ὁ ἄρρωστος νὰ ἀρχίσῃ νὰ αἰσθάνεται ἀποστροφὴ πρὸς αὐτό. Ὅλα αὐτὰ προϋποθέτουν ὅτι ὁ ἀλκοολικὸς θ ε λ η μ α τ ι κ ὰ θὰ δεχθῆ νὰ ὑποβληθῆ στὴν κούρα αὐτὴ ποὺ κρατάει τρεῖς ἑβδομάδες καὶ ἐφαρμόζεται μόνο σὲ κλινική. Δυστυχῶς κανένα ἀντιαλκοολικὸ φάρμακο ἢ μέθοδο δὲν διαθέτουμε ὡς τώρα γιὰ κείνους ποὺ πρῶτα ἀπ' ὅλα θελληματικὰ δὲν ἀποφασίζουν νὰ θεραπευθοῦν.

"Οχι κινηματογράφος γιὰ τὶς ἔγκυες γυναῖκες..

...ἂν αὐτὲς δὲν θέλουν νὰ γεννήσουν παιδιὰ μὲ χαρακτηριστικὰ μαϊμοῦς. Τέτοια εἶναι ἡ σύστασι ποὺ δίνουν σήμερα, καὶ σὲ πολὺ διαδεδομένη ἔκτασι μάλιστα, μερικὲς μαῖες χωρῶν τῆς Νότιας Ἀμερικῆς. [illegible] καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι, παιδὰ ὑπερβολὲς καὶ προλήψεις, ἐν τούτοις οἱ γιατροὶ τοῦ παγκοσμίου Ὀργανισμοῦ Ὑγείας, ποὺ εἶναι τμῆμα τοῦ Ο.Η.Ε. συνιστοῦν κι' αὐτοὶ στὶς ἔγκυες γυναῖκες νὰ ἀποφεύγουν τὸν κινηματογράφο καὶ ἔχουν ἀφήσει νὰ κάμῃ τὸ δρόμο της ἡ πρόληψις αὐτή. Ὄχι βέβαια γιὰ νὰ μὴ γεννήσουν... πίθηκους οἱ γυναῖκες, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀποφεύγουν οἱ μέλλουσες μητέρες, μολυσμένους χώρους, ἐπιβλαβεῖς καὶ ἐπικίνδυνους γιὰ τὴν ὑγεία τους.

Τὰ πιὸ ὡραῖα χρόνια τῆς ζωῆς σας

Οἱ συζυγικοὶ καυγάδες, οἱ ἐρωτικὲς ἀπογοητεύσεις, οἱ σκοτοῦρες τῆς πολιτικῆς, οἱ ἐπαγγελματικὲς - οἰκονομικὲς στενοχώριες, κονταίνουν τὴ ζωὴ κατὰ 20—25 χρόνια... Ἡ ὑπερβολικὴ ἐργασία μετὰ τὸ 40ὸ χρόνο πρὸ πάντων, κοστίζει 5—10 χρόνια. Οἱ κακὲς ὑγιεινὲς συνθῆκες δουλειάς καὶ κατοικίες, 5—15 χρόνια. Οἱ σεξουαλικὲς καταχρήσεις 5 χρόνια... Προσθέστε τὴν κακὴ διατροφή, τὸ κρασί, τὸ οἰνόπνευμα, τὸν καπνό, ποὺ κοστίζουν κι' αὐτὰ στὸ σύνολό τους ὡς εἴκοσι χρόνια. Ἂν λοιπὸν ἐξαφανίσουμε ὅλους τοὺς κακοὺς αὐτοὺς παράγοντες, θὰ πρέπει νὰ ζοῦμε ...180 χρόνια. Φαίνεται πὼς δὲν θὰ εἶναι μακρυὰ αὐτὴ ἡ ἐποχή.

Τὸ Α.Ο.Τ.Η. ἐναντίον τῶν καπριτσίων τοῦ παράγοντος «Ρέζους»

Ἡ αἱμολυτικὴ ἀρρώστεια τῶν νεογεννήτων, ὀφειλόμενη εἰς τὸ ὅτι τὸ αἷμα τοῦ πατέρα, περιέχει τὸν περίφημο παράγοντα «Ρέζους» καὶ τὸ αἷμα τῆς μητέρας τὸν στερεῖται, ἀπαιτεῖ ἐπειγοντως γιὰ τὴν ἴασί της μεταγγίσεις αἵματος μετὰ τὴν ἀφαίμαξι. (σύγχρονη δηλαδὴ ἀφαίρεσι αἵματος καὶ εἰσαγωγὴ ξένου). Τὸ αἷμα ἔτσι τοῦ νεογνοῦ ὀντικαθίσταται σχεδὸν τελείως ἀπὸ ξένο. Ὅμως, ἂν δὲν ὑπάρχῃ στὴ διόθεσι τοῦ γιατροῦ ἀρκετὸ αἷμα τῆς ὁμάδος ποὺ χρειάζεται, γιατὶ π.χ. τὰ κέντρα αἱμοδοσίας εἶναι μακρυά, οἱ Πολωνοὶ γιατροὶ προτείνουν τὴ χρῆσι τοῦ Α. C. T. H. (ὁρμόνη ὑποφύσεως ποὺ προκαλεῖ τὴν ἔκκρισι κορτιζόνης). Ἐπὶ 19 περιστατικῶν τὰ ὁποῖα ἐθεραπεύθησαν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο στὰ μαιευτήρια τῆς Βαρσοβίας, δὲν ὑπῆρξαν παρὰ μόνο δύο ἀποτυχίες. Ὕστερα ἀπὸ 7 ἡμερῶν θεραπεία, τὰ συμπτώματα τῆς αἱμολύσεως ἀρχισαν νὰ ἐξαφανίζωνται.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΜΟΝΗΣΑΣ

αὐτή τὴν ὡραία ΦΟΥΣΤΑ

Ἂν σᾶς ἀρέσουν οἱ φοῦστες ἀπὸ φετρὶν ποὺ εἶναι τῆς μόδας τώρα τελευταία δὲν ἔχετε παρὰ νὰ διαβάσετε μὲ προσοχὴ τὶς ὁδηγίες ποὺ σᾶς δίνουμε στὴ σελίδα αὐτή. Μπορεῖτε νὰ κάνετε κι' ἐσεῖς μιὰ τέτοια φούστα καὶ μάλιστα ἐντελῶς μόνη σας.

Θὰ ἀγοράσετε 1 μ καὶ 60 ἑκ.φετρίν. (Τὸ φάρδος τῆς φετρὶν πρέπει ὅμως νὰ εἶναι ἐπίσης 1 μ. 60 ἑκ.). Ἔχετε ἔτσι ἕνα μεγάλο τετράγωνο. Τὸ διπλώνετε καὶ ἔπειτα τὸ ξαναδιπλώνετε σὰ νὰ ἤτανε μαντηλάκι. Ἔχετε τώρα ἕνα μικρότερο τετράγωνο. Μετρῆστε τώρα τὸ ὕψος μιᾶς φούστας σας, ἀπὸ τὴ μέση ὥς τὸν ποδόγυρο. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι περίπου 70 ἑκ. ἂς ποῦμε. Θὰ δέσετε τώρα ἕνα μολύβι στὴν ἄκρη ἑνὸς σπάγγου καὶ θὰ μετρῆστε τὸ σπάγγο νὰ εἶναι 70 ἑκ. ἀκριβῶς. Θὰ βάλετε μιὰ φίλη σας νὰ σᾶς κρατᾶη ἀκίνητη τὴ μιὰ ἄκρη τοῦ σπάγγου στὸ σημεῖο ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τοῦ διπλωμένου ὑφάσματος, ὅπως βλέπετε στὸ σκίτσο. (Αὐτὴ ἡ δουλειὰ θὰ γίνη στὸ πάτωμα, πρᾶγμα ποὺ θὰ σᾶς διασκεδάση κιόλας). Μὲ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σπάγγου τώρα ἐσεῖς, ὅπου εἶναι στερεωμένο τὸ μολύβι θὰ τραβήξετε μιὰ κυκλικὴ γραμμὴ σὰ νὰ μεταχειριζόσασταν ἕνα μεγάλο

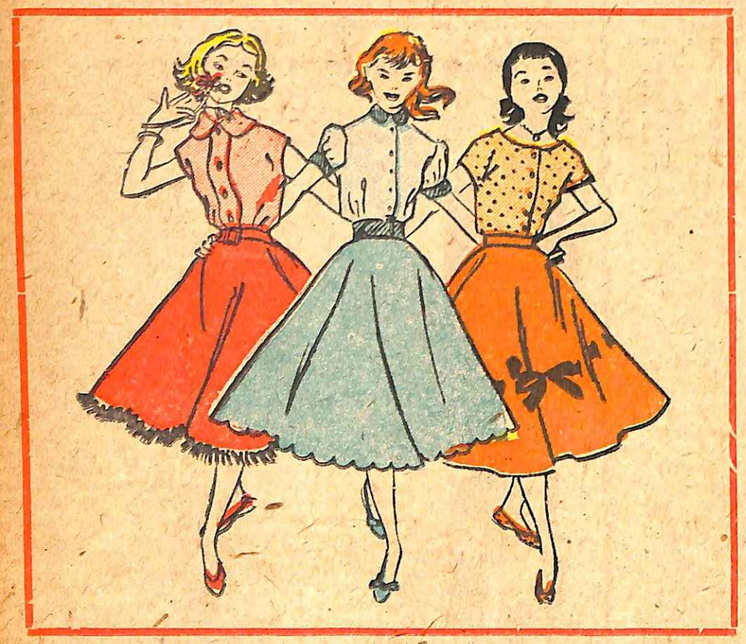

διαβήτη. Ὁ σπάγγος πρέπει ὥς τὸ τέλος νὰ κρατιέται καλὰ τεντωμένος. Ἔπειτα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ γράψετε ἕνα δεύτερο μικρὸ κύκλο ποὺ νὰ ἀπέχη ἕως 10 ἑκ. ἀπὸ τὸ κέντρον. (Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ μέση σας). Κόψτε τώρα τὸ ὕφασμα διπλωμένο καθὼς εἶναι στὶς γραμμὲς ποὺ χαράξατε. Κόψτε καὶ ἕνα ἄνοιγμα ἕως 15 ἑκατοστὰ στὴ μέση (ὅπου θὰ ραφτῆ τὸ ἐκλαίρ. Δοκιμάστε τώρα τὴ φούστα γιὰ νὰ δῆτε ἂν ἡ μέση σᾶς ἔρχεται καλά. Ἂν εἶναι πολὺ στενὴ κόψτε μιὰ λεπτὴ λουρίδα ἀκόμα (τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι γιὰ μέτριο σῶμα). Ράψτε τώρα μιὰ γκρὸ - γκρὲν ὄρθια χωρὶς νὰ γυρίσετε τὴ φούστα, γιατὶ ἡ φετρὶν εἶναι χοντρή. Ἡ γκρὸ - γκρὲν αὐτὴ δὲν θὰ φαίνεται γιατὶ θὰ τὴν κρύβετε μὲ τὴ ζώνη. Δοκιμάστε τώρα ξανὰ τὴ φούστα γιὰ νὰ κανονίσετε τὸ στρίφωμα. Πολλοὶ δὲν τὴ γυρίζουν καθόλου τὴ φετρίν, ἀλλὰ τελειώνουν τὴ φούστα κόβοντάς την ἀκριβῶς ἐκεῖ ποὺ θέλουν. Ἄλλοι τὴν τελειώνουν μὲ ψιλοκομμένο γλωσσάκι ἢ στενὴ φράντζα.

Ἡ φούστα αὐτή, γίνεται μιὰ ὡραία τυρολέζικη ἂν τὴν στολίσετε μὲ ἀπλικασιὸν ποὺ θὰ παριστάνουν λουλούδια ἢ ἄλλα σχεδιάκια. Τὰ ἀπλικασιὸν αὐτὰ θὰ ἑτοιμάσετε ἐπίσης ἀπὸ φετρίν, ἀλλὰ σὲ ἀντίθετα χρώματα.

Ἐὰν κάνετε μιὰ τέτοια φούστα γιὰ τὸ μικρό σας κοριτσάκι, ὅπως συνηθίζεται πολύ, θὰ στολισθῆ ὡραιότατα μὲ ἄσπρα σπιτάκια μὲ κόκκινα κεραμίδια καὶ πράσινα καγκελάκια. Τέλος, ἡ φαντασία σας καὶ τὸ γοῦστο σας θὰ σᾶς ὁδηγήσουν.

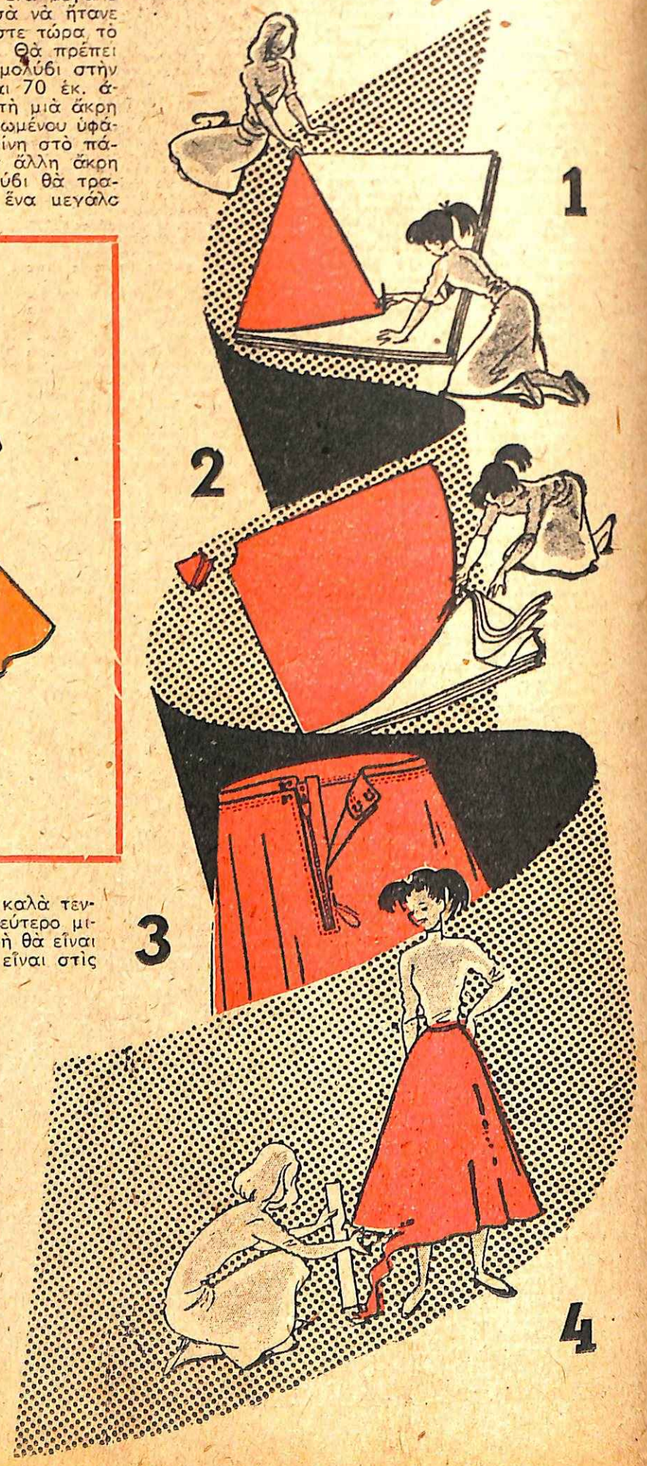

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΗΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Ὁ Πέτρος Κλάδης, ἕνας νοικοκύρης χωριάτης ἀπὸ τὲς Ξαχεράδες, ἐπρόσμενε ἐκεῖνο τὰπόγιωμα ἀνυπόμονος σπίτι του. Συχνὰ ἐκοίταζε ἀπὸ τὸ παραθύρι τοῦ χωριοῦ τὸ δρόμο, ξετάζοντας ἂν ἀπὸ τοὺς σπάνιους διαβάτες ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἐζητοῦσε, καὶ ἀνάσανε μ' εὐχαρίστηση, ὅταν ἐνόησε τὸ Σπῦρο Στράτη, ἕνα γέροντα συχωριανό του, νἄρχεται καὶ νὰ μπαίνει στὴν πόρτα του. Τὸν ἐδέχτηκε χαμογελῶντας.

«Καλῶς τον, τὸν προξενητή», τοῦπε ἀμέσως. «τὰ κέρδισες τὰ παπούτσια· εἶπαν, βέβαια, ναί»! Ὁ νειόφερτος ἐσούφρωσε τὸ μέτωπο, ἔμεινε μιὰ στιγμὴ σκεφτικός, κι' ἀποκρίθηκε λυπημένος.

«Τί νὰ σοῦ κάμω, Πέτρο· εἶπα ὅ,τι ἐμπόρεσα μὰ δὲν τὰ κατάφερα· ἡ μισὴ ντροπὴ δική σου, κ' ἡ μισὴ δική μου».

«Ἄ, θέλεις νὰ μὲ πειράξεις», ἔκαμε ὁ ἄλλος κοκκινίζοντας· «ποιὰ φαμιλιὰ στὸ χωριὸ θ' ἀρνιόταν τὴν κοπέλλα της τοῦ γιοῦ μου τοῦ μονάκριβου; ὅλοι ξέρουν πὼς εἶναι παιδὶ νοικοκυρεμένο, μικρὸ στὰ χρόνια, ὄμορφο».

«Εἶπαν ὄχι, μὰ τὴν ἀλήθεια. Πίστευε, ἃ θέλεις· καὶ μάλιστα ἡ χαριτωμένη ἡ Μαργαρίτα, ἡ ἴδια, μοῦπε πὼς τὸ παιδί σου εἶναι σὰ μαϊμοῦ· δὲν τὸ παίρνει».

Ὁ Πέτρος ἄκουσε τὴν προσβολὴ κατάκαρδα κ' ἐχόλεψε· «Πὼς», ἐφώναξε. «τὸ παιδί μου μαϊμοῦ; Καλήτερό της ἑκατὸ βολές· δὲν τοῦ μοιάζει, οὔτε στὰ φρόχαλά του».

«Ἐπῆγα χτές, ἀφοῦ μ' ἔστειλες, στὸ σπίτι τοῦ Χαντρινοῦ· τοῦπα τί γυρεύω. Ἐπῆγα καὶ σήμερα νὰ πάρω τὴν ἀπάντηση. Ὁ πατέρας ἤθελε, φωτιά, ἀπὸ τὰ χτές, ἡ μάννα ἀκόμα περσότερο· μὰ ἡ κοπέλλα ἡ χαντακωμένη οὔτε νὰ τὸν ἰδεῖ, οὔτε νὰ τὸν ἀκούσει. Τοῦ κάκου τῆς ἐμιλήσαμε κ' οἱ τρεῖς· ἔμεινε στὸ πεῖσμα της, σὰν ὁ Ὀβρηὸς στὴν πίστη του».

«Τὸν ὑγιό μου οὔτε νὰ τὸν ἰδεῖ, αἴ; Καὶ τί κακὸ τοῦ γνώρισε»; εἶπε ὁ Πέτρος· καὶ πρόστεσε μὲ σαρκασμό: «Ἄ, δὲ θέλει ἀφτὴ νὰ παντρεφτεῖ ὅπως πρέπεται μὲ τιμὲς καὶ μὲ δόξες· θὰ φιληθεῖ πρωτήτερα ἀπὸ τὸ γαμπρὸ καὶ κατόπι λέει τὸ ναί. Ὅ,τι ζητάει θὰ τὄβρει, μὴ σὲ μέλει. Ἔτσι εἶναι οἱ τωρινὲς κοπέλλες. Μὰ δὰ ἐχαθήκανε οἱ γυναῖκες· θὰ παντρέψω ἄλλοῦ τὸν ὑγιό μου, καλὰ καὶ περίκαλα».

«Θετικά· καὶ στεῖλε με ὅπου θέλεις· καὶ στὴ χώρα».

Ὁ Πέτρος δὲν ἀπάντησε· ἐσκέφθηκε μιὰ στιγμὴ κ' ἔπειτα εἶπε: —«Τοῦ λόγου σου, Σπῦρο, δὲ φταῖς τίποτα ἂν εἶπαν ὄχι. Τὸ θέλημα μοῦ τάκαμες· πάστα τὰ παπούτσια μιὰ φορὰ ποὺ π' ἀγόρασα. Θυμήσου ὅμως ποὺ θὰ μοῦ τὸ πλερώσουν οἱ Χαντρινοί».

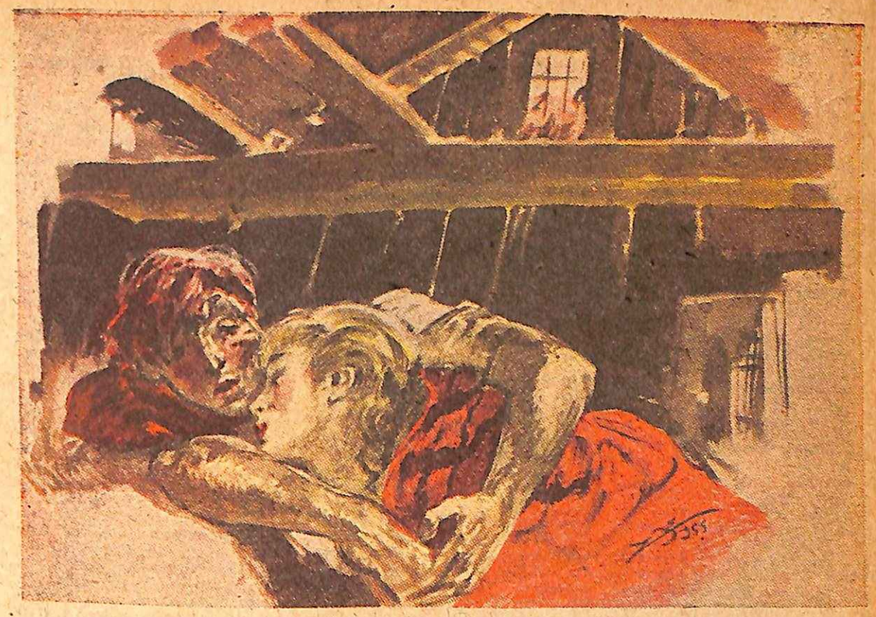

—Ἀγάπη μου, ἔφυγε κι' ὅλας ἡ νύχτα. Πότε θ' ἀνταμωθοῦμε πάλι;
(Εἰκονογράφησις Ἀλ. Κοντόπουλου)

Ὁ γέρος ἐπῆρε τὰ χάρισμα πολυχρονίζοντας, ἐκαλησπέρισε, κ' ἐβγῆκε ὄξω μὲ λυπημένο πρόσωπο. Κι' ὁ ἄλλος μοναχός του τώρα ἐσυλλογιότουν, περπατῶντας ἀπάνου κάτου στὸ δωμάτιο, ποὺ ἦταν τὸ μοναχὸ τοῦ σπιτιοῦ, μεγάλο κι' ἀσπρισμένο μ' ἀσβέστη, δίχως ντοβάνι καὶ τζάμια, καὶ ποὺ ἄλλα ἐπιπλα δὲν εἶχε παρὰ ἕνα μεγάλο κρεβάτι καὶ δύο σκαλιστὰ κασσούνια, ἀκουμπισμένα στὸν τοῖχο.

«Ἀνόλπιστα μοῦ τὴν ἔφτιαξαν», ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του, «οἱ κουτοπόνηροι, οἱ Χαντρινοί. Ἀνόλπιστα ἡ κυράτσα ἡ Μαργαρώ· καὶ γὼ ἔλεγα πὼς εἶχα πάλι σταφνίσει ἕνα μεγάλο καλὸ γιὰ τὸ σπίτι μου. Ἐτοίριαζε ἀληθινὰ τοῦ παιδιοῦ μου ἀφτὴ ἡ παντριά· ἡ κοπέλλα ἔχει καὶ χτῆμα καὶ σπίτι· κληρονόμα μὲ τὰ σωστά της· κ' εἶν' ὀμορφούλα· κ' ἐφαινότουν τόσο ταπεινή, τόσο ἀγαθή, τόσο τίμια. Μὰ τὸν ἅγιο, δὲν καταλαβαίνω πλιὰ τὸν κόσμο. Γιατὶ νὰ μᾶς ἀρνηθεῖ; —Τώρα ποὺ νὰ δρῶ ἄλλην ὅμοια· κ' ἔπρεπε νὰ τὸ παντρέψω γλήγορα· ἀφτὸ τὸ παιδί, γιατὶ σκιάζομαι νὰ μὴ μοῦ φύγει ἀπὸ τὸν τόπο· ἡ νεολαία χαλεύει ταξείδια, καὶ λησμονάει εὔκολα τὸ χωριό της. Θὰ φροντίσω ὅσο μπορῶ, ἀλλὰ ἀπέκει.—Ἂν ὁ προξενητὴς μοῦ λέει τὴν ἀλήθεια, (καὶ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ μὲ γελάσει) ἡ ἴδια ἡ κυρὰ Μαργαρίτα δὲ θὰ καταδέχεται· οἱ γονεοί της θὰ ἤθελαν· ποῦ θὰ βροῦν ἄλλοῦ καλήτερα; —Δόξα ἂς ἔχε· ὁ Παντοδύναμος, μὲ τὸν κόπο μου, μὲ τὴν ἐξυπνάδα μου, μὲ τοὺς τροπολογισμούς μου· μὲ τὸ ἐμπόριο, κάτι ἀπόχτησα στὸν κόσμο· δὲ θ' ἀφήσω τοῦ γιοῦ μου μοναχὰ ὅ,τι ἄφηκε ὁ πατέρας μου· τὰ χτήματα τὰ δούλεψα, ταὐγάτισα, τάξωσα· κ' ἕνα κοιμάτι ψωμὶ δὲ θὰ μοῦ λείψει, κι' οὔτε τοῦ παιδιοῦ. Οἱ Χαντρινοὶ τὸ ξέρουν. Κακὸ κι' ὅλας ποτὲ δὲν τοὺς ἔκαμα. Ἡ κοπέλλα λοιπὸν δὲ θὰ στέργει· ἀφτὴ χωρὶς ἄλλο, ἡ χαϊδεμένη, τὸ ξευτέλισμα τοῦ κόσμου! Μὰ γιατί; Κοτζὰμ κοπελλιάρα μπορεῖ νὰ μὴ θέλει παντρειά; Κάτι θᾶναι στὴ μέση· κάποιος τὰ κατάφερε. ξυπνότερα· ἐκατάφερε τὴν ἴδια κι' ὄχι τοὺς γονέους.—Νἄξερα ποιός εἶν' ἀφτὸς καὶ νἄξερα πὼς τὰ πράματα εἶναι ἀθῶα, καὶ πὼς ἡ τιμή της δὲν εἶναι βλαμμένη κάπως ἴσως ἐμποροῦσα νὰ διορθώσω ὅλα καὶ νὰ τὴν φέρω ἐδῶ μέσα. Καλήτερα ὅμως ὄχι. Τί θὰ καταλάβω νὰ μπάσω σπίτι μου τέτοιους διαόλους, ποὺ γλυκοκοπάζουν τὸν ἕναν καὶ τὸν ἄλλον. Ἀλοίμονο ἀπὸ τὲς γυναῖκες ποὺ σηκώνουν τὰ μάτια τους· γιὰ μέρος μου δὲν τὲς ὀρέγομαι.—Μὰ πάλι τόση ντροπὴ νὰ τὴν ἀλησμονήσω, ἃ ὄχι· ἃ μοῦ πέσουν οἱ Χαντριναῖοι στὰ χέρια μου, ξέρω γὼ πὼς θὰ τοὺς παιδέψω. Θὰ μοῦ τὰ πλερώσει ὅλα ἡ κυρὰ Μαργάρω. Νἄχα νὰ λάβω ἀπὸ τὸν πατέρα της, θὰ τὸν ἔψενα στὸ δικαστήριο, ἂς ἔχω ὑπομονὴ γιὰ τὴν ὥρα».

Εἶχε βραδυάσει ὡς τόσο· οἱ διαβάτες ἐγένονταν στὸ δρόμο περσότεροι: ἄντρες ποὺ ἐγυρίζαν στὸ χωριὸ ἀπὸ τὸν κάμπο, μπουλούκια μπουλούκια, γυναῖκες καὶ κοπέλλες, ποὺ γελῶντας σύνατές τους ἐκεντοῦσαν τὰ ζᾶ τους· κ' ἐμπαινε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ Πέτρου, μαζὺ μὲ τὲς τελευταίες κόκκινες ἀχτίδες ἡ χλαλοὴ τοῦ κόσμου καὶ οἱ φωνὲς τῶν ζωντανῶν.

Ὁ Πέτρος ἔσκυψε ὀπίσω στὸ παράθυρο νὰ ἰδεῖ ἂν ἐρχόνταν ἡ φαμιλιά του, καὶ ἀκούμπησε στὸ μάρμαρο τοὺς ἀγκῶνες· τοὺς προσμένοντας. Σὲ λίγο ἐξαγνάντησε τὲς δύο κοπέλλες του καὶ τὴ γυναίκα του, ποὺ ἐβαδίζαν καὶ κεῖνες ἀργὰ ἀργὰ πρὸς τὸ χωριό· εἶχαν μαζύ τους τὸ ζευγάρι: δύο βώδια, μαῦρα, γυαλιστερὰ δυνατὰ καὶ θρεμμένα, ποὺ κάπου κάπου ἐμούγγριζαν, ἢ ἔστριφαν μ' ὁρμὴ τὰ κεφάλι τους διώχνοντας μὲ τὰ γυριστὰ κέρατα τὲς μύγες: τὸ πρόβατα, τὸ γίδι τους, τὰ μικρὰ χτερά, κ' ἕνα ὑποζύγιο φορτωμένο μὲ τάλέτρι. Μαζὺ μὲ τὰ δικά του ἐρχόνταν κι' ἄλλα ζῶα ξένα. Ἀλλὰ τὰ δικά του ἔχαιρίστηκαν ἀπὸ τὰ ξένα φτάνοντας καὶ μαθημένα ἐσταμάτησαν ἄξω ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐπάλλα ἐξακολούθησαν τὸ δρόμο τους. Τότες οἱ γυναῖκες ἀνοιξαν ἀμέσως τὲς πόρτες τῶν καλυβιῶν, ποὺ ἦταν σιμὰ σὲ σπίτι, ἐστάθηκαν κ' ἐπαρακαλοῦσαν τὰ ζῶα νὰ μποῦν μέσα. Ἀφτὰ ἐπέρνασαν ἀνέγνοισαν τὸ κατῶλι, πρῶτα τὰ μεγάλα ὀκνά, ὀκνὰ ἔπειτα τὰ μικρὰ ὅλα μαζὺ ἀμπώνοντας τόνο τὸ λο, κι' ἀφανιστῆκαν ὅλα στὸ μσὰ σκοτάδι. Οἱ γυναῖκες ἀπαθῶσαν τὸ γιαμάρι τους, ἐξεφόρτωσαν τὸ ὑποζύγι, ἐπῆγαν στὸ κολύβι νὰ τὰ δέσουν. μιλῶντας δυνατά, λέγοντας ἡ μία τὴς ἄλλης τί ἔπρεπε νὰ κάμει, καὶ ἀλίγο ἐβγήκαν ὀπίσω κ' ἔκλεισαν τὴν πόρτα. Οἱ κοπέλλες πῆγαν ν' ἀνάψουν στιὰ στὸ κατῶγι, ἡ μητέρα τους ἀνέβηκε ἀπάνου. Ἦταν μισόκοπη, χοριάτισσα ψηλὴ καὶ χοντρή, σκημὴ λίγο· μὰ ἐκεῖνο τὸ δρόμο τὸ πρόσωπό της ἐφεγγε χαμόγελο καλωσύνης. Ἐκαθίσπρεσε τὰ τσεμπέρια τὸν ἀντρα της κ' ἐκάθισε ἀπάνου σ' ἕνα· κάσσουνι, σφογγίζοντάς τὸ πρόσωπό της. Ὁ Πέτρος τὴς ἀπόκρίθηκε κουγάντας τὸ κεφάλι καὶ τὴν ἐκοίταξε ντροπιασμένος· ἀφτὴ ὑποψιάζοντας τὸν ἄντρα· ρώτησε μὲ ἀνήσυχο βλέμμα: «Ἔφερε τὴν ἀπάντηση ὁ προξενητής»;

«Ὁ γιός σου μοιάζει μαϊμούς» τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Πέτρος ἀπότομα, ἔτσι λέγουν οἱ Χαντρινοί· ἡ Μαργαρίτα δὲν τόνε δέχεται».

«Ἀληθινὰ εἶπε ὄχι;» ἔκαμε ἡ γυναίκα μὲ θαυμασμό, «ἄ νὰ χα-

εἶ κι' ἀφτὴ κ' ἡ προκοπή
της». Κ' ἔπειτα ἀπὸ μία στι-
γμὴ σκέψης ξακολούθησε :
—«Ἀλλὰ τὸ χειρότερο εἶναι
τοὺς τώρα δύο τρεῖς μέρες ἐγὼ
' οἱ θυγατέρες μου, ὅλο μιλοῦ-
σε γιὰ τὴν παντρειὰ τοῦ γιοῦ
ας. Τὸ χωριὸ ξέρει πῶς ἐπι-
μυοῦσαμε νὰ πάρει τὴ Μαρ-
γαρίτα, κι' ὁ κόσμος θὰ γελάει
λος μαζύ μας».

«Θὰ τὰ διορθώσουμε», τῆς
πάντησε σκεφτικός· «ἐσεῖς θὰ
ἔτε πῶς ἤμουν ἐνάντιος στὴν
παντρειά, γιατὶ δὲν ἤθελα' νὰ
ἄλω στὴ ράχη μου, τὰ χρέγια
οῦ πατέρα της. Ὅπου γελά-
ει ὕστερος ἀφτὸς εἶναι ὁ πλιὸ
ξέιος. Ἂς ἀφήσουμε ὅμως τοῦ
ο τὴν ὁμιλία· πές μου εἶναι
ίποτε νέο ἀπὸ κάτου»;

«Ὄχι», ἀποκρίθηκε λυπημέ-
η, «οἱ ἄνθρωποι ἐδούλευαν στὸ
ωράφι, ἐμεῖς ἐβόσκαμε τὰ ζᾶ
ας σιμὰ στὸ καλύβι τοῦ Χαντ-
ρινοῦ, μάλιστα οἱ κοπέλλες ἐ-
λήνσαν τῆς Μαργαρίτας, ἀλλὰ
ὲ μοῦπαν τίποτα. Ἀπόκει ἐ-
ιάβηκε δύο φορὲς κι' ὁ Δημή-
ρης ὁ Λάζος κ' ἐστάθηκε νὰ
ὴν κοιτάξει, ποὺ ἐδούλευε. Ἔ-
πεφνε λάχανα· μὴν ἔχει σεμ-
ριὲς μὲ βαΰτον» ;

«Ὄχι, ὄχι», εἶπε μὲ φωλὴ φω
ὴ μιὰ κοπέλλα τοῦ Πέτρου,
ωριατοπούλα δεκατέντε χρο-
ῶν μικρόκορμη καὶ ἄπαστρη,
τοῦ ἀνέβηκεν κείνην τὴ στιγμὴ
ιτάνου, «δὲν ἀγαπάει τὸ Δη-
μήτρη· ἀφτὸς τήνε φορτώνεται·
οῦ φαίνεται θέλει τὸ Μάρκο
Σαΐττά, εἶναι καιρὸς πούχουνε
τάσει γνώρα· ἡ ἴδια μοῦ τόλε-
γε», «Τὸ Μάρκο Σαΐττά», εἶπε
ιαμογελώντας ὁ Πέτρος· «ἀφ-
ὸν ποτέ της δὲ θὰ τόνε στεφα-
ωθεῖ».

Ἦταν Κυριακὴ τῆς Ἀπο-
ρᾶς. Οἱ ἐκκλησίες τοῦ χωρι-
ιοῦ εἶχαν σημάνει ἑνωρὶς τὸ
περινό, γιατὶ τἀπόγιομα θὰ
όρευε, ὅπως κάθε χρόνο, ὁ κό-
μος. Ἔτσι κι' ὅλας, ἔπειτα
ἀπὸ τὴ σύντομη ἀκολουθία ἐ-
γυναχτήκαν στὸ χορευταριὸ ὅ-
λοι οἱ κάτοικοι, χώρια οἱ ἄν-
δρες καὶ χώρια οἱ γυναῖκες.
Ἀφτὴν τὴν ἡμέρα ἦταν ὅλοι χορ
ᾶτοι ἀπὸ φαΐ καλό, ὅλοι εἶ-
χαν κρασί, ἦταν ὅλοι χαρούμε-
νοι, κ' εἶχαν λησμονήσει τὲς πί-
νρες τῆς ζωῆς, τὲς φροντίδες,
τοὺς ἄγονους κόπους τους, γιὰ
τὰ ξεφαντώσουν. Οἱ γυναῖκες
φορῶντας τὰ καλήτερα ρούχα
τους, καὶ τὰ στολίδια τους—
ὅσες εἶχαν—παστρικές, χτενι-
σμένες, γελάμενες ἐσυνομιλοῦ-
σαν ταχτικὰ καὶ χαμηλόφωνα,
καὶ μὲ τὲς χρυσοπλουμισμένες
φορεσιές τους, μὲ τὰ καθάρια
σκουτιά τους, μὲ τὸ χρυσάφι
τους καὶ τὲς χαρούμενες μορ-
φές τους, ἔδιναν τοῦ χωριοῦ
γιορτάσιμη κ' εὐτυχισμένη ὄ-
ψη, σὰ νὰ μὴν εἶχε γνωρίσει
ποτὲ κανεὶς ἀφτοῦ τὴ δυστυχία.
Στὴ μέση τοῦ χορευταριοῦ ἐ-
στεκόνταν οἱ βιολιτζῆδες καὶ ὁ
γαμπουρλῆς καὶ ξάγναντα τῶν
γυναικῶν πολλοὶ ἄντρες· ὄχι
ὅμως ὅσους εἶχε τὸ χωριό· για-
τὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐσεριάνιζαν ἐ-
δῶ κι' ἐκεῖ, ἄλλοι ἔμπαιναν
στὰ μαγαζιὰ γιὰ νὰ πίνουν,
καὶ ἄλλοι ἐδιασκέδαζαν τρα-
γουδῶντας.

Τώρα ἐσήμαιναν τῶν ἐκκλη-
σιῶν οἱ καμπάνες, κ' ἡ χαρὰ
καὶ τὰ γέλια ἀξίωναν πάντα·
κ' ἐβρόντησε ρυθμικὰ τὸ τα-
μπούρλο, καλῶντας ὅσους ἤθε-
λαν νὰ χορέψουν. Οἱ γυναῖκες
ἐσιάστηκαν, λαχταρῶντας ἡ
ἀναθεμία νὰ τὴν διαλέξει ὁ χο-
ρευτὴς γιὰ τὴν πρώτη γραμμὴ
τοῦ χοροῦ, κι' ὅλος ὁ κόσμος
ἀνόμενε μὲ πόθο νὰρχίσει ὁ
δημόσια διασκέδαση. Οἱ βιολ.
τζῆδες ἄρχισαν νὰ παίζουν τὸ
μονότονο σκοπὸ τοῦ συρτοῦ δη
ματίζοντας· στὸν ἴδιον καιρὸ
πότ' ὁμπρὸς πότ' ὀπίσω σύμ-
φωνα μὲ τὰ πατήματα τοῦ χο-
ροῦ. "Ὀλοι ἐπροσέχαν, ἀλλὰ
κανένας δὲν ἐκουνιόταν μὴ τολ-
μῶντας ἀκάλεστος νὰ πάρει τὰ
πρωτήτερα καὶ ν' ἀνοίξει τὸ
χορό. Κ' ἔτσι ἀπέραισαν καμπό-
σες στιγμές. Ἔπειτα ἐπρόβα-
λε ἕνας ἄντρας μισόκοπος με-
γάλος κι' ὁμορφος, μὲ καινούρ-
ριο πλατοβράκι. Ἦταν τοῦ χω-
ριοῦ ὁ πάρεδρος. Τὰ ὄργανα ἔ-
παψαν νὰ σημαίνουν· οἱ γυναῖ-
κες ἀθέλητα ἐδοκίμασαν ἂν ἦταν
στέρεα καρφωμένα τοῦ κε-
φαλιοῦ τους τὰ γιασέμματα, ἐ-
συγύρισαν τὰ φουστάνια τους,
ἐκοίταξαν τὰ χρυσὰ στολίδια
στὸ στῆθι τους, καὶ ἀκαρτερού-
σαν. Ὁ πάρεδρος ἐπήγαινε
πρὸς ἀπάνου τους· ἐκρατοῦσαν
ὅλες ἕνα χρωματιστὸ μαντήλι
στὸ χέρι· καὶ ὁ ἄντρας ἐδιάλε-
γε ὅσες ἤθελε, τὲς ὁμορφήτερ-
ες, τὲς πλιὸ στολισμένες, τὲς
ἐδικές του, ἔπιανε τὰ μαντή-
λια, τἄδενε ἕνα μὲ τἄλλο, τὲς
ἔφερνε μία σιμὰ στὴν ἄλλην
στὴ σειρά, κ' ἐπαράταξε ἔτσι
μία δεκαπενταριὰ γυναῖκες στὴ
γραμμή, σὲ μία πλευρὰ τοῦ χο
ρευταριοῦ, ἐνῶ πίσω ἀπὸ ἀφτὲς
ἄλλες πολλὲς ἔδιναν τὰ μαντή-
λια τους στὲς πρῶτες. Κι' ὁ
χορὸς ἦταν ἕτοιμος νὰ κινή-
σει. Ἡ πρώτη χορεύτρα ἔκαμε
νὰ τεντωθοῦν τὰ δεμένα πανιά,
οἱ ἄλλες ἀπώθωσαν ἀπάνου τὸ
χέρι τους· τὸ βιολὶ ξανάρχισε
τὸ μονότονο σκοπὸ καὶ τὸ τα-
μπούρλο ἐβρόντησε. Κι' ὁ χο-
ρευτὴς ἔπιασε στὴ μέση τὰ
μαντήλια, ἔσυρε χορεύοντας δύο
τρία βήματα τὲς γυναῖκες κ'
ἔπειτα τὲς ἄφησε· ἀφτὲς ξακο-
λούθησαν νὰ βηματίζουν ρυθμι-
κά, σοβαρές, ἀμίλητες, μὲ κα-
τεβασμένο βλέφαρο, κάνοντας
δύο λοξὰ πατήματα ὁμπρὸς
καὶ δύο μικρότερα πίσω, χο-
ρεύοντας πάντα μὲ τὸ ἴδιο πο-
δάρι· κι' ὅλες μαζὺ ἐπήγαιναν
κατόπι στὸ χορευτή, ποὺ ἐπη-
δοῦσε μπροστὰ στὴν κάθε μία
ἀπὸ ἕνα ἄκρος στάλλο τοῦ χο-
ροῦ, ἐστριφογύριζε, σταύρωνε
τὰ πόδια, ἔβαζε τὰ χέρια στὴ
μέση, ἐπιδείχνοντας ὅλη του
τὴν τέχνη· σιμὰ του ἐχόρευαν
τώρα στὸν ἴδιο τρόπο κι' ἄλ-
λοι ἄντρες, ποὺ εἶχαν μπεῖ στὸ
χορὸ γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν. Κ'
ἐχοχτοῦν ὁ χορὸς γύρω στὸ χο-
ρευταριό, πάντα μονότονος, κ'
ἐκινιῶνταν οἱ γυναῖκες ὅλες μα-
ζὺ σὰν ἕνα κορμὶ βαστῶντας
ἀχάλαστη τὴ σειρά τους καὶ
τὸ βλέμμα προσηλωμένο στὴ
γῆς, μὲ πειθαρχία καὶ μὲ τά-
ξη. Σ' ἕνα τέταρτο τὰ βιολιὰ
καὶ τὰ ταμπούρλα ἐτσώπασαν·
ὅλοι ἐσταμάτησαν ὁ πρωτοχο-
ρευτὴς βγάζοντας τὸ φέσι του
ἐχαιρέτησε τὲς γυναῖκες, κ' ἔ-
πειτα ἐπλέρωσε τὰ ὄργανα. Οἱ
γυναῖκες ἐπῆγαν στὴν ἄκρη
τους, οἱ ἄντρες ποὺ ἐβοήθησαν,
σ' ἕνα μαγαζὶ νὰ ξιδρώσουν.
Ὁ πρῶτος χορὸς ἦταν τελει-
ωμένος, οἱ βιολιτζῆδες ἐχοὐρ-
δισαν γιὰ τὸ δεύτερον τὰ βιο-
λιά τους.

Τώρα ὁ Δημήτρης ὁ Λάζος
ἦρθε βιαστικὸς στὲς γυναῖκες,
φοβούμενος μὴν ἄλλος τὸν ἔπρο
λάβαινε, κ' ἐγύρευε μαντήλια.
Ἤτανε νέος μικρόσωμος καὶ
μαυροβερνός, μὲ ἀνήσυχο βλέμ
μα. Ἔβρηκε μία πρώτη χορεύ-
τρα, ἐξάνοιξε, κοιτάζοντας τρογ-
γύρου, ἂν ἡ Μαργαρίτα τοῦ
Χαντρινοῦ ἦταν ἀφτοῦ καὶ ἀφοῦ
τὴν εἶδε τὴς ἐχάλεψε τὸ μαντή-
λι. Ἀλλὰ ἡ κορασιὰ τοῦ ἀρ-
νήθηκε κάνοντας πὼς δὲν τὸν
ἔβλεπε κι' ἀποτραβιούμενη λί-
γο. Ὁ Δημήτρης ἐκοκκίνισε
καὶ μιὰ στιγμὴ τὴν ἐκοίταξε
ἄγρια· ἦταν νέα δεκαοχτὼ χρο-
νῶν, μὲ ὄμορφα χρώματα στὸ
πρόσωπο, μὲ σπάνια πιθέματα
κι' εὐγενικά, τὰ σκουτιὰ τὰς
ἦταν ἁπλὰ καὶ καθάρια, ἀλλὰ
στολίδια δὲν ἐφοροῦσε καθὼς
ὅλες οἱ ἀνύπαντρες. Ἡ θωριά
της τὸν ἠσύχασε μέ μίας, ἔπια
σε μ' ἀδιαφορία γυναῖκες ἄλ-
λες, κι' ἄρχισε τὸ χορό.

Κι' ὁ Πέτρος Κλάδης, ποὺ
μὲ τὰν ἄλλο κόσμο ἐτήραζε, ἀ-
νανοήθηκε: —«Ὦ, ὦ, τοῦ ἀρ-
νήθηκε· ἀλήθεια μοῦπε ἡ θυγα-
τέρα μου»· κ' ἐκούνησε τὸ κε-
φάλι καταλαβαίνοντας τὴ ζάλη
τοῦ χορευτή. Τοῦτος, ἀφοῦ ἐ-
χόρεψε ἕνα χορὸ ὅμοιο μὲ τὸν
πρῶτο, ἦρθε κ' ἐστάθηκε μὲ
κείνους ποὺ ἐκοίταζαν. Ὁ Πέ-
τρος Κλάδης τὸν ἀκολούθησε
μὲ τὰ μάτια, τὸν ἐσίμωσε σι-
γὰ σιγὰ καὶ τὸν ἐχαιρέτησε ἀ-
διάφορα. Τὸν τρίτο χορὸ τὸν ἔ-
πιασε ἕνας νέος ποὔχε ὄνομα
στὸ χωριὸ γιὰ τὴν τέχνη του·
καὶ τὸν τέταρτο ὁ γιὸς τοῦ Πέ-
τρου· μὰ οὔτε στὸν ἕναν, οὔτε
στὸν ἄλλον ἡ Μαργαρίτα δὲν
ἔδωκε μαντήλι. Ὕστερα ἦρθε
στὲς γυναῖκες ὁ Μάρκος Σαΐττ-
τας, ἕνας λεβέντης ὁμορφος
καὶ λύγερός, κι' ἀφτουνοῦ ἡ
Μαργαρίτα τοῦδωσε τὸ μαντή-
λι χαμογελῶντας, καὶ τὴν ἔστη
σε δεύτερην σιμὰ στὴν πρώτη
χορεύτρα.

Κι' ἄρχισαν τὸ ὄργανα κ' ἐ-
κίνησε πάλι ὁ χορός.

Τότες ὁ Πέτρος Κλάδης εἶ-
πε, γελῶντας εἰρωνικά, σταυτὶ
τοῦ Δημήτρη. «Δὲ σὲ θέλει, κα-
ϋμένε, κοιταξέ την πὼς χαμο-
γελάει τοῦ Μάρκου. χάνεις τὰ
κόπια σου».

Ὁ Μάρκος ὡς τόσο ἐχόρευε
λεβέντικα, ἐπιδέξια ἐσταύρωνε
τὰ πόδια, ἐστριφογύριζε μπρὸς
στὲς γυναῖκες, ἔκανε ψηλὰ πη-
δήματα· ἀλλὰ ὅταν εὑρισκό-
τουν μπρὸς στὴν Μαργαρὼ τό-
τες ἔβανε ὅλην τὴν τέχνη του,
τότες ἐγενότουν ὅσο μποροῦσε
χαριτωμένος. Ἔκανε τὰ πλιὸ
σπουδασμένα κινήματα. Κι' ὁ
Δημήτρης ἔβραζε ἀπὸ τὴ ζῆλια
του.

Μὰ κι' ὁ χορὸς ὀφτὸς ἐτέλει-
ωνε. Στ' ἀγοραστήρια ὁ λαὸς
ἔπινε κρασὶ κ' ἐτραγουδοῦσε·
στὸ χορευταριὸ οἱ θεατὲς ἐπαι-
νοῦσαν ἢ ἐκατηγοροῦσαν τὲς
γυναῖκες, τὲς ντυμασιές τους,
τὰ χρυσάφια, τὸ πρόσωπο, τὸ
φορεμά τους. Ἐγινήκαν ἀκόμα
δύο τρεῖς χοροὶ καὶ τώρα ἐσου-
ρούπιανε. Στὰ τελευταῖα ἠθέ-
λησε πάλι ὁ Μάρκος νὰ πιάσει
μαντήλια.

Καὶ τότες ὁ Πέτρος Κλάδης
ἐσφούριξε σταυτὶ τοῦ Δημή-
τρη: —«Σοῦ τὴν ἐπῆρε ἀπὸ
μπροστά σου· δὲ χορεύει παρὰ
ἀφτὸς ἀπόψε».

Κι' ὁ Δημήτρης ἀφιωμένος
ἐπετάχτηκε πρὸς τὲς γυναῖκες,
ἔπιασε τὰ μαντήλια ποὺ ἔδενε
ὁ Μάρκος καὶ τοῦπε θυμωμέ-
νος: —«Ἐγὼ θὰ χορέψω».

«Ἐγὼ ἐπρωτόπιασα», ἀπο-
κρίθηκε ὁ Μάρκος μὲ ἀπόφαση.

«Θὰ σοῦ τὰ πάρω» !

Οἱ δυὸ ἄντρες ἀγριοκοιτα-
χτῆκαν· οἱ γυναῖκες ἄχνισαν ὅ-
λες κι' ἔκαμαν στὰ ὀπίσω, καὶ
τὸ χωριὸ ἐκαταλάβε πὼς θὰ
γενότουν καυγᾶς. Ἀλλὰ γιὰ τὴ
στιγμὴ κανένας δὲν ἐταράχτη-
κε ἀπὸ τὴ θέση του.

«Πῶς», εἶπε ὁ Μάρκος θυ-
μωμένος. «ἄντρας εἶμαι καὶ
γὼ· ἐσένα τοῦ μασκαρᾶ θὰ σοῦ
παίρνω πρῶτα τὴν ἄδεια γιὰ νὰ
χορέψω» ; Κ' ἔσπρωξε τὸ Δη-
μήτρη μὲ δύναμη.

Ἀλλὰ τότες οἱ γυναῖκες ἄ-
φησαν ἀμέσως τὲς σειρές τους
κ' ἐμάκρυναν φεύγοντας· ὁ κό-
σμος ἀνακατώθηκε· πολλοὶ ἦρ-
θαν σιμὰ στοὺς ἄντρες ποὺ ἐ-
μάλλωνάν, κάποιοι δίνοντας δί-
κιο τοῦ Δημήτρη, κι' ἄλλοι τοῦ
Μάρκου, καὶ ἡ χλαλοὴ ἐγενό-
τουν κάθε στιγμὴ μεγαλείτε-
ρη. Οἱ φρονιμώτεροι ἐκοίταζαν
λυπημένοι, κ' ἐπρόβλεπαν φο-
νικά. Ὁ Πέτρος Κλάδης ὅμως
βλέποντας πὼς τὰ πράματα ἦ-
ταν καθὼς τἄθελε, ἦρθε κι' ἀφ-
τὸς στὴ μέση, καί, γιατὶ ὁ κό-
σμος τὸν ἐσεβότουν, ἐτσώπασε
γιὰ νὰ τὸν ἀκούσει. Μὲ δυνατὴ
φωνὴ εἶπε διατάζοντας: —"Ἂς
φύγουν τὸ ὄργανα δὲ θὰ χορέ-
ψει κανένας». Ἔπειτα ἔπιασε
τὸ Δημήτρη καὶ τοῦπε κι' ἀφ-
τουνοῦ μαλλώνοντάς τον:—«Ἔ
χεις ἄδικο· μὲ τὲς ζῆλιες σου,
ἐσὺ ἀνακατώνεις ὅλο τὸ χω-
ριό». Καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸ
Μάρκο ἐπρόσθεσε: —«Ἐσὺ ἄ-
με σπίτι της νὰ κάμεις ὅ,τι θέ-
λεις. Γιατὶ θὰ κοιτάζουμε στὸ
φόρο τὰ νοήματά σας; Ἡ Μαρ
γαρὼ τὰ φταίει ὅλα. ἐπῆγε νὰ
κάμει φονικό».

Ὁ κόσμος ὅλος ἐσάστισε ἀ-
καίνιντας τὴν ἀνεπάντεχη εἴδη-
ση, κ' ἡσύχασε ξαφνικὰ καὶ
κάθένας ἐψιθύριζε περγελῶντας
τὴ θυγατέρα τοῦ Χαντρινοῦ.

Μ' ἀφτὸν τὸν καβγὰ ἐδιαλ-
ὐθηκε κ' ἐκείνον τὸ χρόνο στὲς
Ξαχεράδες ὁ χορὸς τῆς ἀπο-
κρηᾶς· κι' ὡς τόσο εἶχε νυχτώ-
σει· οἱ γυναῖκες εἶχαν φύγει·
πολλοὶ ἄντρες ἐμεθοῦσαν στάρ-
γαστήρια, ἄλλοι ἐτραγουδοῦσα
στὸ φόρο· ὁ Μάρκος πουθενὰ δὲν
ἐφαινότουν· ἀλλὰ ὁ
Πέτρος Κλάδης ἔμεινε ἀκόμα
στὸ χορευταριὸ μαζὺ μὲ τὸ Δη-
μήτρη, καὶ τοῦπε: —«Πᾶμε
σπίτι μου τώρα· θέλω νὰ σὲ
κεράσω ἀπόψε».

«Ὅπως ὁρίζεις», ἀποκρίθηκε.

Καὶ καθὼς ἐπήγαιναν σκί-
ζοντας τοῦ χωριοῦ τὸ μεγάλο
δρομο, καλονυχτίζοντας, τοὺς
ἀνθρώπους, ὁ Πέτρος ἐσυλλο-
γίστηκε χαρούμενος: —«Μὲ τὸ
Μάρκο ποτέ σου δὲ θὰ στεφανω
θεῖς, Μαργαρώ, καὶ θὰ ντρο-
πιαστεῖς ὅπως σοῦ πρέπει».
Καὶ εἶπε τοῦ Δημήτρη: —«Πα-
ραμονεψὲ τους, νὰ τοὺς ξεμα-
σκαρέψεις».

«Ναί», ἀποκρίθηκε.

*

Ὁ χειμώνας εἶχε περάσει·
καὶ τὰ δέντρα ἐφούσκωναν ἀπὸ
τοὺς καινούριους χυμούς, κ' ἔξα
ναζοῦσαν θερμασμένα ἀπὸ τὲς
ἀχτῖδες τοῦ ἀνοιξιάτικου ἡλι-
ου. Στὸ χωριὸ οἱ δουλευτάδες
ἐργαζόταν τὴ γῆς. ἐπαράδιναν
μ' ἐλπίδες τὴν ὀψιμιὰ στὸν κόρ
φο τῆς, ἐκλάδευαν τἀμπέλια,
καὶ ἀπὸ τὸν ὁλόμερο κάματο
ἐξαναχόνταν κάθε βράδυ κου-
ρασμένοι. Στὸ σπίτι τοῦ Πέ-
τρου Κλάδη δὲν ἐμιλοῦσαν πλιὰ
γιὰ τὸν καυγᾶ τῆς ἀποκρηᾶς,
οὐδὲ γιὰ τὴ Μαργαρίτα, καὶ ὁ
ἴδιος ὁ Πέτρος ἐφαινότουν νὰ-
χε λησμονήσει τὴν προσβολή.
Ἐπήγαινε καὶ κείνος κάθε μέ-
ρα μὲ τὴν ἐργατιά του στὸν κά-
μπο, κ' ἐδούλευε τὰ χωράφια
του. Ἀλλὰ ἡ Μαργαρίτα ἐξοῦ-
σε ἀνήσυχη. Τὲς εἶχε δγῆ κακὸ
ὄνομα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ χο-
ροῦ· οἱ γυναῖκες τὴν ἐκακομε-
λετοῦσαν, ὁ κόσμος τὴν ἐκοί-
ταζε μὲ ὑποψία. Καὶ τὸ κατα-
λάβαινε· ἀλλὰ μέσα της τὴν
ἐθέριζε ἕνας πόθος ἀδάμαστος.
Ἀγαποῦσε μ' ὅλην τὴ δύναμη
τῆς καρδιᾶς της τὸ Μάρκο. κι'
ἂς ἦταν φτωχὸς δουλευτής, κι'
ἂς τὸν ἐγύρευαν ὅλοι οἱ καλο-
στεκάμενοι τοῦ χωριοῦ, κι' ἂς
ἀνιοῦνταν οἱ γονέοι της νὰ
τῆς τὸν δώσουν. Συχνὰ τὸν ἔ-
βλεπε καὶ συχνὰ ἔκλαιε μαζύ
του.

"Ἕνα βράδυ, ἦταν πρὸς τὲς
μέρες τοῦ Βαγγελισμοῦ, ἀνέ-
βαινε στὸ χωριὸ μὲ τὰ ζᾶ της·
τὸν ἀντάμωσε κι' ἄχνισε· κι' ὁ
Μάρκος περνώντας σιμὰ τὸ
τῆς εἶπε σιγαλά: —«Ἀπόψε
στὸ καλύβι σου».

Δὲν ἀποκρίθηκε κι' ἀναστέ-
ναξε βαθειά, τραβῶντας στὸ
πρόσωπο τὴ μπόλια της ἀπὸ
ντροπή· τὰ μάτια της ὀγράθη-
καν καὶ τὰ μάγουλά της ἐκοκ-
κίνησαν, ὅπως οἱ ἄκρες τῶν
βουνῶν ποὺ τὲς ἐφώτιζε τώρα
ὁ καθοῦμενος ἥλιος. Ἐπήγαι-
νε βιαστικὴ καὶ ζαλισμένη· καὶ
πάνου σὲ κάθε δέντρο τὰ που-
λιὰ εὐτυχισμένα ἐτραγουδοῦ-
σαν χαρᾶς ἀρμονίες, ἐτραγου-
δοῦσαν πάντα καινούριους ἔρω-
τες καὶ στὴ γῆς, τὸ χορτάρι
ἐκυμάτιζε ἀπὸ τὴν ἀνοιξιάτικην
αὔρα ποὺ ἐριπιζότου ἀπὸ τὰ
ψηλὰ τοῦ οὐράνιου θόλου, κι'
ὁ καθοῦμενος δίσκος τοῦ ἥλιου
ἐπεφίχνυνε γύρω γύρω χρυσοκόκ
κινο φῶς παρέτοιμος νὰ βουτή-
σει στὸ χρυσωμένο πέλαγο. Κ'
ἦταν ἡ φύση γιομάτη λιγούρα

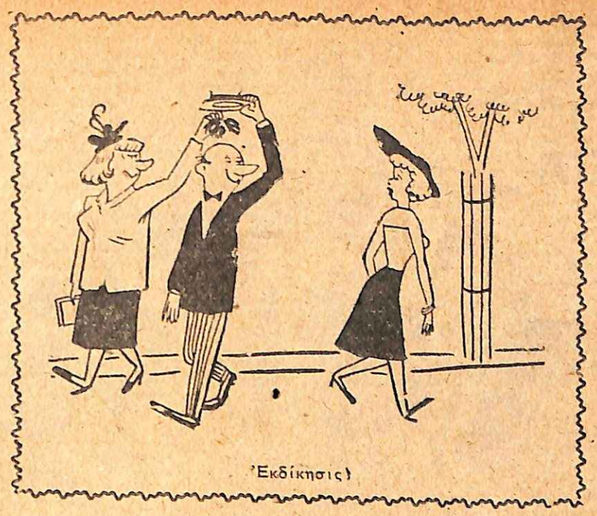

Ἐκδίκησις!

ἔτοιμη νὰ παραδοθεῖ στὴν ἀνά-
παψη, στ' ἄγνωρα τῆς νύχτας
μυστήρια.

Ἡ Μαργαρίτα ἐπήγαινε· κι'
ὡρολογιότουν ἀπελπισμένη τί
ἔμελλε νὰ προέλθει ἀπὸ τὴν
γκαρδιωμένην ἀγάπη. ποῦχε ἀ-
θέλητα γεννηθεῖ στὴν καρδιά
της καὶ ποὺ τόσο τρανὰ εἶχε
ριζοβολήσει μέσα της· μὲ πί-
κρα ἐστοχαζόταν τοὺς περα-
σμένους καιρούς, τὴ χαμένη ἡ-
συχία της, τὸ χαμένη παρθε-
νικὴ ἀγνότη τῆς ψυχῆς της.
Καὶ ταραγμένη ἀπὸ τὸ κάλε-
σμα τοῦ ἀντρός, ποὺ κάμει
σκλάδους του τὸ λογισμό της
καὶ τὴν καρδιά της. διαβαίνον-
τας ἀπὸ τὰ σύσκοτα μονοπά-
τια, ἐσκιαζότουν. Ἐσκιαζότουν
τὸν κόσμο ὅλο, γιατὶ ὑπόψιαζε
πὼς ὅλοι κακόγνωμα τὴν πα-
ραμόνευαν, πὼς ὅλοι, ποιὸς λί-
γο ποιὸς πολύ, ἐγνώριζαν τὸ
κατηγορημένο γκαρδιωμά της·
ἐφοβόταν στὴ σκοτούρα της,
καὶ τὰ ἴδια τὰ δέντρα καὶ τὶς
ἄψυχες πέτρες, γιατὶ στὴν ἀ-
ψιωμένη φαντασία της, ὅλα εἶ-
χαν τὴν μπόρεση ν' ἀποχτήσουν
τῆς λαλιᾶς τὴ χάρη, γιὰ νὰ
μαστυρήσουν τὸ κατάκαρδο πά-
θος της. τὸ γλυκὸ τυραγνιὸ τῆς
ψυχῆς της, ποὺ οἱ ἄνθρωποι τὸ-
βλέπαν ἀνάντελα καὶ ντροπεμε-
νό. Ἀθέλητα ἔφερε τὰ χέρια
στὲς ἀκουές της· τὰ μικρὰ πε-
τούμενα ἐκελαδοῦσαν — τὰ ἀ-
πάνου στὰ δέντρα κα. τῆς ἐ-
φαινόνταν πὼς ἀπὸ τὲς μελα-
νὲς ποσσιάδες ἐκατηγοροῦσαν
καὶ κεῖνα τὸν ἀπαγορευμένον
πόθο της.

*

Τὴ νύχτα ἀληθινὰ ὁ Μάρκος
τὴν ἐπροσμένε στὴν κατοικιά
της. Δὲν ἤταν μακρυὰ ἀπὸ τὸ
χωριό, σὲ μία κατάφυτη ὀάχη.
Ἀφτὴ ἐφανίστηκε σὲ λίγο φο-
βισμένη ἀπὸ τὸ κίνημά της.
Στὸ σκοτάδι ἀφοῦ τὸν ἐγνώ-
ρισε. γιὰ πολλὴ ὥρα δὲν τοῦ
μίλησε, κι' οὔτε ἐκεῖνος ἐτολ-
μοῦσε νὰ τῆς κρίνει. Τρογύρου
ἤταν ἡσυχία ἀπέραντη, μόνο ἡ
φωνὴ τῶν νυχτοπουλιῶν, ποὺ
ἐκουφόκρωζαν στὴ μακρότη,
ἀκούοτουν, ἄνεμος δὲν ἐφυσοῦ-
σε, Κ' ἐπαραδοθήκαν οἱ ἀγα-
πημένοι ὁλόψυχα, μὲ τὴν ὁρμὴ
τῆς νειότης, στὴν ἀγάπη τους
κι' ἐφευγαν μὲ γληγοράδα οἱ
σκοτεινὲς ὧρες τῆς νυχτός. Ἀο-
γά, ἀργά, εἶδαν ἀπὸ τὲς χασα-
μάδες τοῦ πλοκοῦ, ποὺ ἐπεοί-
πόρτα. ἕνας ἄντρας κρατῶντα
ἕνα φανάρι ἐφανερώθηκε· ἦτα
ὁ πατέρας τῆς Μαργαρίτας. Ἐ-
στάθηκε μία στιγμὴ ἀμίλητο
μὲ ὀρθάνοιχτα μάτια, κίτρι-
νος ἀπὸ τὴ χολὴ κι' ἀπὸ τὴ
ντροπή του, ποθῶντας σκληρὴ
τιμωρία. «Καταραμένοι, κατο-
ραμένοι!» τοὺς εἶπε βραχνά.

Ἡ θυγατέρα του ἔβγαλε ψι-
λὴ φωνή· ἀλλὰ ὁ Μάρκος ὡ
τόσο εἶχε ἀνοίξει τὴν πόρτα
τὴν ἄδειαξε ἀπὸ τὴ μέση. κα
μαζύ της ἐβάλθηκε νὰ τρέχε
μέσα στὸν ἐλαιῶνα, ποὺ ὁλρ
νὰ ἀχνοφωτιζότουν. Κι' ὁ γέ
ροντας ἀπὸ τὸ καλύβι τοὺς ἐ
καταριότουν· ἤθελε νὰ τοὺς κυ
νηγήσει. Κι' ἀκούστηκε ὀπίσω
ἡ φωνὴ τοῦ Δημήτρη, ποὺ ἔλε
γε ἐγδικητικά: —«Ἐντροπιο
στήκατε».

Τὴν αὐγὴ τὸ χωριὸ ὅλο ἀκο
σε σαστισμένο τί εἶχε συμβε
τὴ νύχτα· καὶ σ' ὅλα τὰ σπίτι
καὶ τὰ μαγαζιὰ ἐβουρδούλιζα
τὴ θυγατέρα τοῦ Χαντρινοῦ. Ἡ
νωρὶς ἐπῆρε ὁ ἴδιος ὁ Δημή
τρης τὴν εἴδηση στὸν Πέτρο
Κλάδη, ποὺ ἀκούοντας τὸν ἀ
κοίταξε κατάματα μὴ πιστεύ
οντας στὴν ἀρχή, πὼς τόσ
γλήγορα εἶχε σημάνει ἡ ὥρα
τῆς πληρωμῆς. Μία στιγμὴ ἐ
μεινε σκεφτικὸς κ' ἐκαμογέλασ
δαιμονικά. Ἔπειτα ἔκραξε τὲ
γυναῖκες του, ποὺ ἐτοιμαζόν
ταν μὲ τὰ ζᾶ νὰ κατεβοῦν στὸ
κάμπο, ἔκαμε τὸ Δημήτρη ν
διηγηθεῖ ἄλλη μία φορὰ τὸ
πάντα χωρὶς νὰ κρούβει τὴ χα
ρά του, καὶ στὸ τέλος ἐπρο
στεσε: —«Ἔπαθε ὅ,τι τὲς ἔ
πρεπε. Ἀλλὰ στεφάνι ποτὲ τὴ
δὲ θὰ γνωρίσει. Θὰ ζήσει γι
πάντα στὴν ἁμαρτία. Ὁ Σπυ
ρος ὁ Στράτης τὸ ξέρει κα
μοῦ τῶπε· τοὺς ἐβάφτισε ἕνα
νούνους· καὶ θὰ τὸ μολησέι. γι
τ ἶναι χριστιανὸς καλὸς κα
φοβᾶται τὸν ἀφορεσμὸ τῆς ἐκ
λησίας».

●

ΚΙ' ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ

Ἕνα Μεξικανὸς εἶναι κλέ
της ἀλόγων.

Δυὸ Μεξικανοὶ περνοῦν τὴ
ὥρα τους ἀνταλλάσσοντες πι
στολιές.

Τρεῖς Μεξικανοὶ κάνουν ἐπα
νάστασι.

Ἕνας Ἑβραῖος εἶναι ζητιά-
νος.

Δύο Ἑβραῖοι εἶναι τοκογλύ-
φοι.

Τρεῖς Ἑβραῖοι εἶναι Διεθνὴς
Τραπεζα.

Ἕνας Ἐγγλέζος εἶναι περι-
ηγητής.

Δύο Ἐγγλέζοι εἶναι ἐμπορι-
κὸς οἶκος.

Τρεῖς Ἐγγλέζοι εἶναι βρε-
τανικὴ ἀποικία.

Ἕνας Γερμανὸς εἶναι καμα-
ριέρης.

Δύο Γερμανοὶ εἶναι ἕνας δε-
κανέας κι' ἕνας στρατιώτης.

Τρεῖς Γερμανοὶ εἶναι στρά-
τευμα εἰσβολῆς.

Ἕνας Γάλλος εἶναι ἕνα κα-
λὸ ἀνθρωπάκι.

Δύο Γάλλοι εἶναι ἕνας καυ-
γᾶς.

Τρεῖς Γάλλοι εἶναι ἕνα δικα-
στήριο.

Ἕνας Ἀμερικανὸς εἶναι ἔ-
μπορος.

Δύο Ἀμερικανοὶ εἶναι Ἀνώ-
νυμος Ἑταιρία.

Τρεῖς Ἀμερικανοὶ εἶναι τράστ.

Ἕνας Ἕλληνας εἶναι καλα-
μπουριτζῆς.

Δύο Ἕλληνες εἶναι παρεξή-
γησι.

Τρεῖς Ἕλληνες εἶναι πολιτι-
κὸ κόμμα.

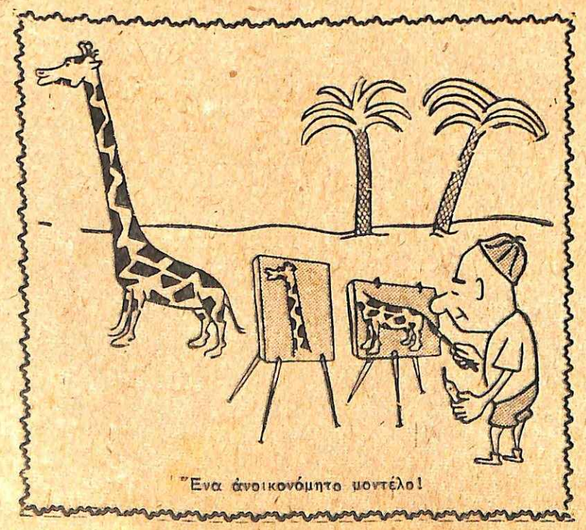

Ἕνα ἀνοικονόμητο μοντέλο!

Τὸ καλύτερο καὶ τὸ χειρότερο πρᾶγμα:

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

...ἀλλὰ ἀρκεῖ λίγη ἀλληλοκατανόησι γιὰ νὰ γίνη χωρὶς ἀμφοβολία τὸ καλύτερο

τοῦ ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

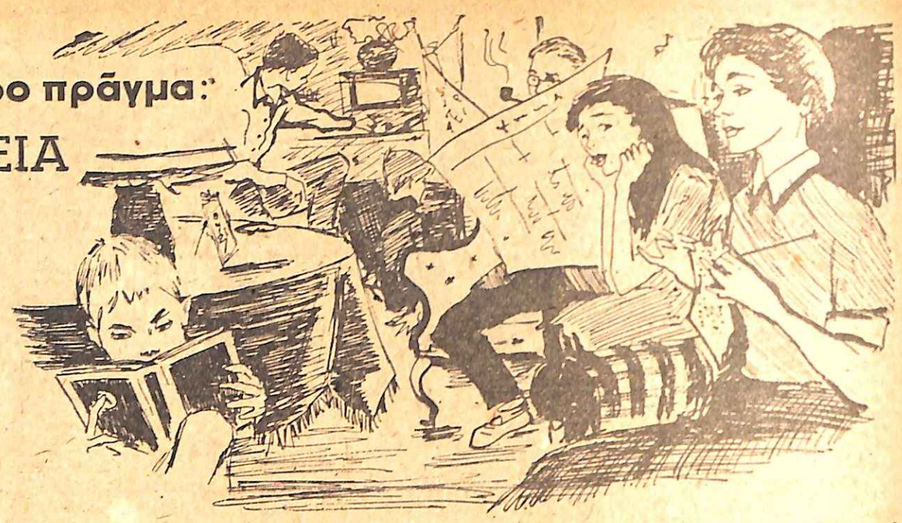

Ο ΒΑΛΕΡΥ, ὁ μέγας Γάλλος ποιητής, γράφει κάπου: «Κάθε οἰκογένεια χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ἰδιαίτερη ἐσωτερικὴ ἀνία καὶ πλήξι, ποὺ κάνει τὰ μέλη της νὰ φεύγουν, ὅσο τοὺς μένει λίγη ζωή. Ἀλλὰ ἔχει καὶ μιὰ παράχαιη καὶ μεγάλη ἀρετή, ποὺ συνίσταται στὴν κοινότητα αἰσθημάτων γύρω ἀπ' τὸ κοινὸ τραπέζι, στὸ συναίσθημα πὼς βρίσκεται κανεὶς ἀνάμεσα σὲ δικούς του, καὶ πὼς μπορεῖ νὰ δείχνη τὸν ἑαυτό του ὅπως πραγματικὰ εἶναι».

Κοινότης αἰσθημάτων γύρω ἀπ' τὸ κοινὸ τραπέζι... Ἰδιαιτέρως ἐσωτερικὴ ἀνία καὶ πλήξι!... Ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν βρίσκει δικαιολογημένους καὶ τοὺς δυὸ αὐτοὺς χαρακτηρισμοὺς τοῦ Βαλερύ, καὶ τὸν ἔπαινο καὶ τὴν ἐπίκρισί του — ποιὸς δὲν τοὺς συνδυάζει μὲ κάποια οἰκογενειακὴ του ἀνάμνησι; Ποιὸς δὲν ζήτησε καταφύγιο στὴν ἐπιείκεια τῆς οἰκογενείας του κάθε φορὰ ποὺ τὸν πλήγωνε ἡ ζωή;

Ἕνας φίλος σας μπορεῖ νὰ σᾶς ἀγαπήση γιὰ τὴν ἐξυπνάδα σας, μιὰ φιλενάδα σας γιὰ τὴ γοητεία σας, ἀλλὰ ἡ οἰκογενειά σας σᾶς ἀγαπάει χωρὶς καμμιὰ αἰτία—μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ γεννηθήκατε μέσα της κι' εἶστε κομμάτι ἀπ' τὴ σάρκα της! Κι' ὅμως, μπορεῖ νὰ σᾶς ἐρεθίση ὅσο καμμιὰ ἄλλη ἀνθρώπινη ὁμάδα.

Ποιὸς ἄνθρωπος δὲν εἶπε, σὲ κάποια στιγμὴ τῆς ἐφηβικῆς του ἡλικίας: «Πνίγομαι, δὲν μπορῶ νὰ ζήσω μέσα στὴν οἰκογένειά μου! Δὲν μὲ καταλαβαίνουν, καὶ δὲν τοὺς καταλαβαίνω!»

Ἡ Κάθριν Μάνσφηλν, ἡ γνωστὴ συγγραφεύς, ἔγραφε στὸ ἡμερολόγιό της, ὅταν ἦταν δεκαοχτὼ χρονῶν: «Τὸ καθήκον σου εἶναι νὰ φύγης! Μὴ μένης ἐδῶ!» Ἀργότερα ὅμως, ὅταν ἔφυγε ἀπ' τὴν οἰκογένειά της, καὶ βρέθηκε ἄρρωστη ἀνάμεσα σὲ ξένους, ἔγραφε στὸ ἴδιο αὐτὸ ἡμερολόγιο: «Τὸ μόνο ἀξιολάτρευτο πρᾶγμα ποὺ θὰ μποροῦσα νὰ φαντασθῶ θὰ ἦταν νὰρχόταν ἡ γιαγιά μου νὰ μὲ βάλη στὸ κρεβάτι, φέροντάς μου ἕνα φλυτζάνι ζεστὸ γάλα καὶ ψωμί, κι' ἔπειτα νὰ σταθῆ καὶ νὰ μὲ κυττάξη, μὲ σταυρωμένα χέρια, καὶ νὰ μοῦ πῆ μὲ τὴν ὡραία της φωνή: «Ὁρίστε, χρυσό μου! Δὲν σ' ἀρέσει;»

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

Ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ μέρος ὅπου, καθὼς ἀναφέρει ὁ Βαλερύ, «μπορεῖ κανεὶς νὰ δείξη τὸν ἑαυτό του ὅπως πραγματικὰ εἶναι». Δὲν μποροῦμε νὰ δείχνουμε παντοῦ τὸν πραγματικό μας ἑαυτό. Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ παίζωμε στὴ ζωὴ κάποιο ρόλο. Μᾶς ἔχουν δώσει μιὰ προσωπικότητα, μιὰ θέσι, ἐκπληρώνουμε ὡρισμένο λειτούργημα, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσωμε ὅπως θέλει ἡ κοινωνία. Σὲ μιὰ οἰκογένεια, ὅμως, ὁ κοινωνικὸς ρόλος περιορίζεται στὸ ἐλάχιστο. Φανταστῆτε μιὰ οἰκογενειακὴ βραδυά. Ὁ πατέρας, ξαπλωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα, διαβάζει τὴν ἐφημερίδα του ἢ μισοκοιμᾶται. Ἡ μητέρα πλέκει ἢ μιλάει μὲ τὴ μεγαλύτερη κόρη της γιὰ τὰ τρία ἢ τέσσερα θέματα ποὺ σκοτεινιάζουν τὴ ζωὴ κάθε νοικοκυρᾶς. Ἕνας ἀπὸ τοὺς γυιοὺς διαβάζει ἕνα ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα, ὁ δεύτερος λύνει μιὰ πρίζα, ὁ τρίτος ψάχνει στὸ ραδιόφωνο μουσικὴ ἢ περιγραφὲς ἀγώνων. Ὅλ' αὐτὰ δὲν ταιριάζουν τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο καὶ πολύ.

Ὁ θόρυβος τοῦ ραδιοφώνου ἐνοχλεῖ τὴν ἀνάγνωσι ἢ τὸν ὕπνο τοῦ πατέρα. Ἡ σιωπὴ τοῦ πατέρα στενοχωρεῖ τὴ μητέρα. Ἡ συζήτησις τῆς μητέρας καὶ τῆς κόρης ἐρεθίζει τοὺς γυιούς.

Ἔπειτα, κανεὶς δὲν κρύβει τὰ αἰσθήματά του. Στὴν οἰκογένεια δὲν ὑπάρχει εὐγένεια. Μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι μουτρωμένος, νὰ δείχνη τὴν κακοκεφιά του, νὰ μὴν ἀπαντάη στὶς ἐρωτήσεις τῶν ἄλλων, ἢ, ἀντιθέτως, νὰ ἐκδηλώνη μιὰ ἀνεξήγητη χαρά. Ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας διαπιστοῦνον πὼς οἱ γονεῖς τους ἔτσι εἶναι, καὶ πὼς πρέπει νὰ τοὺς ἀνέχωνται ὅσο εἶναι δυνατόν.

Τὰ πρόσωπα ποὺ περιγράψαμε δὲν βρίσκουν στὴν οἰκογένεια καμμιὰ «θαυμασία» εὐτυχία, ἀλλὰ βρίσκουν τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ὁ ἑαυτός τους, τὴ βεβαιότητα ὅτι οἱ ἄλλοι θὰ τοὺς δεχτοῦν ὅπως εἶναι, καὶ μιὰ καθησυχαστικὴ θερμότητα. Ξέρουν πὼς ἐπίσκονται ἐκεῖ ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους ποὺ γνωρίζονται καὶ ποὺ ὁ ἕνας θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του κάπως ὑπεύθυνο καὶ γιὰ τὸν ἄλλο.

ΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΡΡΩΣΤΗΣΗ

Ἂν κάποιο ἀπ' τὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέραμε ἔλεγε ἐφηκιάζοντας πὼς ἔχει πονοκέφαλο κι' αἰσθάνεται πυρετό, ἢ κυψέλη θάνοιωθε ἀμέσως μεγάλη συγκίνησι. Ἡ ἀδελφὴ θὰ πήγαινε νὰ ἑτοιμάση ἕνα κρεβάτι, ἡ μητέρα θ' ἀπασχολῆτο μὲ τὸν ἄρρωστο, ἕνας ἀπ' τοὺς ἀδελφοὺς θὰ πήγαινε στὸ φαρμακεῖο. Τὸ ἀπειλούμενο ἄτομο δὲν θὰ αἰσθανόταν μόνο.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βρίσκεται στὸν κόσμο χωρὶς οἰκογένεια, τρέμει ἀπ' τὸ κρύο, νοιώθει ἀφάνταστη ψυχικὴ μοναξιά.

Φυσικά, ὁ οἰκογενειακὸς ἐγωϊσμὸς εἶναι μερικὲς φορὲς ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ πρόκειται παρ' ὅλ' αὐτὰ γιὰ κάτι ποὺ ξεπερνάει τὸ ἄτομο, καὶ ποὺ ἐπαμένως ἀποτελεῖ κοινωνικὸ στοιχεῖο. Πάντως, ἡ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα πρέπει νὰ ἀνανεώνεται ἀπ' τοὺς ἐξωτερικοὺς ἀνέμους, πρέπει ἡ οἰκογένεια νὰ μὴν εἶναι πολὺ κλεισμένη στὸν ἑαυτό της.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ Η ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ

Σὲ πολλὲς οἰκογένειες, ὑπάρχει ἡ σιωπηρὰ συμφωνία ὅτι κάθετι ποὺ δὲν ἀρέσει στὸν ἕνα ἀπαγορεύεται σ' ὅλους τοὺς ἄλλους. Μόλις, λοιπόν, παραβῆ κανεὶς τὴ σιωπηρὴ ἐπιθυμία κάποιου ἄλλου, ἀκούει τὰ παράπονά του, ποὺ διατυπώνονται συνήθως στὸ τραπέζι, τὸ κοινοβούλιο αὐτὸ τῆς οἰκογενείας:

—Δὲν ἔκλεισα μάτι μ' ἐκείνη τὴν πόρτα ποὺ χτύπησε δυνατὰ κατὰ τὶς ἕντεκα!

"Η:

—Τὰ λουλούδια σου θὰ μοῦ φέρουν πονοκέφαλο!

Σὲ τέτοιες οἰκογένειες, οἱ μέτριοι ρυθμίζουν τὴ ζωὴ ὅλων. Εἶναι ὅπως στὸν οἰκογενειακὸ περίπατο, ὅπου τὸ πιὸ ἀργὸ βῆμα ρυθμίζει τὸ βῆμα ὅλων. Αὐτὸ προκαλεῖ μιὰ πτῶσι τοῦ ἐπιπέδου τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἀπόδειξις τοῦ πράγματος εἶναι ὅτι τὸ ἐπίπεδο αὐτὸ ἀνεβαίνει ἀμέσως ἂν ἐμφανιστῆ στὸ οἰκογενειακὸ τραπέζι ἕνας πνευματῶδης καλεσμένος. Γιατὶ τότε αὐτὰ τὰ πλάσματα ποὺ συνήθως εἶναι σιωπηλὰ ἢ λένε ἀσημαντότητες γίνονται ξαφνικὰ σχεδὸν πνευματῶδη; Γιατὶ κάνουν γιὰ τὸ ξένο μιὰ προσπάθεια ποὺ δὲ θάκαναν μέσα στὴν οἰκογένειά τους;

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνθυγιεινὸ τὸ κλείσιμο τῆς οἰκογένειας στὸν ἑαυτό της. Ὁ ξένος εἶναι ἀπαραίτητος, ἀλλὰ δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι σωματικὰ παρών. Ἀρκεῖ ἡ πνευματικὴ παρουσία ἑνὸς μεγάλου μουσικοῦ, ἑνὸς μεγάλου ποιητοῦ.

Στὶς προτεσταντικὲς οἰκογένειες, τὰ πνεύματα ἐξυψώνονται πολὺ μὲ τὴν καθημερινὴ ἀνάγνωσι τῆς Βίβλου. Πολλοὶ ἀπ' τοὺς καλυτέρους Ἄγγλους συγγραφεῖς ἔχουν ἀποκτήσει τὸ στύλ τους χάρις στὶς μόνιμες αὐτὲς ἐπαφές μ' ἕνα μεγάλο βιβλίο. Καὶ στὴν Ἀγγλία, ὑπάρχει, γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, ἕνας ἐξαιρετικὰ μεγάλος ἀριθμὸς γυναικῶν ποὺ γράφουν περίφημες ἐπιστολές.

ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΙΣ ΙΔΙΟΦΥΙΕΣ

Ἡ οἰκογένεια δυσκολεύεται νὰ ἀναπτύξη τὴ ἀξία ἑνὸς ἀπ' τὰ μέλη της. Δὲν τὸ κάνει αὐτὸ ἀπὸ ζήλεια ἢ ἔχθρα, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι συνηθισμένη νὰ βλέπη τὸ μέλος της μὲ διαφορετικὸ πρίσμα ἀπ' ὅ,τι τὸ βλέπουν οἱ ξένοι.

Διαβάστε τὴ ζωὴ τῶν ἀδελφῶν Μπρόντε. Ὁ πατέρας τους δὲν τοὺς ἔβλεπε καθόλου σὰν μυθιστοριογράφους. Ἡ γυναίκα τοῦ Τολστοῖ ἀναγνώριζε τὴ μεγαλοφυΐα του, τὸ ἴδιο καὶ τὰ παιδιά του, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, ἔβλεπαν σ' αὐτὸν καὶ τὸ ἀνθρώπινο πλάσμα μὲ τὶς ματιές του, τοὺς παραλογισμούς του καὶ τὶς ἀδυναμίες του. Ἡ κόμησσα Τολστοῖ ἔβλεπε τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἔλεγε: «Εἶναι κακὸ νὰχη κανεὶς ὑπηρέτες», καὶ ποὺ τὴν ἄλλη μέρα ζητοῦσε, ἐντελῶς ξαφνικά, ἕνα γεῦμα γιὰ δεκαπέντε ἄτομα...

Στὴν οἰκογένεια μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ὁ ἑαυτός του, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ προσπαθήση νὰ ξεπεράση τὸν ἑαυτό του νὰ γίνη ἅγιος ἢ ἥρωας.

Ὅταν ἡ οἰκογένεια δὲν παραγνωρίζη τὴ μεγαλοφυΐα ἢ τὴν ἰδιοφυΐα, τὴν ταπεινώνει μὲ τὸν ἰδιαίτερο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τὴν τιμᾶ: Δὲν καταλαβαίνει τὶς ἰδέες του, ἀλλὰ χαίρεται ποὺ ὑπάρχει ἕνας ἰδιοφυὴς ἄνθρωπος στὴν οἰκογένεια. Ἂν στὴν οἰκογένεια Χ γεννηθῆ ἕας μεγάλος πολιτικός, οἱ Χ θὰ χαροῦν ὅτι ἐπειδὴ οἱ μεταρρυθμίσεις του θὰ τοὺς φανοῦν ὠφέλιμες, ἀλλὰ ἐπειδὴ θὰ τοὺς, φανῆ τιμητικὸ καὶ παράξενο νὰ βρίσκεται τ' ὄνομα τῶν Χ στὶς ἐφημερίδες.

Ὑπάρχει λοιπὸν στὴν οἰκογένεια μιὰ κάποια ἰσοπεδωτικὴ μετριότης, μιὰ ἄρνησις τῆς προτεραιότητος τοῦ πνεύματος ποὺ ἐξηγεῖ τὶς ἐξεγέρσεις πολλῶν ἀνθρώπων ἐναντίον τῆς οἰκογενείας τους.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙ Ἢ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Οἱ οἰκογενειακὲς σχέσεις ὁδηγοῦν εἴτε σὲ συνεννόησι, εἴτε σὲ ἀνταγωνισμό. Στὶς σχέσεις μητέρας καὶ γυιοῦ, λ. χ., μπορεῖ ἡ μητέρα νὰ γίνη καταπιεστικὴ καὶ νὰ μὴν καταλαβαίνη πὼς, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὡρισμένη ἡλικία, ἡ εὐτυχία τοῦ γυιοῦ της βρίσκεται στὴν τέλεια συνεννόησί του, μὲ μιὰν ἄλλη.

Στὶς σχέσεις μητέρας καὶ κόρης, ὁ ἀνταγωνισμὸς μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθῆ εἴτε ἐπειδὴ μιὰ ὡραία καὶ νέα μητέρα φοβᾶται τὴ φρεσκάδα μιᾶς κόρης ποὺ μεγαλώνει, εἴτε ἐπειδὴ ἡ κόρη, μὴ ὄντας ἀκόμη σίγουρη γιὰ τὸν ἑαυτό της, ζηλεύει τὴ μητέρα της.

Στὶς σχέσεις πατέρα καὶ παιδιῶν, ὁ πατέρας ἀντιπροσωπεύει τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο. Ὁ πατέρας εἶναι ἀπαιτητικὸς γιατὶ περιμένει ἀπ' τοὺς γυιούς του νὰ ἐπιτύχουν πιὸ πολὺ ἀπ' ὅ,τι, τὸ κατώρθωσε ὁ ἴδιος. Ἂν πάλι αὐτὸς ἔχη ἐπιτύχει στὴ ζωή, καταπιέζει τὰ παιδιά του, τὰ θέλει τέλεια, κι' ἐπειδὴ ἐκεῖνα, σὰν ἄνθρωποι, δὲν εἶναι ποτὲ τέλεια, γίνεται πολὺ αὐστηρός. Προσπαθεῖ νὰ τοὺς κληροδοτήση τὰ ὄνειρά του, καὶ βρίσκει τοὺς γυιούς του ν' ἀντιδροῦν. Ὁ ἀνταγωνισμὸς ἐμφανίζεται ἀργότερα, στὸ ἐπάγγελμα ἢ ἀλλοῦ. Συχνὰ ὁ πατέρας δυσαρεστεῖται ὅταν ὁ γυιὸς κάνη τὴν ἴδια δουλειὰ καλύτερα ἀπ' αὐτόν.

ΜΕΤΑΒΙΒΑΖΕΤΑΙ Η ΠΕΙΡΑ

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ, στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς γονεῖς καὶ τὰ παιδιά, δημιουργεῖ συχνὰ τραγικὲς παρεξηγήσεις, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ὡριμη ἡλικία περιμένει νὰ βρῆ στὸν ἐφηβο ἀντίδρασεις καὶ συναισθήματα ποὺ δὲν ἀνήκουν παρὰ στοὺς ὡρίμους.

Οἱ γονεῖς θυμοῦνται τὰ δικά τους λάθη, θέλουν νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιά τους καὶ προσπαθοῦν μὲ ἀφέλεια νὰ τοὺς μεταδώσουν τὴν πεῖρα τους. Ἀλλὰ ἡ πεῖρα εἶναι κάτι ποὺ δὲν μεταδίδεται. Ὑπάρχουν ἀρετὲς ποὺ συνδέονται μὲ τὸ γέρασμα τοῦ σώματος, καὶ ποὺ καμμιὰ ὡραία ὁμιλία δὲν μπορεῖ νὰ τὶς μεταβιβάση σ' ἕνα νέο.

Τὸν πολιτικὸ τὸν κάνουν ρεαλιστὴ πολλὲς νύχτες ἀγρυπνίας καὶ πολλοὶ ἀγῶνες μὲ τὴν πραγματικότητα. Πῶς νὰ τὰ μεταβιβάση ὅλ' αὐτὰ στὸ νεαρὸ ἰδεαλιστὴ ποὺ νομίζει πὼς θὰ μεταμορφώση τὸν κόσμο χωρὶς προσπάθεια; Πῶς θέλετε ἡ ὥριμη ἡλικία νὰ πείση τοὺς ἐφήβους ὅτι ὁ ἔρωτας εἶναι κάτι φευγαλέο;

Αὐτὴ ἡ διαφορὰ τῶν δυὸ γενεῶν δημιουργεῖ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐρεθισμοῦ, καὶ ὁδηγεῖ σὲ ἀνταρσίες τῶν νέων καὶ ἀπογοητεύσεις τῶν ὡρίμων. Οἱ πιὸ φρόνιμοι γονεῖς ξέρουν τὴ ψυχολογία τῆς νεανικῆς ἡλικίας, καὶ θυμοῦνται τὰ δικά τους συναισθήματα ὅταν ἦταν ἔφηβοι.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Μεγάλη σημασία ἔχει ἡ πρώτη ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν, ἡ ἀνατροφὴ τους στὴ μικρὴ παιδικὴ ἡλικία. Τὰ παιδιὰ ποὺ, μικρά, εἶναι εὐτυχισμένα, θὰ βροῦν ἀργότερα τὴ ζωὴ πιὸ εὔκολη ἀπὸ τ' ἄλλα. Εὐτυχισμένα εἶναι τὰ παιδιὰ ὅταν ὑπάρχη ἁρμονία ἀνάμεσα στοὺς γονεῖς, κι' ὅταν αὐτοί, ἂν καὶ ἀγαπῶντας τρυφερὰ τὰ παιδιά τους, ἀσκοῦν σταθερὴ πειθαρχία καὶ φέρονται μὲ δικαιοσύνη σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

Οἱ συμβουλὲς πρέπει νὰ εἶναι τίμιες καὶ φρόνιμες. Ἡ μόνη πραγματικὰ ἀποτελεσματικὴ συμβουλὴ εἶναι τὸ παράδειγμα.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἕνας θεσμὸς ἀναντικατάστατος, ὅπως ὁ γάμος, ἐπειδὴ μετατρέπει τὰ ἀτομικὰ ἐνστικτα σὲ κοινωνικὰ αἰσθήματα. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ φύγη ἀπ' τὴν οἰκογένειά του σὲ κάποια στιγμή, μὰ κάποτε θὰ ξαναγυρίση, γιατὶ τὰ αἰσθήματα ἀνάμεσα στὰ μέλη της εἶναι ἁπλὰ καὶ φυσικά, γιατὶ ὁ κόσμος εἶναι κακὸς καὶ σκληρός, κι' εἶναι εὐχάριστο νὰ αἰσθάνεται κανεὶς πὼς εἶναι γυιός, πατέρας ἢ παπποῦς — δηλαδὴ ἄνθρωπος...

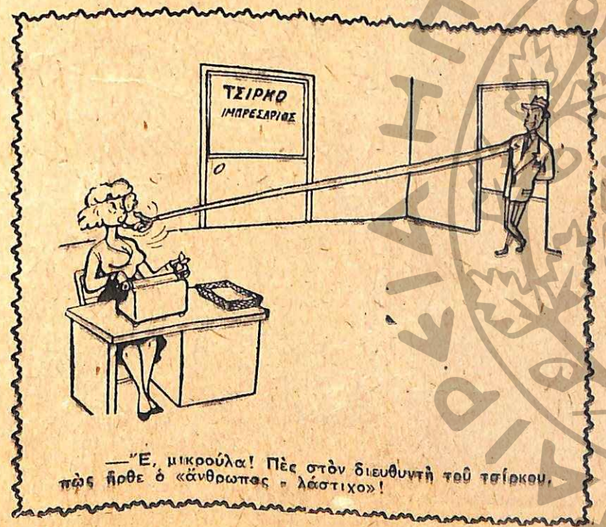

—"Ἐ, μικρούλα! Πὲς στὸν διευθυντὴ τοῦ τσίρκου, πὼς ἦρθε ὁ «ἄνθρωπος - λάστιχο»!

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΝΥ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Μὲ θλέμμα τρυφερό, ὁ Ρὰλφ τοποθέτησε τὸ καδράκι πανω στὸ τζάκι. Τὸ γελαστὸ πρόσωπο, τὰ λαλκκάκια στὰ μάγουλα, τοῦ θυμίζαν τόσες εὐτυχισμένες μέρες! "Ὅμως, ἐδῶ καὶ μερικοὺς μῆνες, ἡ ζωή του εἶχε γίνει τόσο δυστυχισμένη, ὥστε ἀνάγκη ἦτον νὰ καταφεύγη συχνὰ στὴς "Αννυ τὴ φωτογραφία γιὰ νὰ βρίσκη παρηγοριά. Κοντὰ στὴν πραγματικὴ "Αννυ, δὲ μπορούσε πιὰ νὰ βρῆ καμμιὰ ἐνθάρρυνσι. Τὰ γελανὰ μάτια της δὲν ἔδιναν τὴν παρασμικὴ ἐλπίδα...

Τὸ δυστύχημα ποὺ εἶχε συμβῆ στὴν "Αννυ τὸν περασμένο Σεπτέμβριο, εἶχε βάλει τέρμα σ' ὅλα τὰ ὄνειρά τους γιὰ τὸ παιδὶ ποὺ περίμεναν ν' ἀποκτήσουν. Ἡ "Αννυ εἶχε πέσει ἀπ' τὴ σκάλα —τὸ τσκρούνι της εἶχε πιαστῆ στὸ χαλί— καὶ ποτὲ ὁ Ρὰλφ δὲ θὰ ξεγνοῦσε τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ γιατρὸς ἦρθε νὰ τοῦ ἀναγγείλη πὼς ποτὲ δὲ θὰ ὑπῆρχαν παιδιὰ στὸ σπίτι τους.

Ἡ "Αννυ εἶχε σπκωθῆ ἀπ' τὸ κρεβάτι, ὅπου ἔμεινε ἀσκετὲς ἑβδομάδες. ἐντελῶς ἀλλαγμένη. Παρ' ὅλα τὰ καθησυναστικὰ λόγια τοῦ Ρὰλφ, ποὺ εἶχε προσπαθήσει νὰ τὴν κάνη νὰ σκέπτεται ἄλλα πράγματα, ἐκείνη εἶχε ἀρνηθῆ νὰ τὸν ἀκούση.

Μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια, ὁ Ρὰλφ εἶχε φροντίσει νὰ ἐξαφανίση ὅλα τ' ἀντικείμενα ποὺχαν ἀγοράσει γιὰ τὸ μωρό τους. Τὸ κατάλευκο κρεβατάκι, τὰ κεντητὰ ρὸζ καὶ θαλασσιὰ σεντόνια, τὰ ἀρκουδάκια καὶ τὰ ἐλεφαντάκια, τὸ μικρὸ ἄσπρο κουνελάκι, κι' εἶχε ἐαναβάλει στὸ δωμάτιο τὰ ἔπιπλα τοῦ μικροῦ σαλονιοῦ. Ἔτσι, ἠλπίζε πὼς ἡ "Αννυ δὲ θἄβρισκε τίποτα ποὺ νὰ τῆς θυμίζη δυσάρεστα πράγματα, στὸ διαμέρισμά της.

«Κάθε φορὰ ποὺ ἕνας φίλος μιλοῦσε γιὰ τὰ παιδιὰ του, ἀλλοζα κουδέντα». συλλογίστηκε ὁ Ράλφ. «Κάθε φορὰ ποὺ συναντοῦσαμε στὸ δρόμο μιὰ γυναίκα μ' ἕνα καροτσάκι, φροντίζα νὰ πηγαίνουμε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο. Κι' ὅμως, ὅταν τὰ μέτρα τῆς "Αννυ τυχαίνη νὰ πέσουν πάνω μου, ἔχω τὴν ἐντύπωσι πὼς μὲ κυττάζει σὰν ἐχθρό!...»

Ὁ Ρὰλφ σηκώθηκε κι' ἄρχισε νὰ γυρίζη πάνω - κάτω μέσα στὸ σαλόνι. Ξαφνικά, παρατήρησα πὼς ἐνῶ ὅλο τὸ ἄλλο διαμέρισμα ἦταν καθαρὸ καὶ τακτικό, στὸ σαλόνι ἐπικρατοῦσε μεγάλη ἀταξία. Παρξεχασμένες, ὁ Ράλφ ἔστιψε γιὰ νὰ δῆ καλύτερα κάτι ποὺ ἦταν πεσμένο γάμω, κάτω ἀπ' τὸ γραφεῖο. Ἦταν τὸ μικρὸ κασνὲ τῆς "Αννυ. "Ὅλα μέσα στὸ δωμάτιο ἐδείχναν διαφύνη, ἀναστάτωσι, φυγή... Αὐτὴ ἡ παρόξενη ἀπουσία τῆς "Αννυ, στὶς ὀχτὼ τὸ θράδυ, οἱ συνὲς ἔξοδοι τῆς τὶς τελευταῖες μέρες— ἔξοδοι, ποὺ δὲν συνοδεύονταν ἀπ' τὴν παρεωικρὴ ἐξήγησι, ἔκαναν τὸν Ράλφ νὰ αἰσθανθῆ ξαφνικὰ μιὰ ἀφάνταστη ἀγωνία: «Θεέ μου», ἀναστέναξε, σκυμένος πάντα πρὸς αὐτὸ τὸ μικρὸ κασνὲ. κυμπὼς ἔνασα τὴν "Αννυ!»

Κι' ὅμως, δὲν ἔφταιγε αὐτὸς σὲ τίποτα! Ἐξακολουθοῦσε νὰ τὴν ἀγαπᾶη, ὅμως στὸ παρελθόν...

Τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Ρὰλφ ἄπλωνε τὸ χέρι γιὰ νὰ πάρη τὸ μικρὸ κόκκινο κασνέ, ἡ ἐξόπορτα χτύπησε δυνατά. κάνοντάς τον ν' ἀναπηδήση. Νευρικά, ἔγνωσε τὸ κασνὲ στὴν τσέπη του. "Ὅταν ἡ πόρτα τοῦ σαλονιοῦ ἀνοιξε, ἦταν ἀκόμα ὄρθιος στὴ μέση τοῦ δωματίου, μὲ ἔνοχο ὕφος. "Ἦταν ἡ "Αννυ. Κυττάχτηκαν κι' οἱ δυὸ σὰν ἐχθροί.

—Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι; εἶπε ὁ Ρὰλφ μὲ γαυμλὴ φωνή.

Ἡ νέα γυναίκα ὕψωσε τοὺς ὤμους, μὲ κάποια στενοχώρια.

—Ὦ... ἄγγησε λίγο μὲ τὴ φίλη μου Ρόζελιν... Πάω νὰ βγάλω τὸ παλτό μου, καὶ θάθε»

"Ὅταν βγῆκε ἀπ' τὸ σαλόνι, ὁ Ρὰλφ εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς θἄδαζε τὰ ἰλλάματα. Πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα εἶχε δῆ τὴ Ροζελὶν κι ἐκείνη τὸν εἶχε ρωτήσει τί γίνεται ἡ "Αννυ. "Ἀρα, δὲν εἴχαν συναντηθῆ! Χωρὶς πιὰ νὰ διστάση, ὁ Ρὰλφ ἔνασε τὸ νέρι του στὴν τσέπη καὶ τοαδηδὲ τὸ μικρὸ κασνέ. Τὸ φυλλομέτρησε μέ νέρι ποὺ ἔτρεμε. Ἐδῶ καὶ τοεῖς ἑβδομάδες, ὑπῆρχε σὲ κάθε σελίδα ἕνα μοναδικὸ ὄνομα: «Ξαδιέ»... Στὴν ἡμερομηνία τῆς ἐπόμενης ἡμέρας, ὑπῆρχε μιὰ διεύθυνσι: «Λεωφόρος Σεριζιέ, 20», καὶ ἡ ὥρα: «5 μ.μ.». Ἐκεῖ θὰ μάθαινε ποιός εἶχε πάρει τὴ θέσι του στὴν καρδιὰ τῆς γυναίκας του...

✽

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔβρεχε. Χωρὶς νὰ πῆ λέξι, ὁ Ρὰλφ εἶδε τὴν "Αννυ νὰ ντύνεται γιὰ τὸν περίπατο, γιὰ τὸν ὁποῖο τὸν εἶχε εἰδοποιήσει, μὲ μασσημένα λόγια, ἀπ' τὸ πρωΐ. Εἶχε βρῆ κι' αὐτὸς ἕνα πρόσχημα γιὰ νὰ λείψη ἀπ' τὸ γραφεῖο του. Μόλις ἡ "Αννυ ἐξαφανίστηκε, κατέβηκε μὲ τὴ σειρὰ του καὶ φώναξε ἕνα ταξί. "Ὅταν ἔφτασε ἐπὶ τέλους μπροστὰ στὴ γοϊλλια ἑνὸς μεγάλου σπιτιοῦ, αἰσθάνθηκε τὰ γόνατά του νὰ τρέμουν.

«"Ὠστε ἐδῶ λοιπὸν εἶναι;» εἶπε μέσα του μὲ ἕνα κόμπο στὸ λαιμό. «Ἐδῶ ἡ "Αννυ μου ἔρχεται νὰ συναντήση τὸν ἄνθρωπο ποὺ μὲ ἀντικατέστησε στὴν καρδιά της;»

Γεμάτος λύσσα, ἄρπαξε τὴ γοϊλλια κι' ἄρχισε νὰ τὴν τραντάζη μ' ὅλη του τὴ δύναμι. Ξαφνικά, τὸ γέρι του χτύπησε σὲ μιὰ σιδερένια πικανίδα. "Ἐσκασε ἐλαφρὰ γιὰ νὰ δῆ τί ἔγκαφε ἀπάνω. Μὲ μεγάλη ἔκπληξι, τὰ μάτια του διάβασαν τὴ λέξι: ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Μὴ μπορώντας νὰ καταλάβη, ἔμεινε σὰν καρφωμένος στὴ θέσι του.

Στὸ βρεγμένο πεζοδρόμιο, ἀκούστηκε θόρυβος ἀπὸ τακούνια, καὶ ξαφνικά, μιὰ φωνή:

—Ράλφ!

Ὁ Ρὰλφ γύρισε καὶ βρέθηκε μπροστὰ στὴν "Αννυ.

—Τί κανεις ἐκεῖ, Ράλφ;

Τὰ ὡραῖα της μάτια ἦταν γεμάτα δάκρυα.

—Μὲ κατασκοπεύεις;

—"Αννυ, "Αννυ!, φώναξε ἐκείνος. Τί κάνεις ἐδῶ; Νόμισα πὼς εἶχες ραντεβοῦ μ' ἕναν ἄνδρα...

Τὰ δάκρυα τώρα ἔτρεχαν στὰ μάγουλα τῆς νεαρῆς κυρίας.

—Δὲ θὰ μὲ καταλάβαινες... Ἐγὼ ἤθελα ἕνα παιδί... Ἕνα ἐγώ δὲν ἤθελες! Ἐξαφάνισες ὅλα τὰ πράγματα ποὺ ἀγαποῦσα.

—Καὶ τί ἔργεσαι νὰ κάνης ἐδῶ;

Ἡ "Αννυ κατάπιε ἕνα λυγμό.

—Ὑπάρχει ἕνα ἀγοράκι, Ράλφ. ἕνα μικρὸ ὀρφανό... Εἶναι 18 μηνῶν... Κατάλαβες... Μὲ τὸν ὅρο τὸ δρόμο, μοῦρα μάτια, ἕνα ἀγγελοῦδι... Λέγεται Ξαδιέ.

—"Ἀκουσε μέ, "Αννυ, Ἤθελα νὰ σὲ κάνω νὰ ἐεγάσης, νὰ ἔχω νοθῆς τὶς δυνάμεις σου, γιὰ νὰ μπορέσουμε... γιὰ νὰ μπορέσουμε μὲ μιὰ μέρα, τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ θέλες, νὰ υἱοθετήσουμε αὐτὸ τὸ παιδί, ποὺ ἐπιθυμοῦσαμε κι' ὁ ἕνας μας τόσο πολύ! Συγχώρεσε μας ἂν ἤμουν ἐβέβεος... Σου ὁρκίζομαι πὼς ἤθελα νὰ σὲ βοηθήσω... Δὲ σκεπτοῦμουν κι' ἐγὼ τίποτ' ἄλλο ὅλη τὴν ὥρα ἀπ' τὸ παιδί—τὸ παιδὶ ποὺ γάσαμε.

Ἡ νέα κυττᾶξε τὸν ἄνδρα της μὲ κατάπληξι:

—Μά, Ράλφ, ἐσὺ

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ

μὲ τριαντάφυλλα

Κεντημένο μὲ γαλλικὲς κλωστὲς μουλινὲ D.M.C.

Κεντῆστε τὸ μοτὶφ μὲ τὸ τριαντάφυλλο ἐπάνω σὲ λινὸ σχηματίζοντας ἕνα κυκλικὸ σχῆμα, ὅπως βλέπετε στὸ σκίτσο μας. Ὅλο τὸ κέντημα γίνεται μὲ τρεῖς κλωστὲς μουλινὲ Ντὲ - Μὶ - Σέ.

Τὸ ἐξωτερικὸ πέταλο τοῦ τριαντάφυλλου εἶναι κεντημένο μὲ εἰδικὸ φεστόνι (σχ. 1) σὲ κόκκινο Νο 349. Τὸ ἐπάνω τοῦ τριαντάφυλλου κεντῆστε το μὲ ἀνεβατὸ (σχ. 2) καὶ μὲ τὸ ἴδιο κόκκινο Νο 349. Τὰ ἐσωτερικὰ πέταλα γίνονται μὲ ἀκανόνιστες βελονιὲς (σχ. 3) μὲ τὸ κόκκινο Νο 3.327. Οἱ κάλυκες καὶ τὸ μπουμπούκι θὰ κεντηθοῦν μὲ ἀνεβατὸ καὶ μὲ λοξὸ φεστόνι (σχ. 4) σὲ χρῶμα πράσινο Νο 368. Τὰ κλωνιὰ εἶναι κεντημένα μὲ λοξὸ ἀνεβατὸ (σχ. 5) καθὼς καὶ τὰ ἐσωτερικὰ τῶν φύλλων. Τέλος τὰ φύλλα γίνονται μὲ τὸ εἰδικο φεστόνι (σχ. 1).

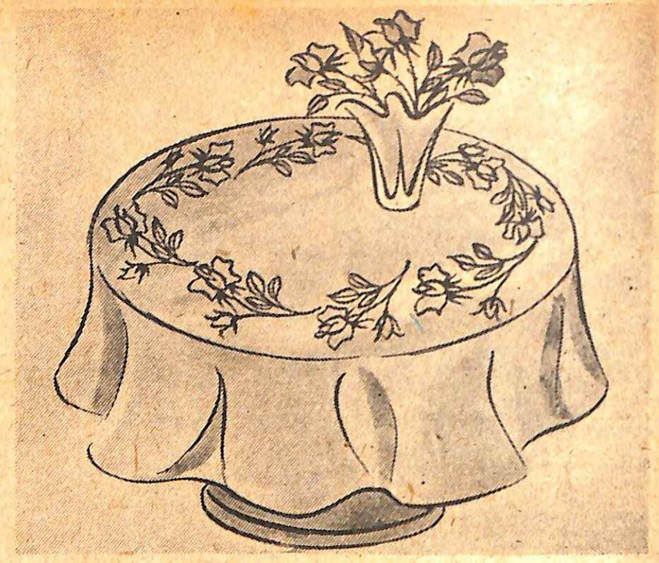

ΟΙ ΒΕΛΟΝΙΕΣ

ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε

Ὅλο τὸ κέντημα τοῦ ὄμορφου αὐτοῦ τραπεζομάντηλου κεντιέεται μὲ τὰ πέντε εἴδη τῶν βελονιῶν ποὺ σᾶς δίνουμε παρακάτω. Φροντίσετε ὥστε νὰ κεντήσετε στρωτὰ καὶ ἡ μιὰ κλωστὴ νὰ εἶναι ἀπολύτως παράλληλη μὲ τὴν ἄλλη, ὥστε νὰ ἔχετε ἐπιτυχία στὸ κέντημα ποὺ κάνετε.

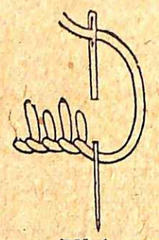

ΣΧ. 1

Σχ. 1 Εἰδικὸ φεστόνι.

Σχ. 2 Ἀνεβατό.

Σχ. 3 Ἀκανόνιστες βελονιές.

Σχ. 4 Λοξὸ φεστόνι

Σχ. 5 Λοξὸ ἀνεβατὸ

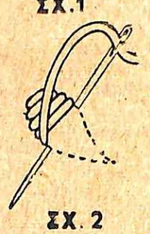

ΣΧ. 2

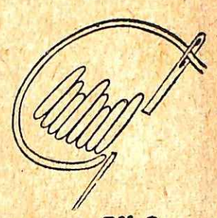

ΣΧ. 3

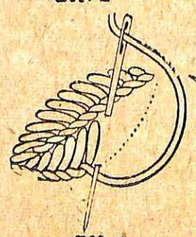

ΣΧ. 4

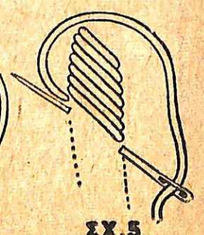

ΣΧ. 5

ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣΤΕ?

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶτε βρῆκε σὲ σᾶς τὴν ἰδανικὴ σύζυγο; Ὁ γυιός σας βρίσκει πὼς εἶσθε ἡ καλύτερη, ἡ πιὸ τρυφερὴ μητέρα τοῦ κόσμου; Ο πατέρας σάς πὼς εἶσθε ἡ πιὸ τέλεια κόρη; Τὸ ψυχολογικὸ αὐτὸ τέστ θὰ σᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ πληροφορηθῆτε πῶς σᾶς κρίνουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ βρίσκονται δίπλα σας, ποὺ ζοῦν μαζί σας. Ἀπαντήσετε εἰλικρινὰ μὲ ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ σὲ ὅλες τὶς ἐρωτήσεις καὶ σβύσετε σὲ κάθε περίπτωσι τὴν ἄχρηστη ἀπάντησι. Μετρήσετε τὸν ἀριθμὸ τῶν ΟΧΙ σὲ κάθε σειρά, καὶ ὕστερα γυρίσετε στὴ σελίδα 47, ὅπου καὶ θὰ πληροφορηθῆτε ὅλη τὴν ἀλήθεια...

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΣΑΣ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ?

1. Εἶσθε πάντοτε ἕτοιμη ἀκριβῶς στὴν ὥρα σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

2. Προτείνετε συνήθως πρώτη ἐσεῖς νὰ προσκαλέσετε τὴν πεθερά σας γιὰ τραπέζι κλπ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

3. Τὸν συνοδεύετε (ἢ τὸν ἀφίνετε εὐχαρίστως νὰ πάῃ μόνος του) στὶς Κυριακὲς στὰ μάτς τοῦ ποδοσφαίρου ἢ στὰ ἄλλα σπὸρ ποὺ τοῦ ἀρέσουν καὶ ποὺ ἐσεῖς βαρυέσθε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

4. Τοῦ λέτε πάντα ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια γιὰ τὰ ἀτομικά σας ἔξοδα; ΝΑΙ—ΟΧΙ

5. Προσκαλεῖτε εὐχαρίστως στὸ σπίτι σας πολὺ ὄμορφες γυναίκες; ΝΑΙ—ΟΧΙ

6. Ὅταν ντύνεσθε, φροντίζετε περισσότερο νὰ ντυθῆτε ὅπως ἀρέσει σ' ἐκεῖνον, παρὰ ὅπως προτιμᾶτε σεῖς; ΝΑΙ—ΟΧΙ

7. Γνωρίζετε τὰ ὀνόματα καὶ τὴ δουλειὰ ποὺ κάνει ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοῦ ἀνδρός σας στὴ δουλειά του; ΝΑΙ—ΟΧΙ

8. Τὸν ὑποδέχεσθε μὲ καλὸ κέφι (καὶ μὲ ὡραῖο φαγητὸ) ὅταν ἀργήσῃ νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὴ δουλειά του; ΝΑΙ—ΟΧΙ

9. Τοῦ δίνετε πάντοτε δίκηο μπρὸς στὰ παιδιά; ΝΑΙ—ΟΧΙ

10. Τὸ πρωΐ, δίνετε μιὰ ντε- -ιὰ στὰ μαλλιά σας μόλις σηκωθῆτε ἀπὸ τὸ κρεβάτι; ΝΑΙ—ΟΧΙ

11. Γιὰ τὴ γιορτή του, τοῦ χαρίζετε τὸ ἐξάρτημα τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆ- ποὺ ξέρετε ὅτι τοῦ κάνει κέφι, παρὰ τὴν πορτατὶφ λαμπίτσα ποὺ σᾶς ἀρέσει ἐσᾶς γιὰ τὴν κοινή σας κρεβατοκάμαρα; ΝΑΙ—ΟΧΙ

12. Δέχεσθε μὲ τὴν ἴδια χαρὰ τὸ δῶρο ποὺ σᾶς κάνει καὶ ποὺ δὲν σᾶς ἀρέσει, ὅπως καὶ τὸ δῶρο ποὺ τὸ ἐπιθυμοῦσατε πολύ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

13. Ξεχνᾶτε ὁριστικὰ τὰ σφάλματα ποὺ τυχὸν ἔκανε καὶ ποὺ τοῦ τὰ ἔχετε συγχωρήσει; ΝΑΙ—ΟΧΙ

14. Παίρνετε τὸ μέρος του μπροστὰ σὲ τρίτους, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶσθε σύμφωνη μαζί του; ΝΑΙ—ΟΧΙ

15. Στὴν τουλάπα του, τὰ ροῦχα του εἶναι πάντα νοικοκυρεμένα καὶ σὲ καλὴ κατάστασι; ΝΑΙ—ΟΧΙ

Σύνολον: ΝΑΙ—ΟΧΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΣΑΣ ΤΡΥΦΕΡΗ ΜΗΤΕΡΑ?

1. Ὅταν ἦταν μικρός, σᾶς ἔλεγε διαρκῶς: «Ὅταν μεγαλώσω, θὰ παντρευτῶ μαζί σου!;» ΝΑΙ—ΟΧΙ

2. Ἀπαγορεύατε στὸν ἑαυτό σας, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ γυιός σας ἦταν παιδί, νὰ ἀνοίγετε τὰ γράμματά του καὶ νὰ τὰ διαβάζετε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

3. Σέβεσθε τὶς φιλίες του, τὰ γούστα του, τὶς ἰδέες του; ΝΑΙ—ΟΧΙ

4. Τοῦ ζητᾶτε συχνὰ τὴ συμβουλή του, ἀκόμη καὶ σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν προσωπική σας ζωή; ΝΑΙ—ΟΧΙ

5. Ἀποφεύγετε νὰ τοῦ ζητᾶτε νὰ σᾶς συνοδεύσῃ ἢ νὰ σᾶς πάρῃ κάπου μαζί του, ἂν δὲν σᾶς τὸ προτείνῃ ὁ ἴδιος; ΝΑΙ—ΟΧΙ

6. Τοῦ κρύβετε τὶς σκοτοῦρες σας καὶ τὶς μικροδιαθεσίες σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

7. Ὁ γυιός σας παραπονιέται ὅτι δὲν βγαίνει ἀρκετὰ συχνὰ μαζί σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

8. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς ἐμπιστευθῆ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

9. Προτιμᾶ νὰ δέχεται τοὺς φίλους του στὸ σπίτι παρὰ νὰ τοὺς συναντᾶ στὰ δικά τους σπίτια; ΝΑΙ—ΟΧΙ

10. Ἀποφεύγετε νὰ διατυπώσετε καὶ τὴν παραμικρὴ παρατήρησι γιὰ τὴν κοπέλλα ποὺ ἀγαπᾶ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

11. Εἶσθε σίγουρη ὅτι, στὶς δέκα φράσεις ποὺ τοῦ λέτε, οἱ τρεῖς τουλάχιστον δὲν εἶναι παρατηρήσεις καὶ συστάσεις; ΝΑΙ—ΟΧΙ

12. Ἀποφεύγετε νὰ τοῦ θυμίζετε τὶς θυσίες ποὺ ἔχετε κάνει γιὰ κεῖνον; Σκεφθῆτε πολὺ πρὶν ἀπαντήσετε, ὥστε ἡ ἀπάντησίς σας νὰ εἶναι σωστή. ΝΑΙ—ΟΧΙ

13. Σταθῆκατε πάντοτε ἱκανὴ νὰ ἀντικαταστήσετε ἕνα χαστούκι μὲ μιὰ ἥρεμη ἐξήγησι; Ἀντιμετωπίσατε τὰ νεῦρα του μὲ ψυχραιμη γαλήνη; ΝΑΙ—ΟΧΙ

14. Δέχεσθε πρόθυμα νὰ πάῃ ἔξοχη χωρὶς ἐσᾶς; Καὶ μπορεῖ νὰ τὸ κάνῃ χωρὶς ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴ γκρίνια σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

15. Τοῦ ἔχετε δώσει τὸ δικαίωμα νὰ διαρρυθμίσῃ ὅπως θέλει τὸ δωμάτιό του καὶ τὴ διακόσμησί του; ΝΑΙ—ΟΧΙ

Σύνολον: ΝΑΙ—ΟΧΙ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΣΑΣ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΚΟΡΙΤΣΙ?

1. Προσπαθεῖτε νὰ κερδίζετε μόνη σας τὸ χαρτζηλίκι σας, ὥστε νὰ μὴν τὸν ἐπιβαρύνετε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

2. Ὅταν ἀρχίζῃ νὰ σᾶς διηγῆται κάποια παλιά του ἀνάμνησι, οἰκογενειακὴ ἢ πολεμική, ποὺ τὴ ξέρετε, δείχνετε πάντα ἐνδιαφέρον; ΝΑΙ—ΟΧΙ

3. Τὸν ἐμπιστεύεσθε ἀπόλυτα, στὰ ζητήματα ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὶς δυνάμεις καὶ τὶς γνώσεις σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

4. Τοῦ ζητᾶτε νὰ σᾶς συνοδεύσῃ ποὺ καὶ ποῦ, γιὰ νὰ κάνετε ἕναν περίπατο, νὰ ἐπισκεφθῆτε μιὰ ἔκθεσι, νὰ πᾶτε στὸν κινηματογράφο; ΝΑΙ—ΟΧΙ

5. Περισσότερο ἀπ' ὅ,τι στὴ μητέρα σας, ἐμπιστεύεσθε στὸν πατέρα σας τὶς ἐλπίδες ἢ τὶς ἀπογοητεύσεις σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

6. Τὸν προσκαλεῖτε στὸ πάρτυ ποὺ σᾶς ἐπέτρεψε νὰ ὀργανώσετε στὸ σπίτι; ΝΑΙ—ΟΧΙ

7. Ὅταν γυρίζῃ ἀπὸ ταξίδι, βρίσκεσθε στὸ σταθμὸ νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

8. Ἂν τὸν καταλάβετε στενοχωρημένον, ἀφίνετε κάποια διασκέδασί σας γιὰ νὰ τοῦ κάνετε συντροφιά; ΝΑΙ—ΟΧΙ

9. Ὅταν λείπῃ ἡ μητέρα σας, εἶσθε ἱκανὴ νὰ παίξετε τέλεια τὸ ρόλο τῆς νοικοκυρᾶς σ' ἕνα γεῦμα ποὺ θέλει ὁ πατέρας σας νὰ δώσετε γιὰ νὰ περιποιηθῆ κάποιον; ΝΑΙ—ΟΧΙ

10. Τοῦ διαβιβάζετε μεθοδικὰ ὅλα τὰ τηλεφωνήματα ποὺ ἔχετε πάρει γιὰ κεῖνον; ΝΑΙ—ΟΧΙ

11. Ὅταν σᾶς λέῃ: «Στὴν ἐποχή μου, οἱ κοπέλλες....», ἀκοῦτε πρόθυμα καὶ χωρὶς διαμαρτυρία τὰ λεγόμενά του; ΝΑΙ—ΟΧΙ

12. Τοῦ παρουσιάζετε συνήθως εὐχαρίστως τοὺς νεαροὺς ποὺ συμπαθεῖτε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

13. Προσέχετε κάτι καινούργιο ποὺ φορεῖ καὶ τοῦ λέτε: «Μὲ γειά!;» ΝΑΙ—ΟΧΙ

14. Ὅταν τὸν συγκρίνετε μὲ ἄλλους γονεῖς, εἶναι πάντοτε εὐνοϊκὰ γι' αὐτὸν τὰ συμπεράσματά σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

15. Σᾶς διασκεδάζει νὰ κάνετε μαζί κάποιο σπὸρ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

Σύνολον: ΝΑΙ—ΟΧΙ

ΚΑΙ ΤΩΡΑ. ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 47

ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙ

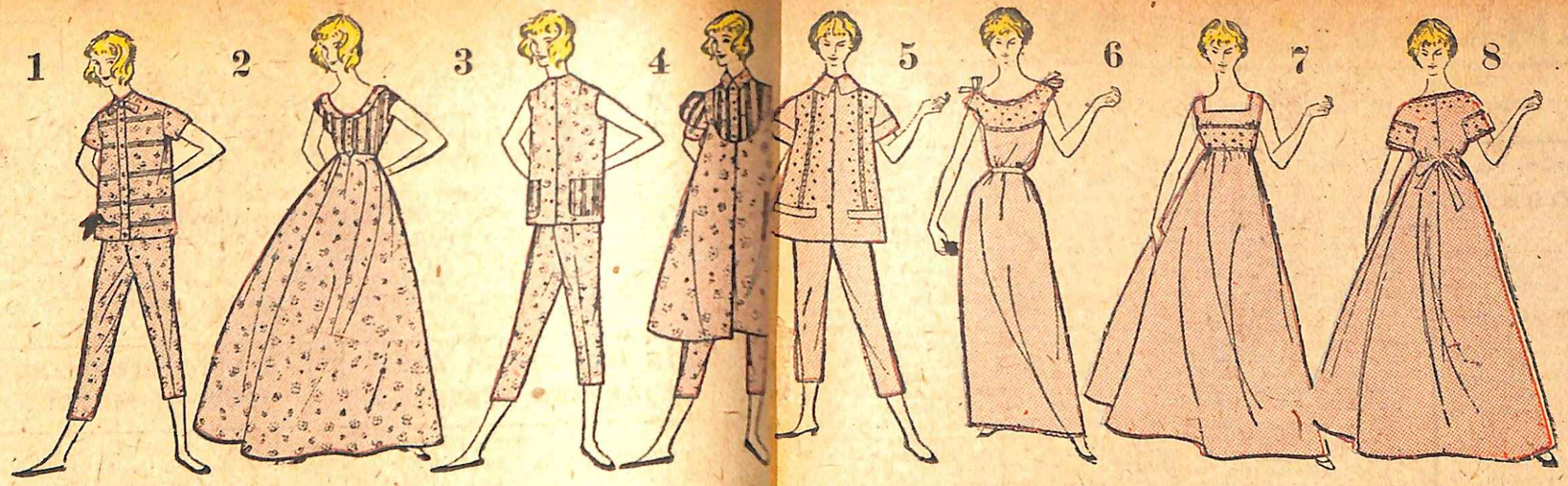

Λινὸ μὲ πιετοῦλες ψιλὲς καὶ ἀζούρ

Ἐρκάλι μὲ φουσκωτὸ κεντηματάκι.

.. Πυτζάμα μὲ «ψαράδικο» παντελόνι. Τὸ σακκάκι γαρνίρεται μὲ ὁριζόντιες πιετοῦλες καὶ ἀζούρ. Τὸν τύπο τοῦ γαρνιρίσματος βλέπετε καθαρὰ στὸ μεγεθυμένο δεῖγμα ποὺ παραθέτουμε

2 Ὅλος ὁ μπούστος τῆς νυχτικιάς αὐτῆς εἶναι ἐργασμένος κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ πιετοῦλες κάθετες. Λοξὸ γιακὰς Φούστα πολὺ φαρδειὰ καὶ λ

3 Σκέτη πυτζάμα μὲ γαρ σμα, ὅμως, μόνο στὶς τσέ

4 Ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὶς πυ μες φορίεται ἡ κοντὴ αὐτὴ πα, τῆς ὁποίας τὸ στρογγ πλαστρὸν καὶ τὰ φουσκωτὰ νικάκια γαρνίρονται μὲ τὰ

τικὰ πιετάκια. Τσέπες ὄρθιες.

5 Πυτζάμα μὲ σακκάκι ἐβαζέ. Καὶ τὰ δυὸ μπροστινὰ γαρνίρονται μὲ τὸ κέντημα ποὺ βλέπετε δεξιά. Οἱ τσέπες εἶναι μὲ πάτ. ὁ γιακὰς κόβεται μεγάλος

6 Νυχτικιὰ μὲ στενὴ γραμμή. Κόψιμο λοξό. Ὁ μπούστος εἶναι ὅλος ἐργασμένος στὸ πάνω μέρος. Φιογκάκι στοὺς ὤμους.

7 Νυχτικιὰ μὲ φαρδειὰ φούστα καὶ μπούστο πρενσές, ἐργασμένο μόνο γύρω ἀπὸ τὴ μέση.

8 Ρόμπα κουμπωτή. Μανικοκόλλησι κάτω ἀπ' τὸν ὦμο. Κέντημα στὰ μανίκια καὶ στὸ ντεκολτὲ καὶ μιὰ περοστὴ κορδέλα.

9 Πυτζάμα μὲ μπλούζα τύπου

ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ ΛΕΝΖΕΡΥΣΕ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΜΜΗ

Πουαντιγιὲ μὲ χρωματιστὸ φεστόνι καὶ μικρὰ βολανάκια

Ποπλίνα μὲ κέντημα καὶ μὲ ντεντελίτσα

μαρινιέρ. Τὰ φεστόνια βολμένα στὸ ὄρθιο. Ἡ πλάτη σκέτη μὲ σουρίτσα κάτω ἀπὸ τὸ νωμίτη. Εἶναι ἕνα σύνολο πολὺ χαριτωμένο καὶ κάπως ἐξαντρίκ. Κάνει ἀνάλαφρη τὴ σιλουέτα καὶ κολακεύει, ἰδίως τὶς πολὺ λεπτές.

10 Φαρδειὰ νυχτικιὰ κοντή. Ἔχει μικρὰ βολὰν μὲ φεστόνι. Τὸ στὺλ της εἶναι κάπως «παιδικο» καί, γί' αὐτό, ταιριάζει περισσότερο στὶς νέες γυναῖκες.

11 Ρόμπα κοντὴ γιὰ τὴ νυχτικιὰ καὶ τὴ πυτζάμα. Μεγάλ σουρωτὸς γιακὰς μὲ φεστό Σουρωτὰ μανικάκια πολὺ κο τά. Οἱ τσέπες ὄρθιες σχιστέ Ὅπως βλέπετε, πρόκειται γι μιὰ «γραμμὴ» κάπως ὅμοια μ τὴν προηγούμενη, χαριτωμέν

12 Μακρυὰ καὶ φαρδειὰ νυχτ κιὰ παλαιοῦ τύπου. Ὁ νωμίτη εἶναι γαρνιρισμένος μὲ κέντη φορίεται πολὺ εὐχάριστα κα σᾶς ἐξασφαλίζει ἄνετες κινήσει

13 Πυτζάμα πολὺ μοντέρνα. Τ

ἐπάνω σὰν φαρδειὰ μπλούζα γαρνίρεται μὲ τὸ κέντημα καὶ τελειώνει μὲ τὴν ντεντελίτσα. Γαρνίρεται καὶ τὸ παντελόνι. Ἕνα σύνολο, ποὺ ἡ γραμμή του φαίνεται κάπως ἐπηρεασμένη ἀπό... κινέζικη ἐνδυμασία. Εἶναι, ὡστόσο, πολὺ χαριτωμένη καὶ ἐπίσης παραπολὺ πρωτότυπη.

14 Μακρυὰ φαρδειὰ νυχτικιά. Φαρδειὰ γαρνιτούρα ἐμπρός. Ἀνήκει, βέβαια, στὴν κατηγορία τοῦ παλαιοῦ «τύπου». ὡστόσο ταρουσιάζει «ἀέρα» μοντέρνο.

15 Στενὴ νυχτικιά. Ὄχι καὶ πολὺ στενὴ γιὰ νὰ μὴ σᾶς ἐμποδίζη στὸν ὕπνο. Φαρδὺ λοξὸ καὶ γαρνιρισμένο τὸ βολάν. Εἶναι, κατ' ἐξοχήν, ἡ πυτζάμα ποὺ ἀναδεικνύει τὴν ἁρμονία τῶν γραμμῶν ὅλου τοῦ σώματος.

16 Ρόμπα κουμπωτή. Φαρδὺ σουρωτὸ βολάν. Πλούσιο μανίκι μὲ μαγσέτες καὶ γιακὰ ἐγγλέζικου τύπου. Ὄμορφη, πρακτική Μιὰ ρόμπα πολὺ σίκ. ποὺ ταιριάζει ἡ γραμμή της σὲ ὅλες.

ΕΤΟΙΜΑΣΤΗΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΩΡΑΙΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΟΡΤΑΖΗ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΣΥΝΤΑΓΗ ΒΑΣΙΚΗ ΓΙΑ ΣΟΥΦΛΕ

6 αύγά
4 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο ή Φυτίνη
4 κουταλ. σούπας (κοφτές) άλεύρι
1½ φλυτζάνι τσαγιοῦ γάλα
1 κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτό) άλάτι
Ἐλάχιστο πιπέρι

● Χωρίζετε τά άσπράδια άπό τά κροκάδια. Λυώνετε τό βούτυρο, ἤ τή φυτίνη καί προσθέτετε τό άλεύρι. Ἀνακατεύετε τό μίγμα ἕως ὅτου γίνη λεῖο. Τό τραβᾶτε άπό τή φωτιά καί ρίχνετε, λίγο - λίγο τό γάλα. Τό βάζετε πάλι στή φωτιά καί ἀνακατεύετε ὥσπου νά πήξη ἐλαφρά. Τό τραβᾶτε άπό τή φωτιά καί προσθέτετε τό ἀλάτι καί τό πιπέρι. Τό κρυώνετε λίγο. Τώρα ἔχετε μιά λευκή σάλτσα πού εἶναι ἡ βάσις γιά ὅλα τά σουφλέ, ἐκτός φυστικά άπό τά γλυκά σουφλέ.

● **Ψάρι σουφλέ:**

Προσθέτετε στή λευκή σάλτσα ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ βραισμένο καί ψιλοκομμένο ψάρι. Μαζί μέ τό ψάρι προσθέτετε ½ κρεμμυδάκι, ψιλοκομμένο. Κρυώνετε τό μίγμα πρίν προσθέσετε τά κροκάδια καί τ' άσπράδια.

● **Σπανάκι σουφλέ:**

Προσθέτετε στή λευκή σάλτσα 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ὠμό σπανάκι περασμένο άπό μηχανή, ½ κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο, ἐλάχιστο ἀλάτι καί λίγο μοσχοκάρυδο. Τό μίγμα ποέπει νά εἶναι κρύο ὅταν θά προστεθοῦν τά κροκάδια καί τ' άσπρά δια.

● **Τυρί σουφλέ:**

Προσθέτετε στή λευκή σάλτσα 70 δράμια τυρί τριμμένο (Ὀλλανδίας, ἤ γραβιέρα ἤ ὁποιοδήποτε ἄλλο, ὄχι πολύ ἀλμυρό, τυρί). Ἀνακατεύετε τό μίγμα σέ σιγανή φωτιά ἕως ὅ-που τό τυρί λυώση. Τό κρυώνετε ποίν νά προσθέσετε τά κροκάδια καί τ' άσπράδια.

● **Πῶς θά γίνη τό σουφλέ:**

Ἀφού λοιπόν ἑτοιμάσετε τή λευκή σάλτσα καί προσθέσετε σ' αὐτή ἕνα άπό τά 4 ἀνωτέρω εἴδη θά προσθέσετε ἐπίσης τά κροκάδια τῶν αὐγῶν, χτυπημένα καλά, καί τελευταία τ' άσπράδια. Αὐτά πρέπει νά χτυπηθοῦν πρῶτα ἕως ὅτου άσπρίσουν καί πήξουν καί νά προστεθοῦν στό μίγμα μέ προσοχή.

Ἀνακατεύετε τό μίγμα τοῦ σουφλέ πολύ ἐλαφρά καί τό ἀδειάζετε ἰσέ κατσαρόλα ἀδουτύρωτη. Τό ψήνετε σέ σιγανό φούρνο (300ο Φαρενάϊτ) ἐπί 1 ὥρα καί 15 λεπτά. Τό σερβίρετε ἀμέσως. Γίνονται περίπου 6 μερίδες.

ΣΟΥΠΑ — ΚΡΕΜΑ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

100 δράμια πράσα
100 δράμια καρότα
½ ὀκά πατάτες
Λίγο σέλινο
2 κουταλιές βούτυρο
Ζωμός κρέατος, ἤ νερό
2 κουταλιές κοφτές ἀλεύρι
1 ἕως δύο κροκάδια αὐγοῦ.
1 λεμόνι
Ἀλάτι καί πιπέρι
1 κομματάκι φρέσκο βούτυρο
Μαϊντανός ψιλοκομμένος

● Καθαρίζετε τά πράσα καί τά κόβετε (τό ἄσπρο μόνο μέρος) σέ μικρά κομμάτια. Καθαρίζετε καί κόβετε τά καρότα καί τίς πατάτες.

Βάζετε σέ κατσαρόλα τό βούτυρο καί, ὅταν ζεσταθῆ, ρίνετε τά πράσα καί τά καρότα. Τά σωτάρετε μερικά λεπτά καί, πρίν ξανθήνουν, ρίχνετε τίς πατάτες, τό σέλινο καί ὅστε νά τά σκεπάση. Τά βράζετε ὥσπου νά μαλακώσουν καί μηχανή. Βάζετε τόν πολτό τῶν λαχανικῶν καί τό ζωμό πάλι στήν κατσαρόλα καί προσθέτετε ἀλάτι καί πιπέρι.

Χτυπᾶτε τά κροκάδια τῶν αὐγῶν μέ τό ἀλεύρι καί τό χυμό λεμονιοῦ. Ρίχνετε τό μίγμα στή σούπα καί τήν ἀνακατεύετε συνεχῶς σέ σιγανή φωτιά ἕως ὅτου πάρη βράσι. Προσθέτετε, ἐάν χρειασθῆ λίγο ζωμό ἤ ζεστό γάλα, γιά νά ἀραιώση. (Πρέπει νά γίνη σάν πυκνόρευστη κρέμα). Τήν τραβᾶτε άπό τή φωτιά καί ρίχνετε ἕνα κομματάκι φρέσκο βούτυρο. Τή σερβίρετε παστραλισμένη μέ μαϊντανό ψιλοκομμένο μαζί μέ ψωμάκια τηγανισμένα σέ φυτίνη, ἤ μέ κρακεράκια.

Στή χύτρα ταχύτητος: Σωτάρετε μέ τό βούτυρο μέσα στή χύτρα τά πράσα καί τά καρότα. Προσθέτετε τίς πατάτες, τό σέλινο, ζωμό κρέατος ἤ νερό ζεστό. Σκεπάζετε τή χύτρα καί ἀφίνετε τά λαχανικά νά βράσουν ἐπί 15 λεπτά άπό τή στιγμή πού θ' ἀρχίση τό σφύριγμα τῆς βαλβίδας. Ἀνοίγετε τή χύτρα ὅταν σταματήση τό σφύριγμα. Περνᾶτε τά λαχανικά καί «δένετε» τή σούπα μέ τό αὐγολέμονο:

ΡΟΣΤΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

¼ φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι
½ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτό) ἀλάτι
¼ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτό) πιπέρι
1 ὀκά περίπου κρέας βοδινό (κιλότο, στρογγυλό ἤ οὐρά)
2 κουταλιές σούπας γεμάτες Φυτίνη.
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ χυμός τομάτας
6 πατάτες μέτριες
6 καρότα μέτρια
12 μικρά κρεμμυδάκια

● Ἀναμιγνύετε τό ἀλεύρι, τό ἀλάτι καί τό πιπέρι. Ἀλευρώνετε μέ τό μίγμα τό κρέας.

Ζεσταίνετε σέ βαθειά κατσαρόλα τή φυτίνη καί κοκκινίζετε μέσα τό κρέας άπό ὅλες τίς πλευρές. Περνᾶτε κάτω άπό τό κρέας μιά σχάρα, προσθέτετε τό χυμό τομάτας, σκεπάζετε καλά τήν κατσαρόλα καί ἀφίνετε τό κρέας νά σιγοβράση ἐπί 2 περίπου ὧρες, ἤ ἕως ὅτου σχεδόν μαλακώση. Τό γυρίζετε 2 ἤ 3 φορές κατά τό διάστημα πού θά ψήνεται καί προσθέτετε μερικές κουταλιές νερό. Κατόπιν προσθέτετε τά λαχανικά: Τίς πατάτες χωρισμένες στή μέση, τά καρότα καί τά κρεμμυδάκια ὁλόκληρα. Ἀφίνετε τό φαγητό νά σιγοβράση ἐπί 40 ἕως 50 λεπτά.

Στή χύτρα ταχύτητος: Ἀλευρώνετε καί κοκκινίζετε μέσα στή χύτρα τό κρέας. Περνᾶτε κάτω άπό τό κρέας τή σχάρα τῆς χύτρας καί ρίχνετε τό χυμό τομάτας καί ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ νερό. Σκεπάζετε τή χύτρα καί ἀφίνετε τό κρέας νά ψηθῆ ἐπί 45 λεπτά άπό τή στιγμή πού θ' ἀρχίση τό σφύριγμα τῆς βαλβίδας. Τραβᾶτε τή χύτρα άπό τή φωτιά καί τήν ἀνοίγετε ὅταν σταματήση τό σφύριγμα— μετά 15 περίπου λεπτά. Προσθέτετε τά λαχανικά, τή σκεπάζετε πάλι καί ἀφίνετε τό φαγητό νά ψηθῆ ἐπί 5 ἕως 8 λεπτά άπό τή στιγμή πού θ' ἀρχίση τό σφύριγμα τῆς βαλβίδας. Ἀνοίγετε τή χύτρα ὅταν σταματήση τό σφύριγμα.

Γιά το οὐζάκι σας

ΚΡΕΑΤΟΠΗΤΕΣ

Ὑλικά:
150 δράμια χοιρινό κρέας
2 κουταλ. σούπας (κοφτές) ἑτοιμη μουστάρδα.
1 αὐγό ἐλαφρά χτυπημένο
2 φλυτζάνια τσαγ. κοσκινισμένο ἀλεύρι.
½ κουταλάκι τσαγ. (κοφτό) μπέϊκιν-πάουντερ
½ κουταλάκι τσαγιοῦ ἀλάτι.
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ βούτυρο ἤ Φυτίνη.
¼ φλυτζάνι τσαγιοῦ χυμός τομάτας.
4 κουταλ. σούπας νερό.

● Βράζετε τό κρέας καί τό περνᾶτε άπό μηχανή. Προσθέσετε τή μουστάρδα καί τό αὐγό.

Ἑτοιμάζετε ζύμη: Κοσκινίζετε μαζί τό ἀλεύρι, τή μπέϊκιν-πάουντερ καί τό ἀλάτι. Τρίβετε μέσα τό βούτυρο ἤ τή φυτίνη. Ἀναμιγνύετε τό χυμό τομάτας, μέ τό νερό. Τή ραντίζετε ἐπάνω στό μίγμα τοῦ ἀλεύρου, ἐνώ τό ἀνακατεύετε μέ ἕνα πηρούνι.

Μαζεύετε τή ζύμη, τή ζυμώνετε ἐλαφρά καί τήν ἀνοίγετε σέ φύλλο. Κόβετε τό φύλλο σέ μικρά τετράγωνα. Βάζετε ἐπάνω στό καθένα λίγο άπό τό μίγμα τοῦ κρέατος. Ὑγραίνετε τίς ἄκρες καί τό διπλώνετε στά δύο. Πιέζετε τίς 3 πλευρές μέ ἕνα πηρούνη γιά νά κολλήσουν.

Βάζετε τίς κρεατόπητες σέ βουτυρωμένη λαμαρίνα καί τίς ψήνετε σέ δυνατό φούρνο (425ο Φαρενάϊτ) ἐπί 15 περίπου λεπτά. Τίς σερβίρετε ζεστές.

Σ ημ. — Ἀντικαθιστᾶτε τό χοιρινό κρέας μέ 150 δραμια λουκάνικα Φραγκφούρτης, τά ὁποῖα περνᾶτε άπό μηχανή κρέατος.

ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΑ ΩΡΑΙΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ

ΣΑΡΑΓΛΙ

(Γλύκισμα ταψιοῦ)
50 δράμια καρυδόψιχα
50 δράμια ἀμυγδαλόψιχα
50 δράμια φυστίκια καθαρισμένα
2 φρυγανιές
50 δράμια ζάχαρη
Ξύσμα πορτοκαλιοῦ
½ ὀκά φύλλο
100 δράμια βούτυρο ἤ Φυτίνη
Γιά τό σιρόπι:
1 ὀκά ζάχαρη
½ ὀκά νερό
½ λεμόνι
Κανέλα
Ἀχνοζάχαρη

● Περνᾶτε άπό μηχανή τήν καρυδόψιχα, τήν ἀμυγδαλόψιχα, τά φυστίκια, καί τίς φρυγανιές. Προσθέτετε τή ζάχαρη καί λίγο ξύσμα πορτοκαλιοῦ.

Ἁπλώνετε ἕνα φύλλο τοῦ μπακλαβᾶ καί πασπαλίζετε ἐπάνω λίγο άπό τό μίγμα τῶν καρυδιῶν. Τοποθετεῖτε ἐπάνω δεύτερο φύλλο καί τό πασπαλίζετε καί αὐτό μέ τό μίγμα. Ἐπαναλαμβάνετε τό ἴδιο ἕως ὅτου χρησιμοποιήσετε 6 περίπου φύλλα. Τότε ἀρχίζετε άπό τή μιά πλευρά καί τά τυλίγετε ὅλα μαζί σέ ἕνα μεγάλο ρολό πού θά ἔχη διάμετρο 6 περίπου ἑκατοστῶν. Τό κόβετε σέ φέτες φάρδους 4 περίπου ἑκατοστῶν.

Τοποθετεῖτε τά μικρά ρολά, τό ἕνα κοντά στό ἄλλο, μέσα σέ ταψί βουτυρωμένο μέ τή μία ἐκ τῶν δύο κομμένη ἐπιφάνεια πρός τόν πυθμένα τοῦ ταψιοῦ. Ρίχνετε ἐπάνω σέ κάθε κομμάτι άπό μία κουταλιά λυωμένο βούτυρο, ἤ φυτίνη. Ἑτοιμάζετε κατά τόν ἴδιο τρόπο, μέ τά ὑπόλοιπα ὑλικά, δύο ἀκόμη περίπου μεγάλα ρολά. Τά κόβετε καί αὐτά καί τά βάζετε μαζί μέ τά ἄλλα μέσα στό ταψί. Τό σαραγλί εἶναι ἕτοιμο γιά νά ψηθῆ. Τό ψήνετε σέ μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπί 35 ἕως 40 λεπτά, ἤ ἕως ὅτου ξανθήνη.

Βράζετε τή ζάχαρη, τό νερό καί τό χυμό λεμονιοῦ ἐπί 10 λεπτά. Ρίχνετε τό σιρόπι στό σαραγλί, ἀφίνετε νά σταθῆ μερικές ὧρες καί κατόπιν τό σερβίρετε πασπαλισμένο μέ ἀχνοζάχαρη καί μέ κανέλα.

ΤΟΥΡΤΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ (ΑΠΛΗ)

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
1 κουταλάκι τσαγ. σόδα
1 κουταλάκι τσαγ. ἀλάτι
½ φλυτζάνι τσαγ. Φυτίνη
1¼ φλυτζάνι τσαγ. ζάχαρη
17½ δράμ. σοκολάτα λυωμένη
2 αὐγά
1 φλυτζ. τσαγ. γιαούρτι
Λίγη βανίλια
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ψιλοκομμένα καρύδια

Γιά τό γυάλασο σοκολάτας:
¼ φλυτζ. τσαγιοῦ βούτυρο φρέσκο ἤ Βιτάμ
Ἐλάχιστο ἀλάτι
3 φλυτζ. τσαγιοῦ ἀγνοζάχαρη κοσκινισμένη
4 ἕως 6 κουταλιές σούπας ζεστό γάλα ἤ κρέμα γάλακτος. ἐπίσης ζεστή
1 φακελλάκι βανίλια
12½ δραμ. λυωμένη σοκολάτα

● Κοσκινίζετε μαζί τό ἀλεύρι, τή σόδα καί τό ἀλάτι. Χτυπᾶτε τή φυτίνη καί ρίχνετε λίγη-λίγη, τή ζάχαρη. Προσθέτετε τή σοκολάτα καί τά αὐγά, ἕνα-ἕνα. Χτυπᾶτε τό μίγμα ἐπί 1 λεπτό.

Προσθέτετε στό γιαούρτι τή βανίλια καί τό ρίχνετε στό μίγμα τῆς φυτίνης ἀλληλοδιαδόχως μέ τό μίγμα τοῦ ἀλεύρου. Ἀνακατεύετε ἐλαφρά τό καί ρίχνετε τά καρύδια.

Ἀδειάζετε τό χυλό σέ δυό βουτυρωμένα καί πασπαλισμένα μέ ἀλεύρι ταψάκια διαμέτου 24 περίπου ἑκατοστῶν. Τά βάζετε σέ μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάϊτ). Ἀφίνετε τά μισκουί νά ψηθοῦν ἐπί 30 ἕως 35 λεπτά. Τά κρυώνετε καί τά γυαλάσαρετε μέ γυάλασο σοκολάτας.

Τό γυάλασο: Χτυπᾶτε τό βούτυρο μέ τό ἀλάτι καί ρίχνετε τμηματικῶς τήν ἀχνοζάχαρη καί τό ζεστό γάλα ἤ τήν κρέμα. Προσθέτετε τή βανίλια καί τή σοκολάτα καί, ἐάν χρειασθῆ, λίγο ἀκόμη ζεστό γάλα ἤ κρέμα γιά ν' ἀποκτήση τό γυάλασο κανονική πυκνότητα, ὥστε ν' ἁπλώνεται εὔκολα ἐπάνω στήν τούρτα.

Τό γυάλασάρισμα: Ὅταν τά μπισκοῦί ψηθοῦν καί κρυώσουν ραντίζετε, ἐάν θέλετε, τό ἕνα μέ λίγο σιρόπι, ἤ τό ἄλλο. Τά μπισκοτάκια μέ τό στεγνό. Ἀπλώνετε τήν ἐπιφάνειά του ἕνα λεπτό στρῶμα άπό γυάλασο καί τοποθετεῖτε ἐπάνω τό δεύτερο μπισκοῦί. Ἡ τούρτα ἔχει σχηματισθῆ. Ραντίζετε καί τό δεύτερο μπισκοῦί μέ λίγο σιρόπι καί σκεπάζετε τήν ἐπιφάνεια καί τά πλάγια τῆς τούρτας μέ τό ὑπόλοιπο γυάλασο. Σχηματίζετε μέ τή -γίνη ἑνός κουταλιοῦ κύκλους, ἤ ἀκανόνιστες γραμμές. Τό γυάλασο αὐτό δέν χρειάζεται νά εἶναι λεῖο.

Ἕνα ἄλλο εὔκολο γυάλασο σοκολάτας εἶναι τό γυάλασο φοντάν. Θά πάρετε ἕνα πακετάκι 100 δραμιῶν βανίλια γλυκό καί θά τό βάλετε σέ μπαϊν-μαρί γιά νά γίνη χλιαρό. Θά προσθέσετε 25 δράμια σοκολάτα καί τό γυάλασο εἶναι ἕτοιμο γιά νά σκεπάση τήν ἐπιφάνεια τῆς τούρτας. Στό μέσον τῆς τούρτας βάζετε κρέμα σοκολάτας.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ

(Χωρίς αὐγά)
½ φλυτζ. τσαγιοῦ βούτυρο ἤ Φυτίνη
¾ φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη
2½ φλυτζάνια τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
Ἐλάχιστο ἀλάτι
2 κουταλάκια τσαγιοῦ (κοφτά) μπέϊκιν - πάουντερ
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ γάλα
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ ψιλοκομμένα ἀμύγδαλα
1 κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτό) κοπανισμένο γλυκάνισο

● Χτυπᾶτε τό βούτυρο μέ τή ζάχαρη ἕως ὅτου τό μίγμα γίνη ἀφρατο.

Κοσκινίζετε μαζί τό ἀλεύρι, τό ἀλάτι καί τή μπέϊκιν πάουντερ. Τό ρίχνετε στό μίγμα τοῦ βουτύρου ἀλληλοδιαδόχως μέ τό γάλα. Δηλ. ρίχνετε λίγο ἀλεύρι, λίγο γάλα κ.ο.κ., ἐνώ ἀνακατεύετε συνεχῶς. Προσθέτετε τ' ἀμύγδαλα καί τό γλυκάνισο.

Παίονετε κομματάκια ζύμης μέ κουταλάκι τσαγιοῦ καί τά ρίχνετε σέ λαμαρίνα (ἐλαφρά βουτυρωμένη) εἰς τρόπον, ὥστε τό ἕνα ν' ἀπέχη ἀρκετά άπό τό ἄλλο. Τά μπισκοτάκια μέ τό ψήσιμο ἁπλώνουν. Τά ψήνετε σέ δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάϊτ) ἐπί 12 περίπου λεπτά. Τά ζευγαρώνετε ἐάν θέλετε, μέ λίγη μασμελάδα ἀνάμεσα καί τά πασπαλίζετε μέ ἀχνοζάχαρη.

● Ἡ ἁπλή καρυδόπητα θά γίνη πολύ νόστιμο γλύκισμα ἄν τή γαρνίρετε μέ κρέμα σαντιγύ καί μέ φράουλα ἤ κεράσι γλυκό.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΚΑΡΥΔΟΠΗΤΑ

● Κοσκινίζετε μαζί τό ἀλεύρι, τή μπέϊκιν - πάουντερ, τή σόδα καί ἐλάχιστο ἀλάτι. Χτυπᾶτε καλά τό βούτυρο, ἤ τή φυτίνη καί ρίχνετε τμηματικῶς τή ζάχαρη. Ρίχνετε τ' αὐτά, ἕνα - ἕνα, ἐνώ ἐξακολουθεῖτε τό χτύπημα. Ἀναμιγνύετε τή βανίλια μέ τό γιαούρτι καί τό ρίχνετε στό μίγμα τοῦ βουτύρου ἀλληλοδιαδόχως μέ τό μίγμα τοῦ ἀλεύρου. Ἀνακατεύετε τό χυλό ἐλαφρά καί προσθέτετε τά καρύδια. Τόν ἀδειάζετε σέ βουτυρωμένο καί πασπαλισμένο μέ ἀλεύρι ταψί. Ψήνετε τήν καρυδόπητα σέ μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπί 45 περίπου λεπτά. Τήν κόβετε, ὅταν κρυώση, σέ τετράγωνα κομμάτια.

Τό γαρνίρισμα: Ραντίζετε, ἐάν θέλετε, τήν καρυδόπητα μέ λίγο σιρόπι πού φτιάχνετε μέ 1 μέρος ζάχαρη, ½ νερό. Ἡ τήν ἀφίνετε στεγνή. Βάζετε ἐπάνω σέ κάθε κομμάτι άπό μιά κουταλιά κρέμα σαντιγύ, ὅπως φαίνεται στήν εἰκόνα. Ρίχνετε ἐπάνω σ' αὐτή λίγη μαρμελάδα φράουλα ἤ βερύκοκκο, ἀφού τή ζεστάνετε μέ μιά ἤ δυό κουταλιές νερό, γιά νά ἀραιώση λίγο καί τήν περάσετε άπό λεπτή σίτα. Ἡ φτιάχνετε τήν κατωτέρω συνταγή γιά σάλτσα φράουλας:

Προσθέτετε σέ ¾ φλυτζ. τσαγιοῦ μαρμελάδα φράουλα, ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ νερό. Τήν περνᾶτε άπό λεπτή σίτα καί προσθέτετε 1 κουταλιά κοφτή κόρν - φλάουρ. Βράζετε τό μίγμα σέ σιγανή φωτιά ἕως ὅτου πήξη ἐλαφρά, ἐνώ τό ἀνακατεύετε συνεχῶς. Τό κρυώνετε καί τό ρίχνετε ἐπάνω στό γλύκισμα.

Σ η μ.—Ἡ καρυδόπητα θά εἶναι ἐπίσης πολύ νόστιμη ἐάν τή σερβίρετε ἁπλή, περιχυμένη μόνο μέ λίγο σιρόπι. Ὅσον ἀφορᾶ τήν κρέμα σαντιγύ μπορεῖτε νά τήν ἀντικαταστήσετε μέ κρέμα τοῦ κουτιοῦ φυτική πού εἶναι πολύ νόστιμη καί σχετικῶς οἰκονομική.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΑΥΓΑ «ΠΟΣΕ» ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

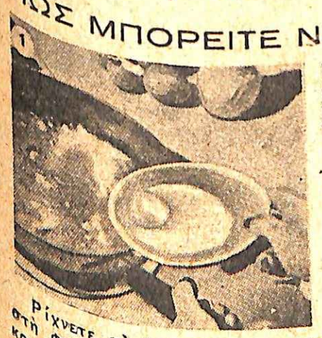

Ρίχνετε σέ ἕνα τηγάνι 3 δάχτυλα περίπου νερό. Τό βάζετε στή φωτιά καί, ὅταν ἀρχίση τό νερό νά βράζη, προσθέτετε 2 κουταλάκια τσαγιοῦ (κοφτά) ἀλάτι καί 1 κουταλιά (κοφτή) βούτυρο ἤ Βιτάμ. Ἐλαττώνετε τήν φωτιά. (Τό νερό πρέπει νά σιγοβράζη ὅταν θά ρίξετε μέσα τ' αὐγά).

ΕΙΚΟΝΑ 1.—Σπάζετε, ἕνα - ἕνα, τ' αὐγά μέσα σέ ἕνα πιατάκι καί τ' ἀφίνετε νά γλυστρήσουν, μέ προσοχή μέσα στό νερό. Μπορεῖτε νά ποσάρετε 3 ἤ καί 4 αὐγά ταυτοχρόνως.

ΕΙΚΟΝΑ 2.—Σκεπάζετε κολλά τό τηγάνι καί σβύνετε τή φωτιά. Ἀφίνετε τ' αὐγά νά σταθοῦν μέσα στό νερό 3 ἤ 4 λεπτά.

ΕΙΚΟΝΑ 3.—Βγάζετε τ' αὐγό άπό τό νερό μέ τρυπητή κουτάλα καί τό κρατᾶτε λίγο ἐπάνω σέ διπλωμένη πετσέτα γιά νά ἀπορροφηθῆ τό νερό.

ΕΙΚΟΝΑ 4.—Σερβίρετε τ' αὐγά ποσέ ἀμέσως, ἐπάνω σέ βουτυρωμένες φρυγανιές. Τά πασπαλίζετε μέ πιπέρι καί τοποθετεῖτε ἐπάνω στό καθένα λίγο βούτυρο ἤ Βιτάμ. Γαρνίρετε τό πιάτο μέ μαϊντανό καί σερβίρετε μαζί μπέϊκον τηγανισμένο.

ΣΗΜ.—Τοποθετεῖτε τ' αὐγά ποσέ ἐπάνω σέ σπανάκι, βραισμένο καί σωταρισμένο μέ βούτυρο.

Θ' Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙ

μιὰ θαυμάσια ἱκανότητα τοῦ βρέφους ποὺ ὀφείλεται, ἁπλῶς μόνο στὴ συνήθεια

ΜΠΟΡΕΙ πιὰ κι ἀναγνωρίζει τὴ μητέρα του, τὸν πατέρα του, τὴ γιαγιά!

Νά μιὰ εὐχάριστη διαπίστωσι γιὰ τὸ μικρὸ Γιαννάκη, ποὺ βρίσκεται τώρα κοντὰ στὸ δέκατο μήνα τῆς ἡλικίας του. Μὰ δὲν εἶναι μονάχα τὰ πρόσωπα αὐτὰ τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος, ποὺ κατορθώνει νὰ τὰ ξεχωρίζη ἀνάμεσα σὲ πολλὰ ἄλλα ὁ μικρούλης μας αὐτός. Ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ ἀπὸ ἀντικείμενα, ποὺ τάχει συχνὰ καὶ γιὰ πολὺ χρόνο κοντά του, κατορθώνει νὰ τ' ἀναγνωρίζη ἐπίσης.

Παράλληλα ἀντίδρα μὲ δυσαρέσκεια, κάποτε πολὺ ἔντονη, ὥστε νὰ φτάνη στὸ φόβο καὶ τὰ ξεφωνητά, ὅταν τὸ πλησιάσουν ἄγνωστα πρόσωπα. Χωρὶς τίποτε νάχη προηγηθῆ, δὲ θέλει τὴ συντροφιά τους, ἀποφεύγει νὰ δεχτῆ ἀκόμα καὶ κάτι, κατὰ τὰ ἄλλα πολὺ ἐνδιαφέρον, ἀπ' αὐτά. Τὰ θεωρεῖ ξένα σ' ἀντίθεσι πρὸς τὰ δικά του, τῆς καθημερινῆς του συντροφιᾶς πρόσωπα.

Ἡ ἱκανότητα αὐτὴ τοῦ παιδιοῦ νὰ ξεχωρίζη τὰ δικά του πρόσωπα ἀπὸ τὰ ξένα φανερώνει ἕνα σημαντικὸ σκαλὶ στὴν πνευματική του ἀνάπτυξι. Ἂς σταθοῦμε νὰ τὸ μελετήσουμε καλύτερα γιατὶ ἔτσι θὰ γνωρίσωμε πῶς λειτουργεῖ ὁ ψυχικός του κόσμος στὴν περίοδο αὐτὴ τῆς ἀναπτύξεώς του.

Ὁ μικρὸς λοιπόν, Γιαννάκης τῶν δέκα περίπου μηνῶν ἀρχίζει νὰ παίζη μοναχός του, ἀραδιάζει ἀπὸ τὰ χέρια του λογῆς-λογῆς ἀντικείμενα· τὰ παίζει λίγο καὶ γρήγορα τὰ παρατάει. Ὡστόσο, ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα αὐτά, καθὼς κι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὴ συντροφιά του, ἐλάχιστα ἐντυλι πώνονται μέσα του κι αὐτὰ πάλι γιὰ πολὺ λίγο. Σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ὅλα ἔχουν ἐξαφανιστῆ. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ποὺ τίποτε δὲ μένει στὴ μνήμη τοῦ ἀνθρώπου πρὶν ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 2—3 χρόνων.

Δείχνομε, στὸ Γιαννάκη σήμερα ἕνα κομμάτι σοκολάτα. Τὸ αἰσθητήριο τῆς ὁράσεως, τὰ μάτια μὲ ὅλον τὸν πολυσύνθετο μηχανισμό τους, μεσολαβοῦν ὥστε αὐτὸ τὸ ἐξωτερικὸ ἀντικείμενο νὰ γίνη ἐσωτερικὸ γεγονός, δηλ. γεγονὸς τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ. Ἂν δὲν τοῦ ξαναδείξουμε τὴ σοκολάτα, ἡ πρώτη καταγραφὴ μέσα του σβύνει, δὲν μένει κανένα χνάρι της. Ἐκεῖνος ὅμως ἂς τοῦ τὴ ξαναδείξωμε σὲ λίγο κι ἂς τοῦ τὴ δώσωμε νὰ τὴ φάη. Τώρα πιὰ τὸ ἐσωτερικὸ γεγονὸς πλαταίνει, βαθαίνει, γίνεται ζωντανότερο. Δὲν πρόκειται γιὰ ὀπτικὸ μόνο γεγονός. Γίνεται ταυτόχρονα καὶ γευστικό, ὀσφραντικό, ἁπτικό. Συνδεύεται μὲ κινητικὰ φαινόμενα, μὲ ἔκκρισι τοῦ σιέλου, μὲ εὐχάριστο συναίσθημα, ποὺ συνδέεται μ' ὅλα τὰ προηγούμενα γεγονότα ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἱκανοποίησι τοῦ στομάχου.

Ἂς ἐπαναλάβωμε μερικὲς μέρες τὴν πράξι αὐτή. Δίνοντας ὁ μικρὸ Γιαννάκη νὰ τρώη σοκολάτα, τὸν κάνομε νὰ ζήση πολλὲς φορὲς τὸ ἴδιο πολυσύνθετο γεγονός, ποὺ περιγράψαμε παραπάνω. Ἔτσι αὐτὸ ἐντυπώνεται στερεώτερα μέσα του, χαράσσεται βαθύτερα, γίνεται πιὸ ζωηρό.

✻

Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ εἰκόνα τῆς σοκολάτας δὲ θὰ εἶναι γιὰ τὸ παιδὶ ἕνα οὐδέτερο πρᾶγμα ὅπως π. χ. ἕνα κομμάτι ξύλο. Μόλις τὴ βλέπει θ' ἀρχίζουν νὰ ἐκκρίνουν σίελο οἱ σιελογόνοι ἀδένες του, τὸ μάτι του θὰ ζωηρεύη, τὰ χέρια του θὰ γυρεύουν νὰ τὴν ἁδράξουν.

Λέμε, λοιπόν, στὴν περίπτωσι αὐτὴ ὅτι τὸ παιδὶ ἀναγνωρίζει τὴ σοκολάτα ἢ πῶς ξέρει νὰ τὴ ξεχωρίζη ἀπὸ ἄλλα ἀντικείμενα.

Κάτω ἀπὸ τὸ φαινόμενο αὐτό, ποὺ παρατηροῦμε στὸ παιδὶ ὑπάρχει ὁ ἐθισμός, ἡ συνήθεια, πού, ὅπως ἐξηγήσαμε στὸ προηγούμενο, ἀρχίζει νὰ χαρακτηρίζη τὴν πνευματικὴ ἐξέλιξι τοῦ βρέφους. Δὲν ξέρει αὐτὸ, σ' αὐτὴν τὴν ἡλικία, οὔτε νὰ σκεφτῆ, οὔτε νὰ κάνη σύγκρισι, νὰ βγάλη συμπέρασμα. Τὰ μάτια, τὸ στόμα (τὰ γευστικὰ ὄργανα), ἡ μύτη, τοῦ ἄνοιξαν τὸ δρόμο ὥστε τὸ ἐξωτερικὸ αὐτὸ γεγονὸς νὰ φτάση στὸν ἐγκέφαλό του, ποὺ εἶναι τὸ κέντρο τῶν ἀνώτερων, τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν. Στὸ φλοιὸ τοῦ ἐγκεφάλου καταγράφονται ὅλες οἱ λεπτομέρειες τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων κι ἀπηχοῦνται ἐπάνω ἀπὸ θαυμάσιο αὐτὸ πίνακα ὥστε νὰ γίνωνται πλέον ἐσωτερικὸ γεγονός, ψυχικὸ φαινόμενο, ποὺ ἡ ψυχολογία τὸ ὀνομάζει παράστασι. Πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐργασία τὸ ἐξωτερικὸ ἀντικείμενο (ἡ σοκολάτα τοῦ πειράματός μας) ἀναλύεται ἐπάνω στὸ φλοιὸ τοῦ ἐγκεφάλου, ξεχωρίζονται τὰ μέρη του καὶ πραγματοποιοῦνται πλῆθος ἄλλες συνδέσεις. Ὅσο πιὸ πολλὲς φορὲς πραγματοποιηθῆ ἡ εἴσοδος στὴν περιοχὴ τοῦ ἐγκεφάλου μέσω τῶν αἰσθήσεων (κι ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ περισσότερων μαζί) τοῦ ἴδιου ἀντικειμένου, τόσο πιὸ πολὺ στερεώνονται οἱ καταγραφές. Μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες ἀναλύσεις καὶ ἀνασυνδέσεις δημιουργοῦνται ὡρισμένες ἀλληλουχίες ὅπως: Εἰκόνα σοκολάτας — μάσησι—ἔκκρισι σιέλου—γλυκειὰ γεύσι—χορτασιὰ — εὐάρεστο συναίσθημα.

Τώρα πιὰ δὲ χρειάζεται παρὰ μονάχα ν' ἀντικρύση τὸ παιδὶ ἕνα κομμάτι σοκολάτα γιὰ νὰ τὴν ἀναγνωρίση. Νὰ τοῦ ἔρθη δηλ. στὸ νοῦ (νὰ ξυπνήση ἐπάνω στὸ φλοιὸ τοῦ ἐγκεφάλου) ὅλη ἡ ὑπόλοιπη σειρὰ τῆς ἀλληλουχίας, ποὺ παρουσιάσαμε παραπάνω, καὶ νὰ νοιώση ὅτι πρόκειται γιὰ τὴ σοκολάτα. Εἶναι φανερὸ πῶς αὐτὸ ἔγινε χωρὶς σύγκρισι γνωρισμάτων, ἀντιπαράθεσι ἐννοιῶν, συλλογισμό.

✻

Ἀπὸ τὸν ὄγδοο περίπου μήνα μπορεῖ τὸ βρέφος ν' ἀναγνωρίζη τὴ μητέρα του, τὸν πατέρα του κι ἄλλα πρόσωπα, ποὺ τοῦ κάνουν συχνὰ συντροφιά. Μπορεῖ νὰ ξεχωρίζη τὰ σερβίτσια μὲ τὰ ὁποῖα τοῦ προσφέρετε τὸ γάλα του, τὰ παιγνίδια του, τὴν κούνια του, τὸ δωμάτιό του. Μπορεῖ νὰ διακρίνη, μὲ βάσι πάντα τὸν ἐθισμό, τί πρόκειται ν' ἀκολουθήση ὅταν τοῦ φορᾶτε στὸ λαιμὸ τὴν πετσέτα του, γιατὶ τὸ βάζετε στὸ κρεβατάκι του καὶ τὸ σκεπάζετε, γιατὶ τὸ κουνᾶτε, γιατὶ ἀνοίγετε τὴν πόρτα.

Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς παραπάνω διαδικασίες (ἑτοιμασία γιὰ τὸ φαγητό, γιὰ τὸν ὕπνο κλπ.), ἔχει καταγραφὴ μὲ τὴ συχνὴ ἐπανάληψι στὸν ἐγκέφαλο τοῦ βρέφους. Ἔτσι προξενεῖ, κάθε ἑπόμενη φορά, ἴδια ἀντανακλαστικὰ φαινόμενα, σὰν τρόπο ἀντιδράσεως.

Ἀλλὰ τὸ θέμα τῆς συνήθειας κατὰ τὴ βρεφικὴ καὶ νηπιακὴ ἡλικία εἶναι μεγάλο. Θὰ χρειαστῆ νὰ συνεχίσωμε. Στὸ ἑπόμενο θὰ μιλήσωμε γιὰ τὶς πρῶτες ἕξεις στὴ βρεφικὴ ἡλικία.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

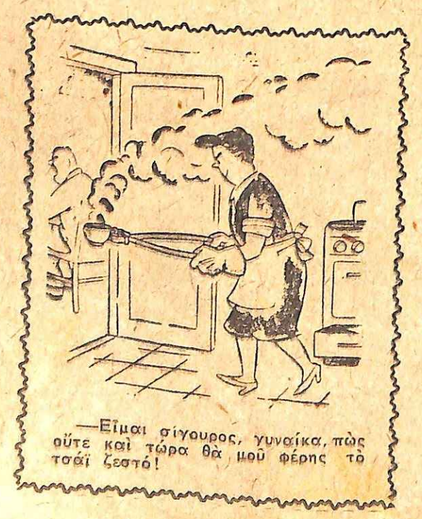

—Εἶμαι σίγουρος, γυναίκα, πὼς οὔτε καὶ τώρα θὰ μοῦ φέρης τὸ τσαΐ ζεστό!

ΣΤΟ ΤΑΞΙ...

Μιὰ πολὺ φοβιτσιάρα ἡλικιωμένη κυρία μπαίνει γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωή της σ' ἕνα ταξί.

— Σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ προσέχετε, λέει στὸν σωφέρ. Νὰ φρενάρετε στὶς διασταυρώσεις, νὰ ὑπακούετε στὰ σήματα τῆς τροχαίας καὶ νὰ πηγαίνετε πολὺ σιγά.

— Σύμφωνοι κυρία μου, ἀπαντάει ὁ σωφέρ. Μ' ἂν παρ' ὅλα αὐτὰ συμβῆ κανένα ἀτύχημα, ἔχετε καμένα νοσοκομεῖο τῆς προτιμήσεώς σας;

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

γιὰ κάθε γυναίκα

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Πολλὲς γυναῖκες καταφεύγουν στὴν κουζίνα τους γιὰ νὰ βροῦν τὸ κατάλληλο καλλυντικὸ ποὺ χρειάζονται.

Τὸ γάλα, φρέσκο ἢ ξυνισμένο, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα καλλυντικὰ γιὰ τὸ πλύσιμο τοῦ προσώπου.

Τὸ τσάϊ, κρύο καὶ δυνατό, σκουραίνει τὰ ξανθὰ φρύδια καὶ τὶς βλεφαρίδες ἐφ' ὅσον θὰ τὰ τρίβετε μ' ἕνα βουρτσάκι πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα κι' ἐπὶ ἕνα μήνα.

Τὸ λεμόνι (ὁ χυμός του) μαλακώνει καὶ ἀσπρίζει τὰ χέρια.

Τὸ αὐγὸ εἶναι μία πρώτης τάξεως λοσιόν, γιὰ τὴν περιποίησι τῶν μαλλιῶν. Μὲ τὸν κρόκο κάνετε ἕνα καλὸ σαπούνισμα καὶ τὸ ἀσπράδι, ἀφοῦ τὸ χτυπήσετε καλά, τὸ χύνετε στὰ μαλλιά σας ποὺ ὁπὸ τὸ τελικὸ ξέβγαλμά τους. Ἀποκτοῦν ἔτσι ἐξαιρετικὴ στιλπνότητα.

Τὸ μέλι ἀνακατωμένο μὲ χυμὸ πορτοκαλιοῦ, θὰ τὸ μεταχειρισθῆτε γιὰ τὸ ἄσπρισμα τῆς ἐπιδερμίδας τῶν χεριῶν σας. Θὰ τ' ἀφήσετε βρεγμένα μὲ τὸ μίγμα ἐπὶ μισὴ ὥρα.

Τὸ λάδι ζεστό, μαλακώνει τὰ μπιμπίκια καὶ μπορεῖτε νὰ τὰ βγάλετε χωρὶς νὰ πονέσετε.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

● Σκουπίστε τὰ τζάμια σας μ' ἕνα πανάκι βρεγμένο μὲ μίγμα ἀπὸ 100 γραμμάρια ἀλκοὸλ καὶ 10 γραμμάρια γλυκερίνη ποὺ ἀφίνει πάνω τους ἕνα λεπτὸ καὶ διαφανὲς στρῶμα. Ἔτσι δὲν θολώνουν ἐσωτερικὰ ἀπὸ τοὺς ὑδρατμούς, τώρα τὸ χειμώνα ποὺ κάνει ἔξω κρύο καὶ ὑπάρχει μέσα στὸ δωμάτιο θέρμανσις.

● Θέλετε νὰ διατηρηθοῦν πολὺν καιρὸ οἱ κατσαρόλες ἐμαγὲ ποὺ ἀγοράσατε; Βάλτε τις ἀμέσως σ' ἕνα μεγάλο δοχεῖο μὲ νερό, ποὺ τὸ βράζετε καὶ τὸ ἀφίνετε ὕστερα νὰ κρυώση. Ἔτσι τὸ σμάλτο τῶν μαγειρικῶν σκευῶν γίνεται στερεώτερο.

● Γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε ἂν ἕνα μεταξωτὸ ὕφασμα περιέχη ἢ ὄχι μπαμπάκι, πάρτε ἕνα κομματάκι καὶ πλησιάστε το στὴ φλόγα ἑνὸς κεριοῦ. Ἂν ἀποτελῆται ἀπὸ καθαρὸ μετάξι θὰ καῆ καὶ θὰ γίνη μιὰ μάζα ἀπὸ κάρβουνο, ἀλλὰ δίχως ν' ἀνάψη. Ἂν δῆτε νὰ βγάζη φλόγα, σημαίνει πὼς περιέχει μπαμπάκι.

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

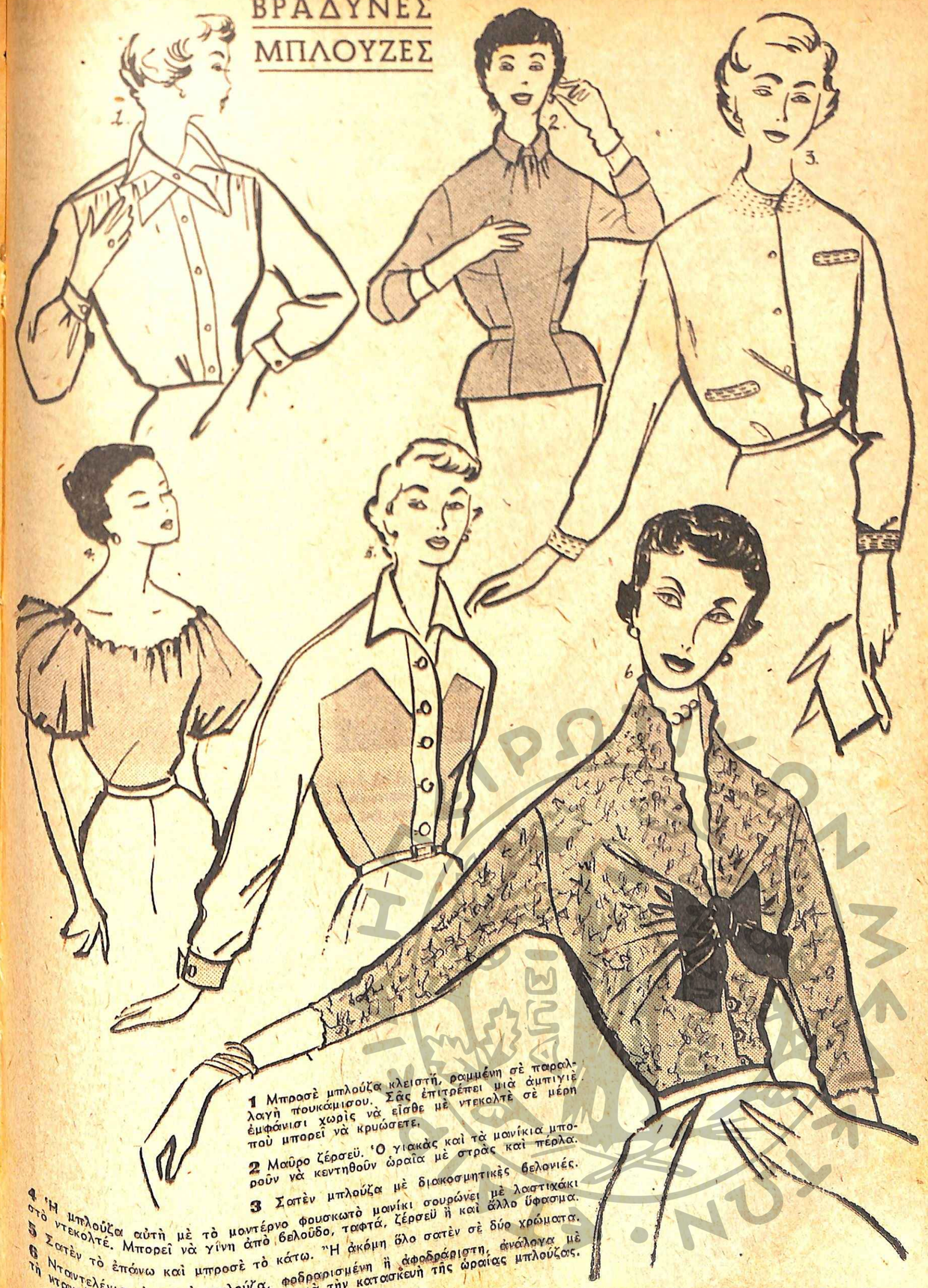

1 Μπροσὲ μπλούζα κλειστή, ραμμένη σὲ παρολαγὴ πουκάμισου. Σᾶς ἐπιτρέπει μιὰ ἀμπιγιὲ ἐμφάνισι χωρὶς νὰ εἶσθε μὲ ντεκολτὲ σὲ μέρη ποὺ μπορεῖ νὰ κρυώσετε.

2 Μαῦρο ζέρσεϋ. Ὁ γιακὰς καὶ τὰ μανίκια μποροῦν νὰ κεντηθοῦν ὡραῖα μὲ στρὰς καὶ πέρλα.

3 Σατὲν μπλούζα μὲ διακοσμητικὲς βελονιές.

4 Ἡ μπλούζα αὐτὴ μὲ τὸ μοντέρνο φουσκωτὸ μανίκι σουρώνει μὲ λαστιχάκι στὸ ντεκολτέ. Μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ βελούδο, ταφτά, ζέρσεϋ ἢ καὶ ἄλλο ὕφασμα.

5 Σατὲν τὸ ἐπάνω καὶ μπροσὲ τὸ κάτω. Ἡ ἀκόμη ὅλο σατὲν σὲ δύο χρώματα.

6 Νταντελένια ἀμπιγιὲ μπλούζα, φοδραρισμένη ἢ ἀφοδράριστη, ἀνάλογα μὲ τὴ νταντέλα ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ὡραίας μπλούζας.

ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ «ΕΤΑΜ»

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ τῆς κολεξιόν τῆς «Ἐτάμ» ἦταν ἀναμφισβήτητα, ἀνώτερη ἀπὸ κάθε περιγραφή. Κατ' ἀρχήν, ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐπιδείξεως ἦταν κάτι τὸ ὑπέροχο.

Οἱ πολυτελεῖς αἴθουσες τοῦ ξενοδοχείου «Κίνγκ Τζῶρτζ» εἶχαν γιορτάσιμη ὄψι, καὶ τὰ τέσσερα μανεκὲν τῆς «Ἐτάμ» ἐπεδείκνυαν τὰ θαυμάσια μοντέλα τοῦ οἴκου, κρεασιὸν τὰ περισσότερα τῆς δεσποινίδος Τζούλιας Μόσχου, σὲ ἀληθινὴ γέφυρα ὁμορφιᾶς. Ὀρχήστρα ἔπαιζε καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἐπιδείξεως μοντέρνα ἐλαφρὰ μουσικὴ ἡ ὁποία δυνάμωνε σὲ κάθε καινούργια ἐμφάνισι.

Τὰ μοντέλα τῆς Ἐτὰμ ἦταν ἁπλά, κομψά, χωρὶς ἐξωφρενισμοὺς καὶ ὑπερβολές, φτιαγμένα γιὰ τὴν Ἑλληνίδα

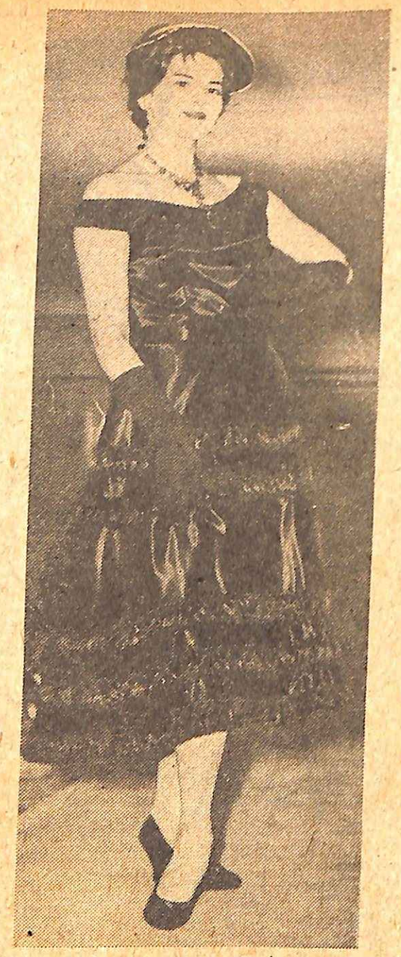

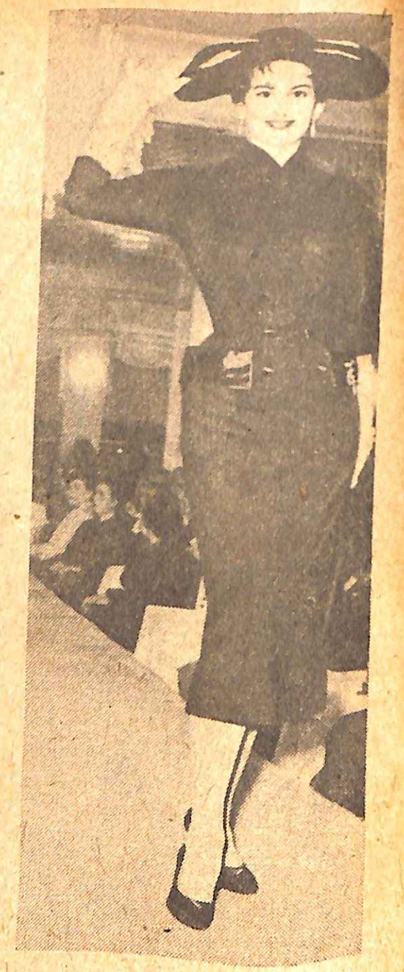

● Ἀριστερὰ ἡ Ἴρις ἐπιδεικνύει τὸ ὡραιότατο «κοκταίηλ» φόρεμα «Καζινό». Δεξιά, ἡ Ἴρις πάλι, παρουσιάζει ἕνα χαριτωμένο ἀπογευματινὸ μοντέλο. Στὴν τρίτη φωτογραφία ἡ Τζούλια φορώντας ἕνα πολὺ κομψὸ ἀπογευματινό, ἀπὸ ζέρσεϋ.

καὶ ὄχι γιὰ Γαλλίδα ἢ Ἀγγλίδα κλπ.

Τὰ ἀπογευματινὰ φορέματα ἀπὸ ζέρσεϋ, ἀγκορά, ἢ ἄλλα λεπτὰ μάλλινα ὑφάσματα, σὲ στενὴ γραμμή, ἢ μακρόταλα μὲ σουρωτὴ φούστα. Ἐπίσης οἱ πιέτες συνηθίζονται πολύ. Μερικὰ ἀπ' τὰ φορέματα ποὺ ἔκαναν ἰδιαίτερη ἐντύπωσι ἦταν τὸ «Σέσιλ» ἀπὸ ζέρσεϋ ἀγκορὰ σὲ κίτρινο χρῶμα, πολὺ ἐφαρμοστὸ στὸ σῶμα μὲ τρόπο ὥστε νὰ κολακεύη τὶς γυναικεῖες γραμμές. Τὸ «Ὑπόσχεσις» ἐπίσης, ἕνα ντὲ πιὲς ἀπὸ ζέρσεϋ ἠλεκτρίκ, μὲ στενὴ φούστα καὶ μπλούζα εὐρύχωρη στὴ μέση καὶ πολὺ ἐφαρμοστὴ στὶς ἄνς. Τὸ «Ἄϊβυ» ἀπὸ ζέρσεϋ μαῦρο, κεντημένο μὲ φύλλα σὲ διάφορα χρώματα. Τὸ «Ἀρζεντίνα» ἀπὸ ζέρσεϋ ἐπίσης, μακρόταλο μὲ δυὸ σειρὲς κουμπιὰ μπροστὰ—συνηθίζονται πολὺ τὰ κουμπιὰ ἐφέτος.

Τὰ ταγιὲρ τῆς «Ἐτὰμ» κομψότατα, ἡ ζακέτα πολὺ ἐφαρμοστὴ στὴ μέση κι' ἡ φούστα στενὴ ὥστε νὰ ἀναδεικνύη τὸ γυναικεῖο σῶμα. Τὸ ἀμπιγιὲ ταγιὲρ «Ξενύχτι» ἔκανε πολὺ ἐντύπωσι, φορεμένο μ' ἕνα κομψότατο πράσινο καπελάκι. Τὰ κοκτέηλ φορέματα θαυμάσια, μελρικὰ μάλιστα ὅπως τὸ «τσὶκ - τοὺ - τσὶκ» ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο μὲ μεγάλο μυτερὸ καρὲ, κεντημένο στὰ πλάγια μὲ μαύρη παγιέτα, ἔγινε δεκτὸ ἀπ' τὸ κοινὸ μὲ ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ. Τὸ «Καζινὸ», τὸ «Φλαμίνγκο», σὲ ἱσπανικὸ στύλ, καθὼς καὶ τὰ «Σαμπρίνα» καὶ «Ταμπού».

Ζακέτες πολὺ ἐξαντρίκ, καὶ ὡραιότατα παλτά, ἀπὸ εὐρωπαϊκὰ ζεστὰ ὑφάσματα. Τὸ παλτὸ «Ὑμηττὸς» ριχτὸ μὲ ἄρεσε πολύ.

Ἡ «Ἐτὰμ» δὲν φρόντισε μόνο γιὰ τὴ μόδα τῆς δεσποινίδας καὶ τῆς κυρίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ μόδα τῆς κοπελλίτσας. Μιὰ μικρούλα ἡ Ντόλυ Σλότσιστικα μοντελάκια.

Νομίζω ὅτι θάταν σκόπιμο ν' ἀναφέρουμε ὅτι στὴ κομψὴ ἐμφάνισι τῶν μακοπέλα της, ὁ Ντέϊβις μὲ τὴ «Βίκα» μὲ τὰ ματά του, κι' ὁ Μαυρίδης μὲ τὰ κοσμήτσια του.

Ἡ ἐπίδειξις ἔκλεισε μὲ τὴν ἐμφάνισι τῶν μανεκὲν μὲ βραδυνὲς τουαλέτες τοῦ οἴκου.

● Μοναδικὴ ἀτίσσα τοῦ παλιοῦ καιροῦ.

ΠΑΛΙΕΣ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΕΣ

Η ΑΓΑΝΙΚΗ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Τ. ΛΑΠΠΑ

«Ἀποθαίνει ἀδύνατον εἰς τὰ στενὰ ὅρια νὰ ἐξεικονισωμεν πλήρη καὶ ἐν πάσῃ ἀναλυτικὴ ἀκριβολογίᾳ τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὸν εἶον τῆς πολυτίμου γυναικὸς περὶ ἧς ἠδύνατο ἡ γραφὴ εἰδικὴ ἐπικοδομητικὴ ἀσχολουμένη πρὸς τὴν τοῦ γυναικείου ἐν Ἑλλάδι φύλου ἀνάπτυξιν καὶ ἐξ ἧς πολλὰ διδάγματα ἔπρεπον νὰ διαπλάσουν ἀληθεῖς Ἕλληνίδας. ἐγγυωμένας τὴν ἀκμὴν τοῦ οἴκου, τῆς κοινωνίας τῆς πατρίδος».

Αὐτὰ γράφει στὸ 1893, σὲ κάποιο σύντομο ἄρθρο του σύγχρονος τῆς Ἀγανίκης Μαζαράκη. Ἀφοῦ λοιπὸν τόσο δύσκολο ἦταν σὲ κεῖνον νὰ βιογραφήσῃ τὴν ἐξαιρετικὴ ἀρχόντισσα, ἐπὶ καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο εἶναι σήμερα σὲ μᾶς. Τὸ πάνω ἄρθρο καὶ μιὰ μικρὴ εἰσαγωγὴ στὸ βιβλίο της, εἶναι οἱ μοναδικὲς πηγὲς ποὺ μᾶς προσφέρονται γιὰ νὰ βιογραφήσουμε τὴν Ἀγανίκη. Θὰ ἔπρεπε ἐπιφυλασσόμεθα ὅμως γιατὶ ἀναπόφευκτα παράλειψι νὰ μὴν τὴ ἀναπαραστήσουμε στὶς παλιὲς ἀρχόντισσες.

Ἡ Ἀγανίκη ἦταν κόρη τοῦ Ἀλιανίστη ἀγωνιστὴ Γεωργίου καὶ τῆς ἀνηψιᾶς τοῦ Δημητρίου τοῦ γραμματέα τοῦ Κανίγκη. Γεννήθηκε τὸ 1838 στὴν Ὑπάτη.

Οἱ δυὸ Αἰνιάνες εἶχαν λάβει μέρος στὴν Ἐπανάστασι, ὁ Γεώργιος, ποὺ χρημάτισε ἀρχηγὸς στὸ ἀρχοντικὸ τοῦ πρωτοκλάδου στὴν Πόλι, ἦταν ἀπ' τοὺς πρώτους Φιλικούς. Ὁ παπᾶς σὲ κάποιο χωριὸ τῆς Φθιώτιδας, πρὶν ἀπ' τὸ Εἰκοσιένα ξενητεύτηκε μὲ τὴν οἰκογένειά του στὴν Πόλι. Ἐκεῖ σπούδασαν τὰ παιδιά του. Ὕστερ' ἀπ' τὴν Ἐπανάστασι, ὁ Γεώργιος κι' ὁ Δημήτριος, μορφωμένοι ἀρκετά, καταγίνανε στὴ συγγραφή, σὲ ἱστορικὰ θέματα, λαογραφικά, γεωργικὰ καὶ γραμματολογικά. Ὥστε ἡ Ἀγανίκη ἔζησε καὶ μεγάλωσε μέσα σὲ μιὰ πνευματικὴ οἰκογένεια.

Πολὺ σύντομα ἔχασε τὸν πατέρα της καὶ τὴ μητέρα της, καὶ τὴν πῆρε μαζί της ὁ θεῖος της Δημήτριος.

Ἀπὸ μικρὴ τῆς ἄρεσε νὰ μένη ὁλόκληρα μέσα στὴ μεγάλη βιβλιοθήκη ποὺ εἶχαν στ' ἀρχοντικό τους οἱ Αἰνιάνες στὴν Ὑπάτη. Ἐκεῖ μέσα ἀπολησμονιόταν, διαβάζοντας τὰ σπάνια κι' ἐκλεκτὰ συγγράμματα ποὺ εἶχε ἡ πολύτιμη ἐκείνη βιβλιοθήκη. Ὕστερα φοίτησε στὸ Ἀρσάκειο, ποὺ συμπλήρωσε τὶς γραμματικές της γνώσεις, σπουδάσε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς κι' ἔμαθε καλὰ γαλλικά.

Ἀπὸ κόρη ἀκόμη τὴν τραβοῦσε ἡ λογοτεχνία. Στὸ ἀρχοντικό τους σύχναζαν πολλοὶ ἀγωνιστὲς ποὺ κάθε τόσο ἱστοροῦσαν διάφορα δραματικὰ ἐπεισόδια ἀπ' τὸ Εἰκοσιένα. Ἡ Ἀγανίκη μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦσε τὶς διηγήσεις τους κι' ὕστερα τὶς ἔγραφε σὲ μορφὲς διηγήματος. Μὲ τὸν καιρὸ ἄρχισε νὰ μεταφράζη γαλλικὰ ποιήματα καὶ νὰ γράφη καὶ δικούς της στίχους. Ὅσο ὅμως ζοῦσε ποτὲ της δὲν δημοσίευσε τίποτα. Ἔγραφε ἱστορικὰ διηγήματα, μονογραφίες, ὁδοιπορικὲς σημειώσεις κι' ἀρκετὰ ποιήματα, καὶ τὰ ἔκρυβε ὅλα στὸ συρτάρι της. Τὸ 1893, ὕστερ' ἀπ' τὸ θάνατό της, οἱ δικοί της τὰ πῆραν ἀπ' τὰ ποιήματά της μὲ τὸν τίτλο «Ποιήσεις».

Ἡ ἀγάπη της γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι, δὲν περιωρίστηκε μόνο στὸ νὰ γράφη διάφορα ἱστορήματα, ἀλλὰ ὅσα ἔγγραφα σώθηκαν στὸ οἰκογενειακὸ ἀρχεῖο τους, τὰ μάζεψε στοργικὰ καὶ τὰ ταξινόμησε. Γιατί, δυστυχῶς, ἀπ' τὰ πολύτιμα ἔγγραφα ποὺ εἶχαν οἱ Αἰνιάνες ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς Φιλικῆς ὡς τὰ μεταγενέστερα χρόνια κάηκαν μὲ τὴ βιβλιοθήκη τους μαζί, ὅταν τὸ 1848, σὲ κάποιο ἀντικυβερνητικὸ κίνημα στὴ Φωκίδα, κάψανε τὸ ἀρχοντικό τοῦ Αἰνιάνα στὴν Ὑπάτη. Τότε ὁ Δημήτριος Αἰνιάνας, γιὰ νὰ μὴν τὸν πιάσουν οἱ κυβερνητικοί, ἔφυγε πρὸς τὴν Οἰτη. Μαζί του τὸν ἀκολούθησε σ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια κι' ἡ ἀνηψιά του Ἀγανίκη. Ἀπὸ τότε ἀγάπησε τὰ βουνὰ καὶ τὰ τραγούδησε:

«Χαίρετε δάση καὶ βουνά,
κρύα νερὰ τῆς Οἴτης!
Ἐλάτια βαθυπράσινα,
ἀειθαλεῖς μου πίτυς
ὅπου μ' ἐνανουρίζατε
μὲ τοὺς γλυκεῖς σας ἤχους,
εἰς σᾶς ἀφίνω φεύγουσα,
τοὺς ἀσθενεῖς μου στίχους.
Καὶ σύ, πατρίς μου προσφιλής,
ρωμαντικὴ Ὑπάτη,
τῶν χρόνων μου τῶν παιδικῶν
χαῖρε χώρα φιλτάτη.
Ἡ φύσις σου ἡ γόησσα
μεθύει τὰς αἰσθήσεις
κι' ἀνακαλεῖ εἰς τὴν ψυχὴν
γλυκείας ἀναμνήσεις».

Ἡ Ἀγανίκη δὲν ἦταν μόνο μιὰ πνευματικὴ γυναίκα, ἀλλὰ κι' ἕνας ἐξαίρετος ἄνθρωπος. Ἂς ἀφήσουμε κάποιον ποὺ τὴ γνώρισε νὰ συνεχίση: «Ἀλλ' ὅτι κατ' ἐξοχὴν ἐξωράϊζε καὶ ἐξιδανίκευε τὸν βίον τῆς σοφῆς γυναικὸς ἦτο ἡ τελεία διάπλασις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἤθους, ἡ μεγάλη καὶ τρυφερὰ καὶ ποιητικὴ της καρδία. Εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, εἰς πᾶσαν λέξιν, εἰς πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς ζωῆς διέκρινέ τις καὶ ἐθαύμαζε τὴν λεπτὴν ἐκείνην ἠθικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν αἴσθησιν, ἥτις προσδιαζει μόνον εἰς προνομιοῦχα πλάσματα ἐκ τοῦ ὡραίου φύλου. Δὲν ὑπῆρχεν ἀλλοτρία πάθησις ἢ χαρὰ ἥτις νὰ μὴ εὑρίσκη ἠχὼ ἐν τῇ γενναίᾳ ὅσον καὶ τρυφερᾷ ἐκείνῃ καρδίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἠθικὸς κόσμος ἦτο δι' αὐτὴν πηγὴ ἀδιάλειπτος εὐγενῶν συγκινήσεων, ἀφορμὴ ἀεννάων λεπτῶν παθήσεων ἀλλὰ καὶ ἀπολαύσεων, ἀγνώστων, ξένων, ἀκατανοήτων διὰ τοὺς πολλούς. Σπανίως ἡ φύσις καὶ ἡ ἀγωγὴ συνήνωσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὕτωσὶ ἑναρμονίως τόσα ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ καὶ διανοητικὰ χαρίσματα ὅπως παραγάγωσι τέλειον ὑπόδειγμα Ἑλληνίδος γυναικός, οἷον ὑπῆρξεν ἡ Ἀγανίκη».

Στὰ 17 της χρόνια παντρεύτηκε τὸν ἀρχίατρο Γιάννη Μαζαράκη. Ἂν κι' ἀπασχολημένη μὲ τὸ σπιτικό της, τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν της καὶ τὶς κοινωνικές της ὑποχρεώσεις ξέκλεβε κάποτε - πότε, καιρὸ κι' ἔγραφε στίχους. Ἦταν ποιήματα πατριωτικά, φυσιολατρικὰ καὶ κοινωνικά. Ὅταν οἱ δικοί της κυκλοφόρησαν τὴν ποιητική της συλλογή, ὁ Παλαμᾶς ἔγραφε σὲ κριτικό του ἄρθρο: «Οἱ στίχοι της εἶναι δείγματα ἐξαίρετα ἠθικῆς ὡραιότητος, ἀγνότητος βίου, εὐγενείας ἰδεῶν καὶ ἀνεπτυγμένου πνεύματος».

Τὰ πιὸ πολλὰ της ποιήματα ἔγραφε στὴν καθαρεύουσα. Ἀλλὰ ἡ Ἀγανίκη χρησιμοποιοῦσε ἐξ ἴσου καλὰ καὶ τὴ δημοτική. Νὰ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπ' τὸ ποίημά της: «Ἡ χήρα ἐπαίτις:

«Στὴ χιονιὰ καὶ στὸ σκοτάδι
ἔρημη καὶ μοναχὴ
καὶ μὲ μάτια δουρκωμένα
ξαγρυπνοῦσε μιὰ φτωχή.
Ἔβλεπε τὰ δυὸ μικρά της
ποὺ κοιμῶνται ἀγκαλιὰ
καὶ παράστεκε μὲ πόνο
στὴ μικρή τους τὴ φωλιά.
— Κοιμηθῆτε, ὀρφανά μου,
καὶ σιμά σας ἀγρυπνῶ,
γιατί, σὰν ξυπνήσετε, πάλι
θὰ φωνάζετε: Πεινῶ:

Ἡ Μαζαράκη ὅμως στάθηκε μιὰ ἄτυχη μητέρα. Ἔχασε τρία ἀπ' τὰ παιδιά της. Τὸν πόνο της δὲ τὸν ἄφησε νὰ ξεσπάση σ' ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ ποιήματα:

«Θεέ μου! μήπως ἔσφαλα
κι' ἠγάπον ὡς Θεόν μου
αὐτὸ τὸ πλάσμα τὸ γλυκὺ
τὸ ἄνθος μου ἐκεῖνο;
ἂν ἐλησμόνουν δι' αὐτὸ
κι' αὐτὸν τὸν ἑαυτόν μου;
Συγχώρησέ μου, πλάστα μου
τὰ δάκρυα ποὺ χύνω».

Μ' αὐτὰ τελείωνε κάποιο της ποίημα γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ γυιοῦ της Περικλῆ, καὶ στὸ θάνατο τοῦ δευτέρου ποὺ ἔχασε στὰ ξένα:

«Πῶς νὰ λησμονήσω, φῶς μου,
τὰ χρυσά σου τὰ μαλλιά
τ' ὀλοῤῥόδινό σου χρῶμα,
τὴ γαλάζια σου ματιά;
Ποιὸς νὰ μοῦλεγε, πουλί μου
στὸν πικρὸ μας χωρισμὸ
πῶς στὰ ξένα θὰ πεθάνης,
πῶς δὲ θὰ σὲ ξαναδῶ!»

Στὰ χτυπήματα ποὺ τῆς ἔδωσε ὁ Χάρος, ἡ Ἀγανίκη δὲν μπόρεσε νὰ ἀντέξη. Ἀπ' τὶς ἀπανωτὲς μεγάλες της λύπες, ἔπαθε ἀπ' τὴν καρδιά της. Αὐτὸ καὶ τὴν ἔφερε στὸ θάνατο 54 ἐτῶν.

Τὸ Γενάρη τοῦ 1892, ὅταν ἦταν ἄρρωστη, ἔγραψε τὸ κύκνειο τραγούδι της, ποὺ τελείωνε μ' αὐτοὺς τοὺς στίχους:

«Γιὰ μένα ἐτελείωσε
τῆς γῆς ἡ εὐτυχία,
δὲν πρασινίζουν τὰ βουνά,
χειμῶνα ἔχουν στὴν καρδιὰ
κι' εἶναι πικρὴ καὶ κρυά...
Γιὰ ἄλλους λάμπει ὁ ἥλιος
γιὰ ἄλλους γλυκοφέγγει,
γιὰ μένα, νύχτα σκοτεινὴ
εἶν' ἡ πικρή μου ἡ ζωὴ
καὶ σὰν τὰ νέφη φεύγει...»

Καὶ στὶς 27 Σεπτεμβρίου 1892, ἔφυγε γιὰ πάντα ἡ αἰσθηματικὴ ἐκείνη ποιήτρια κι' εὐγενικιὰ ἀρχόντισσα.

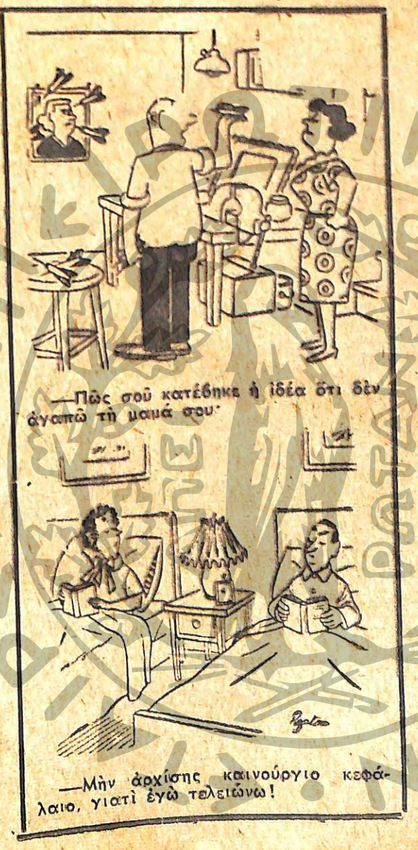

—Πῶς σοῦ κατέβηκε ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἀγαπῶ τὴ μαμά σου·

—Μὴν ἀρχίσης καινούργιο κεφάλαιο, γιατὶ ἐγὼ τελειώνω!

ΕΤΟΙΜΑΣΤΗΤΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ, ΑΠΟ ΤΩΡΑ

1 Τὸ φόρεμα αὐτὸ γίνεται ἀπὸ σατὲν μὲ λουρίδες ἀπὸ μπροσὲ στὸ ἴδιο χρῶμα. Γίνεται καὶ ἀπὸ τούλι μὲ λουρίδες ντεντέλας. Ἀπὸ μέσα φυσικὰ τὸ κατάλληλο φουρό.

2 Φόρεμα πλισὲ μὲ ἐσωτερικὸ φουντωτὸ μισοφόρι. Γίνεται ἀπὸ τούλι, λεπτὸ ταφτὰ ἢ ὀργάντζα. Στενὲς λόξες σχηματίζουν πρετέλες καὶ συγκρατοῦν τὸ πλισὲ στὸ ντεκολτέ.

3 Φαρδειὰ τουνὶκ ἀπὸ θαμπὸ σατὲν φάϊγ ἢ βελοῦδο. Ἀπὸ κάτω τούλινη διπλὴ φούστα. Ἐσωτερικῶς φουντωτὸ μισοφόρι.

4 Φόρεμα ἀπὸ βελοῦδο ἢ σατέν. Μοντέρνα μανίκια - μπαλόνια.

5 Φόρεμα ἀπὸ φάϊγ, μπροσὲ κ. ἄ. Ἡ ζώνη δένει κατὰ τρόπο μεσαιωνικὸ καὶ πέφτει ὡς κάτω. Πένσες ἀτσάκιστες στὴ φούστα.

6 Φόρεμα μπροσέ. Φούστα μὲ ψιλὰ - ψιλὰ πιετάκια. Τὸ μπολερὸ κουμπώνει στὴν πλάτη καὶ βγαίνει ὅποτε θέλετε. Ἀπὸ μέσα ἐμφανίζεται τὸ φόρεμα μὲ στρογγυλὸ ἢ τετράγωνο ντεκολτέ.

7 Φόρεμα ἀπὸ ταφτά. Φορίεται πάνω ἀπὸ φούστα τῆς ὁποίας τὸ κάτω τμῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ντεντέλα. Μπούστος κουσαζέ.

ΟΤΑΝ ΥΠΗΡΧΑΝ «ΘΕΟΙ» ΣΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟ

Η Ἄρτεμις

Η ΘΕΑ - ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ. — Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΦΕΣΟ.— ΘΕΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ ΜΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΜΑΣΤΟΥΣ.— Ο ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ ΚΑΙ Ο ΣΚΟΠΑΣ ΤΗ ΛΑΞΕΥΟΥΝ ΣΕ ΜΑΡΜΑΡΟ ΣΑΝ ΠΑΡΘΕΝΟ ΜΕ ΛΥΓΕΡΟ ΚΟΡΜΙ

Γ'

ΟΠΩΣ ἡ Ἀθηνᾶ, ἔτσι καὶ ἡ Ἄρτεμις στὴ φαντασία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦταν ἡ θεὰ ποὺ ἔμεινε Παρθένος καὶ ἐκπροσωποῦσε τὴ γυναικεία ἀγνότητα. Πρὶν ἀκόμα χτιστοῦν οἱ πόλεις, ἦταν θεὰ τῶν γεωργῶν· καὶ μάλιστα τοῦ ὑγροῦ στοιχείου. Πίστευαν πὼς ζοῦσε κοντὰ στοὺς ποταμοὺς καὶ ἴσως αὐτὴ ἔφερε τὴ βροχὴ τὸ καλοκαίρι. Γ' αὐτὸ τὴν ἀποκαλοῦσαν Ποταμία. Τὴ φαντάζονταν πὼς κουφὰ ἀπ' τὰ βλέμματα τῶν θνητῶν λούζονταν στὰ μεγάλα ποτάμια καὶ στὶς λίμνες καὶ γύρω της οἱ Νεράϊδες χόρευαν.

Ἐθεωροῦντο λοιπὸν εὐτυχισμένοι οἱ γεωργοὶ ὅταν τοὺς προστάτευε ἡ Ἄρτεμις, γιατὶ ἔριχνε βροχὴ ὅταν χρειάζονταν. Ἂν ὅμως κάνανε κάτι ποὺ δὲν ἄρεσε στὴ θεά, τότε ἔριχνε χαλάζι καὶ κατάστρεφε τὰ σπαρτά τους. Κι' ἀκόμα, ἔκανε τὶς γυναίκες τους πάνω στὴ γέννα νὰ ὑποφέρουν καὶ νὰ πεθαίνουν.

Μέσα στὰ δάση ποὺ περνοῦσε τὶς ὧρες της κρατοῦσε πάντα τόξο καὶ τὰ βέλη της ἦταν φαρμακερά. Ποτὲ δὲν ἔβγαινε ἀπ' τὰ δάση καὶ τὰ λειβάδια. Μὲ δυὸ λόγια ἦταν θεότητα τῆς ἀγροτικῆς φύσεως. Τὸ σύμβολό της ἦταν ἡ ἀρκοῦδα. Γι' αὐτὸ οἱ ἐθνολόγοι πιστεύουν πὼς στὸ στάδιο τῆς ζωολατρείας στὰ ἄγρια δάση καὶ ψηλὰ βουνὰ ποὺ ὑπῆρχαν ἀρκοῦδες, οἱ πρωτόγονοι Ἕλληνες λάτρευαν τὴ θηλυκιὰ ἀρκοῦδα καὶ τὴν εἶχαν δηλαδὴ ὡς τοτέμ.

Ἀργότερα ὅταν οἱ Ἕλληνες πέρασαν στὸ μόνιμο ἀγροτικὸ βίο καὶ ἐξημερώνανε διάφορα ζῶα καὶ ἀπὸ τὸ κρέας τους τρέφονταν, φαντάζονταν τὴν Ἄρτεμι μὲ πανοπλία καὶ προστάτρια τῶν κυνηγῶν. Γι' αὐτὸ στὰ ἱστορικὰ χρόνια πίστευαν πὼς ὅλα τὰ βουνὰ ἦταν τὸ ἐνδιαίτημα τῆς Ἀρτέμιδας. Δὲν ἔμενε ποτὲ μόνη. Πάντα τὴν ἀκολουθοῦσαν οἱ Νύμφες καὶ μπροστὰ ἀπ' αὐτὲς κυνηγετικὰ σκυλιά.

Οἱ κυνηγοὶ πρὶν ξεκινήσουν γιὰ τὸ κυνήγι ἔπρεπε νὰ ὁρκισθοῦν πὼς ὅτι θὰ ἐκτελοῦσαν κατὰ γράμμα τὶς θελήσεις τῆς Ἀγροτέρας Ἄρτεμης. Κανένας δὲν ἔπρεπε νὰ σκοτώνῃ τὰ ζῶα ποὺ ἦταν σ' αὐτὴν ἀφιερωμένα. Ἂν παρέβαινε τοὺς νόμους της τότε ἦταν κατεστραμμένος. Ἡ θεὰ θὰ τὸν ἐξώντωνε καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του.

Ὕστερα ἀπὸ τὸ κυνήγι ἡ Ἄρτεμις πήγαινε στοὺς Δελφοὺς ὅπου θεωροῦνταν κατοικία τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀπόλλωνα. Κρεμοῦσε τὸ τόξο καὶ τὰ βέλη της στὸ ναὸ καὶ ἀλλάζοντας φορεσιὰ ἔσερνε τὸ χορὸ μαζὶ μὲ τὶς Νύμφες, ποὺ μὲ τὸ τραγούδι τους δοξολογοῦσαν τὴ Λητὼ ποὺ γέννησε παιδιὰ ποὺ ἀνάμεσα στοὺς Ἀθάνατους ξεχώριζαν στὸ μυαλὸ καὶ στὰ μεγάλα ἔργα.

Τὸ κυριώτερο κέντρο τῆς λατρείας τῆς Ἄρτεμης ἦταν ἡ Ἔφεσος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκεῖ ὑπῆρχε ὁ πιὸ μεγάλος καὶ ὁ πιὸ ὀνομαστὸς ναὸς της ποὺ τὸν ἔφτιαξαν ὀνομαστοὶ ἀρχιτέκτονες καὶ γλύπτες καὶ τὸν διακόσμησαν μεγάλοι ζωγράφοι. Κάθε χρόνο ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πήγαιναν προσκυνητὲς στὸ ἱερό της προσφέροντας θυσίες καὶ τάματα.

Στὴν Ἔφεσο ὅμως δὲν λατρεύονταν ὅπως στὴν κυρίως Ἑλλάδα σὰ θεὰ—παρθένος, ἀλλὰ σὰ θεὰ μητέρα. Τὸ ἄγαλμά της τὴν παρουσίαζε ὄχι σὰν κυνηγὸ ἀλλὰ σεβάσμια μητέρα μὲ στῆθος ποὺ εἶχε πολλοὺς μαστούς, ἐνῶ γύρω στὸ σῶμα της ἦταν σχεδιασμένες διάφορες ζῶνες μὲ εἰκόνες ἐλαφιῶν, λιονταριῶν καὶ ταύρων. Κι' ἀκόμα οἱ φανατικοὶ πιστοί της—κυρίως Ἀσιάτες—χόρευαν σὰ μανιακοὶ πολεμικοὺς χορούς. Ἄλλοι πάλι εὐνουχίζονταν.

Οἱ εἰδικοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν τὴν καταγωγὴ τῆς λατρείας αὐτῆς. Ἡ ἐπικρατέστερη γνώμη εἶναι πὼς ἡ Ἐφεσία Ἄρτεμι ταυτίσθηκε μὲ τὴ λατρεία τῶν Ἀμαζόνων.

Τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι πὼς ἀλλοιώτικα φαντάζονταν τὴν Ἄρτεμι οἱ Ἴωνες ποὺ εἶχαν καταγωγὴ ἀσιατικὴ καὶ ἀλλοιώτικα οἱ δωνήσιοι Δωριεῖς.

Ἡ δωρικὴ Ἄρτεμι τόσο στοὺς μύθους ὅσο καὶ στὶς ἀπεικονίσεις της ἦταν πάντα παρθένα—κυνηγὸς ποὺ τὴ συνώδευε σκύλος ἢ ἐλάφι καὶ μὲ ἀκολουθία πολλὲς ἄλλες παρθένες—νύμφες.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὑπῆρχαν στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα πολλοὶ μύθοι γιὰ τὴ γένεσι καὶ τὸ ρόλο ποὺ ἔπαιζεν ἡ Ἄρτεμις, οἱ καλλιτέχνες ἄλλοτε τὴν παριστάνουν νὰ βγάζῃ ἀπὸ τὴ φαρέτρα της βέλος καὶ ἄλλοτε νὰ τοξεύῃ ἐνῶ ὁ πιστός της σκύλος ὁρμᾶ νὰ πιάσῃ τὸ θήραμα.

Οἱ δυὸ μεγάλοι ὅμως γλύπτες τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητας, ὁ Σκόπας καὶ ὁ Πραξιτέλης, μὲ τὴ σμίλη τους πελεκώντας τὸ πεντελικὸ μάρμαρο τὴν ἀποθανάτισαν σὰν παρθένο μὲ λυγερὴ κορμοστασιά, φορώντας κοντὸ φόρεμα ὡς τὰ γόνατα σὲ στάσι ἕτοιμη νὰ τρέξῃ καὶ κρατώντας μὲ τὸ ἀριστερό της χέρι ἕνα ἐλάφι ἐνῶ μὲ τὸ δεξὶ της τραβάει ἀπὸ τὴ φαρέτρα της ἕνα βέλος.

Στὴν Κρήτη ὅμως ὑπῆρχαν δυὸ παραδόσεις γιὰ τὴν Ἄρτεμι. Κατὰ τὴ μία ἦταν ἡ θεὰ τῶν δασῶν, κατὰ τὴν ἄλλη ἡ θεὰ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν ψαράδων. Ὑπῆρχε μάλιστα καὶ μιὰ τοπικὴ παράδοσι γιὰ κάποια ἄλλη θεότητα τῆς Κρήτης. Ἱστορούσαν πὼς κάποτε ζοῦσε ἕνα κορίτσι ποὺ σὰν κι' αὐτὸ δὲν ὑπῆρνε ἄλλο τέτοιο στὴν ὁμορφιά. Ὅταν ὅμως τὸ εἶδε ἀπὸ κοντὰ ὁ βασιλιὰς Μίνως κυριεύθηκε ἀπὸ ἐρωτικὸ πόθο καὶ θέλησε νὰ τοῦ πάρῃ τὴν παρθενιά του. Τὸ κορίτσι ὅμως αὐτὸ ποὺ ἦταν ἀποφασισμένο νὰ μείνῃ ἁγνό, ἀντιστάθηκε καὶ τὄβαλε στὰ πόδια. Ὁ Μίνως τὸ κυνηγοῦσε ὥρες καὶ ὅταν τὸ πλησίασε καὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ τὸ ἀγκαλιάσῃ, αὐτὸ ἔπεσε ἀπὸ ἕνα βράχο στὴ θάλασσα. Δὲν πνίγηκε ὅμως γιατὶ μπλέχτηκε στὰ δίχτυα κάποιου ψαρᾶ, ποὺ τὸ ἔσωσε. Ἡ Ἄρτεμις ὅταν ἔμαθε τὸ κατόρθωμα τῆς κόρης καὶ τὴν ἀπόφασί του νὰ μείνῃ ἁγνὸ τὸ ἔκανε θεὰ καὶ ἀπὸ τότε ὠνομάσθηκε Δίκτυννα, (=θεὰ τῶν δικτύων), ἐνῶ πρὶν λέγονταν Βριτόμαρτις (= ἡ γλυκεία παρθένος).

Ὅπως βλέπουμε καὶ στὸ μύθο αὐτὸν ἡ Ἄρτεμις εἶναι προστάτρια τῶν κοριτσιῶν ποὺ δὲν γνώρισαν ἄντρα. Ὅταν μάλιστα μελετήσουμε ὅλους τοὺς μύθους ποὺ ἀναφέρονται στὴν Ἄρτεμι θὰ ἰδοῦμε πὼς οἱ πολλοὶ ὄχι μόνο θέλουν τὴν Ἄρτεμι παρθένο καὶ ἁγνή, ἀλλὰ προστάτρια τῆς γλυκειᾶς ἁγνότητας.

Εἶναι πολὺ πιθανὸ πὼς οἱ μύθοι αὐτοὶ πλάστηκαν στὸ τέλος τῆς μητριαρχίας καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ἀνδροκρατίας ὁπότε οἱ σχέσεις τῶν δυὸ φύλων δὲν ἦταν καθόλου ἁρμονικές. Οἱ γυναῖκες γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τοὺς ἄντρες, ἔριξαν τὸ σύνθημα τῆς παρθενίας καὶ ἁγνότητας.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

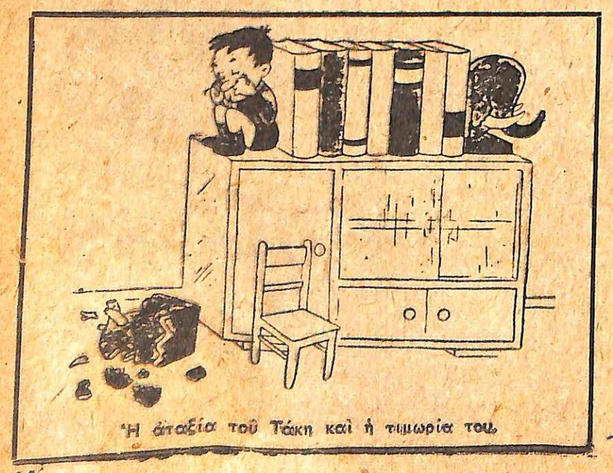

Ἡ ἀταξία τοῦ Τάκη καὶ ἡ τιμωρία του.

Η ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΚΑΘΙΣΤΗ ἢ ὄρθια;

● Ἡ ἐκλογὴ ἀνάμεσα στὶς δυὸ αὐτὲς στάσεις δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν ἡλικία, τὴν ὑγεία, ἢ τὶς προσωπικὲς προτιμήσεις: ἡ εὐγένεια, οἱ συνήθειες, οἱ καλοὶ τρόποι, μᾶς ἐπιβάλλουν ἢ μᾶς συμβουλεύουν πότε νὰ καθόμαστε καὶ πότε νὰ στέκουμε ὄρθιοι

● ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Ποτὲ οἱ συνδαιτημόνες δὲν πρέπει νὰ κάθωνται πρὶν ἡ οἰκοδέσποινα δώσῃ τὸ παράδειγμα. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνο στὴν περίπτωσι ποὺ ἡ ἴδια θὰ τοὺς καλέσῃ νὰ καθήσουν, ὅταν ἐκείνη ἀπασχολεῖται προσωπικὰ μὲ τὸ σερβίρισμα.

● ΟΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Ἂν μιὰ ἡλικιωμένη κυρία εἶναι ὄρθια καὶ τῆς παρουσιάσουν μιὰ κατὰ πολὺ νεώτερή της κυρία ἢ δεσποινίδα ποὺ κάθεται, ἡ τελευταία αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ χαιρετήσῃ—μὲ μιὰ ἐλαφρὰ κλίσι ἢ μὲ χειραψία — τὴν ἡλικιωμένη κυρία. Ἂν ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας εἶναι μικρή, τότε, ἡ νεώτερη ἀνασηκώνεται ἁπλῶς ἐλαφρὰ καὶ κλίνει εὐγενικὰ τὸ κεφάλι. Ἂν παρουσιάζουν μεταξὺ των δυὸ κυρίες ἢ δεσποινίδες ποὺ κάθονται καὶ οἱ δυὸ, αὐτὲς θὰ ἀνταλλάξουν χαιρετισμὸ χωρὶς νὰ σηκωθοῦν.

Ὅταν παρουσιάζουν ἕνα κύριο σὲ μιὰ κυρία, ἐκεῖνος πρέπει πάντοτε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ ὑποκλιθῇ εὐγενικὰ — ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίπτωσι ποὺ εἶναι πολὺ ἡλικιωμένος, ὁπότε ἀρκεῖται σὲ μιὰ εὐγενικὴ κλίσι τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώματος.

Ὅταν μιὰ κυρία μπαίνῃ σ' ἕνα δωμάτιο γιὰ πρώτη φορά, οἱ ἄνδρες ποὺ βρίσκονται καθισμένοι ἐκεῖ θὰ πρέπει νὰ σηκωθοῦν ὡσπου νὰ καθίσῃ κι' ἐκείνη.

Ὅταν ἕνα ἀνύγυγικο ζευγάρι πηγαίνῃ κάπου «ἐπίσκεψι» ἡ γυναίκα εἶναι ἐκείνη ποὺ πρέπει νὰ σηκωθῇ πρώτη γιὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ.

● ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΙ

Παρουσιάζεσθε ὡς ὑποψηφία γιὰ κάποια θέσι; Ὅταν βρεθῆτε μπρὸς στὸν ἄνθρωπο ποὺ θὰ σᾶς ἐξετάσῃ, μὴν καθήσετε ἂν δὲν σᾶς τὸ ὑποδείξῃ—ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς εἶναι ἄνδρας καὶ σεῖς γυναῖκα. (Στὴ δουλειά, οἱ κανόνες εὐγενείας παραμερίζονται κάπως).

Ὅταν ἐκεῖνος σηκωθῇ θὸ καταλάβετε ὅτι ἔφθασε ἡ στιγμὴ νὰ φύγετε.

Στὸ γραφεῖο, ἡ γραμματεὺς, ἡ δακτυλογράφος ἢ ἡ ὑπάλληλος δὲν σηκώνεται ὅταν τῆς μιοῦν οἱ προϊστάμενοί της. Ἐξαίρεσις μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνο σὲ ἐλάχιστες περιπτώσεις—ὅταν, π. χ. ἐκεῖνος ποὺ τῆς ἀπευθύνει τὸ λόγο εἶναι «τὸ μεγάλο ἀφεντικὸ» ποὺ σπανιώτατα παρουσιάζεται στοὺς ὑπαλλήλους του...

ΜΠΕΡΤ ΜΠΕΡΝΑΖ

ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

● Μιὰ ὡραία φάσις ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μπάσκετ ποὺ ἔδωσαν οἱ ὁμάδες Τρίτων καὶ Α. Ε. Ἀμπελοκήπων.

ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΠΟΡ

κατακτοῦν σιγὰ - σιγὰ τὶς γυναῖκες μας

ΗΡΘΕ ἡ ἐποχὴ τῶν χειμερινῶν σπόρ καὶ οἱ κοπέλλες ποὺ ἀγαποῦν τὸ ὕπαιθρο καὶ τὰ χιόνια εἶναι γεμάτες χαρά. Ἑτοιμάζουν τὰ χειμωνιάτικα ἐκδρομικά τους κοστούμια, κατεβάζουν τὰ σκί, ποὺ τὰ εἶχαν κρεμασμένα ἕνα τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ πολλοὺς μῆνες.

Τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ Ἑλληνίδες ἄρχισαν νὰ δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς χιονοδρομίες. Τὰ τμήματα χιονοδρομιῶν τοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου στὰς Ἀθήνας, στὴ Θεσσαλονίκη, στὸ Βόλο, στὴ Νάουσα, στὴν Ἔδεσσα, στὴν Πάτρα, ἔχουν σήμερα δεκάδες φανατικὲς σπιέζ. Ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο συνέχεια αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν κοριτσιῶν ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὶς χιονοδρομίες. Ὅλες δὲν μετέχουν στοὺς ἀγῶνες. Πολλὲς μετακινοῦνται στὰ ψηλὰ χιονισμένα βουνὰ γιὰ νὰ δοκιμάσουν τὸ σκί καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὶς ἀγωνιζόμενες, στὶς ἀπότομες καταφόρες διεκδικώντας τὴ νίκη.

Ἀπ' ὅλες τὶς ποικίλες ἐκδηλώσεις τῶν χειμερινῶν σπόρ, κάνουν καλλιτεχνικὸ πατινάζ πάνω στὸν πάγο, χόκεϋ στὸν πάγο, χιονοδρομίες καὶ παγοδρομίες, ἀλλὰ ὑπάρχουν πολλὲς καλὲς σκιὲζ στὴν Βόρειο Ἑλλάδα, Θεσσαλονίκη, Ἔδεσσα καὶ Νάουσα.

Αὐτὲς τὶς μέρες ἄρχισαν οἱ πρώτες προπονήσεις καὶ τὸν Ἰανουάριο θὰ ἔχουμε τοὺς πρώτους ἀγῶνες.

Τὰ χειμερινὰ σπὸρ κατακτοῦν ὁλόενα τὶς Ἑλληνίδες. Σ' αὐτὸ βοηθεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ σκὶ δὲν εἶναι πιὰ ἀκριβά, ὅπως ἄλλοτε. Οἱ χιονοδρομίες ἄρχισαν νὰ γίνωνται ἕνα λαϊκὸ ἄθλημα.

● ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΜΠΩΛ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος μπάσκετ γυναικῶν, συνεχίζονται μὲ τὰς συναντήσεις τοῦ 6ου γύρου, εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Τρίτωνος.

Ὁ Α. Α. Σπόρτιγκ, ποὺ ἐκέρδισεν ὅλους τοὺς ἀγῶνες ποὺ ἔδωσε, προηγεῖται στὴ βαθμολογία. Ὁ Α. Ο. Τρίτων κατέχει τὴν δευτέρα θέσι.

● ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΡΕΚΟΡ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

Μὲ τὴ λήξι τῶν ἐφετεινῶν ἀγώνων στίβου γυναικῶν, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ δημοσιεύσωμε σήμερα τὰ κυριώτερα ἑλληνικὰ ρεκόρ. Κάθε κοπέλλα ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ θὰ θέλῃ νὰ γνωρίζῃ ποιὲς εἶναι οἱ καλύτερες ἐπιδόσεις σὲ κάθε ἀγώνισμα.

60 μ. Δ. Καβουνίδου — Λανίτου (Π. Φάληρο.) 7.7. 100 μ. Δ. Καβουνίδου — Λανίτου (Π. Φάληρον) 12.4. 200 μ. Ε. Μασσέρα (Πανιωνίου) 27.3. 800 μ. Φ. Σαββατιανοῦ (Κηφισιᾶς) 2.25.8. 80 μ. ἐμπόδια. Δ. Καβουνίδου — Λανίτου (Π. Φάληρ.) 12.2.

Ὕψος Δ. Καβουνίδου — Λανίτου (Π. Φάληρ.). 1.50. μ. Μῆκος — Φ. Ἀογυρίου (Πανιωνίου) 5.44 μ.

Σφαιροβολία. Σ. Λερίου (Πανιωνίου) 12.40 μ.. Δισκοβολία. Σ. Λερίου (Πανιωνίου) 39.11. Ἀκοντισ. Φ. Ἀογυρίου (Πανιωνίου) 36.92.

Σκυταλοδρομία 4Χ50 μ. Πανιώνιος 26.6. Σκυταλοδρομία 4Χ100 μ. Πανιώνιος 53.6.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη)	δρ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.)	» 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 40

Ἐξωτερικοῦ (ἐτησία):

Λίραι Ἀγγλίας (χαρ.)	3.0.0
Δολλάρια	8.50
Βελγικὰ φράγκα	410
Γαλλικὰ φράγκα	2.900

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

●

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

●

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α'	(τεύχη ἀρ.	1— 13)
ὁ Β'	(τεύχη ἀρ.	14— 26)
ὁ Γ'	(τεύχη ἀρ.	27— 39)
ὁ Δ'	(τεύχη ἀρ.	40— 52)
ὁ Ε'	(τεύχη ἀρ.	53— 65)
ὁ Στ'	(τεύχη ἀρ.	66— 78)
ὁ Ζ'	(τεύχη ἀρ.	79— 91)
ὁ Η'	(τεύχη ἀρ.	92—104)
ὁ Θ'	(τεύχη ἀρ.	105—117)
ὁ Ι'	(τεύχη ἀρ.	118—130)
ὁ ΙΑ'	(τεύχη ἀρ.	131—143)

Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους σας δεμένους μετὰ 15θήμερο. Βιβλιοδεσία ἑκάστου τόμου δραχ. 25 (προπληρωτέα).

●

ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴν βιβλιοδέτησι τῶν τόμων σας, γιὰ τὴν ἀγορὰ παλαιῶν τευχῶν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, προτιμᾶτε τὶς ὧρες 9—1

●

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092) 1938: Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία ὁδὸς Μπουκουβάλα 25. Προϊστάμενος τυπογραφείου Δημήτριος Κορδάκης. Πέτρας 29 Ἀθῆναι

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

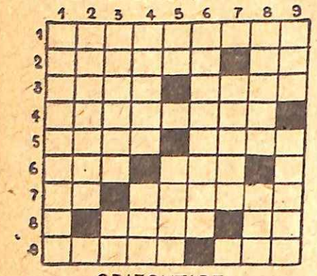

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Νορβηγὸς ἐξερευνητής. (1872 - 1928).
2. Κοινὴ ἐν τῷ ναυτικῷ ὀνομασία τοῦ δόλωνος — Ἄλλη ὀνομασία τοῦ Αἰγυπτίου θεοῦ «Ρά».
3. Βουλγαρικὸς ἡγεμονικὸς οἶκος — Ἡ κυριωτέρα νῆσος τῶν Ὁλλανδικῶν Ἀντιλ. Ἰνδιῶν.
4. Γίνομαι ἀδιαφανής.
5. Εἶναι ὑπερβολικὰ πεισματάρης—Προβηγκιανὸς συγγραφεὺς καὶ ποιητής.
6. Ἔπσι λέγεται ἡ γνωστότατη μελωδία ἀπὸ τὴν ταινία τῆς Μαίρυλιν Μονρόε «Νιαγάρας» — Ρῆμα ποὺ φανερώνει κατοχήν.
7. Νότα — Ὁ δεύτερος κατὰ τὸ μέγεθος πλανήτης τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος.
8. Ὁ πρῶην — Γράμμα.
9. Ἵδρυσε τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημία — Ὄρος τοῦ τένις (ἀντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τύραννος τῶν Συρακουσῶν (361 - 289 π. Χ.).
2. Μυστικὴ ὀργάνωσις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ πνεύματος τῆς ἀλληλεγγύης.
3. Ὁ μὴ ἔχων προεξοχάς — 350.
4. Δίδυμος ἀδελφὸς τοῦ θανάτου — Νησὶ τοῦ Αἰγαίου.
5. Τὸ ἴδιο γράμμα τοῦ 8 ὁριζ. γ — «... ἀνίκατε μάχαν!» ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι.
6. Ἱστοριογράφος τοῦ 3ου π. Χ. αἰῶνος.
7. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς τοῦ Μωϋσέως.
8. Γάλλος ἱστοριογράφος καὶ δραματικὸς συγγρ. (1857 - 1915) — Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ἀρχισιδηρουργοῦ».
9. Ἐνδιαφέρουν τὸν ἀναγνώστην τῶν ἐφημερίδων — Τὸ ἀντίθετον τῆς... λίμνης.

Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΞΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑ:

"Αν ναί, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἀπαντήσετε μὲ ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ στὶς ἀκόλουθες ἐρωτήσεις, ποὺ ἀναφέρονται ὅλες σὲ σημαντικὰ σημεῖα τῆς σταδιοδρομίας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κατακτητοῦ:

1) Ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης ἐγεννήθηκε στὸ Αἰάκειον τὸ 1769.

2) Ἰταλικὰ τὸ ὄνομά του ἦταν Μπουοναπάρτε.

3) Τὸ 1797, ἐγεύθηκε τὴν πρώτη του ἥττα στὴ μάχη τοῦ Ρίβολι.

4) Ἐστέφθη αὐτοκράτωρ τὸ 1800.

5) Ὁ Ἀετιδεὺς (Ναπολέων ΙΙ) ἦταν ὁ γυιὸς τὸν ὁποῖον ἀπέκτησε μὲ τὴν Ἰωσηφίνα ντὲ Μπωαρναί.

6) Μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴ νῆσο τῆς Ἔλβας ἀπεβιβάσθη στὴν Κυανῆ Ἀκτή, στὸ Γκόλφ Ζουάν.

*

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

Ζητῆστε ἀπὸ δυὸ πρόσωπα νὰ σταθοῦν, ἂν μποροῦν, σὲ ἰσορροπία στὸ ἕνα τους πόδι καὶ χωρὶς νὰ ἀγγίζουν δίδυμο ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, πάνω σ' ἕνα φύλλο τῆς ΓΥΝΑΙΚΑΣ ἢ σὲ μιὰ ἐφημερίδα διπλωμένη στὴ μέση.

Οἱ ἄκαρπες προσπάθειές τους θὰ εἶναι ἕνα κωμικώτατο θέαμα ποὺ θὰ σᾶς κάνη νὰ γελάσετε.

Κι' ὅμως, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο! Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ γλυστρήσετε τὸ περιοδικὸ ἢ τὴν ἐφημερίδα κάτω ἀπὸ μιὰ κλειστὴ πόρτα, ἔτσι ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς δυὸ νὰ βρίσκεται στὴ μιὰ πλευρά της καὶ νὰ στηρίζεται στὴ λαβὴ τῆς πόρτας, πατώντας μὲ τὸ ἕνα του πόδι στὸ τμῆμα τοῦ χαρτιοῦ ποὺ ἐξέχει ποὸς τὸ μέρος του.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΥΣ

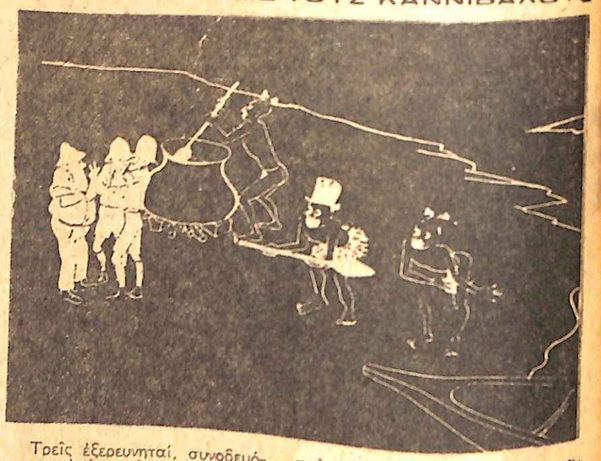

Τρεῖς ἐξερευνηταί, συνοδευόμενοι ἀπὸ τρεῖς καννιβάλους, οἱ ὁποῖοι τοὺς χρησιμεύουν ὡς μεταφορεῖς, φθάνουν μπρὸς σ' ἕνα ποτάμι ποὺ πρέπει νὰ τὸ περάσουν. Διαθέτουν ἕνα «κανό», μιὰ μικρὴ ἐλαφρὴ βαρκούλα ποὺ μπορεῖ νὰ μεταφέρη δυὸ μόνον ἀνθρώπους — καὶ ἕνα κουπί. Οἱ τρεῖς ἐξερευνηταὶ ἐξέρουν νὰ κωπηλατοῦν, καθὼς καὶ ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαύρους. Πῶς θὰ μπορέσουν νὰ περάσουν ὅλοι ἀπέναντι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι σὲ καμμιὰ περίπτωσι, στὴ μιὰ ὄχθη ἢ στὴν ἄλλην, ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρξουν ἐξερευνηταὶ λιγότεροι ἀπὸ τοὺς καννιβάλους; Γιατὶ ἀλλοιῶς...

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟ 9:

Ἰδοὺ μιὰ ἄσκησις μὲ 10 ἐρωτήσεις στὶς ὁποῖες περιέχεται πάντοτε ὁ ἀριθμὸς ἐννέα. Ἴσως δὲν μπορέσετε νὰ βρῆτε ὅλες τὶς ἀπαντήσεις ποὺ ἀντιστοιχοῦν στὶς ἐρωτήσεις αὐτές. Ἀρκεῖ ὅμως νὰ βρῆτε τίς... ἐννέα, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι γιὰ τὶς γνώσεις καὶ τὴ μόρφωσί σας:

1. Ποιὰ ἦταν ἡ μητέρα τῶν ἐννέα Μουσῶν;

2. Ποιὸ εἶναι τὸ δέντρο-σύμβολο δόξας, τὸ ἄνθος τοῦ ὁποίου ἔχει ἐννέα στήμονες;

3. Πῶς ὀνομάζεται τὸ ἀρχαιότερο τεῖχος τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ εἶχε ἐννέα εἰσόδους;

4. Ποιὸς ἐπεβλήθη — καὶ σὲ ποιὸν — στὶς 9 Θερμιδὼρ τοῦ ἔτους 11 τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, στὸ Παρίσι;

5. Ποιοὶ εἶναι οἱ ἐννέα πλανῆται τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος;

6. Ποιὸς εἶναι ὁ Ἕλλην ἱστορικὸς ποὺ συνέγραψε τὴν ἱστορία σὲ ἐννέα βιβλία, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔφερε τὸ ὄνομα μιᾶς ἀπὸ τὶς ἐννέα Μοῦσες;

7. Ποιὰ φοβερὴ ἀνθρωποσφαγὴ ἔλαβε χώραν ὅταν ἐβασίλευε στὴ Γαλλία ὁ Κάρολος ὁ Ἔνατος;

8. Τί εἶναι ἡ γάτα μὲ τὶς ἐννέα οὐρές;

9. Ποιὰ εἶναι ἡ μυστικὴ Ἰουδαϊκὴ αἵρεσις τῆς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς ἐννέα ἀποτελεῖ κατ' ἐξοχὴν χαρακτηριστικὸ σημεῖον;

10. Ποιὲς ἦταν οἱ ἐννέα Μοῦσες;

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὰ μάτια, τὸ στόμα, καὶ τὸ ἀριστερὸ πόδι ἑνὸς μπρούτζινου ἀγάλματος ποὺ παριστάνει ἕνα λιοντάρι, εἶναι συντριβάνια ἀπ' ὅπου ἀναβλύζει νερό. Τὰ συντριβάνια αὐτὰ ἔχουν διάφορη ἀπόδοσι: Τὸ δεξὶ μάτι θὰ γέμιζε μιὰ στέρνα σὲ δυὸ ὧρες, τὸ ἀριστερὸ μάτι σὲ τρεῖς. Τὸ πόδι θὰ ἔκανε τὴν ἴδια δουλειὰ σὲ τέσσερις ὧρες. Τέλος, τὸ στόμα, θὰ χρειαζόταν ἕξη ὧρες γιὰ νὰ γεμίση τὴ στέρνα. Ἂν ὅλα αὐτὰ τὰ συντριβάνια λειτουργοῦν συγχρόνως, πόσο θὰ χρειασθοῦν γιὰ νὰ γεμίσουν τὴ στέρνα;

ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ:

*

Τὴν ἐποχὴ ποὺ βγῆκε ἡ φωτογραφία αὐτή, κανεὶς δὲν φανταζόταν πῶς ἡ ὄμορφη αὐτὴ κόρη μὲ τὰ ρομαντικὰ μάτια καὶ τὸ ὕφος τοῦ... παλιοῦ καιροῦ, θὰ ἐξελισσόνταν σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες καὶ πολυσύνθετες τοῦ Χόλλυγουντ. Τὰ ἀρχικά της: Μπ. Σ.

ΤΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Δυὸ ἀπὸ τὰ δέκα αὐτὰ πολύπλοκα γεωμετρικὰ σχήματα εἶναι ἐντελῶς ὅμοια μεταξύ τους. Μπορεῖτε μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ νὰ βρῆτε ποιά ἀπ' αὐτὰ εἶναι ὅμοια: Δὲν εἶναι δύσκολο.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΟΛΑΝΤΑ.— Τὸ παιδί σας στὴν ἡλικία ποὺ βρίσκεται πλουσιοφυὴ τὶς γνώσεις του καὶ δηλαδὴ τὴν προσωπικότητά του, αὐτὸ σᾶς ζαλίζει μὲ τὶς ἐρωτήσεις του. Πρέπει ἀντὶ νὰ τὸν ἐνθαρρύνετε, νὰ ἀνάπτη καὶ στοὺς τὰ τὸ ἀπαντᾶτε σὲ ὅλες του τὶς ἐρωτήσεις καὶ θὰ δῆτε πόσο τὸ παιδί σας θὰ σᾶς εἶναι εὐγνώμον. Τοῦτο καὶ ἐνοχλητικό. Νὰ μὴ πιάνετε κοφέδες καὶ νὰ παίονετε τραμπόλινα καὶ βόαδυ ἀπὸ μιὰ γυνὸ νερό, σύμφωνα μὲ τὴν ἐνδυνὴ ὁδηγία του. Φαίνεται ὅτι σᾶς λείπει ἡ ἱκανοποίησις. Γι' αὐτὸ ὅλα σᾶς πειράζουν. Νὰ ἐπιβιάζετε κάποια διέξοδον ἀπὸ τὴν μόνωσί σας. Ἡ ὄρεξις ἐπιστρέφει τρώγοντας.

ΖΕΒΙΛΙΑΝΑ.— Ἂν καὶ μοῦ ἀρέσουν τὰ σελίδες ὁλόκληρες μὲ πολλὲς λεπτομέρειες, τὰ λέτε ἀπὸ τὴ μεταφυσικὴ ἀπὸ τὴ μεταφυσικὴ ἐνδιαφέρουν

ΚΑΠΕΛΑ ΤΟΥ 56

1 Γούνινο καπέλο, ἐμπνευσμένο ἀπὸ ἀνατολίτικο κάλυμμα φυλάρχου. Ὁ γιακὰς γίνεται σὲ χρῶμα ἀσορτὶ μὲ τὴ γούνα.

2 Καστόρινο σκουφί. Σχηματίζει ἕνα εἶδος ντραπὲ στὸ ἕνα πλάϊ. Μεγάλος ντραπὲ γιακὰς ποὺ ἀγκαλιάζει τοὺς ὤμους σὰν μπερτούλα συμπληρώνει ὡραιότατα τὴν ἐμφάνισι.

3 Καπελάκι ἀπὸ ἐρμίνα μὲ μικρὸ γυριστὸ βελούδινο μπόρ. Βουαλέτα μαύρη. Φιογκάκι μαῦρο βελοῦδο. Γιακὰς ἐρμίνα.

4 Μυτερὸς σκοῦφος. Γαρνιτούρα κορδέλα μὲ πατημένο φιόγκο ἐμπρός. Στρογγυλὸ γιακαδάκι ἀστρακὰν καὶ μανσόν.

5 Καπελάκι βελούδινο μὲ μικρὸ τεπὲ ἀπὸ ἐρμίνα. Γίνεται καὶ σκέτο βελούδινο. Μεγάλος γούνινος γιακάς. Γιὰ γαρνίρισμα μπαίνει ἕνας φιόγκος ποὺ τοῦ προσθέτει πολλὴ χάρι.

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΓΡΑΜΜΗ ΣΑΣ

ΩΦΕΛΙΜΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: Α,Β,Γ,Δ,Ε,Ζ,

Ποιὰ εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ, ὅσο μπορεῖ περισσότερον καιρὸ τὴ σιλουέτα, τὴ λεπτὴ μέση, τὴ γραμμὴ τῶν γοφῶν ποὺ εἶχε ὅταν ἦταν 20 χρονῶν;

Ἰδοὺ ἕξη ἀσκήσεις ποὺ θὰ σᾶς βοηθήσουν σ' αὐτὴ σας τὴν ἐπιθυμία:

1

Α Ὄρθια, μὲ τὰ πόδια στὴ διάστασι, τὰ χέρια ὁριζόντια στὸ ὕψος τῶν ὤμων καὶ λυγισμένα στὸν ἀγκώνα πρὸς τὰ κάτω (ὅπως φαίνεται στὸ σχῆμα), τὴν κοιλιὰ σφιγμένη καὶ τοὺς γοφοὺς ἀκίνητους, στρέφετε ζωηρὰ τὸν κορμὸ ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ στὴν ἄλλη, προσέχοντας ὥστε ἡ κίνησις τῆς περιστροφῆς νὰ γίνεται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴ μέση καὶ πάνω.

Β Ὄρθια, μὲ τὰ πόδια στὴ διάστασι, σηκωθῆτε στὶς μύτες των, τεντώστε τὰ χέρια ψηλὰ καὶ τεντωθῆτε ὅσο μπορεῖτε περισσότερο, πρῶτα πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ὕστερα πρὸς τὰ δεξιά. Ἐπαναλάβετε ἀρχὰ τὴν ἄσκησι πότε πρὸς τὴ μιὰ καὶ πότε πρὸς τὴν ἄλλη πλευρά.

Γ Ξαπλωθῆτε τώρα ἀνάσκελα, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα πάνω στὸ στῆθος. Οἱ ἀγκῶνες πρέπει νὰ ἀκουμποῦν στὸ πάτωμα, καθένας ἀπὸ τὴν πλευρά του, καὶ νὰ μὴν ἀνασηκωθοῦν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀσκήσεως. Φέρτε ἑνωμένα τὰ γόνατά σας πρῶτα πρὸς τὰ ἀριστερά, ὕστερα πρὸς τὰ δεξιὰ, καὶ κατόπιν πάλι ἀριστερὰ κ.ο.κ., πολλὲς φορὲς καὶ γρήγορα. Ἡ ἄσκησις αὐτή, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι θαυμάσια γιὰ τὸ ἀδυνάτισμα τῆς μέσης καὶ τὴν εὐλυγισία της, ἀποτελεῖ ἐπίσης καὶ ἀποτελεσματικὸ μασὰζ τῶν γοφῶν.

Γιὰ τὴν ἀγάπη της

ΙΤΑΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡλικιωμένη πλούσια κύρια κύτταξε μὲ προσοχὴ τὴν κοπέλλα ποὺ στεκόταν μπροστά της. Ἦταν ξανθιά, λεπτοκαμωμένη καὶ φαινόταν ἀκόμα πολὺ μικρὴ ἀπὸ τὰ δεκαεννιά της χρόνια.

—Ὥστε δὲν ἔχεις ἀπὸ πουθενὰ συστάσεις;

—Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ζητῶ νὰ ἐργαστῶ σὰν καμαριέρα.

—Μὰ γιατὶ παιδί μου, δὲν διαλέγεις κανένα ἄλλο ἐπάγγελμα; εἶπε μὲ μαλακὴ φωνὴ ἡ κυρία. Μιὰ κοπέλλα ποὺ ἔχει βγῆ ἀπὸ τὸ κολλέγιο ὅπως ἐσύ, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετῆ ξένους ἀνθρώπους.

—Εἶναι τόσο δύσκολο σήμερα νὰ βρῆ κανεὶς δουλειά, ἀναστέναξε τὸ κορίτσι. Κι ὅμως ἂν θέλατε νὰ μὲ δοκιμάσετε, πιστεύω ὅτι θὰ μένατε εὐχαριστημένη...

—Πῶς λέγεσαι εἶπες;

—Εἰρένα. Εἰρένα Μπενέτσι.

—Λοιπὸν Εἰρένα, μπορεῖς νὰ μείνῃς.

Ὅταν λίγη ὥρα ἀργότερα παρουσιάστηκε στὴν τραπεζαρία γιὰ νὰ σερβίρῃ τὸ φαγητό, οἱ δύο σύζυγοι γύρισαν καὶ τὴν κύτταξαν μὲ καλωσύνη. Ἦταν τόσο χαριτωμένη, τόσο εὔθραυστη, σὰν μιὰ κούκλα ἀπὸ πορσελάνη. Ὁ μόνος ποὺ δὲν τὴν πρόσεξε ἦταν ὁ Μάριο, ὁ γυιός τους. Μόνο τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ μικρὴ ἔσκυψε δίπλα του γιὰ νὰ τὸν σερβίρῃ, αὐτὸς κύτταξε μὲ ἀπορία τὰ λεπτὰ διάφανα χέρια της. «Μοιάζουν μὲ χέρια ἀληθινῆς κυρίας», συλλογίστηκε καὶ στήριξε τὸ βλέμμα του στὸ πρόσωπό της.

—Πῶς βρέθηκε ἐδῶ αὐτὸ τὸ κομψοτέχνημα; ρώτησε τὴ μητέρα του μόλις ἡ κοπέλλα βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

—Ἐκείνη σήκωσε τοὺς ὤμους της χαμογελώντας.

—Τρεῖς μέρες ἀργότερα ὁ Μάριο θὰ μποροῦσε νὰ πῇ μὲ ἀκρίβεια τί χρῶμα εἶχαν τὰ μάτια της, νὰ σχεδιάσῃ τὸ προφίλ της, ν' ἀναγνωρίσῃ τὴ φωνή της ἀνάμεσα σὲ χίλιες ἄλλες γυναικεῖες φωνές.

Ἕνα μεσημέρι, μπαίνοντας στὴ βιβλιοθήκη, τὴν εἶδε σκυμμένη μπροστὰ σὲ κάτι βιβλία. Μόλις ἐκείνη τὸν ἀντιλήφθηκε, σηκώθηκε ταραγμένη, μὲ τὸ πρόσωπο κατακόκκινο.

—Τί ζητοῦσες; τὴ ρώτησε ὁ Μάριο χαμογελώντας.

—Θὰ σᾶς φαινόταν παράξενο ἂν μιὰ καμαριέρα ζητοῦσε μιὰ συλλογὴ ποιημάτων;

—Τίποτα πιὸ φυσικὸ ἀπὸ τὸ νὰ διαβάζῃ ποιήματα μιὰ κοπέλλα σὰν καὶ σένα.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Μάριο βεβαιώθηκε πῶς τὴν ἀγαποῦσε. Αἰσθανόταν τώρα τὴν ἀνάγκη νὰ τῆς μιλήσῃ, νὰ μάθῃ ἂν κι' αὐτὴ ἀνταποκρινόταν στὸ αἴσθημά του, μὰ ποτὲ δὲν κατώρθωνε νὰ μείνῃ μόνος μαζί της.

Μιὰ νύχτα ποὺ οἱ σκέψεις δὲν τὸν ἄφηναν νὰ κλείσῃ μάτι, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι του καὶ βγῆκε στὸν κῆπο.

Ξαφνικὰ εἶδε μιὰ σκιὰ νὰ γλυστράῃ ἀνάμεσα στὰ δέντρα. Τὴν ἀναγνώρισε ἀπὸ τὸ φωσφορισμὸ τῶν ξανθῶν μαλλιῶν της. Ἦταν ἡ Εἰρένα.

Τὴ φώναξε σιγανὰ μὲ τ' ὄνομά της.

Ἐκείνη σταμάτησε ἀπότομα.

—Γιατὶ δὲν κοιμᾶσαι; τὴ ρώτησε.

—Καμμιὰ φορὰ τυχαίνει νὰ μὴ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη.

—Κι' ἐγώ... Ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ δὲν ξέρω τί μοῦ συμβαίνει.

Εἶχε πλησιάσει πολὺ κοντά της, μὰ τὸ κορίτσι ἔμενε ἀκίνητο.

—Εἰρένα, συνέχισε, βρίσκομαι ἐδῶ, γιατὶ ἡ σκέψι σου δὲν μ' ἄφινε νὰ ἡσυχάσω.

Ἴσως κι' ἐσὺ νὰ νοιώθῃς τὸ ἴδιο.

Τὸ κεφάλι τοῦ κοριτσιοῦ ἔγειρε ἐλαφρὰ στὸν ὦμο του, μὰ ἡ φωνή της ἀκούστηκε ἀδύνατη, σὰν νὰ τὴν ἔπνιγαν τὰ δάκρυα.

—Δὲν πρέπει, κύριε Μάριε... Μὴ μὲ σκεφτόσαστε.... ἐγώ...

*

—Σοῦ βρῆκα μιὰ μικρὴ πανσιὸν Εἰρένα, τῆς εἶπε ὁ Μάριο λίγες μέρες ἀργότερα. Αὔριο θὰ πῆς τῆς μητέρας μου πῶς βρῆκες μιὰ ἄλλη δουλειὰ πιὸ κατάλληλη, καὶ σὲ ὀκτὼ μέρες θὰ πᾶς νὰ ἐγκατασταθῆς ἐκεῖ...

—Ὅπως θέλεις, Μάριε.

—Ἔτσι δὲν θὰ εἶσαι πιὰ ἡ καμαριέρα μας, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ κορίτσι ποὺ ἀγαπῶ, καὶ ποὺ σὲ λίγο καιρὸ θὰ γίνῃ γυναίκα μου. Δὲν θ' ἀργήσω νὰ μιλήσω στοὺς δικούς μου. Εἶμαι βέβαιος ἄλλωστε πῶς δὲν θὰ φέρουν ἀντίρρησι. Ἡ μητέρα μου σὲ συμπαθῆ πολύ.

—Κι' ἐγὼ τὴ συμπαθῶ.

—Εἶσαι εὐχαριστημένη, Εἰρένα;

—Ναί, Μάριε.

Μὰ δὲν ὑπῆρχε εὐτυχία στὸ βλέμμα της, καὶ τὰ χέρια της ἔτρεμαν παγωμένα

Οἱ ὀκτὼ μέρες πέρασαν γρήγορα, κι' ἕνα ἀπόγευμα ἡ Εἰρένα ἄφησε τὸ σπίτι τῆς οἰκογενείας Μάϊνι. Ὁ Μάριο τὴ συνάντησε στὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου καὶ τὴ συνόδευσε ὡς τὴν πανσιόν.

—Τὸ δράδυ θὰ περάσω νὰ σὲ πάρω νὰ φάμε ἔξω μαζί, τῆς εἶπε ἐνῶ τὴν ἀποχαιρετοῦσε.

*

Μὲ τὸ μέτωπο κολλημένο πάνω στὸ τζάμι τοῦ τραίνου ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴ Ζυρίχη, ἡ Εἰρένα κύτταζε ἀφηρημένα τὸ τοπίο. Στὴν πραγματικότητα ὅμως δὲν ἔβλεπε παρὰ μιὰ εἰκόνα ποὺ τὴ βασάνιζε ἀπὸ ὧρες, ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ τὴ διώξῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ μυαλό της. Ἔβλεπε τὸ πρόσωπο τοῦ Μάριο νὰ σκύβῃ χλωμό, γεμᾶτο ἀγωνία πάνω στὸ γράμμα ποὺ τοῦ εἶχε ἀφήσει ἐκείνη φεύγοντας ἀπὸ τὴν πανσιόν:

«Μάριε, σὲ γέλασα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ὅταν ἤρθα νὰ ἐργαστῶ σὰν καμαριέρα στὸ σπίτι σας, δὲν ἦταν ἡ ἀπελπισία ποὺ μὲ ἀνάγκαζε σ' αὐτό. Ἤρθα γιὰ νὰ δῶ ποῦ ἔκρυβε ἡ μητέρα σου τὰ κοσμήματά της. Οὔτε τὸ μεσημέρι ποὺ μὲ βρῆκες στὴ βιβλιοθήκη ἀναζητοῦσα ἕνα βιβλίο ποιημάτων. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη δὲν ἔκανα τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ γυρεύω μιὰ σίγουρη κρυψώνα ὅπου θὰ ἔκρυβα τὰ κλεμμένα κοσμήματα. Ἀκόμα κι' ὅταν συναντηθήκαμε στὸν κῆπο, ἐγὼ συνέχιζα τὸ σχέδιό μου, ἐξετάζοντας μὲ ποιὸ τρόπο θὰ μποροῦσα νὰ μπῶ στὸ δωμάτιο τῆς μητέρας σου. Κι' ὅμως Μάριε... Ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα δὲν ἦταν μιὰ ἀπάτη. Γι' αὐτὴ τὴν ἀγάπη, δὲν ἔκλεψα. Γι' αὐτὴ φεύγω τώρα ἀπὸ τὸ δρόμο σου. Νομίζω πῶς αὐτὸ εἶναι ἡ μόνη ἀπόδειξι ποὺ μπορῶ νὰ σοῦ προσφέρω. Εἰρένα».

ΛΙΛΙΑΝΑ ΜΟΥΤΑΝΙ

2

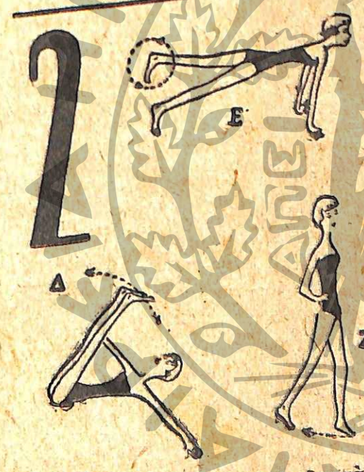

Δ Τεντῶστε τὰ χέρια στὰ πλάγια, ξαπλωμένη πάντοτε ἀνάσκελα, ὥστε οἱ παλάμες σας νὰ ἀκουμποῦν στὸ ἔδαφος. Σηκώστε τὰ δυὸ πόδια ἑνωμένα καὶ τεντωμένα ὡς τὴν κατακόρυφη θέσι, καὶ κατόπιν αἰωρήστε τα, ἑνωμένα πάντα καὶ πολὺ τεντωμένα, πρὸς τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ πρὸς τὴν ἄλλη. Ξεκινώντας ἀπὸ τὴν κατακόρυφη θέσι, τὰ ἄκρα τῶν ποδιῶν πρέπει νὰ κάνουν διαδρομὴ 30 ἑκατοστῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ 30 ἑκατ. πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς κατακορύφου, πολλὲς φορὲς (8—10 πρὸς κάθε πλευρά). Στὰ ἐνδιάμεσα τῶν κινήσεων, μὴ ξεχνᾶτε νὰ ἀναπνέετε βαθειὰ καὶ δυνατά.

Ε Συνεχίστε τὶς ἀσκήσεις σας γυρίζοντας μπρούμυτα καὶ παίρνοντας τὴν πρηνῆ θέσι, μὲ τὰ πόδια τεντωμένα καὶ στηριγμένα στὶς μύτες, καὶ τὸ βάρος τοῦ σώματος στηριγμένο στὰ δυὸ χέρια ποὺ ἀκουμποῦν μὲ τὶς παλάμες στὸ πάτωμα — τεντωμένα καὶ αὐτά. Μὲ τὴν ἄκρη κάθε ποδιοῦ, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, κάνετε κύκλους στὸν ἀέρα, σηκώνοντας ὅσο τὸ δυνατὸν ψηλότερα τὸ πόδι, χωρὶς ὅμως νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν εὐθεία τοῦ ὅλου σώματος.

Ζ Ἐπανέλθετε στὴν ὄρθια θέσι, μὲ τὰ χέρια στὴ μέση, καὶ ἀνεβαίνοντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, φέρτε ζωηρὰ καὶ διαδοχικὰ τὸ κάθε πόδι πρὸς τὰ πίσω 10 μὲ 15 φορές. Τελειώστε τὴν πλήρη σειρὰ τῶν ἀσκήσεων μὲ βαθειὰ εἰσπνοή, μὲ τοὺς μῦς σφιγμένους.

ΧΑΡΙΣ ΣΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

2. ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

ΑΚΟΜΑ καὶ ἕνα στῆθος στερεό, μορφῆς ἰδεώδους, δὲ μπορεῖ νὰ διατηρήση ἐπὶ πολὺ καιρὸ τὴν ὁμορφιά του, ἂν ἡ ὁμορφιά του, ἂν οἱ μῦς οἱ ὁποῖοι τὸ στηρίζουν δὲν ἔχουν τονικότητα, ἂν δὲν στηρίζεται ἐπάνω σὲ ἕνα θώρακα ποὺ προβάλλει καὶ ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ ἴσια ράχη καὶ ἀπὸ ὤμους καλὰ ριχμένους πρὸς τὰ πίσω. Εἶναι ἑπομένως ἀπαραίτητο νὰ συνοδεύετε ὅλες τὶς φροντίδες σας τὶς ἀφιερωμένες στὸ στῆθος, καὶ μὲ μιὰ ὑπομονετικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ καθημερινὴ φυσικὴ ἄσκησι ἢ ἀκόμη καλύτερα δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα.

Ἡ φυσικὴ ἄσκησις ἐπιδρᾶ πρὸ πάντων ἐπάνω στὸν μεγάλο θωρακικὸ μῦ, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει, ὅπως εἴδαμε, σὰν βάσις τοῦ στήθους. Ὅταν αὐτὸς ὁ μῦς εἶναι ἀνεπτυγμένος καὶ στερεός, ἀνυψώνει τὸ στῆθος καὶ τοῦ δίνει ὅλη τὴν ἐμφάνισι καὶ τὴν προπέτεια. Εἶναι γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πού, ὅλες οἱ ἀσκήσεις τὶς ὁποῖες θὰ σᾶς ὑποδείξουμε, ἔχουν σὰ μοναδικὸ σχεδὸν σκοπὸ νὰ αὐξήσουν τὴν τονικότητα, τὴ ζωτικότητα καὶ τὴ συσταλτικότητα αὐτοῦ τοῦ μυός.

Ὁ μεγάλος θωρακικὸς μῦς, ὀφείλει νὰ βρίσκεται σὲ συστολή, σύσπασι, καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν ἀσκήσεων. Πρέπει νὰ τὸν αἰσθάνεσθε τεντωμένον κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα σας. Κάθε κίνησις ἡ ὁποία δὲν ἔχει αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν γίνεται ὅπως πρέπει ὀρθὰ καὶ μὲ τὴν ἀπαιτούμενη δύναμι.

Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἕνα ἄλλο σημεῖο τὸ ὁποῖο δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶτε. Ὅτι ὅλες οἱ ἀσκήσεις δὲν εἶναι κατάλληλες γιὰ ὅλα τὰ στήθη. Οἱ ἀσκήσεις οἱ ὁποῖες ἀκολουθοῦν εἶναι διηρημένες σὲ τρεῖς ὁμάδες χωρισμένες μὲ σαφήνεια μεταξύ τους. Στήθη μικρά, στήθη ὀγκώδη, στήθη πεσμένα.

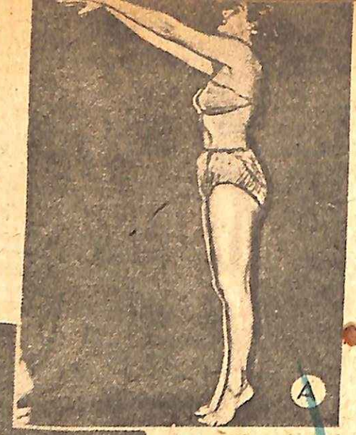

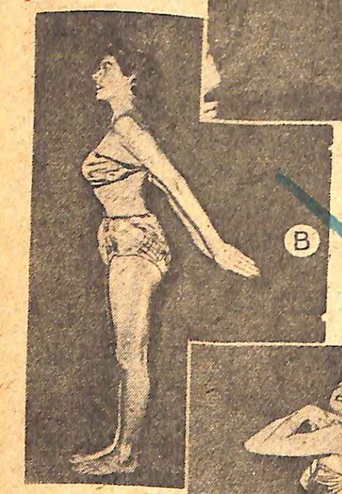

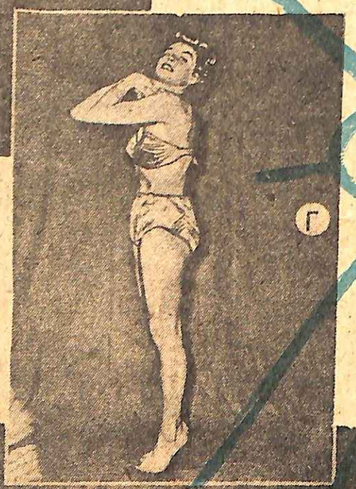

ΑΝ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΟ

Μὴν κάνετε κατάχρησι σὲ κινήσεις δίαιες κρὶ γρήγορες οἱ ὁποίες προκαλοῦν δονήσεις τοῦ μαζικοῦ ἀδένος. Ἐπιμείνετε σὲ κινήσεις ποὺ γίνονται μὲ μεγάλη μὲν μυϊκὴ ΔΥΝΑΜΙ ἀλλὰ καὶ μὲ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑ.

Α Σηκώσετε τὰ χέρια τεντωμένα, ὅσο μπορεῖτε πρὸς τὰ ἐμπρός. ρίξτε τα πρὸς τὰ ὀπίσω ὅσο μπορεῖτε πιὸ μακρυὰ καὶ τέλος φέρ' τα σιγὰ - σιγὰ μπροστὰ στὸ στῆθος, 10 φορές.

Β Ἀνοίξτε τὰ χέρια σας πρὸς τὰ πλάγια τεντωμένα. φέρτε τα ἐν συνεχεία ὅσο μπορεῖτε πρὸς τὰ πίσω ἔτσι ἀνοιγμένα καὶ τεντωμένα καὶ τέλος κατεβάστε τα κατὰ μῆκος τοῦ σώματός σας (10 φορές).

Γ Βάλτε τὰ δάκτυλά σας στοὺς ὤμους σας καὶ κινῆστε τὰ χέρια σας (μὲ τὰ δάκτυλα πάντοτε προσηλωμένα στοὺς ὤμους) ἀπὸ τὴ θέσι ποὺ τὰ δείχνει ἡ εἰκόνα πρὸς τὰ πίσω ὅσο μπορεῖτε. Ὕστερα, ξαναφέρτε τα πάλι μπροστά. Ἡ ἄσκησι θὰ ἐπαναληφθῆ 10 φορές.

Δ Ξαπλωθῆτε τεντωμένη στὸ πάτωμα, βάζοντας κάτω ἀπὸ τὶς ὠμοπλάτες σας ἕνα λεπτὸ ἀλλὰ σκληρὸ μαξιλαράκι, ὥστε νὰ εἶναι ἀνασηκωμένες. Σηκώστε τὰ χέρια σας ψηλὰ καὶ κάθετα. Ἀναπνεύστε βαθειά. Ἀφῆστε νὰ πέσουν τὰ χέρια σας πρὸς τὰ πλάγια καὶ κάτω μέχρις ὅτου ἀκουμπήσουν στὸ πάτωμα, χωρὶς καθόλου νὰ μετακινῆτε τὴ λεκάνη (Ἐπαναλάβετε τὸ ἴδιο 10 φορές).

Ε Μὲ τὴν πλάτη καὶ τὴ ράχη ἐπάνω στὸ πάτωμα καὶ τὰ χέρια τεντωμένα σὰ σε σταυρό, σηκώστε τα ἀργὰ - ἀργὰ ψηλὰ καὶ κάθετα. Ἡ ἄσκησι αὐτὴ πρέπει νὰ ἐπαναληφθῆ 20 περίπου φορές.

Οἱ δύο τελευταῖες ἀσκήσεις εἶναι οἱ πιὸ ἀποτελεσματικές, ἰδίως ἂν στὶς παλάμες βάζετε ἕνα βάρος 1-2 κιλῶν.

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἀσκήσεις ποὺ πρέπει νὰ γίνωνται ὄχι χαλαρὰ ἀλλὰ μὲ δύναμι, πρέπει ἐπίσης νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ βαθειὲς καὶ πλατειὲς ἀναπνευστικὲς κινήσεις. Τέλος, μὴ ξεχνᾶτε τὴ μόνιμη φυσικὴ ἄσκησι ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται μὲ μιὰ καλὴ καὶ εὐθύγραμμη στάσι. Μιὰ γυναίκα ἡ ὁποία βαδίζει μὲ τὴ ράχη καμπουριασμένη δὲ θὰ διατηρήση γιὰ πολὺν καιρὸ καλὸ στῆθος.

Στὴν περίπτωσι αὐτή, πρέπει νὰ ἐπιδιώξετε νὰ ἀναπτύξετε στὸ μέγιστο δυνατὸ σημεῖο, τὸ μεγάλο θωρακικὸ μῦ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἐπιτύχετε τὴν προβολὴ μιᾶς στρογγυλότητος τὴν ὁποία τὸ ἴδιο τὸ στῆθος σας δὲν ἔχει.

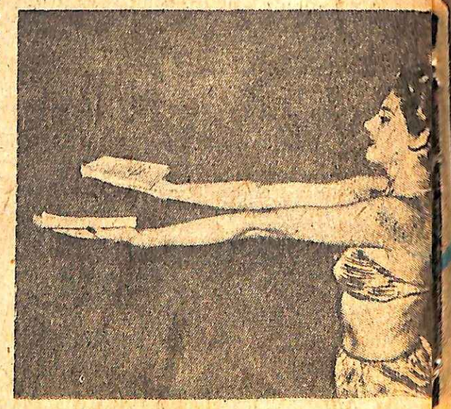

ΑΝ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΕΣΜΕΝΟ

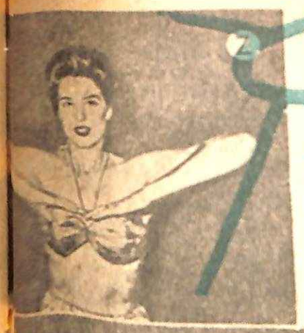

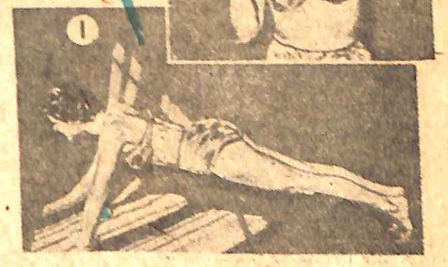

Ζ Οἱ ὦμοι χαμηλά, τα μπράτσα πιὸ φηλὰ ἀπὸ τοὺς ὤμους. Τὰ χέρια μπροστὰ στὸ στῆθος. Τεντώστε ἐν συνεχείᾳ τὰ χέρια (ἀντιβράχια) ὅσο μπορεῖτε περισσότερο χωρὶς νὰ χαμηλώσετε τὰ μπράτσα. Ξαναφέρτε τα κατόπιν πάλι στὴ θέσι τους. Ἐπαναλάβετε 10 φορὲς τὴν κίνησι αὐτή, τεντώνοντας ὅμως ὄχι καὶ τὰ δυὸ χέρια μαζί, ἀλλὰ διαδοχικά.

Η Ἐπαναλάβετε τὴν ἴδια κίνησι ἄλλες δέκα φορές, τεντώνοντας ὅμως συγχρόνως αὐτὴ τὴ φορὰ τὰ δυὸ χέρια. Κανέτε μιὰ-δυὸ ἀναπνευστικὲς κινήσεις.

Θ Τοποθετῆστε τὸ δεξί σας χέρι ἐπάνω στὸν ὦμο. Κρατώντας τὸ κεφάλι σας πάντα στὴν ἴδια θέσι μὲ τὸ λαιμὸ ἐπίσης τεντωμένο, ἀλλάξτε τὴ θέσι τῶν χεριῶν (τὸ ἀριστερὸ στὸν ὦμο καὶ τὸ δεξὶ τεντωμένο) καὶ ἐπαναλάβετε τὴν κίνησι αὐτὴ 10 φορές.

Ι Ξαπλώστε τεντωμένη πρὸς τὸ ἔδαφος, μὲ τὴν κοιλιὰ πρὸς τὰ κάτω, ἀκουμπώντας τὶς παλάμες στὸ πάτωμα καὶ κρατώντας χέρια καὶ πόδια τεντωμένα. Χαμηλώστε σιγὰ-σιγὰ πρεσσεγγίζοντας πρὸς τὸ πάτωμα. Ἐπαναλάβετε τὴν κίνησι δέκα φορές.

ΑΝ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΟΓΚΩΔΕΣ

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐνεργήσετε μὲ μεγάλη περισκέψι καὶ φρόνησι. Ἐὰν μὲ ἔντονες κινήσεις προκαλέσετε μιὰ ταχεία ἐλάττωσι τοῦ ὄγκου τοῦ στήθους, αὐτὸ θὰ γίνῃ πλαδαρὸ καὶ «κρεμαστό», γιατὶ ἕνας μικρότερος ὄγκος θὰ «πλέῃ» μέσα σὲ ἕνα μεγάλο δερματικὸ περικάλυμμα. Πρέπει λοιπόν, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ τονώσετε τὸ στῆθος καὶ νὰ μὴ προκαλέσετε τὴν ἐλάττωσι τοῦ ὄγκου του παρὰ πολὺ προσδευτικὰ καὶ σιγὰ - σιγά, ἐπιμένοντας στὴν τόνωσι τῶν συνδέσμων καὶ τενόντων ποὺ κρατοῦν τὸ στῆθος.

Κ Βάλετε τὰ χέρια σας τὸ ἕνα ἀπέναντι στὸ ἄλλο, μὲ τὶς παλάμες τεντωμένες καὶ ἀκριβῶς μπροστὰ στὸ στῆθος. ὅπως δείχνει ἡ εἰκόνα. Πιέσατε δυνατὰ τὶς παλάμες σας τὴ μιὰ ἐπάνω στὴν ἄλλη σὰ νὰ θέλατε νὰ σπάσετε ἕνα καρύδι μέσα σ' αὐτές. Ἡ ἄσκησι θὰ γίνῃ 20 φορές.

Λ Βάλετε τὰ χέρια σας τὸ ἕνα ἀπέναντι στὸ ἄλλο, μπροστὰ στὸ στῆθος σας, σὲ τρόπο ὥστε τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων σας νὰ ἐγγίζουν μεταξύ τους καὶ οἱ ἔτσι ἑνωμένες παλάμες νὰ βρίσκωνται στὸ ὕψος τοῦ λαιμοῦ. Συγχρόνως βάλετε δύναμι στὰ χέρια σας ὥστε νὰ προκληθῆ σύσπασις τῶν θωρακικῶν μυῶν. Πάρετε βαθειὰ εἰσπνοή. Κατεβάστε καὶ ἀνεβάστε τὰ μπράτσα χωρὶς νὰ μετακινήσετε τὶς ἑνωμένες παλάμες. Βγάλτε κατόπιν τὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε τὴν κίνησι αὐτὴ 20 φορές.

Μ Στοῦθτε ὄρθια μὲ τὰ πόδια σὲ ἔλαφρὰ διάστασι καὶ τὰ χέρια καλὰ τεντωμένα στὰ πλάγια. Βάλετε ἐπάνω σὲ κάθε ράχη τοῦ χεριοῦ σας ἀπὸ ἕνα βιβλίο. Φέρτε σιγὰ-σιγὰ τὶς παλάμες σας, κάμπτοντας τοὺς ἀγκῶνες. μπροστὰ στὸ στῆθος. Ἐπαναλάβετε 20 φορὲς τὴν ἄσκησι αὐτή. Πάρτε στὰ δυὸ σας χέρια ἕνα μπαστούνι μήκους 60—80 ἑκατοστῶν καὶ βάλτε το πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ κεφάλι σας. Τεντώστε ὅσο μπορεῖτε τὰ χέρια σας (κρατώντας πάντα στὶς ἄκρες του τὸ μπαστούνι ὅπως δείχνει ἡ εἰκόνα) καὶ ἔπειτα ξαναπαστεβάστε τὸ πίσω ἀπὸ τὸ κεφάλι ἀργὰ - ἀργὰ (20 φορές). Οἱ τρεῖς τελευταῖες ἀσκήσεις μποροῦν νὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ ἀπὸ τὶς ἔγκυες γυναίκες, μετὰ τὸν τοκετό.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ:

ΜΠΟΡΕΙΤΕ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΩΡΑΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

Ο ΑΓΡΙΟΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ Κ. ΜΕΡΡΕΛ

4ον Ἡ Ζανὲτ ἀναρωτιόταν, μέσα στὸ σκοτάδι, πῶς εἶχε κατορθώσει νὰ ἑρμηνεύση λαθεμένα σὲ τέτοιο βαθμὸ τὰ αἰσθήματά της ἀπέναντι στὸν Ἔντουαρντ.

Ὁ Ἔντουαρντ; Ἀντιπροσώπευε γι' αὐτὴν μιὰ κατάκτησι ποὺ τὴν κολάκευε, μιὰ λαμπρὴ κοσμικὴ ἐπιτυχία;... Πολὺ λίγα πράματα, πάντως! Ἦταν κολακευμένη ποὺ εἶχε ἐμπνεύσει ἕνα πάθος σ' ἕνα νέο ντιστεγνγκέ, κολακευμένη ποὺ τὸν ἔβλεπε νὰ βάζη στὰ πόδια της μιὰ μεγάλη περιουσία.

Ἀντίθετα αὐτὴ δὲν εἶχε νοιώσει ποτὲ γιὰ τὸν Ἔντουαρντ τὴν παραμικρὴ ἀγάπη. Ἀγνοοῦσε, ἐξάλλου, ὡς κείνη τὴ νύχτα, τί ἦταν ἀγάπη... Τώρα, κουλουριασμένη πάνω στὸ στῆθος τοῦ Μπρέντ. παρὰ τὸ κρύο, τὴν ὑγρασία, τὴν ὁμίχλη, τὸ ἤξερε... Δοκίμαζε, ἀπὸ τὰ πρίν, τὶς ἀπολαύσεις τοῦ παραδείσου!

Μήτε οἱ ἀπότομοι τρόποι, μήτε ἡ τραχεὶὰ γλώσσα ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὁ σύντροφός της, δὲν εἶχαν τὴ δύναμι νὰ διαταράξουν τὴν εὐτυχία της.

— Ζεσταθήκατε; ρώτησε ἀπότομα ὁ Μπρέντ.

— Ναί! ἀπάντησε ἡ Ζανέτ.

Ἐνῶ ἔκανε σκέψεις γιὰ τὴν ἐρωτικὴ ψυχολογία, ποὺ δὲν ταίριαζε μήτε μὲ τὴν ὥρα μήτε τὸν τόπο, ἡ Ζανὲτ ἀποκοιμήθηκε δίχως νὰ τὸ καταλάβη. Κι' ὅταν ξύπνησε, ξαφνιάστηκε πούκανε μέρα... Καθὼς συνέχονταν σιγὰ - σιγά, ἀντελήφθηκε ὅτι τὸ κεφάλι της ἀκουμποῦσε πάντα πάνω στὸ στῆθος τοῦ Μπρέντ κι' ὅτι γύρω ἀπὸ τὴ μέση της ὑπῆρχε ἕνα δυνατὸ χέρι... Ἀνωρθώθηκε ἀπότομα κι' ὁ Μπρέντ, ποὺ ἐκτελοῦσε εὐσυνείδητα τὸ ρόλο τοῦ στηρίγματος, λίγο ἔλειψε νὰ χάση τὴν ἰσορροπία του!

— Μυίγα σᾶς τσίμπησε; ρώτησε προσπαθώντας νὰ κρατήση τὴν ἰσορροπία του!

Ἡ Ζανὲτ φάντηκε νὰ μὴν ἔδωσε σημασία σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι: εἶχε ὕφος ἀπορροφημένο καὶ τὰ μάτια της ἦταν γυρισμένα πρὸς τὴν διεύθυνσι τῆς βίλας τῶν Πρὶνγκ ποὺ ξεχώριζε στὸν ὁρίζοντα.

Μὲ μιὰ δυσάρεστη ἔκπληξι εἶχε ἀντιληφθῆ τὴν ἀδύνατη σιλουέτα τῆς δίδος Μάργκαρετ Πρίνγκ, ποὺ ἀκολουθοῦσε, μὲ ὄμα ἀποφασιστικό, τὸ μονοπάτι ποὺ ὡδηγοῦσε στὴν ξηρά... Εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὰ μάτια τῆς φοβερῆς δίδος Πρὶνγκ τοὺς εἶχαν ἀνακαλύψει καὶ τοὺς κατασκόπευαν τώρα καὶ λίγες στιγμές.

Ἡ Ζανὲτ ἔσκυψε στὸ αὐτὶ τοῦ Μπρὲντ καὶ μουρμούρισε, δείχνοντας μὲ τὸ δάχτυλό της τὴν στριμμένη γυναίκα.

— Νομίζω ὅτι μᾶς εἶδε!

— Θὰ ἔχει συνηθίσει φαντάζομαι νὰ βλέπη ναυαγοὺς ποὺ τὸ ρεῦμα ρίχνει πάνω σ' αὐτὸ τὸ καταραμένο νησί! παρατήρησε ὁ Μπρέντ, πιάνοντας μὲ τὸ χέρι του τὸ πηγούνι του.

—'Ασφαλῶς, μὰ ἡ δική μας περίπτωσι εἶναι διαφορετική: κοιμόμουν ἀκουμπώντας τὸ κεφάλι πάνω στὸ στῆθος σας καὶ μὲ κρατούσατε ἀπὸ τὴ μέση, εἶπε ἡ Ζανὲτ μ' ἕναν τραγικὸ τόνο στὴ φωνή της.

Ὁ Μπρὲντ δὲν μπόρεσε νὰ μὴ γελάση, μὰ ἡ Ζανέτ, κάνοντας μιὰ κίνησι ἰκεσίας, εἶπε:

— Σούτ! Σᾶς παρακαλῶ!.. Δὲν ξέρετε τὴν Μάργκαρετ Πρίνγκ!

— Τὶ πειράζει ἂν μᾶς εἶδε; Μποροῦμε νὰ δώσουμε μιὰ ἱκανοποιητικὴ ἐξήγησι.

— Καμμιὰ ἐξήγησι δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ πείση τὴν δίδα Πρίνγκ.

— Ἐξάλλου, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ἀντελήφθηκε τὴν παρουσία μας... Ἀλλοιῶς, δὲν θἄχε ἀπομακρυνθῆ πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ θεάματος!

Ἡ δεσποινίδα Πρίνγκ, κρατώντας ἕνα μετάλλικὸ δοχεῖο τοῦ γάλακτος, βάδιζε μὲ ὕφος ἀδιάφορο, χωρὶς νὰ γυρίση, πρὸς τὴ διεύθυνσι ἑνὸς ἀγροκτήματος τοῦ Σίλβερχοκ.

Οἱ δύο νέοι τὴν ἀκολούθησαν μὲ τὰ μάτια κι' ὅταν ἐξαφανίστηκε, διάστηκαν νὰ πάρουν τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Ὅταν ἔφτασαν στὸν κῆπο, δια πίστωσαν ὅτι τὸ σπίτι ἦταν ἀκόμα βυθισμένο σὲ ἀπόλυτη σιγή. Ἡ Ζανὲτ ἄνοιξε μιὰ πόρτα, τοῦ μεγάλου σαλονιοῦ ποὺ ἔδειχνε στὸν κῆπο καὶ μπῆκαν καὶ οἱ δύο μέσα. Τὸ δωμάτιο διατηροῦσε ἀκόμα ἴχνη τῆς δεξιώσεως: πιάτα μὲ ὑπολείμματα γλυκῶν, φλυτζάνια καὶ ποτήρια μισογεμάτα. ἦταν βαλμένα, δῶ κι' ἐκεῖ, πάνω στὰ μικρὰ τραπεζάκια. Ἀποτσίγαρα, κομμάτια ἀπὸ ντανέλα, κορδέλες, γυάλινες χάντρες ἦταν σκόρπια στὸ πάτωμα. Ἀφεντικὰ καὶ ὑπηρέτες κοιμόντουσαν.

Οἱ ναυαγοὶ ἐπομένως μπόρεσαν ν' ἀνέβουν τὴ σκάλα χωρὶς νὰ τραβήξουν τὴν προσοχὴ κανενός. Ὅταν ἔφτασαν στὸ πλατύσκαλο τοῦ πρώτου πατώματος, χώρισαν χωρὶς νὰ ποῦν τίποτα. Γιὰ νὰ πάη στὴν κάμαρά της, ἡ Ζανὲτ χρειάστηκε νὰ περάση μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ δωματίου ποὺ τὸ εἶχαν διαθέσει γιὰ τὸν Τζίλ... Ἔοριξε στὰ πεταχτὰ μιὰ ματιά... Ἕνα ζευγάρι παπούτσια, βαλμένο σὲ ἴσια ἀκριβῶς γραμμή, βρίσκονταν πάνω στὸ παρκέτο: αὐτὴ ἡ ἀπόλυτη τάξι ἔοριξε, γιὰ τὴ Ζανέτ, μιὰ ἀκτίνα φωτὸς πάνω στὴ φύσι καὶ τὸ χαρακτήρα τοῦ Ἔντουαρντ. Καμμιὰ καταστροφή, ὅσο κι' ἂν ἦταν αὐτὴ μεγάλη, δὲν θὰ ἐμπόδιζε τὸν δειλὸ αὐτὸ νέο ἀπὸ τοῦ νὰ βάλη, πρὶν πέση νὰ κοιμηθῆ, τὰ παπούτσια του ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα του, γιὰ νὰ τὰ βρῆ τὸ πρωΐ, γυαλισμένα!... Ἐξάλλου, αὐτὰ τὰ παπούτσια, εἶχαν ἐκείνη τὴ στιγμή, μιὰ καθησυχαστικὴ σημασία: ἡ παρουσία τους ἔδειχνε ὅτι ὁ Τζὶλ εἶχε γυρίσει, σῶος καὶ ἀβλαβής! Τὶ ἀνακοῦφισι!

Ἡ Ζανὲτ μπῆκε στὴν κάμαρά της πατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν της καὶ ξανάκλειστε μὲ προσοχὴ τὴν πόρτα. Ὅταν πιὰ βρέθηκε μόνη της ἔβγαλε τὸ φόρεμά της μὲ τὰ βολὰν ποὺ εἶχε γεμίσει λάσπες καὶ τὄκρυψε στὸ πιὸ βαθὺ μέρος τῆς ντουλάπας της. Φόρεσε κατόπι, τὸ νυχτικό της, χώθηκε στὸ κρεβάτι της καὶ τράβηξε τὶς κουβέρτες πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐμπόδιζε τὶς ἀναμνήσεις ἐκείνης τῆς νύχτας νὰ τὴν καταβιώξουν ὡς ἐκεῖ!... Δὲν κατάφερε ὅμως τίποτα: ὁ Ἔντουαρντ, ὁ Μπρέντ, ὁ ἔρωτας ἐξακολούθησαν νὰ κλωθογυρίζουν στὸ μυαλό της... Ἕνα μπράτσο γύρω ἀπὸ τὴ μέση της, τὴν ἔσφιγγε ἐπίμονα... Στὸ τέλος ὅμως ἀποκοιμήθηκε.

Ὅταν ξύπνησε ἀπὸ ἕνα βαθὺ ὕπνο, εἶχε τὸ ἄφοιστο συναίσθημα, ὅτι κάποιος χτύπησε στὴν πόρτα της... Ἀναπήδησε κι' ἀνοιχθῆκε, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Ἀγκάτα ἔμπαινε στὴν κάμαρα κρατώντας ἕνα δίσκο μὲ μιὰ καφετιέρα καὶ φρυγανιές. Τὸ γλυκόπικρο χαμόγελο τῆς Ἀγκάτα δὲν εἶχε τίποτα τὸ ἐπιθαρρυντικό... Ἡ Ζανὲτ ἀναστήκαστηκε νὰ πιέση τὸν ἑαυτό της γιὰ ν' ἀπαντήση εὐγενικά. Τεντώθηκε, χασμουρηθῆκε, χωρὶς μεγάλη ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορούσε νὰ ξεγελάση τὴ μέλλουσα κουνιάδα της.

— Σοῦ φέρνω τὸ πρωϊνό σου, εἶπε ἡ Ἀγκάτα μὲ ὕφος ξερό, ἀκουμπώντας τὸ δίσκο πάνω στὸ κομοδίνο.

Ἔμεινε κοντὰ στὸ κρεβάτι, ρίχνοντας γύρω της διαπερασστικὰ βλέμματα. σὰ νὰ τῆς εἶχαν ἀναθέσει κάποια ἀστυνομικὴ ἀποστολὴ καὶ γύρευε νὰ συγκεντρώση ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα. Ἡ Ζανέτ, μὲ σφιγμένη καρδιά. σκέφτηκε: «Κάτι ὑποψιάζεται!». Ἡ Ἀγκάτα, ὅταν τέλειωσε τὴν ἐξερεύνησι τοῦ δωματίου, κάθησε στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ καὶ πέταξε, σὰν καμουτσικιά:

— Ζανὲτ! συνάντησα τὴν δίδα Πρίνγκ ποὺ γύριζε ἀπὸ τὸ ἀγρόκτημα, ἀπὸ τὸ ποῖο παίρνει γάλα κάθε μέρα.

Μιὰ βαρειὰ σιωπὴ ἀκολούθησε αὐτὴ τὴν εἰσαγωγή... Κρατώντας τὴ δυστυχισμένη, Ζανέτ, κάτω ἀπὸ τὰ πυρά τοῦ βλέμματός της. ἡ Ἀγκάτα ἐξακολούθησε!

— Ναί, Ζανέτ, εἶχα μιὰ συζήτησι μὲ τὴν Μάργκαρετ Πρὶνγκ καὶ μοῦ διηγήθηκε τὴν πιὸ παράλογη, τὴν πιὸ ἀπίστευτη ἱστορία...

Ἡ Ζανὲτ ἔνοιωσε τὸν ἄνεμο τῆς καταστροφῆς νὰ περνάη πάνω ἀπὸ τὸ πρόσωπό της. μὰ συγκεντρώνοντας ὅλες τὶς τὶς δυνάμεις, ἐξακολούθησε νὰ κυττάρη τὴν Ἀγκάτα μὲ τὸ ἀθῶο ὕφος τοῦ κόσμου. Ἡ Ἀγκάτα ὅμως ἀποφάσισε νὰ ἐπιτεθῆ ἀνοιχτά:

— Ἡ Μάργκαρετ Πρὶνγκ μὲ ἐβεβαίωσε ὅτι σὲ εἶδε, σήμερα τὸ πρωΐ, στὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ νησιοῦ... Κοιμόσουν βαθειά. στὴν ἀγκαλιὰ ἑνὸς ἄντρὸς ποὺ καθόταν πλάϊ σου!.. Κι' αὐτὸς ὁ ἄντρας, πρόσθεσε, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ μικρὴ παύσι, δὲν ἦταν ὁ Ἔντουαρντ!

Ἡ Ἀγκάτα νόμιζε πὼς θριάμβευε, μὰ ἡ ἐπίμονη σιωπὴ τοῦ θύματός της, τὴν ἀπέλπισε:

— Λοιπόν! δὲν ἔχεις νὰ πῆς τίποτα γιὰ νὰ ὑπερασπίσης τὸν ἑαυτό σου; ρώτησε θυμωμένα.

— Ἀπολύτως τίποτα! παρατήρησε ἡ Ζανέτ, μὲ ὕφος ἀδιάφορο... Κι' ἐσύ, τὶ ἀπάντησες στὴν δίδα Πρίνγκ;

— Δὲν τῆς ἔκρυψα τὴν ἔκπληξί μου γιὰ τὴν κατηγορία αὐτὴ ποὺ διατύπωνε ἐναντίον σου, τῆς μνηστῆς τοῦ Ἔντουαρντ.

— Μολαταῦτα, τὴν πίστεψες, ἂν κρίνω ἀπὸ τὸ ὕφος σου;

Ἡ Ἀγκάτα ἀπάντησε:

Ἡ δίδα Πρὶνγκ μοῦ μίλησε μὲ πειστικότητα.

— Τότε, θἄπρεπε νὰ βεβαιωθῆ ποιὸς ἦταν ὁ ἄντρας ποὺ μὲ συνώδευε καὶ νὰ στὸν κατονομάση, ἐπέμενε ἡ Ζανέτ, πρώγοντας μιὰ φρυγανιά.

— Ὄχι, δὲν τὸν ἀναγνώρισε, ὡμολόγησε, ἡ Ἀγκάτα: πρόκειται γιὰ κάποιον ποὺ δὲν εἶναι ἀπὸ δῶ, ὅπως μοῦ εἶπε.

Λίγο ἔλειψε ἡ Ζανὲτ νὰ τινγῆ καθὼς ἔτρωγε. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο συνήλθε καὶ ρώτησε:

— Καὶ ποιὸ εἶναι αὐτὸ τὸ μυστηριώδες ἄτομο;

Ἡ Ἀγκάτα ἔσκυψε πρὸς τὴ Ζανὲτ γιὰ νὰ δηλώση:

— Ὁ Κρίστοφ Μπρέντ!... Ἀπ' ὅλους τοὺς προσκεκλημένους σας ἦταν ὁ μόνος ποὺ δὲν γνώριζε ἡ δίδα Πρίνγκ!

— Μπράβο συνταγματάρχα! εἶπε ἡ Ζανὲτ μὲ ὕφος εἰρωνικό... Κρίμας. Ἀγκάτα, ποὺ δὲν ἔγινες ντετεκτίβ! Θὰ εἶχες μεγάλη ἐπιτυχία!

— Θὰ γελάση καλύτερα, ὅποια γελάση τελευταία! Νὰ ξέρεις βέβαια πὼς δὲ θὰ μείνη ἐδῶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι. Εἶναι πολὺ πιθανὸν ἐπίσης νὰ σὲ ἐπιασα μὲ τὸν Μπρέντ νὰ σὲ φιλάη!

— Εἶμαι βέβαιη πὼς θὰ χάσω τὸν καιρό μου ἂν προσπαθήσω νὰ σὲ κάνω νὰλλάξης γνώμη: καὶ γι' αὐτὸ θἀποφύγω κάθε ἄλλη συζήτησι μαζί σου.

— Γιατὶ δὲν θὰ εἶχες τίποτα νὰ πῆς. Ἂν δὲν ἦταν ἔτσι τὰ πράγματα θὰ τὰ εἶχες διαφεύσει ἀμέσως! Δὲν ἔχεις, ἐξ ἄλλου, ὅπως κι' ἐγώ, αὐταπάτες γιὰ τὴν ἠθικὴ ἀξία τοῦ Μπρέντ!

— Ἀ! αὐτὸ εἶναι καινούργιο! ἀναφώνησε ἡ Ζανέτ. Ἀπὸ ποῦ ἔχεις αὐτὲς τὶς πληροφορίες γιὰ τὸ ἠθικὸ ποιὸν τοῦ Μπρέντ;

Οἱ ἐχθροπραξίες ἀρχίζαν, τώρα, σὲ ἄλλο πεδίο.

Ἀξαφνα, ἡ Ζανὲτ θυμήθηκε τὴν ἐκφρασι τῶν ματιῶν τῆς Ἀγκάτα τὴ στιγμὴ ποὺ μπήκε στὴν τραπεζαρία, στὰ μπράτσα τοῦ Μπρέντ: τὸ χλωμὸ καὶ σὲ ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ φλόγα. Ἦταν φανερὸ ὅτι ἡ Ἀγκάτα δὲν εἶχε μείνει ἀδιάφορη στὴ γοητεία τοῦ Μπρὲντ ποὺ φαίνει αὐτὸ τὸ φλέοτ... Ἡ Ζανὲτ ἦταν βέβαιη. ἐξάλλου, ὅτι ὁ Μπρὲντ εἶχε κρατήσει αὐτὴ τὴ στάσι γιὰ νὰ τὴν πειράξη. Ὁ θυμὸς τῆς Ἀγκάτα ἦταν πιὸ καθαρά: ὁ χονταν μονάχα ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀρραβωνιαστικιὰ τοῦ ἀγαπημένου της Ἔντουαρντ εἶχε ἐκτεθῆ μὲ ἄλλον ἄντρα, ἀλλ' ὅτι ὁ Μπρὲντ ἦταν ὁ συνένοχος αὐτῆς τῆς προδοσίας. Αὐτὴ ἡ σκέψι ἔδωσε κουράγιο στὴ Ζανέτ, ποὺ ἀποφάσισε ν' ἀντεπιτεθῆ.

Ἡ Ἀγκάτα ἀπέκρουσε τὸν ὑπαινιγμὸ τῆς Ζανέτ:

— Δὲν ξέρω τίποτα γιὰ τὸν Μπρέντ. ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ ποὺ διαδίδονται, εἶπε κοκκινίζοντας Ἔχει τὴ φήμη ὅτι κάνει κόρτε σ' ὅλες τὶς κοπέλλες ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ γνωρίζεις παρὰ ἐλάχιστα. Θὰ μαρτυρία μου... προσθέσω τὴ πλευρά, θὰ μποροῦσα νὰ περιγράψω τὰ μέσα ποὺ μεταχειρίζεσαι ἐσὺ γιὰ νὰ προσελκύσης τοὺς ἄντρες!

Λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἡ Ἀγκάτα σηκώθηκε καὶ βάλθηκε νὰ περπατάη πάνω κάτω στὴν κάμαρα. κυττάζοντας σ' ὅλες τὶς γωνιές... Ἐξακολούθησε, μὲ ὕφος πειραγμένο:

— Ἡ στάσι σου εἶναι πολὺ περίεργη. Δὲν διέψευσες κάν ἀνέφερε ἡ δίδα Πρίνγκ.

Ἡ Ζανὲτ ἀπάντησε μὲ ὕφος σταθερό.

— Νομίζω, Ἀγκάτά, ὅτι δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω λογαριασμό. Βάλε καλὰ στὸ μυαλό σου, ὅτι ἡ συμπεριφορά μου δὲν σ' ἐνδιαφέρει καθόλου. Ἀσχολήσου μὲ τὶς δικές σου δουλειές!

— Βλέπω ὅτι θυμώνεις κιόλας. Μὰ ἂς περιμένουμε τὸ τέλος. Δὲ θὰ σ' ἀφήσω!

Στὸ τέλος, ἡ Ἀγκάτα ἀποφάσισε νὰ φύγη. Ἡ Ζανὲτ ἐπλωσε πάλι στὸ κρεβάτι της γιὰ νὰ σκεφτῆ πῶς θὰ μποροῦσε ν' ἀποκρούση καλύτερα τὴν ἐπίθεσι ποὺ ἑτοιμάζονταν. Στὴν ἀρχή, βρέθηκε μπροστὰ σ' ἕνα ἀνακάτεμα ἀπὸ συγκρουόμενες ἰδέες, ὕστερα, σιγὰ - σιγά, δύο σημεῖα ξεχώρισαν: Πρῶτα - πρῶτα, κατάλαβε, ὅτι δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ παντρευτῆ τὸν Ἔντουαρντ Τζίλ, ἀκόμα κ' ἂν αὐτὸς ἦταν διατεθειμένος νὰ τὴν πάρη. Δεύτερο, ἦταν ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ εἰδοποιήση τὸν Μπρὲντ γιὰ τὸ σκάνδαλο ποὺ κρέμονταν πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ συμπέρασμα, εἶχε σὰν ἄμεσο ἀποτέλεσμα ν' ἀναγκάση τὴ Ζανὲτ νὰ σηκωθῆ γρήγορα καὶ νὰ κάνη τὴν τουαλέτα της. Ὅταν ντύθηκε, κατέβηκε τὴ σκάλα μὲ κάθε δυνατὴ προφύλαξι, γιὰ ν' ἀποφύγη νὰ κάνη τὸν παραμικρότερο θόρυβο, γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ συναντήση κανένα προτοῦ φτάση στὴν πόρτα τῆς ἐξόδου. Τὶ θὰ γινόταν ἂν ὁ Ἔντουαρντ παρουσιάζονταν μπροστά της!... Μὰ καθὼς ἔφτανε στὸ τελευταῖο σκαλί, ὁ Ἔντουαρντ βγῆκε ἀπὸ τὴν τραπεζαρία. Εἶχε ἀποφασίσει νὰ φύγη τὸ ἴδιο πρωΐ γιὰ τὸ Λονδίνο καὶ σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα πάγκο τοῦ χώλ πάνω στὸν ὁποῖο ἦταν βαλμένες οἱ βαλίτσες του καὶ τὸ παγωφόρι του. Ἡ καρδιὰ τῆς Ζανὲτ χτυποῦσε γρήγορα. Ἡ νέα ἑτοιμαζόταν ν' ἀνέβη πάλι τὴ σκάλα γρήγορα... Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ Τζὶλ σήκωσε τὰ μάτια του καὶ τὴν εἶδε... Τὸ πρόσωπό του ἔγινε ἄσπρο σὰν τὸ κερί καὶ, μὲ μιὰ πνιγμένη κραυγή, πρόφερε τὸ ὄνομα τῆς Ζανέτ.

— Καθυστέρησα τὴν ἀναχώρησί μου, γιὰ νὰ σοῦ μιλήσω. Ἡ Ἀγκάτα μοῦ τὰ διηγήθηκε ὅλα..., τραύλισε, καθὼς διευθύνονταν μὲ γρήγορο βῆμα πρὸς τὴ νέα.

Τρομοκρατημένη ἡ Ζανὲτ ἀνέβηκε πισοδρομώντας τὰ τρία τελευταῖα σκαλοπάτια κι' ἀπὸ κεῖ βρῆκε τὸ θάρρος νὰ πῆ στὸν Τζίλ, μέσα σ' ἕνα συγκεχυμένο μουρμουρητό, ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τὸν παντρευτῆ!... Ἐκεῖνος κλονίστηκε σὰν κεραυνόπληκτος. Εἶχε σκεφτῆ διάφορες λύσεις γιὰ τὴν τραγικὴ κατάστασι Ἦταν ἕτοιμος, παρὰ τὶς ἀντιρρήσεις τῆς Ἀγκάτα, ν' ἀκούση τὴν ἀπολογία τῆς ἐνοχης καὶ, μάλιστα νὰ τῆ συγχωρέση, μὰ δὲν εἶχε φαντασθῆ ποτέ, ὅτι ἡ διάλυσι τῶν ἀρραβώνων τους θὰ προέρχονταν ἀπὸ τὴν Ζανέτ. Ἀρνιόταν νὰ δεχτῆ αὐτὴ τὴν ἀπόφασι. Τὴν πλησίασε μὲ μιὰ κίνησι ἱκεσίας καὶ προσπάθησε ἀκόμα νὰ ὑπερασπιστῆ τὴν ὑπόθεσί του, μὲ λέξεις κομμένες καὶ σχεδὸν ἀκατανόητες... Ἡ θέα αὐτοῦ ποὺ προσώπου ποὺ τὸ εἶχε παραμορφώσει ἡ συγκίνησι, ἀναστάτωσε τὴ Ζανέτ, μὰ ἡ νέα ἔμεινε ἀλύγιστη. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ἔβγαλε τὸ δαχτυλίδι της καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε, λέγοντας μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε λίγο:

— Ἡ ἀπόφασί μου εἶναι ἀμετάβλητη, Ἔντουαρντ, ἀγαπημένε μου Ἔντουαρντ!... Δὲν σ' ἀγαπῶ... Δὲν ἔπρεπε νὰ δεχτῶ ποτὲ αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι τῶν ἀρραβώνων!.... Γιὰ ποιὸ λόγο νὰ ἐπιμένης;

Αὐτὴ τὴ φορά, ὁ Τζὶλ ἀναγκάστηκε ν' ἀντιμετωπίση τὴν πραγματικότητα.

Ἔκανε πίσω ἀπότομα, σὰ μανιασμένος.

— Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔργο τοῦ Μπρέντ! ἀναφώνησε μὲ τραχειὰ φωνή. Θὰ δῶ τὸ μέσο νὰ ἐκδικηθῶ μιὰ μέρα!... Ναί!... Δὲ θὰ μοῦ κάνη αὐτὸ τὸ κακὸ ἀτιμώρητα!

Τοῦ κόπηκε ἡ ἀνάσα, καὶ σταμάτησε. Ὁ θυμὸς τὸν ἔπνιγε... Ἀπομακρύνθηκε τρέχοντας, ἔχασε τὸ καπέλο του στὸ κεφάλι του, ἔρριξε τὸ παγωφόρι του στὸ μπράτσο του, πῆρε τὴ βαλίτσα του κι' ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι χωρὶς νὰ στραφῆ.

Ἡ Ζανὲτ ἔμεινε σὰ μαρμαρωμένη πάνω στὴ σκάλα. Ἡ ἔκφρασι ποὺ εἶχε συλλάβει στὰ μάτια τοῦ Ἔντουαρντ τῆς εἶχε προξενήσει πραγματικὸ τρόμο. Ὥστε λοιπόν, ὁ ἔρωτας μποροῦσε νὰ ἐμπνεύση σκέψεις καταστροφικές; Τὶ κυκεῶνας! Ὁ Ἔντουαρντ τὴν ἀγαποῦσε, ἐκείνη ἀγαποῦσε τὸν Μπρέντ, κι' ὁ Μπρέντ...; Δὲν ἤξερε. Ἡ ἐρώτησι ἔμενε ἀναπάντητη. Ἡ Ζανὲτ ἀνέβηκε πάλι τέσσερα - τέσσερα τὰ σκαλιά... Ξαφνικὰ βρῆκε τὸ δρόμο φραγμένο: σήκωσε τὰ μάτια της καὶ βρέθηκε μπροστὰ στὸν

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

● Ὁ χειμώνας, ἡ κακοκαιρία, οἱ ἀπότομες ἀλλαγὲς τοῦ καιροῦ εἶναι ἐχθροὶ τῆς ὀμορφιᾶς, γιατὶ μειώνουν τὴν ἀντοχὴ τοῦ δέρματος καὶ εὐνοοῦν τὸν σχηματισμὸ λειχήνων ἢ ξηρότητος, ποὺ εἶναι πρόδρομοι τῶν ρυτίδων.

● Γι' αὐτὸ βοηθῆστε τὴν ἐπιδερμίδα σας χρησιμοποιῶντας ἡμέρα καὶ νύκτα τὴν εὐεργετικὴ προστασία, ποὺ σᾶς παρέχει ἡ Λανολίνη Μελπάν. Ἡ Λανολίνη Μελπὰν βοηθεῖ τὸ δέρμα ν' ἀμυνθῆ ἀποτελεσματικὰ καὶ τὸ διατηρεῖ ἀπαλὸ - νεανικὸ - βελούδινο καὶ στὶς χειρότερες καιρικὲς συνθήκες.

● Γιὰ μιὰ «Πλήρη Θεραπεία ἀναζωογονήσεως τοῦ δέρματος» μεταχειρισθῆτε τὸν συνδυασμὸ Λανολίνης Μελπάν, Γαλακτώματος Ντεμακιγιὰν καὶ Τονωτικῆς Λοσιὸν Ντερμίνα. Μελπάν.

Προσέχετε ὅμως τὶς ἀπομιμήσεις

●

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΕΙΓΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ, ΟΔΟΣ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 24, ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ

Μπρεντ, πού σταματημένος στὸ ἀπάνω - ἀπάνω σκαλί, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα, τὴν κύτταζε χαμογελώντας:

— Καλημέρα, Ζανέτ, τὶ κάνετε;

— Ὦ! σᾶς παρακαλῶ, ἀφῆστε με νὰ περάσω! τραύλισε ἐκείνη.

— Δὲν ξέρετε ὅτι ὅταν διασταυρώνεται κανεὶς -σὲ μιὰ πάη καλὰ ἡ μέρα του;... Μα τὴν πίστι μου, ὅμως, πρόσθεσε ἀλλάζοντας τόνο, μεγαλώσατε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύχτας! Τί ἀπέγίνε τὸ χθεσινὸ κοριτσάκι;

Ἡ Ζανὲτ ἔγινε κόκκινη σὰν παπαρούνα. Ἱκέτευσε:

— Μὴν μὲ κοροϊδεύετε!

— Δὲν ἔχω καθόλου τέτοιο σκοπό, Ζανέτ! Θυμώνω, γυρεύω καυγά, μὰ δὲν κοροϊδεύω... Τί ὄμορφη μυρουδιὰ ἀπὸ καφέ! Ἐλάτε νὰ μοῦ δώσετε ἕνα φλυτζάνι.

σκάλα μ' ἕναν ἄλλον δὲν θὰ

Ὕστερα κατεβαίνοντας στὸ ἐπίπεδο τῆς νέας, τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ μπράτσο, τὴν ἀνάγκασε νὰ κάνη μεταβολὴ καὶ μὲ τὴ βία τὴν παρέσυρε ὣς τὸ κάτω μέρος τῆς σκάλας, καθὼς σιγοτραγουδοῦσε ἕνα γαμήλιο ἐμβατήριο. Ὅταν ἔφτασαν στὸ χῶλ, ὁ Μπρὲντ ἔσκυψε πρὸς τὴν Ζανὲτ μὲ ὕφος αἰνιγματικὸ καὶ εἶπε:

— Ἄ, συγγνώμη, ἔκανα λάθος! Αὐτὴ ἡ μελωδία προορίζεται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸν Ἔντουαρντ!

Ὁ Μπρὲντ ὡδήγησε τότε τὴ Ζανὲτ στὴν τραπεζαρία κι' ἔκλεισε πίσω του τὴν πόρτα. Ἡ Ζανὲτ στάθηκε καὶ τὸν κύτταξε στὰ μάτια.

— Βλέπω καλὰ ὅτι κοροϊδεύετε! εἶπε μὲ πεῖσμα... Δὲν ὑποψιαζόσασταν κὰν τὶ μᾶς περιμένει. Δὲν εἶναι καθόλου ἀστεῖο.

— Ἀλήθεια! ἀπάντησε ἐκεῖνος μὲ ὕφος σοβαρό.

Χωρὶς νὰ χάση καιρό, ὁ Μπρὲντ κάθησε στὸ τραπέζι κι' ἄρχισε νὰ κόβη μεγάλες φέτες ἀπὸ τὸ ζαμπὸν πούταν πάνω στὸ τραπέζι. Αὐτὴ ἡ προσποίησι ἀδιαφορίας θύμωσε τὴ Ζανέτ. Τὸν πλησίασε καὶ τοῦ ἀνακοίνωσε τὶς ἀποκαλύψεις τῆς Ἀγκάτα. Ἐκεῖνος ἀρνήθηκε νὰ πάρη τὰ πράγματα στὰ σοβαρά.

— Καὶ τὶ μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς, ἀγαπητή μου; ἀρκέστηκε νὰ πῆ. Δὲν μᾶς περιέβαλε ἡ ὁμίχλη; Δὲν εἴμασταν περιτριγυρισμένοι ἀπὸ τὰ νερά; Μπορούσαμε νὰ μὴν περάσουμε τὴ νύχτα στὸ νησί; Δὲν ἀναγκαστήκαμε, γιὰ ν' ἀμυνθοῦμε ἐναντίον τοῦ κρύου καὶ τῆς ὑγρασίας, νὰ σφιχτοῦμε ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο;

Ἡ τελευταία αὐτὴ φράσι προκάλεσε ἐνστικτώδικα στὴ Ζανέτ, μιὰν ἀπάντησι, ποὺ στὴν ἀρχή, ἡ νέα δὲν κατάλαβε τὴ σημασία της.

— Μόνο γιὰ νὰ ζεσταθοῦμε μὲ ἀγκαλιάσατε μὲ τὰ μπράτσα σας;

Ὁ Μπρὲντ τῆς ἔρριξε ἕνα ἐρευνητικὸ βλέμμα καὶ ρώτησε:

— Τὶ θέλετε νὰ πῆτε, Ζανέτ;

— Ὦ! μὴτε κι' ἐγὼ ξέρω! ἀναφώνησε ἡ νέα μὲ ὕφος χαμένο.

Ὁ Μπρὲντ τὴν ἔπιασε ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ τὴν ἀνάγκασε νὰ στραφῆ πρὸς τὸ μέρος του κι' ὕστερα εἶπε, γελώντας:

— Ὁμολογῶ ὅτι ἂν ἡ φίλη σας ἡ Ἀγκάτα εἶχε ναυαγήσει ξεπαγιάσει!

Ἡ Ζανὲτ παραξενεύτηκε διαπιστώνοντας τὴ δύναμι τοῦ κύματος τῆς εὐτυχίας ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ τὴν κυριεύση, ὅταν ἐκεῖνος πρόφερε αὐτὰ τὰ λόγια... Δὲν τοῦ ἦταν λοιπὸν ἐντελῶς ἀδιάφορη; Ἡ τρυφερὴ σχεδὸν ἔκφρασι τῶν λαμπερῶν ματιῶν ποὺ ἦταν στηλωμένα πάνω της, τὴν ἐνίσχυσαν σ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα. Ἀναγκάστηκε νὰ χαμηλώση τὰ βλέφαρά της γιὰ νὰ φέρη τὴ σκέψι της στὴν ἄτυχη ἱστορία τοῦ νυκτερινοῦ τέτ-α-τέτ.

— Ναί, τραύλισε, αὐτὸ ἤθελα νὰ πῶ. Ἡ Ἀγκάτα δὲν θὰ παραδεχτῆ ποτὲ ὅτι μείναμε ὅλη τὴ νύχτα ἀγκαλιασμένοι, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ προστατευτοῦμε ἀπὸ τὸ κρύο! Τὸ ἴδιο, ἐξάλλου, θὰ πῆ ὅλος ὁ κόσμος.

— Φυσικά, ἂν βάζετε ἔτσι τὸ ζήτημα, ἔχετε δίκηο συνεπέρανε ἐκεῖνος παίρνοντας τὸ χέρι τῆς Ζανέτ... Πάντως, εἶναι φυσικὸ νὰ κάθωνται ἔτσι πλάϊ - πλάϊ δύο ἁπλοὶ φίλοι.

— Μ' ἀκριβὼς γι' αὐτὴν τὴν οἰκειότητα μ' ἕναν ἄντρα, κατηγοροῦν μιὰ κοπέλλα ποὺ εἶναι ἀραβωνιασμένη μ' ἕναν ἄλλον!

— Δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω ὅτι εἶσαστε ἀραβωνιασμένη, ὁριστικά, μ' αὐτὸ τὸ ἄτομο;

— Πῆρα τὸ λόγο μου πίσω κι' ἐκεῖνος ἔφυγε ἀπελπισμένος!

— Μὴν στενοχωριόσαστε γιὰ τὴν τύχη του, Ἡ περηφάνειά του διακυβεύεται κι' ὄχι ἡ καρδιά του.

— Δὲν στενοχωριέμαι... Δὲ λυπᾶμαι γιὰ τίποτα! εἶπε ἡ Ζανὲτ μὲ συγκρατημένη θέρμη.

— Ἔτσι πρέπει ν' ἀντιδρᾶτε! Θὰ σᾶς ἐμπιστευτῶ, κάτι, Ζανέτ: ἔχω τὴν ἰδέα, ὅτι ἔχετε κι' ἐσεῖς ἕνα διαβολάκο μέσα σας!

— Ἕως τώρα δὲν ὑπάρχει καμμιὰ τέτοια ἔνδειξι...

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι τράβηξε τὸ χέρι της ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Μπρὲντ κι' ἔσπρωξε πίσω τὴν καρέκλα της γιὰ νὰ πῆ, μὲ φωνὴ λυγμική:

— Ἔχω τὴν ἐντύπωσι ὅτι πλησιάζει καταιγίδα... Μπορεῖ νὰ ξεσπάση ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη... Πῶς μπορεῖτε, κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες νὰ κόβετε ζαμπὸν καὶ νὰ φτιάχνετε σάντουϊτς; Εἶναι ἀνήκουστο!

— Τὶ τὰ θέλετε: πεινάω! ἀπάντησε ἐκεῖνος, μὲ ὕφος ἑνὸς μαθητοῦ τοῦ κολλεγίου κατὰ τὶς διακοπές.

— Χάνει κανεὶς τὸν καιρό του μὲ τὸ νὰ προσπαθῆ νὰ σκεφτῆτε λογικά! ἀναφώνησεν ἡ Ζανέτ, ἐνῶ διευθύνονταν πρὸς τὴν πόρτα...

— Δὲν εἶχε κάνει οὔτε δυὸ βήματα, ποὺ ὁ Μπρὲντ τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὴν ἔφερε πίσω.

— Θὰ εἶμαι στὸ πλευρό σου, Ζανέτ, ὅ,τι κι' ἂν συμβῆ, ἐδήλωσε ταυτόχρονα... Θὰ πολεμήσω, μόνος μου τοὺς δράκους, ἂν χρειαστῆ. Μὴ στενοχωριέσαι ἑπομένως, καθόλου.

Γιὰ μιὰ στιγμή, ἡ Ζανὲτ ἔνοιωσε νὰ τὴν κυριεύη πάλι τὸ κῦμα τῆς εὐτυχίας... Φοβήθηκε μήπως τὸ πρόσωπό της ἐξέφραζε τὴ χαρὰ ποὺνοιωθε. Ἀπελευθερώθηκε μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι, καὶ βγήκε ἀπὸ τὸ σαλόνι.

Ἡ καταιγίδα δὲν ἐξέπασε ἀμέσως. Ἡ Ἀγκάτα, σύμφωνα μὲ τὴ συνήθειά της, δὲ βιαζόταν; περίμενε γιὰ νὰ δράση νὰ συγκεντρώση ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐνοχῆς. Ὅταν τὴ συνάντησε, ἡ Ζανέτ, εἶχε τὸ ὕφος ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἑτοιμάζεται γιὰ μεγάλη ἐπίθεσι!

Ἡ μέρα πέρασε σχετικὰ ἤρεμα. Ὁ γιατρὸς Τὸμ ἔφυγε νωρὶς καὶ ἡ κυρία Ἄντερσον ξυπνησε πολὺ ἀργά. Μπρὲντ, ἀφοῦ ἔκανε ἕνα γῦρο στὸν κῆπο, σὰν τίποτα τὸ ξαιρετικὸ νὰ μὴν εἶχε συμβῆ κατέβηκε στὸ χωριὸ γιὰ ν' ἀγοράση τσιγάρα. Ἀντίθετα

Ὁ
Νευρολόγος- Ψυχιατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη Νέος ἀριθ τηλεφ 614.620

ΜΟΔΑ ΤΕΧΝΗ
Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου μου εἰς Εὐρώπην ὅπου ἔλαβον μέρος εἰς τὸ 5.εθνὲς φεστιβὰλ τῶν Παρισίων, παρακολουθήσας τὰς νέας κουμώσεις
„ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ„
Ἐπίσης παρακολουθήσας εἰς Τουρίνον, Βρυξέλλας καὶ Παρισίους τὴν περιωνύμ.
ΟΥΔΕΤΕΡΑ
Κουμωτήριον «Μασκώτ»
ΧΡΗΣΤΑΚΗ & ΔΕΣΠΟΥΛΑΣ
Εὐτυγίδου 1. Παγκράτι Τηλ. 72-406

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΗΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΥΘΥΝΗ - ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Με KASTRIOTIS.
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΙ τηλ. 612-010
Ἐπίσκεψις Δωρεάν Ἀπό 2.30-1.30 μ.μ.-8 μ.μ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος
Γ. Ἐπιμελητὴς Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἠλιάδη». Δέχεται καθ' ἑκάστην 11—1 καὶ 5—8, Βασσαρίωνος 3 Τηλέφωνον 33-962. ΚΛΙΝΙΚΗ: Ἱπποκράτους 175 Β' Τηλ 662-962

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
Β. MEGALOFON
Σημαίνει θεραπείας καὶ προϊόντα ὁμορφιᾶς ποὺ σταματοῦν τὸ βάδισμα τοῦ χρόνου.
Τὰ τελειότερα ἠλεκτρονικὰ μηχανήματα. Ἀκαδημίας 25 Γ' Ὄροφος, Τηλ. 612-728.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - ΤΗΛ. 55-638

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
MANTAM ZANNET
Ὁδὸς Θερμοπυλῶν καὶ Πειραιῶς ἀριθ. 1. Τηλέφωνον 52.940.

Ζανὲτ καθόταν πάνω σ' ἀναμμένο κάρβουνο.

Κατὰ τὴν ὥρα τοῦ τσαγιοῦ, φάνηκαν τὰ πρῶτα σημάδια ποὺ προηγοῦνται ἀπὸ τὴν καταιγίδα: Ἡ Ζανὲτ, εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸν σαλονοῦ, τὸ αὐτοκίνητο τοῦ πατέρα της ποὺ ἔσβανε μπροστὰ στὴν τυρατσα. Ὁ γιατρὸς Τὸμ δὲν στὰ μάτισε στὸ χῶλ. Χωρὶς νὰ ἐγάλη τὸ παλτό του, μπῆκε κατ' εὐθεῖαν στὸ σαλόνι. Ἐανάκλεισε τὴν πόρτα ἀκούμπησε στὸ ποστοῦλλο καὶ εἶπε μὲ τὰ μάτια στηλωμένα πάνω στὴν κόρη του μὲ μιὰ ἀνησυχαστικὴ ἔκφρασι:

— Ζανὲτ ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ τὴ συγκίνησι. Τί συνέβη. Συναντήσα τὸν Ἔντουαρντ σήμερα τὸ πρωί, καθὼς πήγαινα στὸ Νταρσεῦ γιὰ νὰ δῶ ἕναν ἀρρωστο. Μοῦ εἶπε ὅτι οἱ ἀραβωνιὲς σας.

— Εἶναι ἀλήθεια, μπαμπά. Ἀναγκάστηκα νὰ τοὺς διαλύσω: ἀνακάλυψα ὅτι δὲν τὸν ἀγαποῦσα...

Ἡ Ζανὲτ προσπαθοῦσε νὰ συγκρατήση τὰ δάκρυά της, μὰ δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ ὑποψιαστῆ ὅτι δὲν ἦταν δυστυχισμένη.

Πάντως, ὁ γιατρὸς ποὺ συνήθως ἦταν τόσο γλυκὸς καὶ τόσο συμπονετικὸς δὲν φάνηκε νὰ συγκινήθηκε, καὶ τὴς ἔκοψε ἀπότομα τὴν κουβέντα:

— Ὥστε, σὺ πῆρες αὐτὴν τὴν πρωτοβουλία... Τὸ μόνο ποὺ ἔχεις νὰ κάνης εἶναι νὰ τοῦ γράψης καὶ νὰ τοῦ ζητήσης συγγνώμη. Θὰ τοῦ πῆς ὅτι δὲν ἤτερες τί ἔλεγες!... Μ' ἀκούς;

Ἡ Ζανὲτ ἀναπήδησε καὶ κύτταξε τὸν πατέρα της μὲ κατάπληξι:

— Μπαμπά! ἀναφώνησε... Δὲν μποροῦ ν' ἀποσύρω αὐτὸ ποὺ εἶπα. Εἶναι ἀδύνατο! Δὲν ἀγαπῶ τὸν Ἔντουαρντ.

Ὁ γιατρὸς πλησίασε τὴν κόρη του καὶ ἐξακολούθησε μὲ ὑπόκωφη φωνή:

— Στὴν ἀγάπη ποὺ ἔχεις στοὺς γονεῖς σου, παιδί μου, τὸ κακὸ ποὺ ἔκανες!... Δὲν χρησιμοποιῶ συχνὰ τὴν πατρική μου ἐξουσία, μὰ αὐτὴ τὴ φορά, ἔχω τὴν ἀπαίτησι νὰ μὲ ἀκούσης...

Ὁ γιατρὸς ἔνοιωσε νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν οἱ δυνάμεις του Ἔφερε τὸ χέρι τοῦ στὸ μέτωπό του, μὲ ὕφος χαμένο κι' ἄμπησε τὸ χέρι τῆς πάνω στὸν ὦμο του γιὰ νὰ τὸν κρατήση, λέγοντας:

—Μπαμπά, μπαμπά! Τί συμβαίνει; Γιατί δίνεις τόση σημασία σ' αὐτὴ τὴ διάλυσι; Δὲν μπορεῖ ἕναν πρᾶγμα νὰ θέλης νὰ πανταγαπῶ!... Ἂν ἄντρας ποὺ δὲν τὸν τὴ τὴν ἀξίωσι δὲν θᾶσουν πιὰ τὴ στάσι σου!

Τὴν ἴδια στιγμή, ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ἡ Ζανὲτ ἀναγκάστηκε νὰ ὀπισθοχωρήση γιὰ νὰ κάνη τὴν Ἀγκάτα τὸ τόπο στὴ μητέρα της καὶ

Ἡ κυρία Ἄντερσον ξαπέλυσε σὲ ἀμέσως τὴν καταιγίδα:

— Τόμ, τὸ ἔμαθες; ἀναφώνησε, κινώντας τὸ χέρι της πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της. σὰν κάποιος ποὺ πνίγεται... Κι' ἐσύ, τὸ κάνεις τὸ πνίγεται... Κι' ἐσύ, ἀπαλοκόριτσο, πρόσθεσε γυρίζοντας πρὸς τὴν Ζανέτ, πῶς μπόρεσες νὰ δεχτῆς νὰ σὲ ἀπαγάγη αὐτὸς ὁ ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος; Κάθε φορὰ ποὺ αἰσθάνομαι λίγο καλύτερα, ἔρχεται κάτι γιὰ νὰ σπάση τὰ νεῦρα μου καὶ νὰ μὲ κάνη νὰ ὑποφέρω!...

— Νὰ τὴν ἀπαγάγη! ἐπανέλαβε, μηχανικὰ ὁ γιατρὸς Τόμ... Ν' ἀπαγάγη τὴ Ζανέτ;... Ποιός;

Ἡ Ἀγκάτα ἔβαλε μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ γιατροῦ ἕνα σημείωμα γραμμένο μὲ μολύβι.

— Νὰ τί βρῆκα στὸ δωμάτιο τῆς Ζανέτ, σφύριζε ταυτόχρονα, στὸ αὐτί τοῦ γιατροῦ. Ἀναγνωρίζοντας τὸ γράμμα ποὺ εἶχε ἀφήσει τὸ προηγούμενο βράδυ στὸν καθρέφτη ποὺ ἦταν πάνω ἀπὸ τὸ τζάκι γιὰ τοὺς γονεῖς της. Μέσα στὴ ζάλη της εἶχε ξεχάσει τὸ πρῶτο νὰ τὸ σκίση... Τὰ πράγματα μπερδεύονταν: Ἡ Ζανὲτ θυμόταν ἀόριστα ὅτι εἶχε ἀποφύγει ν' ἀναφέρη στὸ σημείωμα τὸ ὄνομα τοῦ Ἔντουαρντ. Καὶ ἡ Ἀγκάτα, φαντάζονταν ἴσως ὅ,τι ὁ ἥρωας αὐτῆς τῆς ρομαντικῆς φυγῆς ἦταν ὁ Μπρέντ!

Κὶ πῶς ν' ἀποδεῖξη τὸ ἐναντίον! Τί τρομερὴ κατάστασι.

— Μπαμπά, μπορῶ εὔκολα νὰ σᾶς ἐξηγήσω...

Μὰ ὁ γιατρὸς τὴν διέκοψε μὲ μιὰ κίνησι τοῦ χεριοῦ, καὶ διάβασε τὸ γράμμα.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μοῦ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσι κυκλώνα, μουρμούρισε ἡ κυρία Ἄντερσον... Δὲν ἔχει διακριτικότητα γιὰ κανένα. Ὁ καϋμένος ὁ Ἔντουαρντ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐξοργισμένος!

Ἡ φωνὴ τοῦ γιατροῦ Τὸμ κάλυψε τὰ κλαψουρίσματα τῆς γυναίκας του:

— Ζανέτ, ρώτησε, μὲ ποιόν ἤθελες νὰ τὸ σκάσης ἀπὸ τὸ σπίτι;

— Δὲν εἶναι ὁλοφάνερο; ἐπενέβη ἡ Ἀγκάτα... Γιατρὲ Ἄντερσον, εἶναι καθῆκον μου νὰ σᾶς ἐκθέσω ὅλα τὰ γεγονότα...

Ὁ Ἔντουαρντ περιμένει ἀπὸ σᾶς νὰ κάνετε μιὰ δαθειὰ ἐξέτασι τῆς καταστάσεως.

— Δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σκάση κανείς! ἐπενέβη ἡ κυρία Ἄντερσον... Ζανέτ, εἶμαι κατάπληκτη, πρόσθεσε, γυρίζοντας πρὸς τὴν κόρη της...

— Μά, μαμά, τὴ διέκοψε ἡ Ζανὲτ σὲ τόνο ἱκετευτικό... Σὲ βεβαιώνω ὅτι δὲν πῆρα καμμιὰ πρωτοβουλία: ὑπέκυψα στὴ θέλησί του...

Στὸ μεταξύ, ἡ Ἀγκάτα ἔλεγε κι' ἄλλα πράγματα ἐναντίον τῆς Ζανὲτ στὸ γιατρό.

— Ἐπιπλέον, γιατρὲ Ἄντερσον, ἡ δίδα πρώτη τοὺς ἔπιασε σήμερα τὸ πρωΐ, στὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ νησιοῦ, νὰ κοιμοῦνται στὴν ἀγκαλιά, ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου!

— Ζανὲτ! ἀναφώνησε ὁ γιατρός... Δὲν μπορεῖς νὰρνηθῆς τὰ γεγονότα.

Ἡ Ζανὲτ ἔστριβε τὰ χέρια της ἀπὸ ἀπελπισία κι' ἐξακολουθοῦσε νὰ διαμαρτύρεται μὲ δύναμι.

— Κάνετε λάθος πέρα γιὰ πέρα! βεβαίωσε.

Ἡ Ἀγκάτα, θριαμβεύοντας μέσα της, πρόβαλε ἕνα ἐπιχείρημα ποὺ τῆς φαίνονταν ἀποφασιστικό:

— Τότε, πῶς ἐξηγεῖς τὴν παρουσία σου στὸ νησὶ αὐτὴ τὴν ὥρα καὶ τὴν οἰκειότητά σου μὲ τὸν Μπρέντ;

— Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἤμουν μὲ τὸν Ἔντουαρντ! ἀναφώνησε ἡ Ζανὲτ ἔχοντας χάσει ὁλότελα τὸ ἠθικό της.

Ἡ Ἀγκάτα διάστηκε ν' ἀποκρούση μὲ εἰρωνεία αὐτὴ τὴ διαβεβαίωσι:

— Ὁ Ἔντουαρντ ἦταν μαζί σου στὸ νησί!... Ὦ! πῶς μπορεῖς νὰ λὲς ψέματα σὲ τέτοιο βαθμό; εἶπε, κεραυνοβολώντας τὴν συνομιλήτριά της μὲ τὸ βλέμμα.

—Ὄχι, στὸ νησί, διώρθωσε ἡ Ζανέτ, πάνω στὴ δενζινάκατο. Ἀφῆστε με νὰ σᾶς ἐξηγήσω...

— Μὰ ἀφοῦ σὲ εἶδαν στὸ νησί.

Ἀπελπισμένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀδιαλλαξία, ἡ Ζανὲτ χτύπησε τὰ πόδια της, ἐπαναλαμβάνοντας, μὲ δάκρυα στὰ μάτια:

—Τόσκασα μὲ τὸν Ἔντουαρντ, σᾶς λέω!

Αὐτὴ ἡ ἀποφαστιστικὴ ἐκδήλωσι προκάλεσε γενικὴ κατάπληξι. Ἡ Ἀγκάτα πρόφερε ἕνα «ὤ!» ἀγανακτισμένο. Ἡ κυρία Ἄντερσον, μὲ τὴ σειρά της, εἶπε μὲ κλαψιάρικο ὕφος:

— Περνῶ γιὰ ἔξυπνη γυναίκα, μὰ δὲν καταλαβαίνω τίποτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι. Θὰ ἤμουν εὐγνώμων ἂν κάποιος μὲ ὡδηγοῦσε ἀναμεσα σ' αὐτὸ τὸ λαβύρινθο.

Χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ μήτε γιὰ τὴ μητέρα της μήτε γιὰ τὴν Ἀγκάτα, ἡ Ζανὲτ στράφηκε πρὸς τὸ γιατρὸ σὰ νὰ ἦταν αὐτὸς τὸ μόνο πρόσωπο ποὺ ἡ γνώμη του λαβαίνονταν ὑπ' ὄψι... Τρόμαξε βλέποντας στὰ μάτια τοῦ ἀγατημένου της πατέρα, μιὰν ἔκφρασι ποὺ ἔδειχνε καθαρὰ τί σκεπτόταν ὁ γιατρός: χωρὶς ἀμφιβολία, αὐτὸς δὲν πίστευε τὴν κόρη του. Ἡ Ζανὲτ προσπάθησε ἀκόμα νὰ τὸν πείση.

— Εἶναι ἀλήθεια, μπαμπά! Πίστεψέ με! εἶπε, κλαίγοντας σὰ μικρὸ κορίτσι.

Ὁ γιατρὸς τὴν κύτταξε, μερικὲς στιγμὲς σιωπηλὸς κι' ὕστερα εἶπε:

— Ἰσχυρίζεσαι, τώρα, ὅτι τὸσκασες μὲ τὸν Ἔντουαρντ... Κι' ὅμως, μοῦ εἶπες πρὸ ὀλίγου, ὅτι διέλυσες τοὺς ἀραβῶνες σου μαζί του... Δὲν τὸν ἀγαποῦσες λοιπὸν ἄσο ἔπρεπε

«ΓΚΡΕΚΑ»
Νειάτα
Ὠμορφιὰ
5 Προϊόντα τῆς CAMILATONE LTD θὰ σᾶς ἐξασφαλίσουν κομψὰ καὶ ὡραῖα μαλλιά.
1ον) Μὲ τὸ CAMILATONE SHAMPOO - Μαλλιὰ μεταξένια
2ον) Μὲ τὸ TONRITZ θὰ ἐπιτύχητε τὴν ἀπόχρωσιν ποὺ θέλετε -
3ον) Μὲ τὸ LUSTRSET θὰ διατηρήσητε τὸ κτένισμά σας στὴ φορμα ποὺ σᾶς ἔδωσεν ὁ κομμωτής σας -
4ον) Μὲ τὸ FASTINTE καλύπτετε ὅταν θέλετε στιγμιαίως τὶς ἀσπρες τρίχες
5ον Μὲ τὸ HAIR CONDITIONNER CREAM ἢ PERMANENTE φαίνεται φυσικὴ καὶ διαρκεῖ περισσότερον ἐνῶ τὰ μαλλιὰ σας ἀναζωογονοῦνται Προϊόντα ἀπολύτως ἀθλαβῆ
ΓΝΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
Camilatone
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΗΟΗΚΗ.
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 'Αριστείδου'
Πωλεῖται εἰς τὰ Φαρμακεῖα καὶ Μυροπωλεῖα

ΤΑΝΕΣ Α.Ε.
Τηλ. 33.195
Ἀγγλικός ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ

CYCLOTEST
ΕΙΔΙΚΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ
ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟΝ
Ἡ τελευταία λέξις τῆς ἐπιστήμης διὰ τὴν διάγνωσιν τῶν γονίμων καὶ στείρων ἡμερῶν. Ἀπαραίτητος σύμβουλος κάθε γυναίκας.
Ἀπλουστάτη χρῆσις — 100% ἀσφάλεια.
Ἐξαφανίζει τὶς ἀμφιβολίες καὶ τοὺς ἐκνευρισμούς.
Καθιστᾶ τὸν συζυγικὸν βίον ἁρμονικὸν καὶ εὐτυχῆ.
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Β. ΑΛΙΦΕΡΗ
Πλατ. Ὁμονοίας
Ἀθῆναι

Κατὰ τῆς
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
Τὸ περίφημον ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΧΑΪ ΡΙΧΤΕΡ

στεφέ με, μπαμπά, σ' ἐξορκίζω!

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἄνοιξε ἡ πόρτα τοῦ σαλονιοῦ... Ὅλοι στράφηκαν: στὸ ἄνοιγμα στεκόταν ὁ Μπρέντ. Εἶχε ἀκούσει τὰ τελευταῖα λόγια τῆς Ζανὲτ καὶ κύτταζε διαδοχικὰ τοὺς πρισταμένους, γιὰ νὰ καταλάβη τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς διαμάχης.

Στὴ θέα τοῦ Μπρέντ, ἡ Ζανὲτ δίστασε μιὰ στιγμή, κι' ὕστερα, μὴ ἐλπίζοντας πιὰ νὰ πείση τοὺς γονεῖς της, ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος του κι' ἔπεσε κυριολεκτικὰ στὴν ἀγκαλιά του ... Δὲν ἀπέμενε στὸν Μπρέντ παρὰ νὰ τὴν συγκρατήση, μὲ χέρι σταθερό, πάνω στὸ στῆθος του.

—Τί συμβαίνει, Ζανέτ; ρώτησε.

— Ὑποσχεθῆκατε νὰ μὲ ὑπερασπιστῆτε..." Ἐφτασε ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ τὸ κάνετε... Δὲν ἀντέχω ἄλλο! τραύλισε καθὼς σφιγγόταν πάνω του.

— Μπορεῖτε νὰ διαπιστώσετε μόνοι σας, εἶπε ἡ Ἀγκάτα, ρίχνοντας γύρω της ἕνα βλέμμα θριαμβευτικό, πόσο ἀληθινὰ ἦταν αὐτὰ ποὺ σᾶς ἔλεγα. Τὰ ἐπιβεβαιώνει ἡ Ζανὲτ μὲ τὴ στάσι της!

Μὲ λίγες ἀσυνάρτητες λέξεις ἡ Ζανὲτ κατατόπισε τὸν Μπρέντ γιὰ τὸ τί συνέβαινε καὶ πρόσθεσε:

— Διηγηθῆτε, τώρα, στὸν μπαμπὰ πῶς ἔγιναν τὰ πράγματα.

Ὁ Μπρέντ ἀπαλλάχτηκε ἀπὸ τὸ ἀγκάλιασμα τῆς Ζανέτ, προχώρησε ἕνα βῆμα καὶ διηγήθηκε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὰ γεγονότα.

Μόλις τέλειωσε, ἡ Ἀγκάτα θέλησε ν' ἀμφισβητήση τὴν ἀλήθεια ἐκείνων ποὺ εἶχε πῆ.

— Ἡ βάσις εἶναι ὀρθὴ παρατήρησε εἰρωνικὰ μὰ ἀντιστρέφετε τοὺς ρόλους: Ἐσεῖς ἐπιχειρήσατε ν' ἀπαγάγετε τὴν Ζανέτ, κι' ὁ "Εντουαρντ σὰν σωστὸς ἱππότης, ἔσπευσε νὰ βοηθήση τὴν ἀροαβωνιαστικιά του!

Ὁ Μπρέντ κύτταξε καλὰ τὴν Ἀγκάτα, ἀπὸ πάνω ἴσαμε κάτω, σὰ νἄθελε νὰ μετρήση ἀκριβῶς τὸ ὕψος της. Ὕστερα στράφηκε στὸ γιατρὸ Τὸμ κι' ἐδήλωσε:

— Σᾶς εἶπα τὴν ἀπόλυτη ἀλήθεια, κύριε!

Ἐνῶ ὁ Μπρέντ μιλοῦσε, ἡ Ζανὲτ παρατηροῦσε προσεχτικὰ τὸν πατέρα της. Ἤταν ὁλοφάνερο ὅτι δὲν πίστευε αὐτὰ ποὺ ἔλεγε ὁ νέος

— Εἶναι πολὺ ἀργά, Μπρέντ, γιὰ νὰ προσπαθήσετε νὰ σώσετε τὴν ὑπόληψι τῆς Ζανέτ. Τὸ κακὸ ἔγινε ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Μάργκαρετ Πρίνγκ ἦταν μάρτυρας τοῦ σκανδάλου, τίποτα στὸν κόσμο δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἐμποδίση νὰ τὸ πῆ σ' ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς κομητείας τοῦ "Εσσεξ!

Ὁ Μπρὲντ κύτταξε καλὰ τὸ γιατρὸ γιὰ νὰ καταλάβη τὴ σκέψι του... "Ἐμεινε κατάπληκτος καὶ μάζεψε τὰ φρύδια του.

—Πάρτε τὸν Τζὶλ στὸ τηλέφωνο, εἶπε ἀπότομα... Θὰ τὸν πιστέψετε αὐτόν;

Ἡ κυρία "Αντερσον ἀναπήδησε καὶ διαμαρτυρήθηκε μὲ σβυσμένη φωνή:

— Τί τρόπος! Τὰ καϋμένο τὰ νεῦρα μου δὲν ἀντέχουν πιὸ ἄλλο.

Ὁ γιατρὸς "Αντερσον, χωρὶς νὰ πῆ τίποτα, διευθύνθηκε πρὸς τὸ χῶλ, ὅπου βρισκόταν τὸ τηλέφωνο.

Μιὰ ἐντυπωσιακὴ σιωπὴ βασίλεψε μέσα στὸ δωμάτιο καὶ ὅλοι οἱ παριστάμενοι, ἀκολουθοῦσαν, ἀπ' τὴ μισάνοιχτη πόρτα, κάθε κίνησι τοῦ γιατροῦ: αὐτὸς ξεκρέμασε τὸ ἀκουστικό, τὸ ἔφερε στὸ αὐτί του, σχημάτισε τὸν ἀριθμὸ τοῦ γραφείου τοῦ "Εντουαρντ καὶ περίμενε.

— Ἐδῶ γιατρὸς "Αντερσον ... ὁ "Εντουαρντ; εἶπε, ὅταν ἐπικοινώνησε... "Α! ἐσεῖς εἶσαστε κύριε Τζίλ! Θὰ ἤθελα νὰ πῶ δυὸ λόγια στὸ γυιό σας...

Ἐνῶ ὁ συνομιλητής του ἀπαντοῦσε, ὅλοι κρεμόντουσαν ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ γιατροῦ...Μίλησε κι' αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του κι' ἀπάντησε:

— Εὐχαριστῶ πολύ.

Κατόπι ἐναγύρισε στὸ σαλόνι καὶ εἶπε, τονίζοντας τὶς λέξεις:

— Ὁ "Εντουαρντ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Λονδίνο. Θὰ πάη πάλι ταξίδι.

Ὁ Μπρέντ ἐξέπασε:

— Τὸ σκάει, τὴν κρίσιμη στιγμή!

Ὁ γιατρὸς ἀρκέστηκε νὰ πῆ:

—Θὰ ἐπιθυμοῦσα, Μπρέντ, νὰ κουβεντιάσουμε ἰδιαιτέρως... στὸ γραφεῖο μου.

6ο

Ἡ Ζανὲτ φλέγονταν ἀπ' τὴν ἐπιθυμία νὰ μάθη τί ἔλεγαν ὁ πατέρας της καὶ ὁ Μπρέντ. Ἡ ἀνυπομονησία της εἶχε φτάσει πιὰ στὸ διαπασῶν γιατί, ἐνῶ εἶχε περάσει μισὴ ὥρα, ἡ πόρτα τοῦ γραφείου, ὅπου γινόταν τὸ μυστηριώδες συμβούλιο, ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένη ἀκόμη κλειστή. Ἡ κατάστασι αὐτὴ ἔγινε πιὸ σοβαρὴ ἀκόμα γιὰ τὴ Ζανέτ, ὅταν ἡ κυρία "Αντερσον ἔπαθε μιὰ δυνατὴ νευρικὴ κρίσι: ἡ Ἀγκάτα ἔτρεξε κοντά της καὶ τὴν περιποιήθηκε, ἐνῶ ταυτόχρονα τῆς πέταγε ὑπονοούμενα γιὰ τὴ Ζανέτ, Παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὴ συμπάθεια τῆς Ἀγκάτα, ἡ κυρία "Αντερσον ἔβγαζε ἀναστεναγμοὺς ποὺ ἐξενεύριζαν τὴ Ζανέτ.

"Ἐπειτα ἀπὸ λίγο, ἡ ὑπηρέτρια ἔμπασε στὸ σαλόνι, τὸν Οὔγγο Μπέλμαν καὶ τὴν ἀφῆ τοῦ Λούσυ, ποὺ ἔχοντας ν' ἀκούσουν τὶ εἶχε ἀπ' ἡ δεκτικάτος τους. Ὁ διηγήθηκε ὅτι, σύμφωνα μὲ ρισμένες πληροφορίες, ὁ "Εντουαρντ εἶχε ἐξοκείλει στὴν πόρτα τοῦ Κρίκστον καὶ εἶχε πάρει σοβατεπὴ ζημιὲς. Ἐπὶ πλέον, μάθει ὅτι ἡ βάρκα του ἐ σπάσει πάνω στὰ βράχια τοῦ νησιοῦ Πρίνγκ. Ἡ ἀδελφὴ πρόσθεσε ὅτι ὁ κόσμος δ ταν τὶς πιὸ φαντασταστικὲς, πιὸ ρομαντικὲς ἱστορίες, ἀπὸ αὐτὸ τὸ ζήτημα τὶς ὁποῖ δὲν μποροῦσαν νὰ πιστέ

Ἡ Ἀγκάτα εἶπε ὅτι, νὸν ἡ Ζανὲτ νὰ ἦταν σὲ θέ ρίξη λίγο φῶς πάνω σ' αὐτ τὶς νυκτερινὲς περιπέτειες.

Ἡ Ζανὲτ δὲν ἤξερε τί σι νὰ κρατήση εὐτυχῶς ὁ ποὺ ἡ κυρία "Αντερσον ἐξ σε μὲ ἐξασθενημένη φωνή ἂν ἄρχιζαν πάλι συζήτησι τὰ νυκτερινὰ γεγονότα ἢ τὴ βενζινάκατο, δὲν θ' ἀντ ἄλλο. Ἐβεβαίωσε ὅτι εἶχε πόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυ στὸ σκοτάδι. Ἡ Ζανὲτ εἶχε τ ἐλπίδα, ὅτι ἡ Ἀγκάτα, γιὰ ἐξακολουθήση νὰ παίζη τὸ λο της, θὰ συνώδευε τὴν κυρία "Αντερσον στὴν κάμαρά της, μὰ ἡ ἀδελφὴ τοῦ "Εντουαρντ δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι τ Τότε ἡ Ζανὲτ ἀναγκάστηκε ν ἀνέβη αὐτὴ μὲ τὴ μητέρα τη ἐξέροντας ὅτι ἡ Ἀγκάτα δὲ παρέλειπε νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν ἀπουσία της γιὰ νὰ πῆ τὰ πράματα ὅπως ἤθελε.

"Οταν ἐγκατέστησε τὴ μη τέρα της ἡ Ζανὲτ ξανακατέβη κε στὸ σαλόνι, ὄχι χωρὶς φό βο. "Εφτασε στὸ χῶλ, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ὁ Μπρὲντ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ πα τέρα της... Τὸ μέτωπο τοῦ Μπρὲντ ἦταν ζαρωμένο. Τὰ μαῦρα του μάτια πετοῦσαν φλό γες, τὰ σφιγμένα χείλη του σχημάτιζαν μιὰ ἴσια γραμμὴ καὶ ὅλα ἔδειχναν ὅτι μέσα του γινόταν κάποια πάλη. Βλέπον-

ΚΟπτικὴ ΡΑπτική
Ζωγράφου
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Δίπλωμα ΤΙΜΗΣ
INSTITUT DI COUPE MODERNE
ECOLE PIGIER
& CUERE LA VIGNE
ΦΔΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 77 • ΤΗΛΕΦ. 873.959

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ
ΣΟΚΟΛΑΞΕΙΝΗ
Minerva
ΕΥΓΕΥΣΤΑ ΚΑΘΑΡΤΙΚΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΚΙΑ
ΕΓΚΕΚΡ. ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

τόε τον, ἡ Ζανὲτ ἄφησε νὰ τῆς φύγη ἕνα ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως ἀγκαστεμένο μὲ ἀνακούφισι: Ὠ!». Ὕστερα διευθύνθηκε πρὸς τὸ μέρος του, καὶ εἶπε ταυτόχρονα:

— Ἡ χθεσινὴ νυκτερινὴ ἱστορία ἔχει γίνει ἀντικείμενο γενικῆς περιεργείας. Οἱ Μπέλμαν εἶναι ἐδῶ. Μὲ ρωτᾶνε γιὰ τὴ βενζινάκατό τους. Δὲν ἔχω τί ν' ἀπαντήσω.. Πρέπει ἐσεῖς νὰ μὲ βοηθήσετε!...

Ὁ Μπρέντ τὴν πῆρε ἀπὸ τὰ δυὸ μπράτσα καὶ τὴν τραβηξε μὲ δύναμι πάνω του. Τὴν ἔσφιξε τόσο δυνατὰ, ποὺ τὴς κόπηκε ἡ ἀνάσα.

— Τί θέλεις, τῆς εἶπε, ἀν γιὰ νὰ βάλουμε τέρμα στὶς κοροϊδεύτικες ἀναγγέλλαμε τοὺς ἀρραβῶνες μας;

Αὐτὴ ἡ πρότασι συνωδεύτηκε ἀπὸ ἕνα σαρδώνιο χαμόγελο.

— "Ω!... "Ω!... ἐπανέλαβε ἡ Ζανὲτ, σὰ μαγεμένη Μὰ δὲ μπορούμε ν' ἀναγγείλουμε ἀνύπαρκτους ἀροαβῶνες...Θέλω νὰ πῶ: δὲν θὰ ἦταν ἀλήθεια... "Ὀχι! εἶναι ἀδύνατο!

Ἐκεῖνος ἄρχισε νὰ γελᾶη... μὰ τὸ γέλιο του ἦταν ψεύτικο.

— Ὁ πατέρας σου ἔχει ἐντελῶς διαφορετικὴ γνώμη! ἐπιβεβαίωσε. Ταυτόχρονα τὸ πρόσωπό του συσπάστηκε στὴν ἀνάμνησι τῆς συζητήσεως, ποὺ εἶχε πρὶν ἀπὸ λίγο.

— Πῶς; Ὁ πατέρας ἔχει διαφορετικὴ γνώμη; Μὰ δὲν εἶναι μιὰ ὥρα. ποὺ ἐπέμενε τὰ ζητήσω συγγνώμη ἀπ' τὸν "Εντουαρντ.. Μοῦ ἔλεγε νὰ συμφιλιωθῶ μαζί του! Δὲν μπορεῖ ἐπομένως νὰ θέλη ν' ἀροαβωνιαστῶ... μαζί σας!

— Σὲ βεβαιῶ, ὅτι ἔχω τὴ συγκατάθεσι τοῦ πατέρα σου, ἐδήλωσε ἐκεῖνος μὲ ἔμφασι στὴν ὁποία ἦταν ἀνακατεμένη εἰρωνεία.

Ἡ Ζανὲτ τὸν κύτταξε πραγματικὰ κατάπληκτη:

— Δὲν καταλαβαίνω ἀπολύτως τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά! εἶπε.

— Ἴσαμε σήμερα δὲν ὑποφιαζόμουν τὶς δολοπλοκίες ποὺ γινόντουσαν σὲ βάρος μου! εἶπε κακοφανισμένος... Δὲν ἔπρεπε ὡστόσο νὰ ξαφνιαστῶ: Ἐχτὲς τὴ νύχτα, ὅταν σοῦ εἶπα ὅτι δὲν εἶχα τὴν πρόθεσι νὰ σὲ παντρευτῶ, δὲν μοῦ ἀπάντησες: «Θὰ τὸ δοῦμε!»

"Ἀρχισε νὰ κοροϊδεύη τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἀφέλειά του.

— Δὲν ἔκανα παρὰ νὰ ἐκφράσω μιὰ ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἐλπίδες σας: σᾶς ἀντάμασία αὐτὴ ἡ κουβέντα σου;

— Καθόλου! Καὶ δὲν εἶχε διπλὴ σημ

Ὁ Μπρὲντ ἔριξε στὴ νέα ἕνα ἐξετασταικὸ βλέμμα σὰ νὰ ἤθελε νὰ γνωρίση τὶς κρυφὲς τῆς σκέψεις.

"Ἀφοῦ σκέφτηκε ἐντατικὰ μερικὰ λεπτὰ κατὰ τὸ ὁποῖο μιὰ μάχη φαινόταν νὰ γίνεται μέσα του πέταξε:

— Εἶμαι πλούσιος ξέρεις; Τί σχέσι ἔχει ἡ περιουσία σας μὲ τὴν ἀπίθανη στροφὴ τοῦ πατέρα μου;... "Αφῆστε μας ἐξορκίζω... Θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς δῆ κανεὶς!

Ὁ Μπρὲντ φάνηκε νὰ μὴ δίνη καμμιὰ σημασία στὶς διαμαρτυρίες τῆς Ζανὲτ καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ τὴν κυττάζη προσεχτικὰ, χωρὶς νὰ μιλάη.

Ἀφοῦ μόταν ταυτόχρονα, τὶς διάφορες φάσεις τῆς συζητήσεως μὲ τὸν γιατρὸ Τὸμ, ποὺ τοῦ εἶχε ἀφήσει τὴν πιὸ δυσάρεστη ἐντύπωσι. Δὲν πίστευε στ' αὐτιά του, ὅταν ὁ γιατρὸς τοῦ ἐδήλωσε ὅτι θεωροῦσε τὸ γάμο σὰν τὴ μόνη ἔντιμη λύσι στὴ σκανδαλώδη περιπέτεια στὴν ὁποία εἶχε παρασύρει τὴ Ζανὲτ τὴν προηγούμενη νύχτα. Μάταια προσπάθησε νὰ βάλη τὰ πράματα στὴ θέσι τους: ἐξήγησε ὅτι τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ φυγὴ τῆς Ζανὲτ τὴν εἶχε ἀποκλειστικὰ ὁ "Εντουαρντ Τζίλ. "Ὁσο γι' αὐτόν, ὁ ρόλος του ἦταν ἐντελῶς ἀφιλοκερδὴς καὶ τὸ ἀναυάγιο, ἐντελῶς τυχαῖο. Παρὰ τὶς διαβεβαιώσεις του ὅτι κατὰ τὴν παραμονή τους στὸ νησί, περιμένοντας τὴν παλίρροια, δὲν εἶχε συμβῆ τίποτα, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ κηλιδώση τὴν τιμὴ τῆς νέας, ὁ γιατρὸς ἐπέμενε στὴν ἀποψί του: «Τὸ γεγονὸς ὅτι εἴχαν περάσει μιὰ νύχτα στὸ νησὶ ἦταν ἀναμφισβήτητο, καὶ τίποτα δὲν θὰ ἐμπόδιζε τὸ σκάνδαλο νὰ ξεσπάση εἰς βάρος τῆς κόρης του! Κανένα ἐπιχείρημα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντιταχθῆ στὴ σειρὰ τῶν γεγονότων. ποὺ ὅλοι ἐγνώριζαν. Θὰ κατηγοροῦσαν πάντα τὴ Ζανέτ, ὅτι εἶχε διαλύσει τοὺς ἀρραβῶνες της μὲ τὸν "Εντουαρντ, ἐξ αἰτίας καὶ μόνον τοῦ Μπρέντ. Ἤταν ἀργὰ πιὰ γιὰ νὰ ἐπικαλεστῆ τὴ μαρτυρία τοῦ "Εντουαρντ ὁ ὁποῖος πληγωμένος κι' ἀπογοητευμένος, δὲν θὰ δεχόταν νὰ ἀνασκαφῆ τὴ πιὰ σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι». Ὁ γιατρὸς ἐνόμιζε ὅτι κάθε ἔντιμος ἄνθρωπος ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ κάνη μιὰ ἔντιμη ἐπανόρθωσι.

"Ὅσο προχωροῦσε ἡ συζήτη-[illegible] τόσο μεγάλωνε ἡ ἀμηχανία τοῦ Μπρέντ: διέκοινε στὸν τρόπο τοῦ γιατροῦ, κάτι τὸ τεχνικό. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀκαμψία του δὲν ἦταν φυσική. Ὁ Μπρὲντ ἔβλεπε τώρα καθαρὰ: ὁ "Εντουαρντ Τζὶλ ἦταν ἀσφαλῶς ἕνας πρώτης τάξεως γαμπρὸς γιὰ τὴ Ζανέτ, αὐτὸς ὅμως, ἦταν πολὺ καλύτερος γιατὶ ἦταν πλουσιώτερος!... Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ φανταστῆ ὅτι ὁ κοσμαγάπητος γιατρὸς "Αντερσον ποὺ ἐνέπνεε πάντοτε τὴν ἐμπιστοσυνη καὶ τὸ σεβασμὸ μποροῦσε νὰ κατασταρώση καὶ νὰ βάλη σ' ἐφαρμογὴ ἕνα τέτοιο σχέδιο ! Ἡ Ζανέτ, ἀπὸ τὴν πλευρά της, μὲ τὸ παιδικό της βλέμμα, τὰ μικρὰ χαρακτηριστικά της, τὶς παγάδες της, δὲν ἦταν, ἀσφαλῶς, ὁ τύπος τῆς μοιραίας γυναίκας... Μὲ τί τελειότητα. ὡστόσο, εἶχε παίξει τὴ σκηνὴ ὅπου ἔδειχνε τρομαγμένη ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ σκανδάλου! Μὰ μήπως ὁ Μπρὲντ δὲν εἶχε ὑποβοηθήσει αὐτὴ τὴν κατάστασι ἀναγκάζοντας τὴ Ζανὲτ νὰ ἀσχοληθῆ μαζί του; Τὰ γεγονότα τῆς ἀλέας τοῦ κήπου ἦταν πολὺ πρόσφατα! Ὁ μικρὸς διαβολάκος ποὺ εἶχε μέσα του δὲν τὸν εἶχε παρακινήσει σὲ πράξεις ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ κάνη; Δὲν εἶχε προχωρήσει πολὺ ὁ Μπρὲντ στὸ φλέρτ, χωρὶς νὰ ὑποψιάζεται σὲ τί ἀδιέξοδο θὰ τὸν ὡδηγοῦσε αὐτό; Νὰ παντρευτῆ τὴ Ζανέτ! Οὔτε κἂν θὰ τοῦ εἶχε ἔρθει αὐτὴ ἡ Ἰδέα: ὅπως καὶ τοῦ γάμου, γενικά. Ἡ Ζανέτ, ἐξ ἄλλου, δὲν ἀποτελοῦσε τὸ γυναικεῖο ἰδεῶδες, ὅπως αὐτὸς τὸ καταλάβαινε. Ὡστόσο, ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἀναγνωρίση ὅτι, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ συναντήθηκαν στὸ δρόμο ὅταν τὸ αὐτοκινητό του λίγο ἔλειψε νὰ σκοτώση τὴ Ζανέτ, αὐτὴ ἡ νέα εἶχε φερθῆ κατὰ τρόπο τριπλὰ περιφρονητικά: κινήσεις θυμωμένης, βλέμματα ὑπεροπτικά, λόγια φλογερά... Ἐπίσης, ὅμως, γιατὶ ὁ Μπρὲντ εἶχε ἀφήσει τὸν ἑαυτό του νὰ παρασυρθῆ πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια ἑνὸς ἀθώου φλέρτ;... Αὐτὴ ἡ διαγωγὴ, τὸ ὁμολογοῦσε, ἦταν ἀδικαιολόγητη σ' ἕναν ἔμπειρο ἄνθρωπο... Ἀποτέλεσμα: ἡ νέα καὶ ὁ πατέρας της, σύμφωνοι καὶ μὲ τὴν ἄρρωστη μητέρα. τὸν εἶχαν πιάσει στὴν παγίδα τοῦ γάμου κι' ὁ Μπρὲντ δὲν ἔβλεπε μὲ ποιὸ τρόπο θὰ μποροῦσε νὰ ξεφύγη!

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὰ βλέμματα τῶν δύο νέων διασταυρώθηκαν καὶ ἡ γοητεία, ποὺ ἀσκοῦσε ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο ἐπέδρασε ξανά! Ὁ Μπρὲντ ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήση ὅτι ἡ Ζανὲτ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι μυστηριώδης σὰν σφίγγα: ἦταν συνέχεια ἢ ὄχι; Δὲν ἀμφέβαλλε ὁ Μπρὲντ καθόλου γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα ὅταν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ γιατροῦ, τώρα, ὅμως, καθὼς βύθιζε τὰ βλέμμα του ὡς τὰ βάθη τῶν γαλάζιων ματιῶν, ἡ βεβαιότητά του διαλύονταν σιγὰ-σιγά.

Ξέχασε, γιὰ μιὰ στιγμή, ὅλα τὰ ἄλλα καὶ θυμήθηκε μονάχα τὴ νύχτα στὴν ἀλέα, ὅπου ἡ Ζανὲτ εἶχε ἐγκαταλειφθῆ στὴν ἀγκαλιά του, γιὰ νὰ δεχτῆ μὲ χείλια ποὺ ἔτρεμαν τὸ φιλί του ... προκαλώντας του μιὰν ἄφατη εὐχαρίστησι ὅταν ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμὴ τοῦ τὸ ἀνταπέδωσε!

"Ὑστερα ὅμως στὰ βάθη τοῦ ἑαυτοῦ του ξύπνησε ξανὰ ὁ θυμός του ἐναντίον τῆς οἰκογενείας τοῦ γιατροῦ, ἐναντίον τῆς Ζανὲτ καὶ ἰδίως ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του γιὰ τὴν τρέλλα του ... "Ἀφοῦ σκέφτηκε μερικὲς στιγμές, εἶπε:

—Σὲ ζητῶ σὲ γάμο.

"Αν λάβαινε κανεὶς ὑπ' ὄψη τὸν τόνο, θὰ μποροῦσε ὁ Μπρὲντ νὰ εἶχε πῆ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο: «Θὰ σὲ στραγγαλίσω!»

— Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω! ἀπάντησε ἡ Ζανέτ, μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκουγόταν.

— Δὲν συνάντησα ποτὲ μιὰ κοπέλλα, ποὺ δὲν θὰ δεχόταν ἀμέσως μιὰ τέτοια πρότασι.

Ἡ Ζανὲτ σήκωσε πρὸς αὐτὸν τὰ μεγάλα μάτια της ποὺ καθρέφτιζαν ταυτόχρονα τὴ μεγάλη εὐχαρίστησι μὲ τὴν ἀμφιβολία, ποὺ ἔρριχνε ἕνα μικρὸ σύννεφο πάνω στὴν ἐρωτική της θέσι...

Βυθίζοντας τὸ βλέμμα του μέσα σ' αὐτὰ τὰ ματια, διέκρινε ὁ Μπρὲντ, παρὰ τὴν παιδιάστικη ἐκφρασί τους, τὰ σκιρτήματα μιᾶς γυναικείας καρδιάς. Αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψι τοῦ δημιούργησε μιὰ εὐχάριστη προοπτική ποὺ δὲν διέλυσε ὅμως τὴν πρώτη του ἐντύπωσι: «Ἀθωότητα ἢ ραφιναρισμένη ὑποκρισία;», σκεφτόταν.

— Δὲν μοῦ θυμίζετε σὲ τίποτα, εἶπε ἡ Ζανέτ, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ὁ "Εντουαρντ ἔκανε τὴν πρότασί του.

— Πῶς ἔκανε τὴν πρότασί του ὁ "Εντουαρντ;

— "Ἀκούμπησε στὸ τζάκι, καὶ μὲ διαλεχτὲς ἐκφράσεις μοῦ ἐξέφρασε τὴν ἀγάπη, τὸ σεβασμὸ καὶ τὸ θαυμασμό, ποὺ τοῦ ἐνέπνεα.

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΣΥΝΤΑΓΗ
γιὰ τὴν ὀμορφιά σας!
Περιποιηθῆτε τὸ πρόσωπό σας πρωῒ καὶ βράδι τακτικὰ μὲ κρέμα NIVEA
Ἡ τακτικὴ περιποίησις μὲ NIVEA, διατηρεῖ τὸ δέρμα σας νεανικό, τρυφερὸ καὶ δροσερό.
NIVEA CREME
Μόνον ἡ κρέμα NIVEA περιέχει EUCERIT, οὐσία συγγενὴ πρὸς τὰ συστατικὰ τοῦ δέρματος.
Εἰς τοὺς ἄνδρες ἀρέσει τὸ τρυφερὸ δέρμα
NIVEA CREME
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ τῶν ἑορτῶν ἕνα ὅμορφο παιχνίδι - μπιμπλό, φέρνει πάντα χαρὰ καὶ δίνει γιορτάσιμη ὄψι στὸ σπίτι. Μὴν ξεχνᾶτε, ὅμως, πὼς ἡ ἱκανοποίησί σας θὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη, ἂν αὐτὸ τὸ παιχνίδι - μπιμπλὸ τὸ φτιάξετε ἡ ἴδια, ἀπὸ τώρα, ποὺ δὲν μπλεχτήκατε ἀκόμα μὲ πολλὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. Ἀργότερα, ὅταν πλησιάζουν οἱ γιορτὲς δὲν θὰ ἔχετε τὸν καιρὸ γιὰ τέτοια πράγματα.

ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ἑτοιμάστε αὐτὰ τὰ ὡραῖα «μπιμπλὸ»

Αὐτὰ τὰ χαριτωμένα παιχνίδια, ποὺ μπορεῖτε νὰ τὰ φτιάξετε πολὺ εὔκολα, χρησιμοποιώντας τὰ σχέδια, ποὺ σᾶς δίνομε σ' αὐτὲς τὶς σελίδες, εἶναι δυὸ εἰδῶν : παιχνίδια — μπιμπλὸ φτιαγμένα ἀπὸ λεπτὸ ξύλο (κόντρα - πλακὲ) καὶ παιχνίδια - μπιμπλὸ φτιαγμένα, ὅμως, τώρα ἀπὸ ἀρκετὰ χοντρὸ χαρτόνι. Γιὰ νὰ ἐπιτύχετε στὴ δουλειά σας — καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις — θὰ ἐργασθῆτε ὡς ἑξῆς: θὰ πάρετε ἕνα κομμάτι λευκὸ χαρτὶ καὶ θὰ χαράξετε ἀπάνω του, μὲ τὸ μολύβι, τετραγωνίδια, σὰν κι' αὐτὰ ποὺ ἔχουν τὰ σχέδιά μας. Ἂν θέλετε νὰ γίνουν τὰ παιχνίδια σας διπλάσια, ἀπ' αὐτὰ ποὺ σημειώνουν τὰ δικά μας σχέδια, τότε τὰ τετραγωνίδια ποὺ θὰ χαράξετε στὸ χαρτί σας θὰ εἶναι διπλάσια. Ἀφοῦ ἑτοιμάσετε τὸ τετραγωνισμένο σας χαρτί, θὰ χαράξετε ἀπάνω, μὲ τὸ μολύβι σας, τὰ σχέδια, ὅπως ἀκριβῶς τὰ βλέπετε ἐδῶ. Ἔπειτα θὰ τὰ κόψετε ἕνα - ἕνα καὶ θὰ τὰ κολλήσετε ἀπάνω στὸ κόντρα πλακὲ ἢ στὸ χαρτόνι καὶ θὰ τὰ κόψετε γύρω - γύρω, χρησιμοποιώντας ἕνα λεπτὸ πριονάκι ἢ ψαλίδι — ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσι. Ἔτσι θὰ ἑτοιμάσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται τὸ κάθε μπιμπλὸ-παιχνίδι. Καὶ μετά, θὰ προχωρήσετε στὴ σύνδεσί τους, ἀκολουθώντας τὶς παρακάτω λεπτομέρειες.

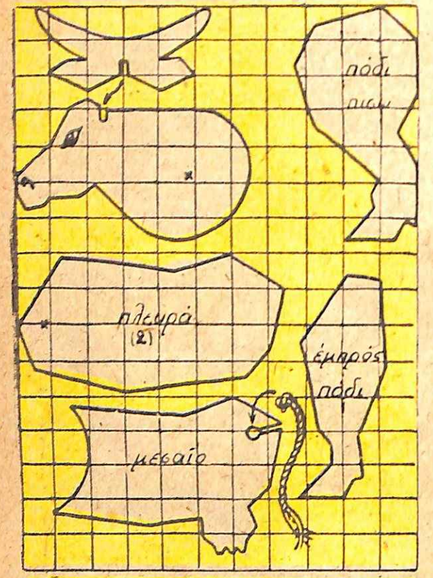

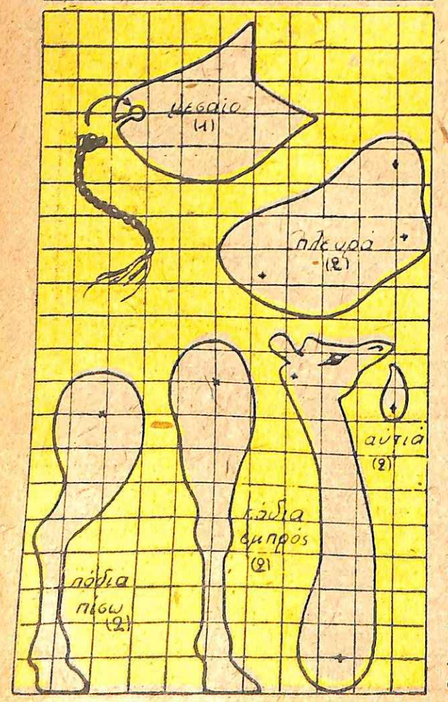

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΞΥΛΟ ΚΟΝΤΡΑ - ΠΛΑΚΕ

Α' Η ΑΓΕΛΑΔΑ

Τὸ σχέδιο τῶν διαφόρων τεμαχίων τῆς κατασκευῆς ποὺ σᾶς δίνομε ἐδῶ ἔχει γίνει πάνω σὲ τετραγωνισμένο χαρτὶ ὥστε εὔκολα νὰ μπορῆ νὰ μεταφερθῆ σὲ ὅποιο μέγεθος θέλετε. Γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν παιχνιδιῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι πολὺ κατάλληλο τὸ κόντρα - πλακὲ ξύλο. Ἡ συνδεσμολογία τῶν διαφόρων κομματιῶν μεταξύ τους γίνεται μὲ μικρὰ καρφιὰ τῶν ὁποίων λιμάρουμε κατόπιν τὸ κομμάτι ποὺ περισσεύει καὶ χτυποῦμε μὲ τὸ σφυρὶ τὴν ἄκρη γιὰ νὰ γίνη φαρδειά, ἢ μὲ μικρὲς βίδες ποὺ βιδώνονται καλὰ ὥστε καὶ τὸ κεφάλι τους νὰ χωθῆ στὸ ξύλο. Ἡ οὐρὰ κατασκευάζεται ἀπὸ ἕνα σπάγγο καὶ τελειώνει μ' ἕναν κόμπο ὁ ὁποῖος χώνεται σὲ μιὰ εἰδικὴ σχισμὴ ποὺ κάνουμε στὸ σῶμα τοῦ ζώου. Τὰ δυὸ πόδια ποὺ στερεώνονται πλευρικά, συγκρατοῦν τὴν οὐρὰ στὴ θέσι της. Ἡ σύνδεσις τοῦ κεφαλιοῦ καὶ τῶν κεράτων γίνεται μὲ δυὸ σχισμὲς, ποὺ μπαίνουν ἡ μιὰ μέσα στὴν ἄλλη, καὶ τῶν ὁποίων τὸ πλάτος εἶναι ὅσο καὶ τὸ πάχος τοῦ ξύλου. Οἱ μικροὶ σταυροὶ ποὺ ὑπάρχουν σὲ διάφορα σημεῖα δείχνουν τὶς θέσεις ὅπου πρέπει νὰ καρφωθῆ τὸ καρφὶ ποὺ σύνδεει τὸ κεφάλι μὲ τὸ σῶμα.

Β' Η ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΗ

Ἡ κατασκευὴ τῆς καμηλοπάρδαλης δὲν παρουσιάζει περισσότερες δυσκολίες ἀπ' ὅ,τι τῆς ἀγελάδας. Ἀπὸ τὸ τετραγωνισμένο χαρτὶ ἀντιγράφουμε τὰ διάφορα κομμάτια σὲ τσιγαρόχαρτο καὶ ὕστερα μεταφέρουμε τὰ σχέδια στὸ κόντρα πλακὲ, βάζοντας καρμπὸν κάτω ἀπὸ τὸ τσιγαρόχαρτο. Ἀπὸ τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ κατασκευαστοῦ καὶ τὰ πριονάκια ποὺ διαθέτει ἐξαρτᾶται τὸ νὰ γίνη ἡ κατασκευὴ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ ὄμορφη. Ὅταν ἡ συναρμολόγησις τῶν κομματιῶν τελειώση, τὸ ζῶο μπορεῖ νὰ βαφῆ μὲ μπογιὲς σὲ χρώματα ὅμοια μὲ τὰ φυσικά του. Τὰ ζωάκια αὐτά, μικρὰ μὲν εἶναι πολὺ κατάλληλα γιὰ τὸ στόλισμα τῆς φάτνης, τῆς βάσεως τοῦ Χριστουγεννιάτικου δέντρου, κλπ. Ἂν γίνουν ὅμως σὲ μεγάλο μέγεθος, πρᾶγμα ποὺ εἶναι ἀκόμη εὐκολώτερο ἀπὸ τὴ μικρὴ κατασκευή, μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν θαυμάσια δῶρα γιὰ τὰ παιδιά.

Ἡ ἀγελάδα, σὲ ἀνάλογο μέγεθος, θὰ μπορῆ ὡραιότατα νὰ στολίση τὴν Χριστουγεννιάτικη φάτνη καὶ νὰ θυμίζη πὼς μὲ τὸ χνῶτο τῆς ζέσταινε τὸ μικρὸ Χριστὸ τὴ νύχτα ποὺ γεννήθηκε, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι. Ἡ φάτνη, ὅμως, χρειάζεται κι' ἄλλα ζῶα καὶ θάχετε ἀρκετὴ δουλειὰ νὰ κάνετε, ὅ,τι ἐσεῖς νομίζετε καλύτερο καὶ εὔκολο. Ὅπως ἕνα ἀρνάκι, ποὺ εἶναι τὸ ἀγαπημένο ζωάκι κάθε μικροῦ παιδιοῦ.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΧΑΡΤΟΝΙ

Γ' Ο ΕΛΕΦΑΣ

Ἡ πρώτη σας δουλειά, γιὰ νὰ φτιάξετε τὸ διασκεδαστικώτατο αὐτὸ ἐλεφαντάκι ἀπὸ χαρτόνι, εἶναι νὰ μεταφέρετε τὸ σχέδιο τῶν διαφόρων κομματιῶν πάνω σὲ ἀρκετὰ χοντρὸ χαρτόνι, χρησιμοποιώντας τετραγωνισμένο σχέδιο γιὰ νὰ μεγαλώσετε ἀνάλογα τὸ σύνολο. Ἡ σύνδεσις τῶν διαφόρων κομματιῶν μεταξύ των γίνεται εἴτε μὲ σπάγγο μὲ δυὸ κόμπους ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μεριά, εἴτε—ἀκόμη καλύτερα—μὲ μερικὰ καφούλια ἀπ' αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ τσαγγάδηδες γιὰ τὸ πέρασμα τῶν κορδονιῶν τῶν ἀνδρικῶν παπουτσιῶν. Τὰ καφούλια αὐτὰ περνοῦν ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ ὡς τὴν ἄλλη—στὰ σημεῖα ποὺ σημειώνονται μὲ μικροὺς σταυροὺς στὸ σχέδιο—ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δυὸ μπροστινὰ πόδια, ὅπου θὰ βάλετε ἀπὸ ἕνα καφούλι γιὰ κάθε πόδι. Αὐτὸ θὰ σᾶς ἐπιτρέψη νὰ χώσετε ἀνάμεσα στὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ σώματος—ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ποὺ δείχνει τὸ δέρας—ἕνα μικρὸ καὶ σφηνοειδὲς κομμάτι φελλοῦ, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἀνεβάσ η λίγο τὰ πόδια μεταξύ τους καὶ θὰ ἐπιτρέψη ἔτσι στὸ ἐλεφαντάκι νὰ σταθῆ ὄρθιο πάνω στὸ τραπέζι.

Συναρμολόγησις τῆς προβοσκίδος.
Συναρμολόγησις τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ποδιῶν.
Συναρμολόγησις τῶν αὐτιῶν.

Δ' Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

Ἡ κατασκευὴ τοῦ κόκορα αὐτοῦ γίνεται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ γίνεται καὶ τοῦ ἐλέφαντα: τὸ σχέδιο τῶν διαφόρων κομματιῶν του μεταφέρεται πάνω στὸ χαρτόνι, ποὺ ἔχουμε προηγουμένως φροντίσει νὰ τὸ χαράξουμε σὲ τετράγωνα ὥστε νὰ εἶναι εὔκολη ἡ ἀκριβὴς μεγέθυσις. Τὰ κομμάτια κόβονται κατόπιν, διπλώνονται στὶς διακεκομμένες γραμμὲς, καὶ συναρμολογοῦνται μεταξὺ των ὅπως δείχνει τὸ σχέδιο. Πρέπει νὰ προσέξετε ὥστε τὸ μικρὸ τρίγωνο ποὺ βρίσκεται στὸ κάτω μέρος τῆς οὐρᾶς, γιατὶ σκοπός του εἶναι νὰ διατηρῆ σὲ σχετικὴ ἀπόστασι τὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ σώματος καὶ νὰ δώση ἔτσι τὴν ἀπαιτούμενη βάσι στὰ πόδια. Χρωματίζοντας μὲ πολύχρωμα σχέδια τὸν κόκορα αὐτόν, θὰ ἔχετε τελικὰ ἕνα διασκεδαστικώτατο καὶ πολὺ διακοσμητικὸ παιχνίδι. Ἂν στὴν οἰκογένεια ὑπάρχη κάποιος μὲ μικρὲς ζωγραφικὲς ἱκανότητες, δὲν θὰ δυσκολευτῆ καὶ πολὺ νὰ σχεδιάση, μὲ βάσι τὶς γενικὲς γραμμὲς τοῦ κόκορα αὐτοῦ, καὶ ἄλλο ἀνάλογα πουλερικὰ—κότες, κοτόπουλα κλπ.—ποὺ θὰ συμπληρώσουν τὴν.... οἰκογένεια.

Ὅλα αὐτὰ τὰ παιχνιδάκια εἶναι καὶ ἐπίκαιρα ἀλλὰ μποροῦν νὰ μείνουν ἀνάμεσα στὰ παιχνιδάκια τῶν μικρῶν, γιὰ νὰ τὰ διδάσκουν καὶ νὰ τὰ διασκεδάζουν. Φτιάξετέ τους ἀρκετὰ ἀπὸ αὐτὰ γιὰ νὰ ἔχουν τὸ κοτέτσι τους καὶ τὸν ζωολογικό τους κῆπο. Περισσότερο ἀπὸ τὶς κοῦκλες ποὺ παριστάνουν παιδιά, στρατιῶτες, ναῦτες, μπαλαρίνες κ.λ.π., τὰ παιδιὰ προτιμοῦν πάντα κοῦκλες ποὺ παριστάνουν ζῶα. Τὸ παιδὶ ἔχει ἔμφυτη τὴν ἀγάπη πρὸς τὰ ζῶα καὶ παράδειγμα εἶναι τὸ πῶς ἀγαποῦν τὰ κατοικίδια ζῶα, τὴ γάτα, τὸ σκύλο, τὶς κότες κ.λ.π. Νὰ προτιμᾶτε λοιπὸν πάντα τὰ παιχνίδια τους εἴτε νὰ παριστάνουν ζῶα, καὶ μάλιστα ζῶα ποὺ δὲν θὰ ἔχουν ὅλη ἴσως ποτὲ στὴ ζωή τους—ἄγρια τῆς ζούγκλας—εἴτε πράγματα ποὺ νὰ ἔχουν σχέσι μὲ ζῶα. Πολὺ σκόπιμο θὰ εἶναι, μὲ τὰ παιχνιδάκια αὐτά, νὰ δοκιμάζετε καὶ τὴν κλίσι τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ν' ἀφίνετε τὴν πρωτοβουλία σ' αὐτά, στὸ χρωματισμὸ, στὸ χειρισμὸ τοῦ σφυριοῦ ἢ τοῦ μικροῦ πριονιοῦ καὶ πρὸ παντὸς στοὺς διάφορους συνδυασμοὺς τοποθετήσεως τῶν παιχνιδιῶν κατὰ φάλαγγα, σὲ κύκλους, κλπ. Ὅλ' αὐτά, ὅπως καταλαβαίνετε, τοὺς δίνουν χαρὰ καὶ τοὺς ἀναπτύσσουν πρωτοβουλία.

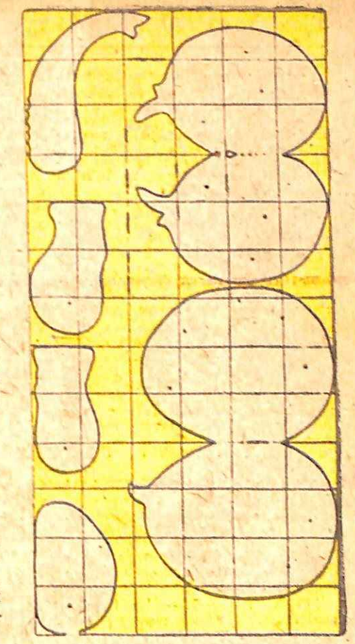

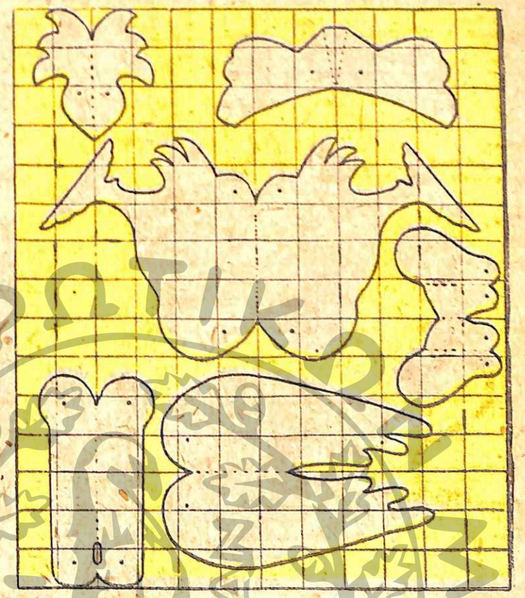

ΑΝ ΕΧΕΤΕ παιδάκια, κάπως μεγάλα, μπορεῖτε ν' ἀναθέσετε σ' αὐτὰ τὴ φροντίδα νὰ κατασκευάσουν αὐτὰ τὰ ὡραῖα Χριστουγεννιάτικα παιχνίδια. Ἔτσι θὰ τοὺς βρῆτε μιὰ ὠφέλιμη ἀπασχόλησι καὶ θὰ τοὺς δώσετε τὴν εὐκαιρία νὰ δείξουν τὶς ἱκανότητές τους. Ἂν πάλι τὰ παιδάκια σας εἶναι πολὺ μικρὰ γι' αὐτὴ τὴ δουλειά, νὰ εἶστε βέβαιη πὼς θὰ σᾶς παρακολουθήσουν μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ μ' ἐνδιαφέρον, καθὼς θὰ ἐπιδίδεστε ἡ ἴδια σ' αὐτὲς τὶς κατασκευές. Ἂν δὲν ἔχετε τὸν ἀπαιτούμενο καιρό, ἀναθέσετε τὴ φροντίδα στὸν ἄντρα σας. Οἱ ἄντρες — σὰ μεγάλα παιδιά, ποὺ εἶναι — καταπιάνονται εὐχαρίστως μὲ τέτοια πράγματα, καὶ θὰ εἶναι γιὰ σᾶς μιὰ εἰκόνα εὐτυχίας, νὰ βλέπετε τὸν ἄντρα σας, μαζὶ μὲ τὰ παιδιά σας, νὰ ἑτοιμάζουν αὐτὰ τὰ ὡραῖα «μπιμπλό», ποὺ θὰ δώσουν τὴ χαρὰ στὸ σπίτι.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΒΙΒΗΝ, Κεφαλληνίαν.— Στὶς ρυτίδες τοῦ λαιμοῦ νὰ ἐπαλείφετε δυὸ φορὲς τὸ 24ωρο κρέμα «Κολντίνα». Δυὸ νύχτες τὴν ἑβδομάδα νὰ προηγοῦνται τῶν ἐπαλείψεων ζεστὲς κομπρέσες ἐπὶ 15'. Φυσικά, τὴν τελευταία λέξιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχει ἡ αἰσθητικὴ ἐπέμβασις.

ΜΑΙΡΗΝ, Κορυδαλλόν.—Μερικὲς φορὲς τὸ τοπικὸ πάγος στὴν περιφέρεια, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται πράκειται περὶ λίπους ὑποχωρεῖ μὲ μασάζ τὸ ὁποῖο γίνεται ἀπὸ λουρὶ κινούμενο μὲ ἠλεκτρικὸ μοτέρ. Γιὰ περισσότερες λεπτομέρειες πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε.

ΠΩΛΑΝ, Κεφαλληνίαν.— Ἐνδιαφέρει καὶ σὰς ἡ ἀμέσως ἀνωτέρω ἀπάντησις. Οἱ ἀσκήσεις γυμναστικῆς ποὺ σὰς παιριάζουν ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰκονογραφηθῆ σὲ ἰδιαίτερον ἄρθρο μου, στὸ ὑπ' ἀριθ. 141 τεύχος τῆς «Γυναίκας». Μπορεῖτε, ἀποστέλλουσα τὸ ἀντίτιμο, νὰ τὸ ζητήσετε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ Σ. Τ.— Ἐφ' ὅσον μοῦ γράφετε ὅτι, δὲν εὐκολύνεσθε οἰκονομικά, μπορεῖτε νὰ περάσετε νὰ ἐξετασθῆτε τελείως φιλικὰ 10—2 καὶ 6—8. Νὰ ὑπενθυμίσετε στὴ Γραμματεία τὴν παροῦσα ἀπάντησί μου.

ΖΕΤΑ Πειραιᾶ.— Ὁ ἰατρὸς τοῦ Θεραπευτηρίου συνιστᾶ σὺν πρὸς ἄλλοις, τὰ κάπια «Πολλουντίν», τὰ ὁποῖα ἀνακόπτουν τὴν δρόσιν, γιὰ τὴν θεραπεία τῆς παχυσαρκίας. Νὰ ἔχετε ὅμως πάντα ὑπ' ὄψι σας ὅτι χωρὶς κατάλληλη δίαιτα δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀδυνατίσετε ὅσο θὰ πρέπει. Ὅταν περάσετε νὰ ἐξετασθῆτε θὰ σὰς δοθοῦν ὅλες οἱ ὁδηγίες γι' αὐτὸ τὸ θέμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐπανειλημμένα ἔχω γράψει.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ, Θεσσαλονίκην.— Θὰ ἦτο προτιμότερο νὰ μοῦ στείλετε μία φωτογραφία τῆς μύτης σας ἀπὸ τὰ πλάγια καὶ μίαν ἀπὸ ἔμπρός. Βέβαια ἡ ἐγχείρησις θὰ στοιχίσῃ περισσότερα ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε. Εἶναι ὅμως δυνατὸ νὰ γίνῃ σ' ὁποιαδήποτε ἡλικία. Γιὰ τὸ κοκκίνισμα νὰ δοκιμάσετε ἐπαλείψεις μὲ χυμὸ λεμονιοῦ, σκέτον ἢ ἀραιωμένο μὲ νερό, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνοχὴ καὶ ἀντίδρασι τοῦ δέρματος. Εἶναι ὠφελιμώτερο μετὰ τὴν ἐπάλειψι νὰ χρησιμοποιῆτε καὶ τὴν τονωτικὴ καὶ καταναστικὴ κρέμα «Κολντίνα». Ὁδηγίες πλήρεις γενικῆς διαιτητικῆς τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου θὰ σὰς σταλοῦν μαζί μὲ τὴν κρέμα.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ, Σέραρας, Πειραιά.— Ἐφ' ὅσον μοῦ γράφετε ὅτι εἴσαστε ἄπαρας, θὰ σὰς δεχθῶ ἐντελῶς φιλικὰ γιὰ νὰ σὰς δώσω ὅλες τὶς πληροφορίες ποὺ μοῦ ζητᾶτε. Νὰ ὑπενθυμίσετε τὴν παροῦσα ἀπάντησί μου στὴ γραμματεία τοῦ Θεραπευτηρίου.

Τ.Σ.Τ.Σ., Κόρινθον, ΠΡΟΩΡΗ ΓΙΑΓΙΑ.— Νὰ μοῦ στείλετε ἀνοιβεῖς διευθύνσεις σας. Ὑπενθυμίζοντας καὶ τὰ ὡς ἄνω ψευδώνυμά σας γιὰ νὰ σὰς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΑΜΦΙΤΡΙΤΗΝ Τ.— Ἡ ἀνισομαστία θεραπεύεται εὐκολώτατα καὶ ὠραιότατα μὲ τελείως ἀνώδυνη αἰσθητικὴ ἐπέμβασι. Ἀπλᾶδη κατ' ἀρχὴν ἀναδιαμορφώνεται ὁ μεγαλύτερος μαστὸς ὥστε ν' ἀποδώσῃ τὸν ὄγκον τοῦ μικροτέρου σὲ κανονικὴ τοποθετημένο σχῆμα. Σὲ περίπτωσι ποὺ ὁ μικρότερος μαστὸς εἶναι πολὺ λιγώτερο ἀπὸ τὴν κανονικὴ θέσι τοῦτε ἀνυψώνεται καὶ τροποποιεῖται. Ἐνδεχόμενα καὶ αὐτὸς ὥστε καὶ οἱ δύο μαστοὶ νὰ εἶναι ἀπολύτως ὁμοιόμορφοι καὶ ἀκαθησιάκα τοποθετημένοι. Πρέπει νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε σ' ἕνα σας ταξίδι γιὰ νὰ σὰς ἐξετάσω καὶ νὰ σὰς ἀπαντήσω ὑπεύθυνα καὶ σ' ὅλα ὅσα ἄλλα μὲ ρωτᾶτε.

ΚΑΛΥΜΝΙΩΤΙΣΣΑ 30.—Κατ' ἀρχὴν δὲν συνιστῶ λαστέξ, τὰ ὁποῖα σφίγγουν πολὺ στὴν ἀρχή, κατόπιν χαλαρώνουν, καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ τὰ ἐξασφίξετε, ὅπως πρέπει γιὰ λόγους ὑγείας, κατὰ τὶς ὧρες τῆς πέψεως. Συνιστῶ κοσέδες ἀπὸ ὕφασμα ἢ ζῶνες μέσης καὶ κοιλιᾶς ποὺ νὰ σφίγγονται ἐμπρὸς μὲ κορδόνια. Μιὰ τέτοια ζώνη ἢ καὶ εἶδος κορσὲ ποὺ θὰ γίνῃ παραγγελία ἐπάνω στὸ σῶμα σας, σὲ ἰδιαίτερο φόρμα ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσι, μπορεῖτε νὰ τὴ σφίγγετε διαδοχικὰ ὅλο καὶ περισσότερο, χωρὶς νὰ στενοχωρηθῆτε καθόλου, καθὼς καὶ νὰ χαλαρώνετε εὔκολα τὰ κορδόνια κατὰ τὴν πέψι. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ καταλαβαίνετε ὅτι πρέπει σ' ἕνα ταξίδι σας στὴν Ἀθήνα νὰ ἔλθετε νὰ σὰς ὑποδείξω τί ἀκριβῶς θὰ κάνετε, γιὰ νὰ εἶμαι ὑπεύθυνη γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

ΣΥΛΒΑΝΑ.— Γιὰ τὸ βραδυνὸ καθαρισμὸ τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου σὰς συνιστῶ, ἐὰν δὲν μπορῆτε νὰ, προμηθευθῆτε τὶς εἰδικὲς διαλύσεις «Α» καὶ «Β» τοῦ Θεραπευτηρίου, τὴ νοῆσι παραφινελαίου καθαροῦ. Θὰ καθαρίζετε τὸ πρόσωπο μ' ἕνα τεμάχιο μπαμπάκι βουτηγμένο στὸ παραφινέλαιο. Ἀκόλουθα θὰ ἐπλένετε τὸ δέρμα καὶ ἀπὸ τὸ παραφινέλαιο μὲ χαμομηλάνερο σουρωμένο ἢ καὶ κοινὸ νερό, κρύα τὸ καλοκαίρι, ψλιαρὸ τὸ χειμῶνα. Δυὸ ὡς τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα, μετὰ τὸ καθαρίσιμα θὰ μεταχειρίζεστε γιὰ τὴν τόνωσι τοῦ δέρματος τὴν κρέμα - τροφὴ «Κολντίνα». Μαζὶ μὲ τὴν κρέμα θὰ σὰς σταλοῦν καὶ ἄλλες οἱ σχετικὲς ὁδηγίες γιὰ τὴ γενικὴ περιποίησι τοῦ προσώπου. Γιὰ κάγιὰ τὴν προστασία τῆς ἐπιδερμίδος συνθῆκες σὰς συνιστῶ τὴν ἀπὸ τὶς ἐκάστοτε καιρικὲς ἐπάλειψι μὲ ἐλάχιστη ποσότητα «Ἀλμπάτρο». Εἶναι κατάλληλη καὶ γιὰ τὰ λιπαρὰ δέματα. Τελικά, σὰς συνιστῶ ἐναντίον τῆς λιπαρότητος μετὰ ἀπὸ καθίσιμα μὲ χαμομηλάνερο νὰ ἐπαλείφετε χυμὸ λεμονιοῦ σκέτον ἢ ἀνάλογα ἀραιωμένον μὲ χαμομήλι καὶ ἀντίδρασι τοῦ δέρματος. Εἶναι ὠφέλιμο ἡ ὡς ἄνω ἐπάλειψις νὰ ἀκολουθῆται μὲ ἐλάχιστη ποσότητα κρέμας «Κολντίνα», ἢ κρέμας «Ἀλμπάτρ». ἐὰν πρόλειται αὐτὴ περίπτωσι νὰ τοποθετισθῆτε μετὰ τὴν κρέμα.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ Ε. Μ.— Ἐφ' ὅσον πάσχετε ἀπὸ λῆς, δὲν μπορῶ δυστυχῶς ἀπὸ μακρυὰ νὰ σὰς φανῶ χρήσιμη. Πρέπει ν' ἀπασχολῆσθε ἕνα ταξείδι σας στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ ἐξετασθῆτε καὶ ἀπὸ τὸν εἰδικὸ ἰατρὸ τοῦ Θεραπευτηρίου. Πάντως θὰ στείλετέ μου τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσί σας γιὰ νὰ σὰς στείλω τὶς γενικὲς τονωτικὲς ὁδηγίες ποὺ πάντως θὰ ὠφελήσουν. Νὰ σὰς τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας καλῶς καὶ τὸ ὅτι περισμένετε νὰ σὰς στείλουν ὁδηγίες γιὰ τὴν τόνωσι τῶν μαλλιῶν σας.

ΕΛΕΝΑ Κ., Θεσσαλονίκη.— Καὶ σεῖς, ἀγαπητή μου, νὰ μοῦ στείλετε ἀκριβῆ διεύθυνσί σας. Ὑπενθυμίζοντας τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας γιὰ νὰ σὰς σταλοῦν ὁδηγίες καὶ συνταγὲς γιὰ τὴν τόνωσι τῶν μαλλιῶν σας.

ΜΑΡΙΚΑ ΦΙΛΙΠ.— Δὲν πρέπει νὰ πιστεύετε πάντα σὲ ὅ,τι διαβάζετε. Δὲν ὑπάρχει κανένα εἶδος φασολιοῦ ποὺ νὰ τροποποιῆ τὸ σχῆμα τῆς μύτης. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχετε μόνο μὲ τὴν αἰσθητικὴ ἐγχείρησι. Πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

● Πρὶν ἕνα χρόνο γνωρίστηκα μὲ κάποιον ποὺ τὸν ἀγάπησα ὅπως κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἡ δουλειά του ὅμως τὸν ἀναγκάζει νὰ μένῃ μακρυά μου. Ἡ ἀγάπη μας μεγάλωσε μὲ τὰ γράμματά μας... Ἀλλὰ σὲ κάθε γράμμα του τονίζει τὸν δισταγμό του πὼς θὰ ζήσω ἐγὼ στὸ χωριό... Τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ μὲ πιστέψῃ πὼς θέλω νὰ ζήσω κοντά του; Θέλω νὰ τὸν κάνω νὰ καταλάβῃ πὼς τὸν ἀγαπῶ πραγματικά...

ΣΟΥΖΥ—Μ

Νομίζω πὼς πρέπει νὰ τοῦ ἀπαντᾶς μόνο στὰ γράμματά του. Μὴν ἀφαιρῶσης ὅμως ἀπότομα. Πιστεύω πὼς τότε θὰ σοῦ γράψῃ συχνότερα αὐτός. Νὰ τοῦ τονίζῃς στὰ γράμματά σου πὼς δὲν σ' ἐνδιαφέρει ποὺ θὰ ζήσῃς φθάνει νὰ εἶσαι μαζί του. Καὶ τ' ὠραιότερο μέρος τοῦ κόσμου μᾶς φαίνεται κόλασις χωρὶς αὐτὸν ποὺ ἀγαπᾶμε. Θὰ σὲ πιστέψῃ ἂν σ' ἀγαπᾷ σοβαρά. Εἶναι κάτι ποὺ θὰ γίνῃ, μὴν ἀνησυχῆς. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ: Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχεις νὰ κάνῃς εἶναι νὰ φέρεσαι πιὸ ἀδιάφορα ἐσὺ ἀκόμη. Ἂν τοῦ ζητοῦσες ἐξηγήσεις θὰ σὲ χαρακτήριζε ἔξυπνη ἀλλά, ἁπλούστατα, θὰ καταλάβαινε ὅτι σοῦ κόστιαε πολὺ ὁ χωρισμός σας. Νὰ εἶσαι βέβαιη ὅτι ἡ ἀδιαφορία σου θὰ τὸν πείσῃ περισσότερο ἀπὸ ὁ,τιδήποτε ἄλλο. Ἤθελε νὰ παίξῃ μαζί σου κι' ἴσως παίζῃ ἀκόμη. Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅμως νὰ σ' ἀγαπήσῃ ὁλόψυχα τώρα ἂν καταφέρῃς νὰ φανῆς δυνατέστερη ἀπ' αὐτὸν καὶ στὴν εἰρωνεία του ν' ἀπαντᾶς μὲ πιὸ καυστικὴ ἀπὸ εἰρωνεία γιὰ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴ στάσι του.

Η ΜΑΙΡΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΙΜΙΚΟ. —Ναί, τὸ καλύτερο δῶρο εἶναι ἕνα βιβλίο γιὰ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν. Δὲν μπορῶ νὰ σὰς ὑποδείξω γιατὶ δὲν ξέρω τί ἔχει διαβάσει. Ὑπάρχουν πολὺ ὡραῖα βιβλία παντοῦ.

● Εἶμαι 18 ἐτῶν. Πρὶν ἐνάμιση χρόνο κάποιος οἰκογενειακὸς γνὼ στὸς μοῦ ζήτησε σχέσεις διὰ μέσου τρίτου. Δὲν δέχτηκα. Σὲ λίγο ἔφυγε γιὰ στρατιώτης καὶ ὅταν πέρασε νὰ μᾶς ἀποχαιρετήσῃ δὲν παρουσιάστηκα... Στὴν πραγματικότητα τὸν συμπαθῶ... Τώρα ἀνησυχῶ μήπως ἐξαπατήστηκε ἡ συμπάθεια ποὺ εἶχε γιὰ μένα ὕστερα ἀπὸ τὴ στάσι μου... Δὲν ξέρω τί νὰ κάνω...Πὼς μπορῶ νὰ τὸν ξεχάσω;

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ Φ.Π.Η.

Θὰ τὸν ξεχάσῃς ἂν πάψῃς νὰ τὸν σκέπτεσαι καὶ στὸ ἄλλοῦ τὸ ἐνδιαφέρον σου. Τώρα ν' ἀφοσιωθῆ στὰ μαθήματά σου καὶ ὑγιάλε τὸν ἀπορρίς ὁπὸ τὴ σκέψι σου. Ὅταν ἀπαλλαθῆ κάνε μιὰ ἀναλυσι τῶν αἰσθημάτων σου κι' ὅταν δῆς πὼς τὸν ἀγαπᾶς ἀκόμα. Ἀλλάξε στάσι. Ἀπλῶς σὲ στυράτσῃ νὰ τὸν ἀποφεύγῃς ἀλλὰ μὴ δεῖχνῃς κακιὰ πρὸς αὐτόν, διὰ μέσου τοίτου ἢ πρὶν νὰ ξέρῃς στὴ χεῖρ ὅτι πραγματικὰ ἐνδιαφέρεται πολὺ γιὰ σένα κι ἐὰν ἔχει σκοπὸ νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ σοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχία σου.

ΛΕΠΤΗ ΥΠΑΡΞΙΣ.— Τόσο ἡ πλευρίτις ὅσο καὶ ἡ φυματίωσις θεραπεύονται τώρα. Πάντως ἀπὸ ὅ,τι γράφεις καταλαβαίνω πὼς θὰ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος φιλάσχολος καὶ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἔλθῃ ὁλότελα θεραπευθῆ ἀφοῦ παραιτεῖται ἀπὸ γιατρό. Γράψε στὸν Παθολόγο τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἀνάφερε τὴν ὅστε λεπτομέρειες ἀπορίας νόσης. Ἐκεῖνος ἴσως νὰ μπορέσῃ μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ τοῦ δώσῃς νὰ σοῦ δώσῃ κάποια συμβουλή. Ἐγὼ τί νὰ σοῦ πῶ; "Ἂν τὸν ἀγαπᾶς τόσο πολὺ ποὺ νοιώθεις τὸν ἑαυτό σου ἱκανὸ νὰ θυσιασθῆ, παντρέψου τὸν. Ἔχει ὅμως κι' ἐκεῖνος ὑποχρέωσι νὰ σοῦ πῆ τὴν ἀλήθεια κατάστασί του. Δὲν ἔχεις ἀδελφό, πατέρα ἢ μητέρα ποὺ νὰ τοῦ τὸ ἀείωσουν αὐτό: Εἶναι προτιμότερο ἕνας τοίτος κι' ὄχι ἐσύ. Εὔχομαι νὰ ἐξακριβώσετε ὅτι εἶναι τελεῖος καλὰ καὶ νὰ τὸν παντρευτῆς χωρὶς φόβο.

ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ..

...μόδας

ΣΟΦΗ Ν.Α.Π.— Νὰ κάνετε τὴ φούστα κλὸς μὲ 4 φύλλα καὶ τὸ ἐπάνω κάπως ντεκολτὲ καὶ μὲ πολὺ κοντὸ μανικάκι ζαπονὲ ἢ καὶ χωρὶς μανίκι ἂν σὰς πάῃ. Ἀπὸ πάνω μπολερόακι ὥστε νὰ μπορῶτε νὰ ἐμφανίζεσθε πότε μὲ κλειστὸ καὶ πότε μὲ ντεκολτέ, ἀνάλογα μὲ τὴν περίστασι. Ἂν δὲν σὰς πηγαίνῃ ἡ κλὸς φούστα ἢ πρωτιμᾶτε γενικὰ τὴν ἴσια γραμμή, κάντε τὸ ἔμπρὸς ἴσιο καὶ μαζέψτε λίγο φάρδος πίσω σὲ μιὰ ἐλεύθερη πιέτα ἢ καὶ κατὰ ἄλλο τρόπο.

Ο.Τ.Ε., Μυτιλήνη.— Διαβιβάσαμε στὸ τμῆμα τῶν πατρὸν τὴν παράκλησί σας. "Ἂν εἶναι δυνατὸν θὰ γίνῃ. Ἀλλοιῶς θὰ κυττάξουμε γι' ἀργότερα, γιατὶ τὴν ὕλη μας τὴν κλείνουμε ἀρκετὸ καιρὸ πρίν.

ΦΩΦΗ.— Νὰ κάνετε ἕνα μπρὸς σὲ στὸ χρώμα ποὺ νομίζετε ὅτι σὰς πάει καλύτερα. Μπορεῖ νὰ γίνῃ π.χ. μπλὲ - ρουά, μπλὲ-μαρέν, λί-ντέ-βέν, πράσινο, χρυσαφὶ ἢ καὶ γκρὶ μὲ ἀσημὶ στὴν ὕφανσι. Ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία χρωμάτων στὸν τόπο αὐτό. Ἡ μητέρα σας θὰ δοκιμάσῃ πρῶτα ἕνα παλτὸ σὲ γουνάδικο γιὰ νὰ ἀγκιατίσῃ γνώμη σχετικὰ μὲ τὸ τί ἀκριβῶς τὸ θέλει. "Αν μάλιστα βρῆ κάτι ποὺ νὰ τῆς ἀρέσῃ, ἂς συγκριθῆ τὶς τιμές, ἂς ὑπολογίσῃ πόσο θὰ κοστίσῃ καὶ ἂν δὲν ἔνῃ μεγάλη διαφορά, ἂς τὸ κάνῃ ἐκεῖ ποὺ ἔχουν περισσότερο ποικιλία (ἐκτὸς ἂν σκοπεύῃ νὰ τὸ ράψῃ σὲ πολὺ καλὸ ράφτορα).

ΠΙΚΡΑΓΚΑΘΟ — Τὸ καλύτερο καὶ τὸ γοητευτικότερο εἶναι νὰ κάνετε μαῦρο, ρίχτο ἴσιο ἢ μπουστὸ (ἀντιγκότα) ἂν σὰς πάῃ καλύτερα μὲ γραμμή. Ἐξαιρετικὰ μαῦρα. Ἡ σαρπὰ θὰ γίνῃ ἀπὸ ζέρσεϊ μαῦρο ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ κόκκινο πρασινὸ ἢ γκρὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Εἶναι ἀδύνατο νὰ ταιριάξῃ μὲ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ φορέματα. Διαλέξτε τὸ χρῶμα ποὺ νομίζετε ὅτι θὰ πηγαίνῃ μὲ ὅσα θὰ θέλετε συντροφεύσουν νὰ φοράτε τὴ σαρπὰ.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Θεσσαλονίκη.— Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ κάνετε ἕνα κλασικὸ ταγιαδιὲ φούστα - ἐφαρμοστὸ κορσέ, μάλλον σκοῦρο χρῶμα ἀφοῦ ἔχετε πανοῦλη. Π.χ. μπλὲ σκοῦρο, πράσινο σκοῦρο ἢ ἴσως κόκκινο μπορεῖ ποὺ εἶναι τῆς μόδας, ἂν τὸ ποστιμᾶτε. Μπορεῖτε νὰ φορέσετε συγχρόνως κολιὲ καὶ σκουλαρίκια. Σεμνότερο εἶναι πάντως τὰ σκουλαρίκια - κλίπς. Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ κρεμαστὰ, ἀλλὰ κάπως διακριτικά. Σὲ τέτοια περίπτωσι συνηθίζονται κάλλον τὰ μαργαριτάρια.

...διακοσμητοῦ

Μ. Π. Α., Ἀθῆναι.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Εἶναι στὴ διάθεσί σας. Τηλεφωνήστε μου 3—6 μ.μ. στὸν ἀριθμὸ 872-699 (νέο τηλέφωνο).

ΜΙΤΣΥ, Ἀθῆναι. —Οἱ «πατίνες» στὶς πορτες συνηθίζονται πολύ. Πρέπει ὅμως ἡ κατασκευή τους νὰ προσφέρεται γιὰ σπαστὸ κλίκιον κ.λπ.). Δώστε στὴν κουζίνα σας ἐξαιρετικὴ ἐμφάνιση τὰ. Μὴ φοβᾶστε νὰ χρωματίσετε τὶς διχοφωμίες, ἀρκεῖ οἱ ἀπογρώσεις νὰ εἶναι ἁρμονικές.

ΝΑΝΤΙΑ.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Ζητᾶτε μου κάτι συγκεκριμένο νὰ σὰς ἀπαντήσω τὸ ὁποῖο νὰ σὰς ἀπαντήσω τὸ ὁποῖο νὰ σὰς ἀπαντήσω τὸ ὁποῖ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

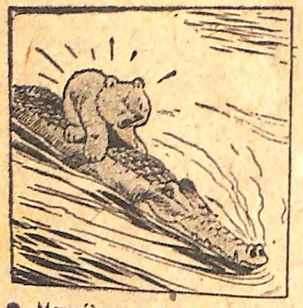

● Μανούλα μου! Ὁ κορμὸς τοῦ δέντρου ἦταν...κροκόδειλος.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΛΟΥ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἦταν ἕνα ἀρκουδάκι. Ἕνα πολὺ μικρὸ ἀρκουδάκι, ποὺ τὸ ἔλεγαν Μπαλού. Μιὰ μέρα ὁ Μπαλοὺ τόσκασε ἀπὸ τὴ σπηλιὰ ποὺμενε μὲ τὴ μητέρα του, τὴν κυρὰ - ἀρκούδα κι' ἔτρεξε στὸ δάσος γιὰ νὰ γνωρίση τὸν κόσμο. Ἀχ, ἀμυαλο ἀρκουδάκι!

Στὴν ἀρχὴ ὁ Μπαλοὺ πήγαινε καλά. Χοροπηδοῦσε περπατώντας καὶ τραγούδαγε. Ἦταν ἐνθουσιασμένος ποὺ ἦταν ἐλεύθερος νὰ τρέχη ὅπου θέλει,

Μὰ τί εἶναι αὐτὸ ποὺ μυρίζει τόσο ὄμορφα; Τὸ δάσος εἶναι γεμάτο μυστήρια. Γιὰ νὰ κυττάξουμε, ἀλήθεια. Ἡ μυρουδιὰ προέρχεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν κουφάλα. Ὁ Μπαλοὺ χώνει τὴν μουσούδα του μέσα στὴν τρύπα. Μὰ τὴν βγάζει ἀμέσως μὲ μιὰ κραυγὴ πόνου. Ἦταν μιὰ κυψέλη ἀπὸ ἄγριες μέλισσες. Πώ! Πώ! Πόσο πονᾶνε τὰ τσιμπήματα ἀπὸ τὶς μέλισσες! Ὁ Μπαλοὺ γίνεται μιὰ κουλούρα, τρύβει τὸ μουσούδι του πάνω στὴν κοιλιά του, μὰ τὸ μέρος ἐκεῖ εἶναι κατηφορικὸ καὶ τὸ ἀρκουδάκι κατρακυλάει, κατρακυλάει, ὥσπου πέφτει στὸ ποτάμι ποὺ διασχίζει τὸ δάσος. Τὸ ἀρκουδάκι δὲν ξέρει νὰ λύμπι, μὰ εὐτυχῶς ποὺ ἐκεῖ δίπλα του βλέπει ἕναν κορμὸ δέντρου νὰ ἐπιπλέη πάνω στὸ νερό. Ὁ Μπαλοὺ σκαρφαλώνει ἀπάνω, μὰ βγάζει μιὰ κραυγὴ τρόμου: «Ἀχ, μανούλα μου!». Ὁ κορμὸς τοῦ δέντρου ἦταν ἕνας κροκόδειλος! Τὸ ἄγριο θηρίο μὲ τὸ μεγάλο στόμα καὶ τὰ πελώρια δόντια τινάζεται γιὰ νὰ ρίξη τὸ ἀρκουδάκι μέσα στὸ νερὸ καὶ νὰ τὸ φάη. Μὰ ὁ κροκόδειλος ἔχει πλησιάσει στὴν ὄχθη καὶ ὁ Μπαλοὺ ἁρπάζεται ἀπὸ ἕνα κλαδί. Τὸ εὐλύγιστο κλαδὶ ἀνασηκώνεται καὶ, σὰν καταπέλτης, πετάει τὸν Μπαλοὺ στὸν ἀέρα. Τὸ ἀρκουδάκι πηγαίνει καὶ πέφτει στὸ στόμα ἑνὸς μεγάλου πελεκάνου ποὺ χασμουριέται στὴν ὄχθη. Ξέρετε, ὅτι οἱ πελεκάνοι ἔχουν στὸ κάτω μέρος τοῦ ράμφους τους ἕνα εἶδος σακκούλι. Σ' αὐτὸ τὸ σακκούλι βρέθηκε ὁ Μπαλοὺ. Μὰ ὁ πελεκάνος δὲν τρώει ἀρκουδάκια καὶ πέταξε ἀμέσως ἀπὸ τὸ στόμα του τὸν Μπαλοὺ πάνω σ' ἕνα δέντρο.

Μὰ τοῦ Μπαλοῦ δὲν εἶχαν τελειώσει τὰ βάσανα. Δὲν πρόφταση νὰ συνέλθη ἀπὸ τὴν τρομάρα του καὶ νὰ ξεκουραστῆ ἀπὸ τὸ τρέξιμο ἀνάμεσα στὴ φυλλωσιὰ τοῦ δέντρου, κι' ἀκούει ἕνα ἀπαίσιο σφύριγμα, ποὺ τὸν ἔκανε νὰνατριχιάση σύγκορμος. Ταυτόχρονα εἶδε ἕναν πελώριο βόα νὰ προχωρῆ πρὸς τὸ μέρος του σερνάμενος πάνω στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου.

● Ἕνας τρομερὸς βόας πρόβαλε μέσα ἀπ' τὴ φυλλωσιά!

«Μαννούλα μου!» ἔκανε τὸ ἀρκουδάκι. «Γιατὶ νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπιτάκι μας!» Πηγαίνει ἄκρη - ἄκρη σένα κλαδὶ μὰ ὁ βόας τὸν ἀκολουθεῖ. Τὶ νὰ κάνη τὸ δυστυχισμένο ἀρκουδάκι; Κυττάει κάτω: τὸ ποτάμι μὲ τὸν κροκόδειλο. Μπρὸς γκρεμὸς καὶ πίσω ρέμα. Ὁ Μπαλοὺ εἶχε φτάσει στὴν ἄκρη καὶ κάποια στιγμὴ ἀκούστηκε ἕνα «κράκ» κι' ὁ Μπαλοὺ βρέθηκε πάλι στὸ νερό. «Μαννούλα μου!» φώναξε.

Ὁ κροκόδειλος πλησίασε μὲ ὀρθάνοιχτο στόμα μὰ τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ Μπαλοὺ εἶδε στὴν ἀπέναντι ὄχθη τὴ μητέρα του, τὴν κυρὰ - ἀρκούδα.

— Μαννούλα, σῶσε με! φώναξε.

Ἡ κυρὰ - ἀρκούδα, ποὺ ἔψαχνε νὰ τὸν βρῆ, βούτηξε στὸ ποτάμι, χωρὶς νὰ χάση καιρό, κι' ἔβγαλε ἀπὸ τὸ νερὸ τὸ παιδάκι της.

Καθὼς γύριζαν στὴ σπηλιά τους, ὁ Μπαλοὺ διηγήθηκε στὴ μητέρα του ὅλους τοὺς κινδύνους ποὺ εἶχε διατρέξει καὶ στὸ τέλος ὑποσχέθηκε:

—Μαννούλα μου, ποτὲ ἄλλοτε δὲ θὰ σὲ παρακούσω.

● Ὁ Μπαλοὺ πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ στόμα τοῦ πελεκάνου!

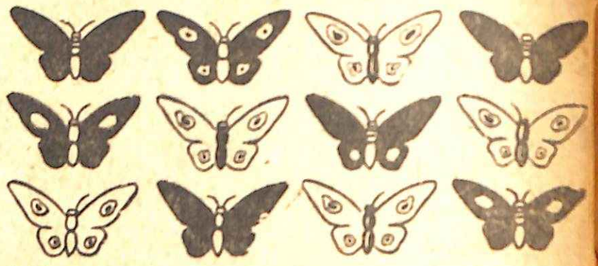

Παραπάνω βλέπετε δώδεκα διαφορετικὲς πεταλούδες. Ἂν, ὅμως, κυττάξετε καλύτερα, θὰ δῆτε ὅτι δυὸ ἀπ' αὐτὲς μοιάζουν ἀπόλυτα μεταξύ τους. Ποιές εἶναι αὐτὲς οἱ δύο;

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Μιὰ μικρὴ ἱστορίουλα

Τὴν ἱστορία αὐτὴ τὴ διηγεῖται ἕνας Ἄγγλος, ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴ Μασσαλία.

«Κάθησα σ' ἕνα ἐστιατόριο νὰ φάω. Ἦταν καλοκαίρι καὶ προτίμησα νὰ πιάσω ἕνα τραπεζάκι ἔξω στὸ πεζοδρόμιο. Ξαφνικὰ εἶδα ἕνα σκύλο νὰ περιφέρεται ἀνάμεσα στὰ τραπέζια χωρὶς οἱ πελάτες νὰ τοῦ δίνουν σημασία. Ἦταν ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ ἀδέσποτα σκυλιὰ ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε ἀφεντικό, οὔτε καὶ σπίτι. Ὅταν πέρασε κοντά μου, ὁ σκύλος σταμάτησε, κάθησε στὰ πισινά του πόδια καὶ μὲ κύτταξε μ' ἕνα βλέμμα ποὔταν μὲν ἱκετευτικό, μὰ ἀξιοπρεπές, περήφανο. Εἶχα παραγγείλει λουκάνικα καὶ τοῦ ἔδωσα ἕνα. Ὁ σκύλος τὸ ἔφαγε χωρὶς βουλιμία κι' ὕστερα, ἀφοῦ μοῦ ἔριξε ἄλλο ἕνα βλέμμα, ἔφυγε.

Βρισκόμουν στὴ μέση τοῦ φαγητοῦ ὅταν, ὅταν βλέπω νὰ ἐμφανίζεται ξανὰ μπροστά μου ὁ φίλος μου. Ἀλλὰ τώρα τὸν συνώδευε ἕνας ἄλλος σκύλος, πιὸ ἀδύνατος. Κάθησαν καὶ οἱ δύο στὰ πισινά τους πόδια καὶ μὲ κύτταζαν στὰ μάτια. Τοὺς ἔδωσα ἀπὸ ἕνα λουκάνικο. Τὸ ἔφαγαν καὶ ἔφυγαν,

Ὅταν σηκώθηκα νὰ φύγω, εἶδα τοὺς δύο σκύλους νὰ ξαναγυρίζουν στὸ ἐστιατόριο. Εἶχαν ἀνάμεσά τους μιὰ γάτα ψωριασμένη, τυφλὴ ἀπὸ τὸ ἕνα μάτι καὶ μὲ κομμένη οὐρά. Συγκινημένος παράγγειλα στὸ γκαρσόνι μιὰ μερίδα λουκάνικα καὶ τὴ μοίρασα στοὺς σκύλους καὶ τὴ γάτα. Κι' ὕστερα ἔφυγα γρήγορα μὴν τυχὸν καὶ μαζευτοῦν στὸ ἐστιατόριο ὅλα τὰ ἀδέσποτα ζῶα τῆς Μασσαλίας!»

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Οἱ λύσεις στὴ σελίδα 65)

ΚΡΥΦΤΟΥΛΙ

1	2
3	4
5	6

Κάθε ἀριθμὸς ἀντιστοιχεῖ σὲ μιὰ συλλαβὴ ποὺ πρέπει νὰ βρῆτε σύμφωνα μὲ τὶς ἀκόλουθες ἐξηγήσεις: 1: νότα μουσικῆς. 2: νότα βυζαντινῆς μουσικῆς. 3: γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου. 4: ἄρθρο. 5: καὶ πάλι νότα. 6: θαυμαστικό. Τὸ σύνολο τῶν συλλαβῶν κατὰ σειρὰ σχηματίζει μιὰ λέξι ποὺ σημαίνει ἐγχείρησι. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συνδυασμοί. ὅπως 5-1: ρῆμα (προστακτική). 5-6 θηλυκὸ ἀριθμητικοῦ. 1-5-6: τέρας τῆς μυθολογίας. 6-2-1: ὄχι τραχειά. 3-2-1: ὅπλο τῶν πρωτογόνων (πληθ.).

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφήσης
εἶμαι προτέρημα, τὸ ξέρεις,
μ' ἂν μὲ ἀλλαξοτονίσης
πολὺ μ' ἐμὲ θὰ ὑποφέρης.

ΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

	1	2	3	4	5
1	.	.	.	.	.
2	.	.	.	.	.
3	.	.	.	.	.
4	.	.	.	.	.
5	.	.	.	.	.

Οἱ λέξεις ποὺ θὰ βρῆτε διαβάζονται καὶ κάθετα καὶ ὁριζόντια.
2: Ὑποδιαίρεσις τοῦ χρόνου. 3: Οὐράνιο φαινόμενο. 4: Ὀπτασία. 5: Γενικὴ γυναικείου ὀνόματος.

ΤΡΙΓΩΝΟ

Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων ποὺ θὰ βρῆτε σχηματίζουν τὸ ὄνομα τοῦ νομοῦ τῆς πρώτης σειρᾶς:

— . . . . .
— . . . . .
— . . . . .
— . . . . .
— . . . . .
— . . . . .
— . . . . .

1) Ὄνομα νομοῦ. 2) Μέρος τοῦ κεφαλιοῦ τῶν πουλιῶν. 3) Ἡρωϊκὸ νησί. 4) Ἀρχαῖος θεός. 5) Μόριο. 6) Λουλούδι. 7) Ἐπιφώνημα.

ΕΝΑ ΡΟΜΠΟΤ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Περιπέτεια μὲ εἰκόνες γιὰ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστες μας

● Ὁ Ἄρσι ξερρίζωνε κορμούς, ἐνῶ ὁ Κὲν τοὺς ἔκανε μυτερούς.

6ο Οἱ Πυγμαῖοι, ποὺ εἶχαν τρομοκρατηθῆ στὸ ἄκουσμα ὅτι ἔρχονται πάλι οἱ ἐλέφαντες, ἀναθάρρησαν ὅταν εἶδαν τὸν Ἄρσι νὰ προετοιμάζη τὴν ἄμυνα τοῦ χωριοῦ. Μαζεύτηκαν πάλι ὅλοι στὴν πλατεία καὶ κύτταζαν τὸ ἀπεσταλμένο ἀνθρωπο νὰ ἐκτελῆ τὶς διαταγὲς τῶν δυὸ ἐξεστενῆ τῶν, πράγμα, φυσικὰ ποὺ δὲν καταλάβαιναν καὶ νομίζαν ὅτι τὸ ρομπὸτ ἐνεργοῦσε ἀπὸ δική του πρωτοβουλία.

Ὁ Ἄρσι ξερρίζωνε συνέχεια μικρὲς χουρμαδιές. Ὁ Τέντ εἶχε τὸ σχέδιό του.

— Ἄκου, εἶπε στὸν Κὲν. Πάρε τὸ τσεκούρι σου καὶ κάνε τοὺς μικροὺς κορμοὺς μυτεροὺς στὴν ἄκρη.

Ὁ Κὲν χωρὶς ἀργοπορία ἔβγαλε ἀπὸ τὴ μέση του τὸ μικρὸ τσεκούρι κι' ἄρχισε νὰ κόβη τὶς χουρμαδιές. Δὲν ἦταν τί τὸ ἔξυλο τους εἶναι ἀρκετὰ σκληρὸ. Κι' ἐνῶ ὁ Ἄρσι ἔξερριζωνε κορμὸ πάνω στὰ κρανίου, αὐτὸς τὰ μετέβαλλε σὲ γιγάντεια ἀκόντια.

Ὅταν ὁ Τέντ νόμισε πὼς εἶχαν μαζευτῆ ἀρκετοὶ κορμοί, ἔβγαλε τὸν Ἄρσι νὰ σταματήση καὶ εἶπε στοὺς Πυγμαίους νὰ ἀνάψουν μιὰ μεγάλη φωτιά.

Ὅταν ἔγινε κι' αὐτό, ὅλα ἦταν ἕτοιμα γιὰ τὴν ἀντίταση τῶν ἐλεφάντων. Καὶ ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἀρχίσουν τὸ ἔργο τους. Ὅλοι μαζεμένοι κι' ὅλας στὴν ἀρχὴ τοῦ χωριοῦ, βγάζοντας ἄγριες κραυγὲς καὶ κουνώντας τὰ τεράστια αὐτιά τους. Ὅταν εἶδαν τὸν Ἄρσι οἱ ἐλέφαντες σταμάτησαν σὰν μιὰ στιγμὴ διστακτικοί. Τότε ὁ Τέντ διέταξε τοὺς Πυγμαίους νὰ βάλουν ἀμέσως τὴ φωτιὰ τοὺς κορμοὺς τῶν δέντρων ἀπὸ τὴ μεριὰ ποὺ ἦταν τὰ κλαδιὰ καὶ τὰ φύλλα.

Καὶ τότε ἄρχισε ἕνας περίεργος ἀγώνας. Ὁ Ἄρσι ἀρπαχουρμαδιὲς ἀλλὰ τὶς φλεγόμενες ἔζε ἐναντίον τῶν ἐλεφάντων.

Οἱ Πυγμαῖοι εἶχαν συγκεντρωθῆ στὴν ἀρχὴ τοῦ χωριοῦ καὶ κύτταζαν κατάπληκτοι τὸ θέαμα

Μὰ ὅσο οἱ τεράστιοι πυρσοὶ τοῦ Ἄρσι δὲν ἐλέφαντες,—κι' αὐτὸ γίνονταν σκόπιμα ἀπὸ τὸν Τέντ ποὺ ἤθελε μονάχα νὰ δημιουργήση ἕνα φράγμα πυρὸς, ἀνάμεσα στὰ ζῶα καὶ τὸ χωριό, — τὰ θηρία περιοριζόντουσαν στὸ νὰ βγάζουν ἄγριες κραυγὲς καὶ νὰ στριφογυρίζουν χωρὶς νὰ τολμοῦν νὰ προχωρήσουν. Ἦταν θυμωμένα, ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους ἐλέφαντες.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὅλα τὰ ἄγρια θηρία φοβοῦνται τὴ φωτιά. Κι' οἱ ἐλέφαντες ἀκόμα περισσότερο. Ὅταν καμμιὰ φωνὴ, κανένας κεραυνὸς δημιουργήση, πυρκαϊὰ μέσα στὴ ζούγκλα, οἱ ἐλέφαντες τρέχουν σὰν τρελλοὶ γιὰ νὰ σωθοῦν, παρασύροντας τὰ πάντα στὸ διάβα τους.

Κι' ὁ Ἄρσι ξερριζνε συνεχῶς κορμούς. Μὰ τὰ ἄγρια θηρία δὲν ἐνοιοῦσαν νὰ φύγουν. Οἱ μικρὲς φωτιὲς ἀπὸ τοὺς ἀναμμένους κορμοὺς δὲν τοὺς ἔκαναν φαίνεται μεγάλη ἐντύπωσι. «Περίεργο», ἀναρωτιόταν ὁ Τέντ. «Αὐτὸ πρώτη φορὰ ἀσφαλῶς θὰ συνβαίνη».

—Δὲν βλέπω νὰ κάνουμε τίποτα, εἶπε ὁ Κὲν.

Ἦταν ἀηδιασμένος γιατὶ οἱ χουρμαδιὲς ὅλο καὶ λιγόστευαν. Ἂμα θὰ τελειώναν, οἱ ἐλέφαντες θὰ ὡρμοῦσαν ἀκατάσχετοι πάνω τους.

— Δὲν τὴν ἔχουμε καὶ πολὺ καλά, πρόσθεσε, ἔπειτ' ἀπὸ λίγο.

—Θὰ διακινδυνέψω νὰ ρίξω ἀναμμένο κορμὸ πάνω στὰ ζῶα. Ἴσως τότε φοβηθοῦν.

— Κι' ἂν ἐξαγριωθοῦν περισσότερο;

— Δὲν μποροῦμε νὰ ἐκλέξουμε. Κι' ὁ Τέντ γύρισε πέξουμε. Κι' ὁ Τέντ γύρισε περιστοιχοῦσε στὴν κίνησι τοῦ ρίψιματος τοῦ Ἄρσι.

Τὸ ρομπὸτ ἐξεσφενδόνισε μὲ περισσότεση δύναμι τὸν κορμὸ ποὺ κρατοῦσε. Ἡ μυτερὴ χουρμαδιὰ πέτυχε ἕνα μικρὸ ἐλέφαντα ποὺ ἔπεσε κάτω βγάζοντας ἄγρια ξεφωνητὰ πόνου. Τότε ἔγινε ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνη. Ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ ἐλέφαντα, ἕνα γιγάντειο ζῶο ἔφερε μπροστά τ' αὐτιά του, σήκωσε ψηλὰ τὴν προβοσκίδα του καὶ τοὺς χαβλιόδοντές του καὶ ὥρμησε πρὸς τὸν Ἄρσι.

— Τώρα τὴν ἔχουμε δύσκολα, εἶπε ὁ Κὲν.

Ταυτόχρονα, οἱ Πυγμαῖοι ἔγιναν πάλι καπνός. Ἤξεραν αὐτοὶ τί ἦταν νὰ πατηθῆς ἀπὸ ἐλέφαντα ἢ νὰ σ' ἁρπάξη ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ζῶα μὲ τὴν προβοσκίδα του καὶ νὰ σὲ χτυπήση κατόπι σὰ χταπόδι χάμω.

— Δὲν εἶναι καὶ ἀπελπιστικὴ ἡ κατάστασι, ἀπάντησε ὁ Τέντ, ἀφοῦ δὲν ἔρχονται καὶ οἱ ἄλλοι ἐλέφαντες.

Κι' ὁ Τέντ, πατώντας καὶ γυρίζοντας τὰ κουμπιὰ τοῦ πομποῦ, ὡδήγησε τὸν Ἄρσι ν' ἁρπάξη τὶς δυὸ τελευταῖες χουρμαδιὲς ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὴ φωτιὰ καὶ νὰ σπεύση νὰ συναντήση τὸν μεγάλον ἐλέφαντα.

— Βάλε τὸν Ἄρσι νὰ πετάξη χάμω τοὺς κορμοὺς γιὰ νὰ ἐλευθερώση τὰ χέρια του, φώναξε ὁ Κὲν. Ὁ ἐλέφας θὰ τὸν ἀπάξη μὲ τὴν προβοσκίδα του. Κάνε γοήγορα!

Ὁ Τέντ, εἶχε ἀρχίσει ν' ἀ-

● Τὸ ρομπὸτ ἐξεσφενδόνιζε ἀναμμένους κορμοὺς δέντρων πάνω στοὺς ἐξαγριωμένους ἐλέφαντες!

Τὸ ρομπὸτ τράνταζε τοὺς φλεγόμενους κορμοὺς ἀπειλητικά, μὰ αὐτὸ δὲν τρόμαζε τὸ μεγάλο ἐλέφαντα, ποὺ ἦταν ἐξαγριωμένος σὲ βαθμὸ νὰ μὴν λογαριάζη πιὰ τίποτα,

Σὲ λίγες στιγμὲς ὁ Ἄρσι καὶ ὁ ἐλέφας βρισκόντουσαν ἀνάμεσα τὸ κεφάλι τοῦ ἐλέφαντα. Τὸ ρομπὸτ ἐξεσφενδόνισε μὲ δύναμι τὸν κορμὸ ποὺ κρατοῦσε. Ἡ μυτερὴ χουρμαδιὰ πέτυχε ἕνα μικρὸ ἐλέφαντα ποὺ ἔπεσε κάτω βγάζοντας ἄγρια ξεφωνητὰ πόνου. Τότε ἔγινε ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνη. Ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ ἐλέφαντα, ἕνα γιγάντειο ζῶο ἔφερε μπροστά τ' αὐτιά του, σήκωσε ψηλὰ τὴν προβοσκίδα του καὶ τοὺς χαβλιόδοντές του καὶ ὥρμησε πρὸς τὸν Ἄρσι.

— Τώρα τὴν ἔχουμε δύσκολα, εἶπε ὁ Κὲν.

Ταυτόχρονα, οἱ Πυγμαῖοι ἔγιναν πάλι καπνός. Ἤξεραν αὐτοὶ τί ἦταν νὰ πατηθῆς ἀπὸ ἐλέφαντα ἢ νὰ σ' ἁρπάξη ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ζῶα μὲ τὴν προβοσκίδα του καὶ νὰ σὲ χτυπήση κατόπι σὰ χταπόδι χάμω.

— Δὲν εἶναι καὶ ἀπελπιστικὴ ἡ κατάστασι, ἀπάντησε ὁ Τέντ, ἀφοῦ δὲν ἔρχονται καὶ οἱ ἄλλοι ἐλέφαντες.

Κι' ὁ Τέντ, πατώντας καὶ γυρίζοντας τὰ κουμπιὰ τοῦ πομποῦ, ὡδήγησε τὸν Ἄρσι ν' ἁρπάξη τὶς δυὸ τελευταῖες χουρμαδιὲς ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στὴ φωτιὰ καὶ νὰ σπεύση νὰ συναντήση τὸν μεγάλον ἐλέφαντα.

— Βάλε τὸν Ἄρσι νὰ πετάξη χάμω τοὺς κορμοὺς γιὰ νὰ ἐλευθερώση τὰ χέρια του, φώναξε ὁ Κὲν. Ὁ ἐλέφας θὰ τὸν ἀπάξη μὲ τὴν προβοσκίδα του. Κάνε γοήγορα!

Ὁ Τέντ, εἶχε ἀρχίσει ν' ἀ-

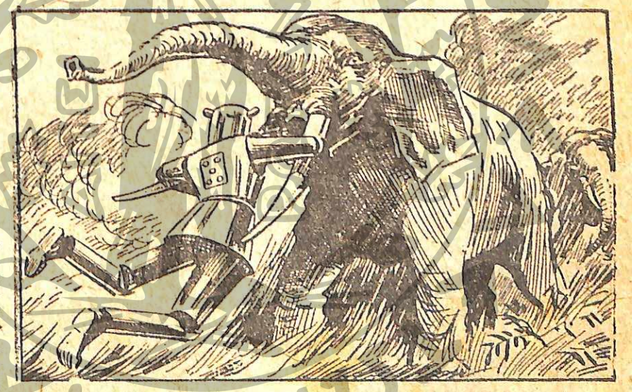

● Ὁ Ἄρσι ἁρπάχτηκε ἀπὸ τοὺς χαυλιόδοντες τοῦ ἐλέφαντα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Τὸ τέλος.

ΣΤΑ ΒΡΩΜΕΡΑ ΧΕΡΙΑ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

ΗΤΑΝ μέσα τοῦ 'Οκτώβρη, κι' ἔβρεχε. Μιὰ ψιλὴ βροχούλα ποὺ ἔκανε νὰ φαίνωνται ὅλα τριγύρω γκρίζα, θολά, λερωμένα.

'Ο Πιὲρ εἶχε μουσκέψει ἐντελῶς, ἔτσι ὅπως στεκόταν ἀκίνητος τόση ὥρα στὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου. Τὸ νερὸ κυλοῦσε ἀπὸ τὰ μαλλιά του στὸ λαιμό του, καὶ τὸν ἔκανε ν' ἀνατριχιάζη.

«Ἄτιμη δουλειά», μουρμούρισε ἀνάμεσα στὰ δόντια του, σηκώνοντας τὸ γιακὰ τῆς καπαρντίνας του. Πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες δὲν θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ νοῦ του, ὅτι αὐτός, ὁ Πιὲρ Μαρτὶν, σχεδιαστὴς μηχανικός, θὰ κατέληγε νὰ κάνη τὸν ὑπάλληλο στὸ γραφεῖο ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ἀστυνομικοῦ γιὰ νὰ βγάλη τὸ ψωμί του.

Ἐπιτέλους αὐτὸ ποὺ περίμενε ἔφθασε. Ἕνα τεράστιο πολυτελὲς αὐτοκίνητο σταμάτησε λίγα βήματα μακρυά του. Ὁ Πιὲρ στήριξε τὸ βλέμμα του στὸν ἄνδρα ποὺ βγῆκε ἀπὸ μέσα. Δὲν χρειαζόταν περισσότερο γιὰ νὰ καταλάβη ὅτι ὁ κομψὸς σαραντάπεντάρης ποὺ περνοῦσε τώρα τὸ κατώφλι τοῦ συνοικιακοῦ μπάρ, ἦταν ὁ ἐργοστασιάρχης Κουρσέλ.

Ὁ Πιὲρ τὸν ἀκολούθησε μέσα στὸ μπὰρ καὶ κάθησε σ' ἕνα παράμερο τραπεζάκι ἀπὸ ὅπου μποροῦσε νὰ τὸν παρακολουθῆ, ἀθέατος.

Ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ του. Πέντε καὶ πέντε. Ἡ μικρὴ ἀργεῖ νὰ ἔρθη, σκέφτηκε μὲ ἀνησυχία. Μποροῦσε ξαφνικὰ νὰ μετανοιώση καὶ τότε ὅλη ἡ δουλειὰ θὰ πήγαινε χαμένη. Ἡ κυρία Κουρσὲλ δὲν θὰ εἶχε τὶς ἀποδείξεις τῆς ἀπιστίας τοῦ συζύγου της, ποὺ τῆς ἤταν ἀπαραίτητες γιὰ τὸ διαζύγιό της, κι' αὐτὸς θἄχανε τὴ μοναδικὴ εὐκαιρία, ν' ἀποδείξη στὸ διευθυντή του ὅτι δὲν ἔπαιρνε ἐντελῶς ἄδικα τὸ μισθό του. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα χαρτί. Ἦταν ἡ ἔκθεσις ἑνὸς συναδέλφου του ποὺ εἶχε ἀσχοληθῆ μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, καὶ ποὺ ἐπειδὴ ἀρρώστησε ξαφνικὰ ἀνέθεσαν στὸν Πιὲρ νὰ τὸν ἀντικαταστήση. Τὸ χαρτὶ ἔγραφε: «Ἐπὶ μιὰ ἑβδομάδα ὁ ἐργοστασιάρχης Κουρσὲλ συναναπάλληλό του στὸ μπὰρ «Νεάπολις». Ἀπὸ κεῖ πηγαίνουν στὸ ρεστωράν τοῦ «Ἄσπρου γάτου». Τὴν τελευταία φορὰ, ὁ Κουρσὲλ τὴν ὡδήγησε στὸ ἰδιαίτερο διαμέρισμά του, στὴν ὁδὸ Φιλίππου, ἀλλὰ ἡ νέα ἀρνήθηκε ν' ἀνέβη».

Ἴσως ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ποὺ ἀνέβη, τὸ κορίτσι νὰ μὴ ξαὁ Πιὲρ. Ἂν ὅμως ἔλθη, θὰ πῆ πῶς εἶναι ἀποφασισμένη νὰ τὸν ἀκολουθήση. Κάτι ἔνοιωσε νὰ ἐπαναστατῆ μέσα του. Ὡραῖο ἐπάγγελμα, σκέφτηκε, νὰ κάθεσαι νὰ παρακαλῆς τὴν τύχη, νὰ ρίξη ἕνα μικρὸ δυστυχισμένο πλάσμα στὰ βρωμερὰ χέρια κάποιου κυρίου Κουρσέλ. Ἀλλὰ αὐτὴ ἦταν ἡ ζωή, κι' ὁ Πιὲρ, σὰν ὅλο τὸν κόσμο, εἶχε ἀνάγκη νὰ ζήση. «Ἀπὸ αὔριο θ' ἀρχίσω πάλι τὶς ἐλεύθερες ὧρες μου νὰ ψάχνω γιὰ δουλειά», εἶπε ἀπὸ μέσα του.

Ξαφνικὰ τὰ μάτια του καρφώθηκαν στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας. Ἕνα ξανθὸ γυναικεῖο κεφάλι πρόβαλε γιὰ μιὰ στιγμή, ὕστερα τραβήχτηκε. Βιαστικά. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Κουρσὲλ σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν ἔξοδο.

Ὁ Πιὲρ θὰ ἔπρεπε νὰ σηκωθῆ νὰ τοὺς παρακολουθήση, μὰ ἔνοιωθε τὸ κορμί του βαρὺ σὰ μολύβι, καὶ τὸ κεφάλι του βούιζε παράξενα.

Αὐτὸ τὸ ξανθὸ κεφάλι ποὺ πρόβαλε στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας, ἦταν τὸ κεφάλι τῆς Νικόλ, τὰ ξανθὰ μαλλιὰ ἦταν τῆς Νικόλ, τὸ παιδικὸ στόμα ἦταν τῆς Νικόλ.

Εἶχαν περάσει μόλις τρεῖς μῆνες ποὺ τὴν εἶδε γιὰ τελευταία φορά. Ἦταν τότε καλοκαίρι, κι' ἡ Νικὸλ φοροῦσε ἕνα γαλάζιο φόρεμα, λίγο ξεθωριασμένο στοὺς ὤμους, μὰ ποὺ τῆς πήγαινε πολύ. Ὅταν ὁ Πιὲρ τῆς εἶπε πὼς ἔπρεπε νὰ χωρίσουν, ἐκείνη γύρισε καὶ τὸν κύτταξε μὲ τὰ ἀθῶα γαλάζια μάτια της, σὰν νὰ μὴ μποροῦσε νὰ καταλάβη τὸ νόημα τῶν λόγων του.

—Μ' ἀφοῦ μ' ἀγαπᾶς; τὸν ρώτησε.

Ὁ Πιὲρ ἔνοιωσε τὴν καρδιά του νὰ γίνεται χίλια κομμάτια, ἀλλὰ τῆς ἐξήγησε πὼς δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν ἀλλοιῶς. Ἦταν ἄνεργος, κι' ἐκείνη — δούλευε τότε σ' ἕνα ἄλλο ἐργοστάσιο — ἔπρεπε νὰ βοηθήση μιὰ οἰκογένεια ἀπὸ τέσσερα μικρότερα ἀδέλφια.

—Εἴμαστε τόσο φτωχοὶ Νικόλ, τῆς εἶχε πῆ, πῶς νὰ παντρευτοῦμε; Τὸ πιὸ λογικὸ εἶναι νὰ χωρίσουμε. Μπορεῖς νὰ βρῆς κάποιο πλούσιο ποὺ νὰ σὲ κάνη εὐτυχισμένη.

«Μὰ ὄχι, ὄχι αὐτόν, Νικόλ», ἤθελε τώρα νὰ φωνάξη. «Δὲν καταλαβαίνεις τί θέλει ἀπὸ σένα ὁ ἐργοστασιάρχης Κουρσέλ; Μικρὴ ἀνόητη Νικόλ.... Ἀπόψε θὰ σὲ ὡδηγήση στὸ ἰδιαίτερο διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Φιλίππου, γιὰ νὰ πάρετε ἕνα λικὲρ, θὰ σοῦ πῆ. Κι' αὔριο ἕνας ἀστυνομικὸς μὲ δυὸ μάρτυρες, θὰ ἔρθουν νὰ σὲ πιάσουν καὶ νὰ πιστοποιήσουν ὅτι εἶσαι ἡ ἐρωμένη τοῦ ἐργοστασιάρχη Κουρσέλ. Τί θὰ κάνης τότε, φτωχή, ἀνόητη Νικόλ;»

Βγῆκε ἀπὸ τὸ μπὰρ παραπατώντας σὰ μεθυσμένος. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Κουρσὲλ κυλοῦσε ἀργὰ στὸ ἄθικος τοῦ δρόμου. Ὁ Πιὲρ μπῆκε στὸ τζὶπ ποὺ τοῦ διέθεσε ἡ ἑταιρία, καὶ τοὺς ἀκολούθησε ἀπὸ μακρυά.

Ὅταν τοὺς εἶδε νὰ κατεβαίνουν στὸ ρεστωράν τοῦ «Ἄσπρου γάτου», σταμάτησε στὴ γωνιὰ καὶ περίμενε. Πέρασε μισὴ ὥρα, μιά, δυό, δὲν μποροῦσε ὁ Πιὲρ νὰ προσδιορίση. Νόμιζε πὼς περίμενε ἐκεῖ ἕνα αἰώνα, πὼς στὴ ζωή του δὲν θὰ θυμόταν πιὰ τίποτ' ἄλλο, ἀπὸ κείνη τὴ θλιβερὴ ἀναμονή. Κάποτε τοὺς εἶδε πάλι νὰ βγαίνουν, νὰ ξαναμπαίνουν στὸ αὐτοκίνητο, νὰ ξεκινοῦν.

Ἤξερε τώρα καλὰ ὁ Πιὲρ ποῦ πήγαιναν.

Εἶχαν κιόλας μπῆ στὴν ὁδὸ Φιλίππου.... Ὁ Κουρσὲλ σταμάτησε μπροστὰ σὲ μιὰ πολυκατοικία. Ὁ Πιὲρ τὸν εἶδε νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο κρατώντας ἀπὸ τὸ χέρι τὴ Νικόλ, ὕστερα σταμάτησαν μπροστὰ στὴν πόρτα, κι' ὁ ἄντρας προσπαθοῦσε νὰ πείση τὴν κοπέλλα νὰ μπῆ στὸ σπίτι. Ἐκείνη ἀρνιόταν. Ὁ Πιὲρ δὲν διέκρινε τὸ πρόσωπό τῆς, ἀπὸ τὴ στάσι τῆς ὅμως καταλάβαινε ὅτι ἀντιστεκόταν, ἀλλὰ ὁ Κουρσὲλ ἐπέμενε. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν φαινόταν διατεθειμένος νὰ ὑποχωρήση.

—Νικόλ... Ὄχι, Νικόλ... Ἡ φωνὴ τοῦ Πιὲρ ἀκούστηκε βραχνὴ μέσα στὸ σκοτάδι, γεμάτη ἀπειλὴ καὶ παράκλησι... Μὲ δυὸ βήματα βρέθηκε κοντά τῆς, καὶ τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Πῶς τολμᾶτε! ἔκανε ὁ Κουρσὲλ μὲ ἀγανάκτησι.

Ἀντὶ γι' ἀπάντησι μιὰ δυνατὴ γροθιὰ τοῦ Πιὲρ τὸν ὑποχρέωσε νὰ σωπάση. Ὅταν ὁ Κουρσὲλ συνῆλθε εἶδε ἕνα τζὶπ ν' ἀπομακρύνεται μὲ ταχύτητα, παίρνοντας μαζὶ καὶ τὴ Νικόλ.

✻

Τὴν ἑπομένη ὁ Πιὲρ παρουσιάστηκε στὸν προϊστάμενό του καὶ τοῦ ἀνέφερε:

—Δὲν γίνεται τίποτα γιὰ τὴν ὥρα μ' ἐκεῖνον τὸν Κουρσέλ. Τὸ κορίτσι τὸν ἐγκατέλειψε. Κι' ὅσο γιὰ μένα προτιμῶ νὰ μὴν ἀσχοληθῶ ἄλλο μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

Τρεῖς μῆνες ἀργότερα ὁ Πιὲρ παρουσιάστηκε καὶ πάλι στὸ διευθυντή του, αὐτὴ τὴ φορὰ γιὰ νὰ τοῦ δώση τὴν παραίτησί του.

—Ἤξερετε, εἶπε, τὸ πραγματικό μου ἐπάγγελμα εἶναι ἄλλο.

—Καταλαβαίνω ἀπάντησε ἐκεῖνος. Βρῆκες τὴ δουλειὰ ποὺ ζητοῦσες. Δὲν πειράζει, Πιέρ, Σοῦ εὔχομαι καλὴ ἐπιτυχία.

—Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη. Σὲ λίγες μέρες παντρεύομαι.

—Ἀ μπράβο, ἔκανε ὁ διευθυντὴς μὲ ἐγκαρδιότητα. Συγχαρητήρια. Θὰ περιμένω γρήγορα τὰ κουφέτα.

Ὁ Πιὲρ κούνησε τὸ κεφάλι γελώντας, καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο. Στὴ γωνία τοῦ δρόμου τὸν περίμενε ἡ Νικόλ.

ΖΩΡΖ ΜΟΝΤΕ·Ι·Γ

ΤΟΥΗΝΤ ΜΕ ΑΣΤΡΑΚΑΝ

Τὸ ταγιὲρ αὐτό, ἰταλικοῦ οἴκου μόδας, εἶναι ἀπὸ γκρὶ μπλὲ τουὴντ καὶ γαρνίρεται μὲ γιακὰ ἀστρακάν. Τὸ ἀστρακὰν καπέλο στολίζεται μὲ γκρὶ φτερό. Ἡ ζακέτα ἔχει κοφτὲς τσέπες. Φούστα φάκελλος διπλώνει πίσω - πλάϊ.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΜΙΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁ ρίζοντες: 1) ΑΝΟΥΝΔΣΕΝ. 2) ΓΑΜΠΙΑ—ΡΕΖΑΣΑΝ — ΙΑΒΑ 4) ΘΟΛΟΥΜΑΙ. 5) ΟΝΟΣ — ΑΡΕΝ 6) ΚΟΣ — ΕΧΩ 7) ΛΑ — ΚΡΟΝΑΣ. 8) ΤΕΩΣ — ΝΙ. 9) ΣΙΤΕΣ (ΣΕΤ)

Κάθετως: 1) ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ 2) ΜΑΣΟΝΙΑ 3) ΟΛΟΣ — ΤΝ. 4) ΥΠΝΟΣ — ΚΕΑ. 5) ΝΙ — ΕΡΩΣ 6) ΔΑΜΑΧΟΣ. 7) ΑΑΡΩΝ 8) ΕΡΙΒΙΕ — ΟΝΕ. 9) ΝΕΑ — ΝΗΣΙΣ.

✻

ΞΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑ

1) Ναί. 2) Ναί 3) Ὄχι ἡ ἀξία τοῦ Ρίβολι ὑπῆρξε ἡ πρώτη μεγάλη νίκη. 4) Ὄχι τὸ ἀποστολικὸ παγκόσμιο Μαρία Λουΐζα. 6) Ναί.

✻

ΤΑ ΓΕΩΜΕΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Τὸ τέταρτο τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ τὸ δεύτερο τῆς δευτέρας.

✻

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΣ ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΥΣ

Ἐκεῖνο ποὺ τὸ ἔξερε μὲ τὸ κανὸ ὁ ἀλόγος ποὺ ἔξερε κουπί, καὶ ἀφοῦ ἀφήνει στὴν ἀπέναντι ὄχθη ἕνα ἀλόγο, ὁ Ζεύς ὁ Ἑρμῆς, ὁ Κρόνος, ὁ Οὐρανός, ὁ Ποσειδῶν, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Πλούτων καὶ ἡ Γῆ. 6. Ὁ Ἡσίοδος. 7. Ἡ Νύχτα του Ἁγίου Βασιλείου. 9. Ἡ Ἕνα εἶδος ὀστρακίου. 9. Ἡ Καβάλα. 10. Ἡ Κοπελιόπη ἡ Κλεῖω. ἡ Ἐρατώ ἡ Εὐτέρπη ἡ Τερψιχόρη ἡ Μελπομένη, ἡ Θάλεια. ἡ Πολυέυνη καὶ ἡ Οὐρανία.

✻

ΜΑ ΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Σὲ μιὰ ὥρα, τὸ δεξὶ μάτι γεμίζει τὸ 1/48 τῆς στέρνας, τὸ ἀριστερὸ μάτι τὸ 1/72, τὸ πόδι τὸ 1/96 καὶ τὸ στόμα τὸ 1/16. Σὲ μιὰ ὥρα λοιπὸν, θὰ ἔχη γεμίσει τὸ ἀνέλαιο τῆς στέρνας: 1/48 σὺν 1/72 σὺν 1/96 σὺν 1/16 δηλαδὴ 6 σὺν 4 σὺν 3 σὺν 48 διακοσιοστὰ ὀγδοήκοντα ὄγδοα. ἢ 61/288. Ἐπομένως ἡ στέρνα θὰ γεμίση σὲ 288/61 ὧρες. Δηλαδὴ 4 ὧρες, 43 λεπτὰ καὶ 16 δευτερόλεπτα.

✻

ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ:
Μπάσμπασα Στάνγουϊκ.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΤΟ ΚΡΥΦΤΟΥΛΙ

λα 1 πα
πο 1 το
μι 1 α

1: Λά. 2: Πα. 3: Ρα. 4: Το. 5: Μι. 6: Α (ΛΑΠΑΡΟΤΟΜΙΑ). 5—1: Μίλα. 6—2—1: Ἀπαλά. 3—2—1: Ρόπαλα.

✻

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

Καλὰς — Κάλος.

✻

ΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ν Η Σ Ο Σ
Η Μ Ε Ρ Α
Σ Ε Λ Α Σ
Ο Ρ Α Σ Α
Σ Α Σ Α Σ

✻

ΤΡΙΓΩΝΟ

ΑΡΚΑΔΙΑ
Ράψος
Κοπὴ
Ἄρης
Δὲν
Ἴα

ΣΚΑΚΙ: Τ' ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

«ΡΩΣΙΚΗ ΠΑΡΤΙΔΑ»: (Β)

Σ ΤΟ προηγούμενο δείξαμε τὴν ἐξέλιξι ποὺ ἔχει τὸ παιχνίδι μὲ τὴν κίνησι τῶν Λευκῶν 3. 1Χε5. Σήμερα θὰ δείξουμε τὸ παιχνίδι μὲ τὴν κίνησι 3. Δ4. Ἡ ἐπιθετικὴ αὐτὴ κίνησι ἀνήκει στὸν Στέϊνιτς, ποὺ ἐπὶ 27 χρόνια ἦτο ὁ ἀδιαφιλονείκητος κυρίαρχος στὸ σκάκι μέχρι τὸ 1894 ὅταν, στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἀνοδεῖτι τοῦ παγκοσμίου πρωταθλητοῦ, ποὺ ἔγιναν στὴ Ν. Ὑόρκη καὶ στὴ Μόντρεαλ ἡττήθη μὲ 10—5 καὶ 4 νοῦλλες ἀπὸ τὸν Λάσκερ.

Μετὰ λοιπὸν ἀπὸ 1. ε4 ε5. 2. 1ζ3 1ζ6, τὰ Λευκὰ παίζουν 3. Δ4 μὲ σκοπὸ νὰ ματαιώσουν τὴν ἐπιτυχῆ ἄμυνα τῶν Μαύρων ποὺ μελετήσαμε στὸ προηγούμενο. Ἐδῶ τὰ Μαῦρα παίζουν 3.... 1Χε4 (ἢ κίνησι 3.... εΧδ4 δὲν εἶναι καλὴ) 4. Δδ3 δ5. 5. 1Χε5 Δδ6. 6. 0—0 0—0, 7. γ4 1γδ! Τὰ Μαῦρα κάνουν ἀντεπίθεσι. 8. γΧδ5 1Χδ4. 9. ΑΧ1ε4 ΑΧ1ε5 μὲ πλήρη ἰσοπαλία. Ἢ ἀκόμη 5. δΧε5 1γδ. 6. 0—0 Αγ5. 7. γ4 Αε6 8. γΧδ5 ΒΧδ5. 9. ΑΧ1ε4 ΒΧΑε4, 10. 1γ3 Βζ5 καὶ τὰ δύο στρατόπεδα εἶναι ἰσοπαλα.

Τὰ Μαῦρα μποροῦν (μετὰ 1. ε4 ε5. 2. 1ζ3 1ζ6, 3. δ4) νὰ ἀντεπιτεθοῦν μὲ 3... δ5 μὲ συνέχεια 4. εΧδ5 εΧδ4 (ἐὰν 4. δΧε5 1Χε4! καὶ ἐὰν 4. 1Χε5 πάλιν 1Χε4!) 5. Αγ4 Α64+. 6. γ3 Βε7 +. 7. Αε2 δΧγ3. 8. 6Χγ3 Αγ5. 9. 0—0 0—0. 10. γ4 Πε8. 11. Αδ3 Αη4. 12. Α62 1ε4 καὶ τὰ Μαῦρα ἔχουν καλὸ παιχνίδι.

Ἢ ἀκόμη (μετὰ 1. ε4 ε5, 2. 1ζ3 1ζ6, 3. δ4 δ5. 4. εΧδ5 εΧδ4) 5. Α65 + γ6. 6. Βε2 + Αε7 (ἐὰν 6. δΧγ6. Βα5 + Αε7 (ἐὰν 6. δΧγ6! καὶ τὰ Λευκὰ νὰ διατηρήσουν τὸ Πιόνι ἀλλὰ εἰς βάρος τῆς ἀναπτύξεώς των) 4. 1Χ1γ6 δΧγ6. (Εἰς ἀντιστάθμισμα τοῦ θυσιασθέντος Πιονιοῦ τὰ Μαῦρα ἔχουν ἐν δράσει τρία κομμάτια, τὸν Ἵππο καὶ τοὺς δύο Ἀξ)κούς. Ἐναντι ἑνὸς μόνο τῶν Λευκῶν), 5. δ3 Αγ5 6. Αη5; (Τὸ αἰώνιο λάθος. Δὲν πρέπει σὲ ἀνοικτὴ παρτίδα νὰ καφφώνουμε τὸν ἐχθρικὸ Ἵππο τοῦ Βασιλικοῦ ποὶν νὰ ροκάρουμε) 6....1Χε4 (αὐτὴ ἡ ὡραία θυσία ἀφίνει τὰ Λευκὰ χωρὶς ἄμυνα π.χ. ἐὰν 7. δΧ1ε4 ΑΧζ2+, 8. Ρε2 Αη4+ 9. ΡΧΑζ2 ΒΧΒ καὶ τὰ Μαῦρα κερδίζουν τὴ Βασίλισσα. ἢ ἐὰν 7. Βε2 ΑΧζ2+, 8. Ρδ1 ΒΧΑη5, 9. ΒΧ 1ε4+Ρδ8 μὲ καταστρεπτικὲς ἀπειλὲς κατὰ τῶν Λευκῶν, ἢ ἀκόμη 7. Αε3 (θλιβερὴ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀσώτου Ἀξ)κοῦ) ΑΧΑε3, 8. 1ΧΑε3 Βθ4+. 9. η3 1Χη3!. 10. θ2Χ1η3 ΒΧ Πθ1 καὶ τὰ Μαῦρα εἶναι ἀπολύτως καλύτερα). Ἐὰν ὅμως τὰ Λευκὰ, ὅπως συχνὰ συμβαίνει, προτιμήσουν ἀντὶ ἄλλης κινήσεως, ν' ἀοπάξουν τὴ μαύρη Βασίλισσα. τότε μαύρη θἄναι κι' ἡ ὥρα τους, σὲ δυὸ κινήσεις γίνονται ματ. 7. ΑΧΒδ8 ΑΧζ2+, 8. Ρε2 Αη4+ καὶ ματ. Τὸ ξεκαλέμε. ἢ λαμπρὸ γιὰ στὸ σκάκι εἶναι ἐπικίνδυνο πράγμα.

Λ. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΑΚΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ

Ὁ συνεργάτης μας κ. Λεωνίδας Λαβδάνος, κατὰ παράκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Σκακιστικῆς Ὁμοσπονδίας, ἐδέχθη νὰ παραδίδη μαθήματα, ὅλως ἀνιδιοτελῶς, στοὺς σπουδαστὰς τῆς Χ.Α.Ν. κάθε Δευτέρα 7—9 μ.μ. καὶ εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Χ.Α.Ν. ὁδ. Ἀλ. Σούτσου. Ἐπίσης ὁ συνεργάτης μας ἀνέλαβε, τὴ παρακλήσει τῆς Πρυτανείας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἐτησίου σκακιστικοῦ προταθλήματος μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1—14 Δεκεμβρίου γι αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Ἡ κίνησι εἶναι γιὰ μὰ θὰ ἔχετε καὶ στιγμὲς ὀ νειροπολήσεως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀπριλίου): Χρειάζεται λίγη διλείπει. Πιθανὸν κρυολόγημα, ἀρκετὰ σοβαρό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἀπριλίου): Μικρὴ μελαγχολία, Πρέπει ν' ἀφίνετε τὸν ἑαυτό σας νὰ ἐεσπᾶη.

Ταῦρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Ἀπριλίου): Ἔχετε ἀμφιβολίες Μὰ πρέπει νὰ τὶς ἐξαλείψετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Κάτι ποὺ περιμένατε μὲ μεγάλη λαχτάρα, πιθανὸν νὰ πραγματοποιῆται. Ἀδιαθεσία ἢ ἀρρώστεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Ἂν ἐκεῖνος ἐπιμένη νὰ θὴμερο μιὰ καθαρὴ ἀπάντησι. φερθῆτε διπλωματικά.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θὰ ἔχετε περισσότερη καλὴ θέλησι. μὰ θὰ σὰς λείψη ἡ δραστηριότητα γιὰ νὰ μεταβάλετε τὶς προθέσεις σας σὲ πράξεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Δὲν θὰ μπορέσετε νὰ πῆτε ὅτι εἴσαστε εὐτυχισμένη στὴν ἀγάπη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Ἕνα αἰσθηματικὸ ζήτημα ἔχει εὐνοϊκὴ ἐξέλιξι καὶ σὰς ἀνοίγει καινούργιους ὁρίζοντες.

Καρκῖνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ἰουνίου): Ὅλα ἐξελίσσονται εὐνοϊκὰ κι' ἐσεῖς χαιρόσαστε, ὄχι ὅμως ἀπόλυτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουλίου: Δὲν θὰ ἔχετε νὰ παραπονεθῆτε γιὰ τὴν καινούργια κατάστασι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουλίου): Αὔριο ἴσως νὰ εἶναι ἀργά. Ὅ,τι ἀποφασίσετε. πρέπει νὰ γίνη αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Θὰ σημειώσετε μεγάλη ἐπιτυχία. Ἄγνωστο ὅμως σὲ ποιὸν τομέα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Πολλὲς σκέψεις καὶ πολλὰ ζητήματα θὰ σὰς ἀπασχολήσουν. Τίποτα δὲν ἀποκλείεται ἀπὸ αὐτὰ ποὺ κάνετε νὰ σὰς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Θὰ νοιώσετε κάπως ἀπροσάρμοστη πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἠτιδόσφαιρα ποὺ δημιουργοῦνται.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αὐγούστου): Ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ τὰ βιβλία, μὰ αὐτὰ δὲν ἀποδίδουν πάντα τὴν πραγματικότητα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Δὲν θὰ ἔνετε νὰ τκεφθῆτε πολύ. γιατὶ τὰ γεγονότα θὰ εἶναι πολὺ ζωντανά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Ἀνεβαίνετε τὴ σκάλα τῆς εὐτυχίας. Ἱπροσοχὴ στὰ σκαλοπάτια. Ἔ ναι καμμιὰ φορὰ σάπια

Ζυγος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Θὰ ἀσάσετε πολὺ καὶ θὰ σὰς τὸ ποῦνε κατὰ διάφορους τρόπους. Οἱ κλειστοὶ χῶροι δὲν σὰς εὐνοοῦν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Αὐτοσυγκέντρωσι, ἴσως καθυστερημένη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—23 Ὀκτωβρίου): Τίποτα δὲν ἀποκλείεται, ἀκόμη ἐνῶπιο σὰ ποὺ νομίζατε ἐνῶπιο σὰ ὑπάρχει ἀδύνατα.

Σκορπιος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24—3 Ὀκτωβρίου): Μπορεῖτε νὰ τε ὅτι πλησιάζετε στὴν τυχία, μολονότι θὰ ὑπάρξη νὰ μελανὸ σημεῖο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Μὴν ἀμελήσετε νὰ κάνετε σοβαρὴ ἐξέτασι καὶ ἔλεγχο προτοῦ προβῆτε στὸ δεύτερο βῆμα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Εἶναι καὶ δὲν εἶναι ὅπως νομίζετε. Αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο θὰ ἐεκαθαρίστῆ.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Νοεμβρίου): Πολὺ καλύτερα ἀπ' ὅ,τι σὰς εἴχαμε προείπει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Ἀφῆστε τὶς ἄλλες πιθανὲς ἀντιξοότητες στὴ ζωὴ σας καὶ χαρῆτε ὅσο μπορεῖτε τὴ σημερινὴ πραγματικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—21 Δεκεμβρίου): Δεχόσαστε τὴν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι τῶν γεγονότων καὶ δὲν βλέπετε ἔναν κίνδυνο ποὺ δημιουργεῖται.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—31 Δεκεμβρίου): Πολλοὶ θαυμασταὶ θὰ παρουσιασταῦν μὰ κρατῆστε τ' αὐτιὰ σας βουλωμένα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Θὰ βγῆτε νικήτρια νόησι καὶ διπλωματικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Γοργὴ ἐξέλιξι καὶ καινούργια μικροζητήματα δημιουργοῦνται.

Ὑδροχοος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Τὰ βρίσκετε λίγο σκοῦρα στὴν ἐπιδίωξί σας μὰ στὸ τέλος πετυχαίνετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Ἕνα φλὲρτ μποσθῆμα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Νὰ ντύγεσθε ὡριποιημένη καὶ πάντα χαμογελαστή.

Ἰχθεῖς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Μικρὸς ἐκνευρισμὸς αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο, ποὺ θὰ θέση σὲ κίνδυνο ὅλη τὴν ὑπόθεσι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ἀναταραχὲς. ἡ ζωὴ σας ἐκπαίρνει τὸν ἥσυχο ρυθμό

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Δώστε συνωμοσία.

ΣΙΒΥΛΛΑ

1 Ταγιὲρ σταυρωτό. Ντεκολτὲ τετράγωνο. Ἀπὸ μέσα φορᾶτε μοντήλι ἢ κολιέ, ἀνάλογα μὲ τὴν περίστασι. Οἱ τσέπες ἐξέχουν ἐλαφρά.
2 Ταγιὲρ μὲ πολὺ μοντέρνο γιακά, ψηλὸν πίσω καὶ ψαλιδισμένον. Ἡ μαρτενγκὰλ κουμπώνει χαλαρά, ὥστε πέφτει πρὸς τὰ κάτω.
3 Ἰδιομορφία τοῦ ταγιὲρ ἀποτελεῖ ἡ σουρωτὴ πλάτη.
4 Ταγιὲρ σταυρωτὸ μὲ πέτα κουμπωτὰ (χωρὶς γιακά). Γαρνίρεται ἐπὶ πλέον μὲ δύο λεπτὲς πὰτ στὸ μποῦστο.
5 Ρὸμπ - ταγιέρ. Φούστα μὲ μπλούζα ποὺ μαζεύεται μὲ ζωνάκι πλάγια ἕως πίσω.
6 Ταγιὲρ μὲ ζακέτα ποὺ σχηματίζει ἐλαφρὸ μπουφάν. Κούμπωμα κρυφὸ μετὰ τὰ 2 κουμπιά.
7 Φόρεμα - τουνίκ. Στενὴ φούστα καὶ ἀπὸ πάνω τουνὶκ σχιστὴ στὰ πλάγια.

Κυρίες μου,
Ὅπως ἡ Εὐρωπαία, ἐμπιστευθῆτε καὶ σεῖς πλέον, τὴν ἀρτία καὶ κομψὴ ἐμφάνισί σας, στὰ Μοντέρνα Καταστήματα Νεωτερισμῶν

Οἶκοι ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 & ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 9Β

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ